

WYŻSZA SZKOŁA
INŻYNIERSKA
W LUBLINIE

WYŻSZA SZKOŁA
INŻYNIERSKA
W LUBLINIE

Jaki następny sukces
w Andowie Ingiz. Polski,
wiele radwiei w zjein oglietym
- Andorlaicon w WSS w fablinie
" Svyj kraj palinist
28/3.1975

WYŻSZA SZKOŁA
INŻYNIERSKA

W L U B L I N I E

* OPRACOWAŁ ZBIGNIEW J. HIRSZ

1953—1973

30 LAT POLSKIEJ RZECZPOSPOLITEJ LUDOWEJ to okres ogromnych osiągnięć i dynamicznych przemian. Lubelszczyzna dyskontuje ten okres autentycznym dorobkiem we wszystkich dziedzinach gospodarczych. W osiągnięciach tych dużą rolę odegrało lubelskie środowisko naukowe, a w tym także Wyższa Szkoła Inżynierska, która w okresie dwudziestoletniego swego istnienia wykształciła 2750 inżynierów.

Obecnie przed nauką stawia się coraz trudniejsze i większe zadania, widząc w niej zasadniczy stymulator postępu. Umiejętne i szybkie wdrażanie osiągnięć nauki i techniki staje się więc dominującym czynnikiem dalszego rozwoju regionu. Dlatego też jeszcze bardziej wzrasta rola i znaczenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej, która staje się ośrodkiem twórczo oddziaływającym na unowocześnienie przemysłu woj. lubelskiego.

Uczelnia podjęła wiele różnokierunkowych działań, aby schemat procesu innowacyjnego: nauka — kształcenie — technika — produkcja mógł być realizowany w sposób prawidłowy. W nowej strukturze organizacyjnej, polegającej na tworzeniu instytutów, zwraca się szczególną uwagę na zadania dydaktyczno-wychowawcze i badawczo-wdrożeniowe, dość ściśle powiązane z jednostkami gospodarczymi Lubelszczyzny.

Wyższa Szkoła Inżynierska będzie rozwijała się wszechstronnie, a więc zarówno w swych funkcjach podstawowych: naukowo-dydaktycznych, jak też w zakresie bazy socjalno-bytowej, sportowo-rekreacyjnej oraz kulturalnej. Obecne oraz perspektywiczne plany rozwoju Uczelni przewidują w pierwszym etapie zabezpieczenie niezbędnej bazy inwestycyjno-laboratoryjnej w rejonie ul. Nadbystrzyckiej.

Zdając sobie sprawę z roli i znaczenia uczelni technicznej dla dalszego rozwoju gospodarczego woj. lubelskiego, widzimy tym bardziej ogrom zadań, które w najbliższych latach przypadną do realizacji Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie. Twórcze zaangażowanie kadry naukowo-dydaktycznej, badawczej, technicznej, administracyjnej oraz młodzieży studiującej jest gwarancją, iż ambitne zamierzenia zostaną urzeczywistnione.

REKTOR
WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

WŁODZIMIERZ SITKO

REKTORZY

Z prof. dr. Stanisławem Ziemeckim wiążą się początki Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Ten wybitny naukowiec rozpoczął pracę w Lublinie w 1945 r., gdy trzeba było organizować Katedrę Fizyki Doświadczalnej na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Stanisław Ziemecki pochodził z Warszawy, urodził się w 1881 r. i jako uczeń gimnazjum filozoficznego wykazał się dużymi zdolnościami, kończąc szkołę odznaczony srebrnym medalem. W 1904 r. ukończył Uniwersytet Warszawski i po rocznym odpoczynku na wsi udał się najpierw do Genewy, a potem do Getyngi, gdzie powstała jego praca doktorska na temat magnetycznego skręcania płaszczyzny polaryzacji w ultrafiolecie. Stopień doktora otrzymał w 1926 r. na Uniwersytecie Warszawskim, a w 1931 r. habilitował się na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej.

Kariere naukową związał ze Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego, tam otrzymał tytuł profesora. Prace naukowe Profesora ukazywały się w czasopiśmie polskich, angielskich, niemieckich, pisał monografie i podręczniki. Gdy pracował w UMCS, w krótkim czasie zorganizował pracownię fizyczną, w której przygotowano kilka poważnych prac doktorskich i kandydackich.

Wielkiemu talentowi Ziemeckiego towarzyszyła chęć popularyzacji wiedzy i przekazywania jej młodym kadrom. Był pierwszym i jedynym do 1956 r. etatowym fizykiem w WSIInż. Jako wychowawca młodzieży zaszczytnie sobie duży szacunek. Zmarł 19 stycznia 1956 r.

W życiu Stanisława Podkowskiego główną pasją było najpierw utworzenie od podstaw Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, potem przekształcenie jej w wyższą uczelnię ze studiami dziennymi, a gdy okrzepła ona i zaczęła liczyć się w kraju, nieodłącznym marzeniem Rektora stała się Politechnika Lubelska. Dzieła tego dokonał w ciągu

dwudziestu lat swojej działalności, na stałe łącząc się z losami szkoły, skutecznie przewyżając pasmo najróżnorodniejszych trudności organizacyjnych, zanim uwieńczono powodzeniem marzenia o nadawaniu dyplomantom tytułów magisterskich.

Stanisław Podkova urodził się w Lublinie 14 września 1907 r., tu skończył szkołę średnią, a w Warszawie Politechnikę, zdobywając tytuł inżyniera magistra. Tuż po wyzwoleniu zajął się w Lublinie skupieniem inteligencji technicznej w Naczelnej Organizacji Technicznej, był pierwszym przewodniczącym oddziału lubelskiego. Współorganizował Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych, a później jako dyrektor inwestycyjny FSC w Lublinie przyczynił się do rozbudowy fabryki.

W pierwszych latach istnienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej Stanisław Podkova był dziekanem Wydziału Mechanicznego i jednocześnie pełnił funkcję organizatora szkoły. W styczniu 1956 r. został powołany na stanowisko rektora Uczelni, kierował również Zespołem Podstaw Konstrukcji Maszyn. Staraniem Rektora rozbudowano bazę lokalową, badawczą i naukową, opracowano plan rozwoju WSIlnż., rozwinięto współpracę z przemysłem.

Choć dzień miał wypełniony sprawami Uczelni, zawsze znalazł czas na pracę społeczną w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Stowarzyszeniu Inżynierów Mechaników Polskich, w każdym działaniu dał się poznać mieszkańcom Lublina i województwa jako Człowiek zaangażowany i oddany sprawom regionu. Władze doceniając pracę Uczelni udekorowały Rektora wieloma odznaczeniami państwowymi i nagrodami za popularyzację wiedzy w dziedzinie techniki. Doc. Stanisław Podkova otrzymał m.in. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski i Order Sztandaru Pracy I klasy.

Zmarł 24 czerwca 1973 r. w Lublinie.

Rok akademicki 1973/74 w historii Wyższej Szkoły Inżynierskiej stał się początkiem głębokich przeobrażeń. W Uczelni zostały utworzone instytuty, których głównym celem jest kształcenie kadry nie dla potrzeb istniejącej dziś techniki, technologii i organizacji, lecz kadry umiędziej tworzyć innowacje na miarę postępu lat przyszłych.

Inicjatorem przeobrażeń jest doc. dr hab. inż. Włodzi-

mierz Sitko — od sierpnia 1973 r. rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Urodził się on w 1939 r. w Wojkowicach. W 1966 r. ukończył Wydział Górniczy Politechniki Śląskiej i trzy lata później uzyskał stopień doktora nauk technicznych, na podstawie rozprawy dotyczącej wpływu mechanizacji i koncentracji na pracochłonność robót pozaprzodkowych. Po dogłębnym opracowaniu badań na temat związków pomiędzy koncentracją produkcji a kosztami pozaprzodkowymi w kopalniach węgla kamiennego otrzymał w 1970 r. habilitację.

Jako młody naukowiec odbył trzyletni staż pracy zawodowej w ruchu górniczym. Pracę naukową rozpoczął w Katedrze Organizacji i Ekonomiki Górnictwa. Jako adiunkt kierował Zespołem Organizacji i Ekonomiki Górnictwa. Doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko był następnie zastępcą dyrektora do spraw nauki w instytucie Organizacji i Ekonomiki Górnictwa oraz prodziekanem Wydziału Górniczego.

W pracy naukowo-badawczej Rektor specjalizuje się w dziedzinie organizacji, ekonomiki i zarządzania. Opublikował kilkadziesiąt rozpraw oraz kilka skryptów uczelnianych. Umiejętność praktycznego wykorzystania wiedzy teoretycznej wykazał w kilkudziesięciu pracach naukowo-badawczych, wykonanych dla przemysłu. Jest promotorem prac doktorskich i opiekunem rozpraw habilitacyjnych.

Aktywnie uczestniczy w kilku komisjach i zespołach ekspertów do spraw górnictwa, jest członkiem Komitetu Naukowego Ośrodka Organizacji, Ekonomiki, Komputeryzacji, Zarządzania w Górnictwie przy Głównym Instytucie Górnictwa w Katowicach.

Zdobyte doświadczenia organizacyjne w Politechnice Śląskiej wykorzystuje w Lublinie jako rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej, mającej realne szanse stania się w niedalekiej przyszłości Politechniką Lubelską.

Część pierwsza

DZIEJE SZKOŁY

TO JUŻ

DWADZIEŚCIA LAT

Rada Ministrów 13 maja 1953 r. podjęła uchwałę o utworzeniu w Lublinie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Jednocześnie minister szkolnictwa wyższego powierzył stanowisko rektora prof. Stanisławowi Ziemeckiemu — kierownikowi Katedry Fizyki Doświadczalnej UMCS. Funkcję organizatora Szkoły i zarazem dziekana jedyne go wówczas Wydziału Mechanicznego objął Stanisław Podkowa. Tak więc dwadzieścia lat temu zrealizowały się usilne starania inżynierów i techników skupionych głównie w lubelskim oddziale Naczelnej Organizacji Technicznej. Nowo powstała Uczelnia zaczynała pracę w warunkach niełatwych. Nie miała własnego budynku, w którym mogłaby się rozgościć, urządzić pracownie naukowe, sale wykładowe i biura.

Genezy powstania Uczelni trzeba szukać w 1950 r. — wówczas dojrzała myśl o potrzebie utworzenia wyższej szkoły technicznej w Lublinie. 19 marca 1950 r. grupa entuzjastów utworzyła tzw. zgromadzenie organizacyjne delegatów oddziału NOT, które zamierzało już od września tego roku uruchomić pierwszy rok studiów. Tymczasową siedzibą miał być budynek przy ul. Długosza 2, wykorzystywany wspólnie z Państwową Szkołą Budowlaną.

Do grona organizatorów Uczelni należeli obok Stanisława Podkowy także Romuald Krzywicki, Leonid Kacejko, Włodzimierz Ginko, Stefan Ziemiński, Mieczysław Kadłubski, Włodzimierz Fąfrowicz, Paweł Skrzetuski, Jakub Bat i Marian Wójcik z Kraśnika. Zainteresowanie Szkołą było bardzo duże. Biuro Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (przemianowane później na Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego), kierowane przez Brunona Wilczewskiego, konieczność utworzenia uczelni technicznej uzasadniało tym, iż w planie 6-letnim na Lubelszczyźnie ma powstać wiele zakładów przemysłowych. Lubelscy działacze NOT chcieli ponadto wykorzystać sprzyjający ich poczynaniom klimat, gdyż w tym okresie Zarząd Główny NOT zainicjował akcję uruchamiania wieczorowych szkół inżynierskich w całej Polsce. W atmosferze dużego zainteresowania tą sprawą, prezes oddziału NOT w Lublinie, Stanisław Podkova i przewodniczący nowo utworzonej sekcji organizacyjnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, Romuald Krzywicki, przedłożyli Radzie Głównej NOT

Przyjaciele WSiŃ: przewodniczący Prezydium WRN mgr inż. Ryszard Wójcik i prezes Towarzystwa Przyjaciół WSiŃ., mgr Mieczysław Martyn. Towarzyszy im rektor doc. mgr inż. Stanisław Podkova

w Warszawie memoriał środowiska lubelskiego. W dokumencie tym przedstawiono argumenty przemawiające za utworzeniem technicznej czterowydziałowej uczelni w Lublinie.

W propozycji przewidywano utworzenie wydziału inżynierii lądowej i wodnej (sekcje budowlano-konstrukcyjna, kolejowa, drogowa oraz budownictwa i planowania osiedli wiejskich), wydziału mechanicznego (sekcje obróbki mechanicznej, techniki cieplnej i kolejowo-ruchowa), wydziału elektrycznego (sekcje instalacyjna, sieciowa, telefonii i telegrafii) oraz wydziału chemicznego (sekcje cukiernicza i przemysłu spożywczego).

Odpowiednią rangę sprawie nadała Egzekutywa KW PZPR, popierająca inicjatywę utworzenia szkoły. Także Prezydium WRN 26 lipca 1950 r. podjęło uchwałę w sprawie uruchomienia szkoły oraz zagwarantowało przydzielenie odpowiednich pomieszczeń w centrum Lublina. W tym m. in. celu zainicjowano budowę Domu Technika.

Aż trzy lata oczekiwano na pozwolenie otwarcia w Lublinie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, gdyż dopiero we wrześniu 1953 r. studia inżynierskie mogło rozpocząć 109 osób. Historyczna inauguracja roku akademickiego odbyła się 1 października 1953 r. w gmachu fizyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej przy ul. Nowotki, gdzie rektor WSIInż., prof. dr Stanisław Ziemecki wygłosił wykład pt. Rewolucja w epoce odrodzenia. W jednym ze swoich pism prof. Ziemecki tak przedstawił warunki, w jakich studenci WSIInż. podejmowali naukę: „sytuacja studentów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej jest trudna, lecz nie beznadziejna. Studenci mają do swej dyspozycji tylko sobotnie popołudnia i niedziele.

Trzeba dużej siły woli, by całkowicie poświęcić nauce godziny, w których inni korzystają z rozrywek i odpoczynku"

W 1957 r., a więc w czwartym roku istnienia Wydziału Mechanicznego, odbyły się pierwsze egzaminy dyplomowe. Na 14 osób egzamin z wynikiem pozytywnym złożyło tylko 8 absolwentów. W następnym roku do egzaminów dyplomowych przystąpiło 41 osób i z wynikiem pozytywnym zdało je 35 studentów. Pełnomocnik rektora Politechniki Warszawskiej do spraw WSInż. w Lublinie — prof. Ludwik Uzarowicz, jako przewodniczący komisji egzaminów dyplomowych podkreślił znaczny wzrost poziomu wykształcenia lubelskich absolwentów. Szkoła — zdaniem profesora — uzbroiła techników w wiedzę i umiejętności do wykonywania prac na poziomie inżynierskim.

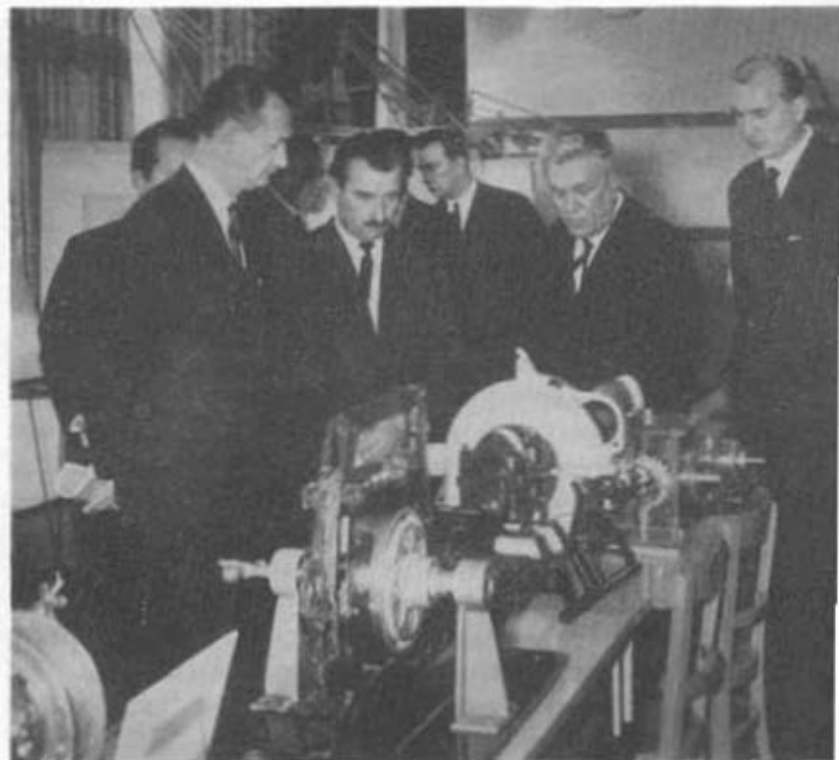
Gdy studenci czwartego roku w 1957 r. przygotowali pierwsze prace dyplomowe, szkoła borykała się z poważnymi trudnościami, nadal nie miała żadnego własnego pomieszczenia. W wypożyczonych przez Technikum Budowlane trzech niedużych salach urządzono gabinet dziekana, sekretariat i bibliotekę. Przeszło 3,5 tys. tomów rozmieszczono w szafie, pod stołami, na biurkach. Sterty czasopism też zajmowały sporo miejsca. Przez dłuższy czas trwała bezskuteczna bitwa o pomieszczenia, a „Kurier Lubelski” 28 stycznia 1958 r. notował: „od 1953 r. mówi się o potrzebie znalezienia dla WSInż. pomieszczeń. Wszyscy zgodnie stwierdzają, że jest to warunek sine qua non istnienia szkoły. Podjęto nawet 4 czy 5 uchwał w sprawie przydzielenia WSInż. lokalu. Niestety, bez efektywnych rezultatów”.

Mimo tych trudności dziekan Wydziału Mechanicznego, Stanisław Podkowa, zdobywał lokale w szkołach oraz zyskiwał dla Uczelni serdeczne poparcie lubelskich zakładów pracy. WSI^{nz}. otrzymała pomieszczenia w gmachu mieszczącym kilka szkół zawodowych przy ul. 22 Lipca, w Katedrze Chemii Nieorganicznej Akademii Medycznej. Dyrektor Technikum Chemiczno-Mechanicznego na okres pierwszych egzaminów dyplomowych wyprowadził się ze swego gabinetu, oddając go całkowicie do dyspozycji WSI^{nz}. W FSC urządzono 4 laboratoria, udostępniane Szkole.

Prowizoryczne rozwiązania spraw lokalowych nie przesądzały kwestii istnienia WSI^{nz}. Doszło do tego, że w kwietniu 1958 r. Departament Studiów Technicznych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego wstrzymał rekrutację na I rok studiów 1958/1959. Decyzję traktowano jako sygnał ostrzegawczy. W piśmie stwierdzono:

„Decyzja o nieuruchamianiu I roku w 1958 r. nie jest równoznaczna z likwidacją Szkoły, winna być traktowana raczej jako sygnał dla Uczelni i władz terenowych, że na to, aby Szkoła w Lublinie mogła nadal egzystować, miasto i województwo muszą o tę Szkołę zadbać i stworzyć jej podstawowe warunki pracy zgodnie z obietnicami i zobowiązaniami dawanymi w okresie powstawania WSI^{nz}”.

Wniosek był zatem jednoznaczny: aby szkoła w Lublinie mogła nadal egzystować, trzeba było stworzyć podstawowe warunki do pracy. W czerwcu 1958 r. przedstawiciele Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Politechniki Warszawskiej przebywali w Lublinie celem dokładnego zapoznania się z warunkami WSI^{nz}., chcąc

Wiceminister Szkolnictwa Wyższego Roman Mistewicz (od lewej), I Sekretarz KW PZPR, mgr Władysław Kozdra, rektor doc. mgr inż. Stanisław Podkova, prof. Zbigniew Grabowski, mgr Leonard Patyński (w głębi) i sekretarz KM PZPR Mieczysław Stępień podczas zwiedzania wystawy zorganizowanej z okazji XV rocznicy powstania pierwszej Uczelni technicznej w woj. lubelskim.

ją przekształcić w normalną szkołę stacjonarną studiów technicznych lub zdegradować do punktu konsultacyjnego Studium Zaocznego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie. Propozycja zmierzała do tego, aby uczestnicy tej grupy odbywali w Lublinie ćwiczenia i na miejscu słuchali wykładów (np. z geometrii wykreślnej, fizyki i matematyki), zaś seminaria i egzaminy odbywać się miały w Warszawie. Choć z obu spraw nic nie wynikło, pomogły one jednak Uczelni w otrzymaniu przydziału na pierwszy własny budynek.

Gdy ważyły się losy lubelskiej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w jej obronie wystąpiły największe zakłady przemysłowe woj. lubelskiego. W październiku 1958 r. dyrekcja Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku przesłała Uczelni wyrazy uznania za przygotowanie w trudnych warunkach wysoko kwalifikowanej kadry technicznej i ubolewała jednocześnie, że władze wojewódzkie pozwoliły na likwidację tak niezbędnej województwu wyższej szkoły technicznej. Listy o podobnej treści przysłał Związek Zawodowy Metalowców i dyrekcja Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego występując do Komitetu Wojewódzkiego PZPR i Prezydium WRN informowała, że w 10 zakładach były 744 etaty inżynierskie, pracowało zaś 367 inżynierów. Największy brak kadry kwalifikowanej występował w budownictwie.

16 grudnia 1958 r. także Prezydium WRN podjęło uchwałę w sprawie bezwarunkowego przekazania WSIInż. pałacu Sobieskich przy ul. Dąbrowskiego 13, zajmowanego dotąd przez Dyрекcję Okręgową Kolei Państwowych. Trzeba było jednak najpierw wykwaterować 54 lokatorów, co w Lublinie wcale nie było

sprawą łatwą, a następnie w budynku przeprowadzić generalny remont mający na celu adaptację pomieszczeń do potrzeb szkoły.

Rysowała się więc nadzieja pewnej stabilizacji pracy. 30 grudnia 1960 r. zakończyły się egzaminy dyplomowe — 36 osób otrzymało dyplomy inżyniera mechanika. Egzaminy prowadzili profesorowie Politechniki Warszawskiej, ofiarnie wspomagający WSIInż. — Janusz Tymowski (prezes Rady Głównej NOT), sprawujący patronat naukowy nad lubelską Szkołą, Ludwik Uzarowicz, Władysław Gwiazdowski oraz Romuald Zwoliński z Politechniki Częstochowskiej. Rok akademicki 1961/1962 rozpoczęło 117 osób, z tego I rok — 47 studentów, II — 35, III — 35, zaś dyplomantów było 60. Choć limit na I rok wynosił 50 miejsc, do egzaminu wstępnego przystąpiło 127 osób.

W 1962 r. krąg osób zainteresowanych rozwojem Szkoły znacznie się powiększył. 20 września odbyła się bowiem konferencja, w której uczestniczyli: I Sekretarz KW PZPR Władysław Kozdra, rektor Politechniki Warszawskiej prof. Jerzy Bukowski, rektor UMCS prof. Grzegorz L. Seidler i prorektor prof. Włodzimierz Żuk, oraz rektor WSIInż. mgr inż. Stanisław Podkova i prezes Towarzystwa Przyjaciół WSIInż. Mieczysław Martyn. W czasie konferencji omawiano potrzebę utworzenia w Lublinie dziennej uczelni technicznej. Przeprowadzić to zamierzano w oparciu o Wieczorową Szkołę Inżynierską i naukowców wyższych uczelni w Lublinie. Pomoc zadeklarował prof. dr Andrzej Waksmundzki z Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego UMCS i prof. dr Janusz Haman z Katedry Mechanizacji Rolnictwa Wyższej Szkoły Rolniczej. Powstał także Komitet

Międzyuczelniany do współpracy z WSIInż., składający się z przedstawicieli uczelni Lublina i Politechniki Warszawskiej. W rezultacie wielu starań i zabiegów dziesiąty rok Szkoły zaczynał się w atmosferze optymizmu. Końca dobiegał remont kamienicy Sobieskich.

„1 września 1962 r. — wspomina kierownik Działu Spraw Osobowych Ksenia Szuba — na piętrze były pustki; oprócz mnie urzędował sekretarz Towarzystwa Przyjaciół WSIInż. i magazynierka. Reszta administracji pracowała po południu. Pamiętam, jak musiałam biegać do telefonów, które znajdowały się w dwu różnych pokojach (205 i 211). W tym czasie trwały jeszcze roboty wykończeniowe na zewnątrz budynku i dużo telefonów było także do grupy remontowej. W początkowym okresie pisałam również na maszynie — różne krótkie pisma dotyczące spraw gospodarczych oraz wiele pism do różnych zakładów w sprawie przekazania maszyn i urządzeń, np. do FSC i WSK. Potem powstawały plany i programy studiów, dokumentacja dotycząca utworzenia zakładów doświadczalnych, wreszcie pisma i memoriały do władz o utworzenie nowych kierunków, specjalności, wydziałów, a potem w sprawie studiów dziennych.

W pomieszczeniach na parterze mieścił się dziekanat z pracującą tam Romaną Szczęsną, zawsze życzliwą dla studentów. W pozostałych pokojach laboratoria — miernictwa warsztatowego, wytrzymałości materiałów, technologii budowy maszyn, obrabiarek razem z kreślarnią. Tutaj urzędował Seweryn Bobiński. W miarę przybywania nowych pracowników pokój ten stawał się coraz ciasniej zastawiony biurkami i urządzeniami kreślarskimi.

*Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu FJN, mgr Paweł
Dąbek zwiedza Szkołę*

W oficynach również można było pracowników policzyć na palcach. W lewej, na parterze, mieściło się laboratorium elektrotechniki, które organizował Adam Fijut. Na piętrze oficyny urządzono laboratorium metaloznawstwa. Organizował je Wacław Jaśkiewicz. W drugiej oficynie, na parterze — biblioteka, także z jednoosobową obsadą — Anną Ziemecką. Zaś na parterze, w dużych salach — laboratorium fizyki”.

W jednej z sal drugiej oficyny zebrano się 1 grudnia 1962 r. na inaugurację roku akademickiego 1962/1963, podczas której prof. Adam Bielecki wygłosił wykład o analogii i abstrakcji w matematyce. Zaś rektor Stanisław Podkova mówił:

„Po dziesięciu latach tułaczki i korzystania z gościnności różnych szkół lubelskich Uczelnia nasza znalazła się nareszcie we własnym gmachu, który urządza i wyposaża się zgodnie ze swymi zadaniami i potrzebami dydaktyczno-naukowymi. Nikt już dzisiaj nie stawia pod znakiem zapytania istnienia naszej Uczelni. W takich warunkach i takiej atmosferze łatwiej nam będzie zapewnić wysoki poziom studiów, uzyskać wszystkie przysługujące na mocy prawa udogodnienia dla słuchaczy Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, szybciej i sprawniej prowadzić prace zmierzające do przekształcenia jedynej w województwie Uczelni technicznej w duży ośrodek kształcenia kadr technicznych, który swą strukturą organizacyjną, kierunkami i poziomem studiów, ilością studentów i absolwentów odpowiadać będzie potrzebom pręźnie rozwijającej się gospodarki i życia społecznego Lubelszczyzny”.

Lata 1963—1965, to okres najbardziej dynamicznego rozwoju Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. W Szkole utworzono Wydział Elektryczny i Wydział Bu-

Tuż przed VI Zjazdem Partii I Sekretarz KW PZPR dr Piotr Karpiuk spotkał się z aktywem Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Od lewej: sekretarz KU PZPR dr inż. Marian Sołta, rektor doc. mgr inż. Stanisław Podkowa i I sekretarz KU PZPR, doc. mgr inż. Romuald Mieczysław Krzywicki

downictwa Lądowego. Powstał także Wydział Ogólno-techniczny. W roku akademickim 1963/1964 Uczelnia miała 460 studentów. Wydziałowi Mechanicznemu podlegał także punkt konsultacyjny w Kraśniku oraz nowo utworzony punkt w Poniatowej. W tym czasie przemysł Lubelszczyzny wydatnie wzbogacił wyposażenie Szkoły. Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie i Kraśnicka Fabryka Wyrobów Metalowych przekazały część urządzeń dla laboratorium obrabiarek. Drobne przyrządy i narzędzia Szkoła otrzymała z Miejskiego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego, Elektromontażu i Dyrekcji Okręgowej PKP.

POWSTANIE I WZROST ZNACZENIA WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

 tarania w sprawie powołania do życia Wyższej Szkoły Inżynierskiej rozpoczęto w 1964 r. 9 maja przewodniczący Prezydium WRN Paweł Dąbek zwracał uwagę w korespondencji adresowanej do Ministra Szkolnictwa Wyższego, iż młodzież z Lubelszczyzny podejmująca studia politechniczne w Warszawie, Gdańsku i Wrocławiu napotykała duże trudności:

„Niektórzy z nich po pewnym czasie przerywają studia na skutek trudnych warunków materialnych, szczególnie wówczas, gdy nie mogą z różnych względów otrzymać stypendiów i miejsc w domach akademickich. Dla nich możliwość studiowania w Lublinie byłaby wielką życiową szansą i tego rodzaju głosy słyszymy ciągle wśród młodzieży i rodziców”.

Przewodniczący Rady Państwa prof. dr Henryk Jabłoński, członkini Rady Państwa, posłanka Ziemi Lubelskiej prof. dr Halina Koźniewska, wojewoda lubelski mgr inż. Ryszard Wójcik (od prawej) i sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Lublinie mgr inż. Władysław Kruk (od lewej) w czasie spotkania ze studentami Wyższej Szkoły Inżynierskiej, uczestnikami zgrupowania kół naukowych w Kazimierzu

Rektorat Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej także wysłał memoriał do Ministerstwa, poparty danymi na temat zapotrzebowania kadr inżynierskich w woj. lubelskim. W wyniku wzmoczonych starań lubelski ośrodek akademicki zyskał pełnowartościową Uczelnię techniczną o wszystkich podstawowych kierunkach studiów. Rozporządzeniem prezesa Rady Ministrów z 28 kwietnia 1965 r. przekształcono Wieczorową Szkołę Inżynierską w Wyższą Szkołę Inżynierską. Rozporządzenie zawierało następującą treść:

§ 1. Wieczorową Szkołę Inżynierską w Lublinie przekształca się w Wyższą Szkołę Inżynierską.

§ 2. Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie prowadzi nauczanie w trybie studiów dziennych oraz studiów wieczorowych i zaocznych.

§ 3. Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie wydaje absolwentom dyplomy stwierdzające ukończenie studiów na odpowiednim wydziale i nadanie zawodowego tytułu inżyniera.

§ 4. Studenci Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie stają się studentami Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się ministrowi szkolnictwa wyższego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1965 r.

Nowo utworzoną Wyższą Szkołą Inżynierską kierował rektor Stanisław Podkowa. Z urzędu przypadała mu także funkcja przewodniczącego Rady Szkoły, złożonej z przedstawicieli wydziałów. Dziekanowi Wydziału Mechanicznego Sewerynowi Bobińskiemu powierzono na pierwszym posiedzeniu Rady, 26 października 1965 r., funkcję zastępcy przewodniczącego. Skład Rady tworzyli: dziekan Wydziału Ogólno-

technicznego Waclaw Jaśkiewicz, kierownik Studium Budowlanego Włodzimierz Ginko. Ponadto Wydział Ogólnotechniczny reprezentowali w Radzie: kierownik studium wieczorowego Kazimierz Zagórski i kierownik studium zaocznego Leonid Kacejko, Wydział Mechaniczny — kierownik studium zaocznego, Ryszard Cyle. W posiedzeniach Rady brał udział dyrektor administracyjny WSInż., Tomasz Demendecki*.

Rada Szkoły rozstrzygała najistotniejsze problemy Uczelni. Zatwierdziła wykaz 91 przedmiotów na rok akademicki 1965/66. Świadczy to o wielkości zadań organizacyjnych, gdyż w poprzednim roku szkolnym prowadzono w Uczelni 42 przedmioty. Rada Szkoły w 1965 r. przyjęła plan przebudowy laboratorium chemicznego. Autorem planu był Zbigniew Ratajewicz. 25 stycznia 1966 r. Rada zatwierdziła generalne założenia inwestycyjne rozbudowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Licząc się z faktem, iż zespół budynków nie szybko stanie w komplecie, postanowiono wszcząć starania o jak najszybsze rozpoczęcie budowy przynajmniej jednego gmachu, umożliwiającego urządzenie najbardziej potrzebnych laboratoriów, pracowni i zespołów.

Sprawy Szkoły stawały się coraz bardziej złożone, trzeba było rozszerzyć skład ścisłego kierownictwa. W 1966 r. Seweryn Bobiński został powołany na stanowisko prorektora do spraw nauczania, a trzy lata później funkcję prorektora do spraw nauki poruczono Ryszardowi Cylcowi. W lutym 1966 r. powołano w Uczelni 5 komisji zajmujących się sprawami młodej kadry naukowej i młodzieży, biblioteką i wydawnictwem skryptów, inwestycjami i finansami.

* Poprzednikami Tomasza Demendeckiego byli Zenon Bałachowicz i Bolesław Sykut.

Doc. mgr inż. Seweryn Bobiński, to jeden z tych, którzy w WSiInż. pracują niemalże od początku jej powstania. W latach 1964—1966 jako dziekan zabiega usilnie o rozwój Wydziału Mechanicznego a następnie do września 1973 r. pełni funkcję prorektora do spraw nauczania. Organizuje laboratorium obrabiarek i obróbki skrawaniem oraz metrologii, inicjuje prace badawcze w ramach Gospodarstwa Doświadczalnego. Pracuje w kilku komisjach specjalistycznych

Doc. mgr inż. Ryszard Cyle poświęca się dydaktyce w latach pięćdziesiątych. Kieruje początkowo Zespołem Technologii Budowy Maszyn, we wrześniu 1966 r. zostaje dziekanem Wydziału Mechanicznego, a od 1969 r. do września 1973 r. jako prorektor prowadzi sprawy nauki. Z tej racji organizuje Dział Nauki i Biuro Rzecznika Patentowego, opiekuje się biblioteką, inicjuje szkolenie studentów w zakresie informacji bibliograficznej, naukowo-technicznej i patentowej. Uczestniczy w pracach kilku komisji

Nieco później zorganizowano komisje do spraw dydaktycznych i wynalazczości.

1 października 1969 r. Radę Szkoły przekształcono w Senat. Do czerwca 1973 r. tworzyli go:

Rektor — doc. mgr inż. Stanisław Podkowa,
Prorektor do spraw nauczania — doc. mgr inż. Seweryn Bobiński.

Prorektor do spraw nauki — doc. mgr inż. Ryszard Cylc.

Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego — doc. dr inż. Stanisław Matyaszewski.

Dziekan Wydziału Mechanicznego — doc. dr inż. Jerzy Budzyński.

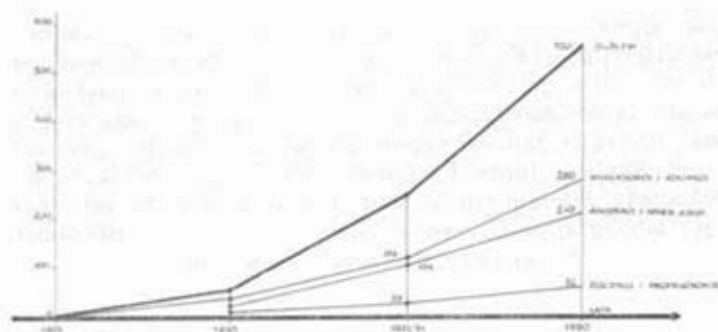
Dziekan Wydziału Elektrycznego — doc. mgr inż. Romuald Krzywicki, reprezentujący do X 1972 r. jednocześnie KU PZPR.

Sekretarz KU PZPR — dr inż. Marian Sołta (od XI 1972 r.).

Kierownik Biblioteki Głównej — Anna Ziemecka.
Dyrektor Administracyjny — mgr Tomasz Demeński.

Kierownik szkolenia wojskowego — płk. inż. Michał Junak.

Kierownik Międzywydziałowego Zespołu Nauk Ekonomicznych i Społecznych — doc. dr Adolf Zdżyłowski.

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ WSIInż. W LATACH 1963—1980

Senat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w pochodzie 1-majowym

W skład Senatu wchodziłi przedstawiciele rad wydziałowych, wykładowców, asystentów, przewodniczący komisji do spraw badań naukowych oraz do spraw rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, przedstawiciele ZNP, ZSP, ZMS i w 1973 r. SZSP.

Senat szczególną uwagę zwracał na podniesienie autorytetu Szkoły poprzez wzrost kwalifikacji kadry naukowo-technicznej i dydaktycznej, zwiększenie liczby wydawnictw, zaangażowanie pracowników WSIInż. w pracach na rzecz przemysłu i uczestnictwo w licznych stowarzyszeniach technicznych i towarzystwach naukowych. W roku akademickim 1965/66 Wyższa Szkoła Inżynierska miała 146 pracowników,

w tym 43 dydaktyczno-badawczych. W następnych latach przybywało Szkole średnio 50 dydaktyków rocznie. Na koniec 1966 r. kadra naukowa liczyła 77 osób, 1969 r. — 146 i 1972 r. — 240, zaś zatrudnienie ogółem w analogicznych okresach wynosiło: 167, 322 i 595.

W okresie tym Uczelnia otrzymała pierwsze docentury. 8 grudnia 1966 r. rektor Stanisław Podkowa złożył uroczyste ślubowanie jako samodzielny pracownik nauki. W czerwcu 1973 r. Wyższa Szkoła Inżynierska miała 22 docentów.

Działalność wydawniczą prowadziła Samodzielna Sekcja Wydawnictwa, zorganizowana w 1967 r. przez Janinę Stelmach. Plan wydawniczy na lata 1968—1970 obejmował 30 tytułów o łącznej objętości 320 arkuszy wydawniczych. W lutym 1968 r. Uczelnia sprowadziła aparaturę kserograficzną i powielaczową, dzięki czemu sekcja mogła rozpocząć świadczenie usług dla kadry naukowej.

Doradcą merytorycznym przygotowania skryptów został doświadczony dydaktyk i autor licznych podręczników dla szkół średnich — Leonid Kacejko. Cztery miesiące od zatwierdzenia planu wydawniczego, a więc w kwietniu 1968 r. ukazał się pierwszy skrypt uczelniany pt. Ćwiczenia z chemii technicznej.

W maju 1969 r. powstało kolegium redakcyjne w składzie: Seweryn Bobiński, Kazimierz Majdiuk, Jerzy Olejnik, Barbara Pilat, Bolesław Szmygin oraz Tadeusz Wiśniewski. W październiku 1969 r. ukazał się już pierwszy Zeszyt Naukowo-Techniczny, dotowany przez Towarzystwo Przyjaciół WSIInż. Tempo prac technicznych było duże — od momentu przyjęcia artykułów do druku, w ciągu 15 dni ukazały się egzemplarze okazowe. W 1972 r. rozszerzono

Uroczyste posiedzenie Komitetu Wydawnictw Uczelnianych. Od lewej: mgr Janusz Skierczyński, mgr Antoni Malicki, doc. dr Adolf Zdżyłowski, dr inż. Bolesław Szmygin, doc. dr Kazimierz Majdiuk, mgr Janina Stelmach, doc. dr Zbigniew Ratajewicz, doc. dr Barbara Pilat

zakres tematyczny ZNT i zaczęto wydawać oddzielne serie, przeznaczone dla takich dyscyplin naukowych, jak: matematyka-fizyka-chemia, budownictwo, elektryka i mechanika.

Celem dalszych usprawnień w całokształcie działalności wydawniczej utworzono Komitet Wydawnictw Uczelnianych, działający od 10 marca 1971 r. Komitetowi przewodniczy Zbigniew Ratajewicz, zaś poszczególne działy prowadzą: Barbara Pilat (nauki podstawowe), Bolesław Szmygin (budownictwo), Kazimierz Majdiuk (elektryka) i Antoni Malicki

(mechanika). Pięcioletni bilans działalności uczelnianego wydawnictwa zamyka się liczbą 50 tytułów o łącznej objętości ponad 500 arkuszy wydawniczych. W tym jest 38 tytułów dydaktycznych, 9 naukowych i 3 informacyjne. W marcu 1973 r. sekcję przekształcono w Dział Wydawnictw WSInż.

Uczelnia, zwracając szczególnie uwagę na postęp techniczny, zorganizowała zespoły badawcze tak przygotowujące kadrę dla potrzeb przemysłu, aby równocześnie z opanowaniem zagadnień teoretycznych mogła ona zdobyć umiejętności wiązania abstrakcji i konkretności oraz tworzyć nowe wynalazki. Początkowo wynalazki dokonywane przez studentów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej były zgłaszane w różnych zakładach pracy.

Rejestr inicjatyw wynalazczych w WSInż. w latach 1965—73

Wydział	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	Razem
Mechaniczny					1			5	9	15
Zespół Chemii			1	5				2		8
Elektryczny						1	1		3	3
Budown.										
Lądowego		1							1	2
Razem	1		1	5	1	1	1	7	13	30

W 1965 r. Wyższa Szkoła Inżynierska zgłosiła swój pierwszy wynalazek do opatentowania w Urzędzie Patentowym i od tego czasu aktywność w tym zakresie ciągle wzrastała, osiągając poważny dorobek dopiero w latach 1972—73. W tych dwu latach rejestr inicjatyw wynalazczych w WSInż. wzbogacił się o 20 nowych pozycji.

Wzrost aktywności wynalazczej w Szkole wiąże się z utworzeniem w 1971 r. stanowiska rzeczownika patentowego. W 1972 r. powołano Ośrodek Wynalazczości i Ochrony Patentowej. Jego kierownikiem został Witold Żółkowski. Zadaniem tego ośrodka jest inicjowanie wynalazczości i prac mających na celu wdrażanie ważniejszych osiągnięć. Dysponuje bogatą literaturą patentową, z której w 1972 r. korzystało 255 osób, a w 1973 r. prawie drugie tyle osób, w tym wielu studentów.

W Szkole zarejestrowano 30 inicjatyw wynalazczych, nie dla wszystkich jednak została zebrana pełna dokumentacja. Wykaz wynalazków opracowanych przez pracowników WSInż., opatentowanych lub przekazanych do opatentowania, zawiera 16 pozycji.

Mgr inż. Tadeusz Wiśniewski: Konstrukcja łącząca i uszczelniająca elementy budowlane. P. 110552.

Doc. dr inż. Jerzy Budzyński: Sposób badania stanu technicznego maszyn tłokowych zwłaszcza silników spalinowych tłokowych, czterosurowych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Opis patentowy nr 64767 Warszawa 1969. Urząd Patentowy PRL.

Mgr inż. Włodzimierz Marciniak: Sposób regulacji prędkości obrotowej silnika indukcyjnego. P. 139459.

Dr inż. Tadeusz Janowski: Układ kompensacji uchybu kąтового powietrznego transformatora prądowo napięciowego. P. 147437.

Doc. dr Zbigniew Ratajewicz, mgr Ryszard Wilgocki: Sposób wytwarzania soli na drodze elektrochemicznego roztworzenia metalu w kwasie. P. 125693. Informator Patentowy, A nr 9, Warszawa 1972.

Inż. Feliks Gryczuk, mgr inż. Bogdan Oleszczyński, doc. dr Kazimierz Zagórski: Sposób usuwania pozostałości soli

hartowniczych z gwintów lub innych powierzchni metalicznych przy zastosowaniu substancji czynnych. P. 154690.

Inż. Kazimierz Kuźmicki, mgr inż. Stefan Słonec: Rura podajnikowa do prowadzenia materiału prętowego w automatach i tokarkach rewolwerowych. P. 155685.

Mgr inż. Stanisław Romanowski: Głowica maszyny wytrzymałościowej zwłaszcza do badań w komórkach z termoregulacją. P. 156036.

Doc. mgr inż. Ryszard Cylc, inż. Jan Zawadzki: Sposób wytwarzania pierścieni łożysk tocznych. P. 156740.

Dr inż. Marian Sońta, inż. Henryk Kołczyński: Automat do montażu łożysk tocznych, zwłaszcza kulkowych. P. 157207.

Mgr inż. Stefan Słonec: Suwak do ustalania grup wymiarowych części maszyn, zwłaszcza przy montażu łożysk tocznych. P. 158426.

Mgr inż. Janusz Cieszewski, mgr inż. Jerzy Klejnowski, mgr inż. Marek Szczupak, mgr inż. Zygmunt Tomaszewicz: Sposób automatycznego zesprzęglania elektromagnetycznych sprzęgieł, zwłaszcza zębatach i kołowych. P. 160983.

Prof. dr hab. inż. Janusz Haman, mgr inż. Kazimierz Lutek, doc. dr hab. inż. Andrzej Zdanowicz: Przyrząd do badania odporności plodów rolnych na uszkodzenia mechaniczne. P. 161323.

Mgr inż. Zygmunt Tomaszewicz: Sprzęgło elektromagnetyczne zębata lub kłowe synchronicznie zasprzęglone. P. 161598.

Doc. dr inż. Tadeusz Janowski, mgr inż. Andrzej Nafalski: Magnetyczny potrajacz częstotliwości małej zmienności napięcia. P. 162017.

Mgr inż. Jan Banaszek: Tuleja zaciskowa. P. 162598.

O randze badań i osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych kadry naukowej świadczą liczne nagrody przyznawane jej przez ministra Szkolnictwa Wyższego a po reorganizacji resortu przez ministra Nauki, Techniki i Szkolnictwa Wyższego. Otrzymali je:

Dr inż. Marian Sołta (od lewej), plk inż. Michał Junak, doc. mgr inż. Romuald M. Krzywicki, prof. Zdzisław Grunwald i dyrektor Zakładów Elektro-Maszynowych EDA w Ponia-towej Władysław Poleć w czasie posiedzenia Senatu Wyż-szej Szkoły Inżynierskiej

1968 r. — Seweryn Bobiński i Ryszard Cyle (zespołową II stopnia); Romuald Krzywicki i Barbara Podkowa (zesp. II st.); Waclaw Jaśkiewicz, Kazimierz Zagórski i Tadeusz Rosiński (zesp. II st.); Stanisław Matyaszewski, Jan Skierczyński i Zbigniew Ratajewicz (zesp. II st.).

1969 r. — Barbara Piłat, Stanisław Dobrzycki, Franciszek Jabłoński (zesp. III st.); Leonid Kacejko, Kazimierz Majdiuk, Włodzimierz Marciniak (zesp. III st.); Marian Sońta, Tadeusz Wangrat, Ryszard Bujalski (zesp. III st.); Tadeusz Janowski (indywidualną III st. za pracę doktorską).

1971 r. — Kazimierz Szabelski (indywid. III st. za pracę dokt.); Stanisław Dobrzycki (indywid. III st. za pracę dokt.); Franciszek Jabłoński (indywid. III st. za pracę dokt.); Mieczysław Witkowski, Eugeniusz Charęziński i Ryszard Schneider (zesp. III st.).

1972 r. — Stanisław Podkowa (indywid. II st.); Zdzisław Grodzki (indywid. III st. za pracę dokt.); Ryszard Cyle (indywid. II st.); Seweryn Bobiński (indywid. II st.); Zdzisław Grunwald z Politechniki Warszawskiej (indywid. II st.); Jan Jacniacki, Kazimierz Lutek, Jadwiga Dunajewska, Danuta Hrywniak — prac. techn. (zesp. III st.); Michał Junak, Bożydar Pazderski, Eugeniusz Wierzchowski (zesp. III st.); Stanisław Matyaszewski, Waclaw Jaśkiewicz, Stanisław Osiniak, Piotr Mazur (zesp. II st.).

1973 r. — mgr inż. Barbara Podkowa, mgr inż. Janusz Błaszczyszki, mgr inż. Marian Abramek, mgr inż. Edward Głuszczyszki (zesp. III st.); mgr inż. Waclaw Milanowski, mgr inż. Jerzy Olejnik, mgr inż. Jan Banaszek (zesp. III st.); doc. dr inż. Jerzy Budzyński (indywid. III st.); doc. mgr inż. Romuald Mieczysław Krzywicki (indywid. III st.); mgr inż. Tadeusz Rosiński (indywid. III st.); dr inż. Marian Sońta (indywid. III st.); dr inż. Jan Jargiello (indywid. III st. za pracę doktorską); dr inż. Andrzej Sobieszczuk (indywid. III st. za pracę doktorską).

Dość znamienna rola pracowników WSInż. polega także na ich dużym zaangażowaniu społecznym, na

Pierwsze spotkanie rektora doc. dra hab. inż. Włodzimierza Sitki z aktywnym Wyższej Szkoły Inżynierskiej

przekazywaniu wiedzy i praktycznego doświadczenia licznym zakładom pracy, na uczestnictwie w sympozjach naukowych i konkursach, organizowanych przez towarzystwa i stowarzyszenia. Szerokie spojrzenie kadry na sprawy gospodarcze i techniczne przyczyniło się do zdobycia poważnego autorytetu w sprawach fachowych. Przejawiało się to w udziale wielu pracowników WSInż. w komisjach rzeczoznawczych i zespołach specjalistycznych działających w ramach KW PZPR, Prezydium WRN i MRN oraz innych instytucji. Inżynierowie z Uczelni zapisałi

piękną kartę w dziejach NOT w Lublinie, uczestnicząc w jej kierownictwie.

W Szkole działa kilka kół branżowych organizacji technicznych. Są to koła:

Stowarzyszenia Elektryków Polskich

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego

Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych oraz

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

W Lubelskim Towarzystwie Naukowym wyodrębniono w 1973 r. Wydział Nauk Technicznych, skupiający 14 pracowników WSIInż.

W 1973 r. odbyły się w Lublinie z udziałem WSIInż. dwie konferencje naukowe o znaczeniu krajowym. Koło juniorów Sekcji Obróbki Plastycznej SIMP zorganizowało w czerwcu 1973 r. ogólnopolskie sympozjum na temat obróbki plastycznej dziś i jutro. Udział w sympozjum wzięli studenci i młodzi absolwenci z wszystkich wyższych uczelni zajmujących się tą tematyką. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że Komitet Budowy Maszyn PAN powierzył Uczelni zorganizowanie Ogólnopolskiego Sympozjum Zespołu Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji. Odbyło się ono w dniach 25—27 września 1973.

Doceniając duże zasługi Uczelni dla rozwoju regionu lubelskiego i zaangażowanie całej kadry naukowo-badawczej w pracach społecznych, dydaktycz-

nych i naukowych, Prezydium WRN 21 października 1969 r. nadało Wyższej Szkole Inżynierskiej odznakę *Za zasługi dla Lubelszczyzny*.

Indywidualne odznaki *Za zasługi dla Lubelszczyzny* otrzymali: Stanisław Podkowa (1967 r.), Seweryn Bobiński, Ryszard Cylc, Leonid Kacejko, Stanisław Matyaszewski, Mieczysław Rzucidło i Marian Sońta (wszyscy w 1969 r.), Piotr Mazur i Kazimierz Sobiesiak (1973).

Indywidualne odznaki *Za zasługi dla Lublina* przyznawane przez Prezydium MRN, otrzymali: Stanisław Podkowa (1963 r.), Zdzisław Grunwald, Zygmunt Pancewicz, Janusz Tymowski, Ludwik Uzarowicz (1968 r.), Marian Sońta (1973 r.).

NA DRODZE DO POLITECHNIKI

9 marca 1973 r. w sali „Strych” władze Szkoły zebrały się na posiedzenie o kluczowej wadze dla przyszłych dziejów lubelskiej uczelni technicznej. Omawiano możliwość wprowadzenia jednolitych studiów z programem politechniki już od roku szkolnego 1973/1974. Rektor Stanisław Podkowa mówił o należytych przygotowaniach bazy laboratoryjnej, o budowie pomieszczeń dla Wydziału Budownictwa Lądowego i Wydziału Mechanicznego, drugiego domu studenta, stwarzających odpowiednie warunki do prowadzenia studiów jednolitych.

W maju 1973 r. Wyższa Szkoła Inżynierska otrzymała prawo do nadawania absolwentom stopnia magistra inżyniera i to zobowiązało Uczelnię do prowadzenia nauczania systemem politechnicznym. W październiku 1973 r. 375 studentów rozpoczęło studia dzienne, trwające cztery i pół roku. Dość liczna gru-

pa studentów WSInż. otrzymała także możliwość kształcenia się na uczelniach zagranicznych — przede wszystkim w Związku Radzieckim.

W aspekcie nowej sytuacji dokonano gruntownego przeobrażenia WSInż., zmierzającej odtąd ku lubelskiej politechnice. W sierpniu 1973 r. minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki powołał na stanowisko rektora naukowca z Politechniki Śląskiej — doc. dr hab. inż. Włodzimierza Sitkę. Doc. dr inż. Tadeusz Latocha został prorektorem do spraw nauki, a prorektorem do spraw nauczania i wychowania — doc. dr inż. Kazimierz Szabelski.

W 1973/74 w skład Senatu WSInż. wchodzi:

Rektor — doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko.

Prorektor do spraw nauki — doc. dr inż. Tadeusz Latocha.

Prorektor do spraw nauczania i wychowania — doc. dr inż. Kazimierz Szabelski.

I sekretarz KU PZPR, dyrektor Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn dr inż. Marian Sońta.

Dyrektor Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej — doc. dr inż. Tadeusz Janowski.

Dyrektor Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej — doc. dr hab. inż. Jerzy Grycz.

Przedstawiciel Rady Naukowej Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn — doc. dr inż. Tadeusz Komecki.

Przedstawiciel Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej — doc. dr inż. Janusz Kwiatkowski.

Przedstawiciel Rady Naukowej Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej — dr inż. Jan Skwarna.

Przedstawiciel Rady Naukowej Instytutu Organizacji i Zarządzania — doc. dr inż. Norbert Musioł.

Przedstawiciel wykładowców — dr inż. Witold Kotarski.

Przedstawiciel wykładowców — mgr inż. Stanisław Kukielka.

Przedstawiciel adiunktów — dr Franciszek Jabłoński.

Przedstawiciel st. asystentów i asystentów — mgr inż. Andrzej Nafalski.

Przewodniczący rektorskiej komisji d/s badań naukowych — doc. dr Zbigniew Ratajewicz.

Przewodniczący rektorskiej komisji do spraw rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej — doc. dr hab. Kazimierz Zagórski.

Przewodniczący rektorskiej komisji do spraw techniczno-inwestycyjnych doc. dr inż. Stanisław Matyaszewski.

Dyrektor administracyjny — mgr inż. Jan Jaszczyk.

Kierownik biblioteki Anna Ziemecka.

Kierownik Studium Szkolenia Wojskowego — płk inż. Michał Junak.

Przewodniczący Rady Zakładowej ZNP — mgr inż. Tadeusz Rosiński.

Przewodniczący Rady Społecznej Szkoły, wojewoda mgr inż. Ryszard Wójcik.

Przedstawiciel młodzieży, przewodniczący SZSP Wiesław Sikora.

Nowe kierownictwo przejmując duży dorobek Szkoły przestawiło go na tory dalszego szybkiego wzmocnienia, tak, aby w najbliższej perspektywie rozwoju gospodarczego woj. lubelskie mogło liczyć na zwiększoną liczbę własnej, wysoko kwalifikowanej kadry inżynierskiej.

Po raz pierwszy w Uczelni pojawiło się powielane „Pismo Okólne Rektora WSInż.”, informujące kadre o istotnych sprawach przeobrażeniowych. W lubelskiej WSInż. pracę rozpoczęli naukowcy z innych ośrodków, wnosząc atmosferę potrzeby pogłębiania kwalifikacji w całej kadrze. Z Centralnego Ośrodka

Prorektor do spraw nauki doc. dr inż. Tadeusz Latocha ukończył studia wyższe w Politechnice Łódzkiej, tam w 1956 r. został asystentem i tam też uzyskał stopień doktora nauk technicznych, wyróżniony nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego. W 1968 r. rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej jako starszy wykładowca. Niebawem został kierownikiem Zespołu Automatyki, Elektroniki i Telemechaniki, wykazując na tym stanowisku duże umiejętności organizacji pracy naukowej. W roku akademickim 1972/73 był prodziekanem do spraw nauki Wydziału Elektrycznego. Dla zakładów pracy przeprowadził wiele poważnych badań związanych z przetwornicami częstotliwości i elektrowirówkami oraz silnikami dźwignicowymi. Zajmował się także projektowaniem i budową oscylografów z zapisem wielokrotnym do badań przepięciowych w urządzeniach elektrycznych. Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Funkcję prorektora pełni od października

1973 r.

Prorektor do spraw nauczania i wychowania, doc. dr inż. Kazimierz Szabelski z lubelską Uczelnią techniczną jest związany od 1967 r. Zanim jednak został wykładowcą tej Uczelni, po ukończeniu w 1960 r. studiów w Politechnice Warszawskiej, pracował w Dziale Głównego Konstruktora FSC w Lublinie, prowadząc badania silników spalinowych oraz badania wytrzymałości elementów i zespołów samochodowych. Kierując w WSInż. laboratorium wytrzymałości materiałów w znacznej mierze przyczynił się do jego rozwoju pod względem wyposażenia w aparaturę oraz osiągnięć naukowych kadry. Sam za pracę doktorską z dziedziny drgań mechanicznych otrzymał nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego. Jest członkiem Zespołu Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji Komitetu Budowy Maszyn PAN, autorem wielu artykułów naukowych i prac badawczych z zakresu drgań mechanicznych zmęczenia materiałów i badań tensometrycznych. Funkcję prorektora pełni od października

1973 r.

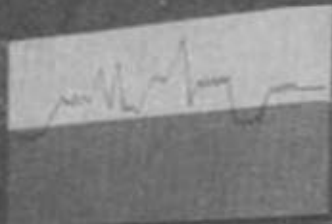
Obrazom sympozjum naukowego przysłuchuje się sekretarz propagandy KW PZPR mgr Tadeusz Mizera (od lewej) i kierownik wydziału nauki KW, mgr Maria Berzyńska

Badań i Rozwoju Techniki Drogowej w Warszawie przybył na stałe do Lublina doc. dr hab. inż. Jerzy Grycz, obejmując prowadzenie Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, zaś doc. dr inż. Norbert Musioł z Politechniki Śląskiej został zatrudniony w Instytucie Organizacji i Zarządzania. W październiku 1973 r. kilku wybitnych profesorów z Politechniki Warszawskiej rozpoczęło zajęcia dydaktyczne w lubelskiej Uczelni technicznej.

WSInż. uczęła Rok Nauki Polskiej organizując wspólnie z PAN ogólnopolskie sympozjum na temat wytrzymałości materiałów. Przemawia rektor doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko

RO

NAUKI POLSK

Nowy ramowy statut instytutów naukowych powstałych w WSiInż. zobowiązuje do:

1. prowadzenia procesu dydaktyczno-wychowawczego studentów w zakresie dyscyplin naukowych objętych działalnością instytutu, w oparciu o plany studiów i obowiązujące programy nauczania,
2. inicjowania, podejmowania i prowadzenia prac naukowo-badawczych w zakresie dyscyplin naukowych objętych działalnością instytutu na podstawie rocznych i wieloletnich planów,
3. współdziałania przy wdrażaniu wyników prac naukowo-badawczych do praktyki gospodarczej,
4. współpracy i wymiany doświadczeń z krajowymi i zagranicznymi szkołami wyższymi i innymi placówkami naukowymi oraz upowszechniania wyników prowadzonych badań,
5. doskonalenia kadry naukowej dla potrzeb szkolnictwa i przemysłu przez udział w organizowaniu i prowadzeniu studiów podyplomowych i doktoranckich oraz organizowania seminariów, konferencji, wykładów monograficznych, kursów, odczytów itp.

Kierunek zmian w Uczelni w wyniku likwidacji starych struktur wydziałowych i utworzenia w ich miejsce 3 instytutów naukowych spełniających funkcje wydziałów oraz powołanie nowego Instytutu Organizacji i Zarządzania rokuje dobre nadzieje na szybki wzrost poważnego już autorytetu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie — nie tylko jako ośrodka przygotowującego młode kadry dla przemysłu ale także umacniającego wewnętrzną więź w wyzwaniu twórczych inicjatyw i podnoszącego kwalifikacje całej kadry naukowo-dydaktycznej na jeszcze wyższy poziom.

W czasie inauguracji roku akademickiego 1973/74 wielu pracowników WSiInż. otrzymało wysokie odznaczenia państwowe. Dekoracji dokonuje wiceprzewodniczący Prezydium WRN, mgr Tadeusz Dmyterko

W atmosferze takich perspektyw 15 października 1973 r. odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 1973/74. Rektor doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko przedstawiając perspektywiczne kierunki rozwoju Uczelni mówił:

„Wyższa Szkoła Inżynierska posiadająca 20-letnią historię ma obecnie specjalne powody, aby rok ten oznaczał w dziejach Uczelni początek nowych przeobrażeń. Zostały bowiem przyznane Uczelni prawa kształcenia inżynierów z tytułem magistra. Szkoła nasza przeszła już na strukturę organizacyjną politechniczną — zostały utworzone instytuty. Z dotychczasowego, przede wszystkim ilościowego kształcenia kadr zgłaszanych przez gospodarke Lubelszczyzny,

przechodzimy do modelu szkolnictwa wyższego, wysuwającego na czoło znaczenie nauki przygotowującej nową technikę. Kształcenie kadry nie dla potrzeb istniejącej dziś techniki, technologii i organizacji, lecz kadry umiejaczej tworzyć innowacje zamiarę postępu lat przyszłych. Pragniemy by kształcenie nasze było twórcze a nie odtwórcze”.

Przełomowy charakter Uczelni wyraża się także w ambitnym programie szybkiego rozwoju lubelskiej politechniki. Wyższa Szkoła Inżynierska o 4 instytutach (w tym trzech z funkcją wydziałów) w roku akademickim 1973/74 ma 3148 studentów, w 1975 r. — będzie ich miała 3700, w tym 300 studentów w Instytucie Organizacji i Zarządzania, który także otrzyma funkcję wydziału.

Istotne przeobrażenie Uczelni nastąpi w 1980 r., wówczas powstanie 9 nowych instytutów, zaś łączna liczba studentów wzrośnie do 6 tys. W 1990 roku Uczelnia będzie prowadziła 23 instytuty, kształcące 11,5 tys. studentów, a w 2000 roku — 15 tys. studentów. Powstanie 5 większych federacji instytutowych.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Powołana do życia w kwietniu 1965 r. Wyższa Szkoła Inżynierska uruchomiła od września studia dzienne, prowadząc równocześnie studium wieczorowe zaoczne. W Wydziale Budownictwa Lądowego utworzono specjalizacje: budownictwo miejskie i przemysłowe, drogi i ulice, urządzenia ciepłne

i zdrowotne, w Wydziale Elektrycznym — elektro-technika przemysłowa, w Wydziale Mechanicznym — technologia budowy maszyn, maszyny i technologia przeróbki plastycznej oraz eksploatacja pojazdów samochodowych. Wydział Ogólnotechniczny miał charakter międzywydziałowy. Struktura Uczelni przechodziła wiele przeobrażeń, w czasie których Wydział Ogólnotechniczny uległ w 1968 r. likwidacji, zaś wchodzące w jego skład zespoły i pracownie zostały rozdzielone pomiędzy trzy wydziały.

Wydział Mechaniczny prowadził 8 zespołów specjalistycznych, w tym 2 mające charakter międzywydziałowy: Zespół i Pracownia Podstaw Konstrukcji Maszyn, Zespół i Pracownia Termodynamiki Technicznej i Energetyki Ciepłej, Zespół i Pracownia Materiałoznawstwa i Technologii Obróbki Plastycznej, Zespół i Pracownia Technologii Budowy Maszyn, Zespół i Pracownia Obróbki Skrawaniem i Obrabiarerek, Zespół i Pracownia Eksploatacji Pojazdów Samochodowych, Zespół Mechaniki Technicznej i Pracownia Wytrzymałości Materiałów, Zespół i Pracownia Chemii.

Pierwszym dziekanem Wydziału Mechanicznego był Stanisław Podkowa (16 V 1953—1 IV 1964), następnie to Seweryn Bobiński (1 IX 1964—IX 1966), Ryszard Cylec (IX 1966—31 IX 1969) i Jerzy Budzyński (1 II 1970—IX 1973 r.). Studium zaocznym dla pracujących kierował Tadeusz Wangrat (1 IX 1966—31 XII 1969), a kierownictwo studium wieczorowego należało do Mieczysława Rzucidły (1 X 1967—31 IX 1969), późniejszego prodziekana Wydziału Mechanicznego.

W roku akademickim 1972/73 Wydział Mechaniczny liczył 85 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym było 9 etatowych docentów, tj. Seweryn

*Doc. mgr inż. Romuald Krzywicki, w
latach 1965—73 dziekan Wydziału
Elektrycznego*

Doc. dr inż. Jerzy Budzyński, w latach 1970—73 dziekan Wydziału Mechanicznego

Bobinśki, Jerzy Budzyński, Ryszard Cyle, Wacław Jaśkiewicz, Tadeusz Komecki, Stanisław Podkowa, Kazimierz Szabelski, Zbigniew Ratajewicz i Kazimierz Zagórski. Z wydziałem współpracowali naukowcy innych ośrodków: prof. dr Jerzy Dowkont, doc. dr hab. Eugeniusz Górski, dr hab. Jerzy Krzemiński, doc. dr hab. Zbigniew Mazurkiewicz, prof. Janusz Tymowski, prof. Ludwik Uzarowicz, doc. dr hab. Andrzej Zdanowicz i doc. dr Romuald Zwoliński.

Wydział Mechaniczny nawiązał kontakt z Instytutem Politechnicznym w Rydze, Wyższą Szkołą Techniczną w Koszycach i Wyższą Szkołą Techniczną w Karl-Marx-Stadt. Szereg prac naukowo-badawczych prowadzono wspólnie z Instytutem Obróbki Skrawaniem w Krakowie, Instytutem Techniki Samochodowej w Warszawie, Instytutem Technologii Nafty w Krakowie i Wytwórnią Łożysk Ślizgowych w Gdańsku.

Wydział Elektryczny liczył 7 zespołów (w tym 2 o charakterze międzywydziałowym): Zespół i Pracownia Elektrotechniki, Zespół i Pracownia Miernictwa Elektrycznego, Zespół i Pracownia Maszyn i Napędów Elektrycznych, Zespół i Pracownia Automatyki, Elektroniki i Telemechaniki, Zespół Matematyki, Pracownia Metod Numerycznych, Zespół i Pracownia Fizyki.

Elektrotechniką w Wyższej Szkole Inżynierskiej zajmowało się początkowo zaledwie kilka osób — Romuald Krzywicki, Leonid Kacejko, Barbara Podkowa i Adam Fijut. Pilna potrzeba powiększenia kadry dydaktycznej zmusiła organizatorów wydziału do szukania nowych pracowników w większych ośrodkach technicznych. Z Politechniki Łódzkiej przy-

szli do Lublina: Kazimierz Majdiuk, Tadeusz Latocha i Tadeusz Janowski.

Od czasu powstania Wydziału Elektrycznego do chwili przekształcenia go w instytut dziekanem był Romuald M. Krzywicki. Funkcję prodziekana pełnił Leonid Kacejko. Kadra Wydziału na przełomie 1972/73 liczyła 74 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym 7 docentów, tj. Bogdan Banasiewicz, Tadeusz Janowski, Leonid Kacejko, Romuald M. Krzywicki, Tadeusz Latocha, Kazimierz Majdiuk i Barbara Piłat. Dużą pomoc Wydziałowi Elektrycznemu WSInż. okazał Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej, a szczególnie prof. Zdzisław Grunwald. Niemal od początku tworzenia Wydziału Elektrycznego w Lublinie Z. Grunwald służył radą, prowadził zajęcia dydaktyczne i doprowadził do zorganizowania studium doktoranckiego dla pracowników WSInż.

Załączki Wydziału Budownictwa Lądowego sięgają 1962 r., kiedy to na mocy porozumienia między dwoma wieczorowymi szkołami inżynierskimi — warszawską i lubelską utworzono w Lublinie Studium Budownictwa działające pod kierownictwem Włodzimierza Ginko. Z chwilą utworzenia w 1965 r. Wydziału Budownictwa Lądowego rozszerzono specjalizację w zakresie budownictwa miejskiego i przemysłowego, technologii elementów budowlanych i prefabrykacji, dróg i ulic oraz inżynierii sanitarnej z urządzeniami cieplnymi i zdrowotnymi.

Wydział Budownictwa Lądowego miał 6 zespołów i 2 pracownie: Zespół i Pracownia Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego, Zespół Mechaniki Budowli, Zespół Konstrukcji Budowlanych, Zespół Budowy Dróg i Ulic, Zespół Urządzeń Sanitarnych,

Doc. dr inż. Stanisław Matyaszewski,
w latach 1967—1973 dziekan Wydziału
Budownictwa Lądowego

*Doc. dr hab. inż. Jerzy Grycz, dyrektor
Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sa-
nitarnej*

Zespół Geometrii Wykreślnej i Rysunku Technicznego, Pracownia Mechaniki i Konstrukcji Budowlanych.

Pierwszym etatowym pracownikiem naukowym był Stanisław Matyaszewski, początkowo kierownik studiów dla pracujących i zarazem organizator wydziału, a od 1 VI 1967 r. dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego. We wrześniu 1969 r. powołano na stanowisko prodziekana do spraw studiów dla pracujących Ryszarda Schnejdera, a Mieczysławowi Witkowskiemu powierzono obowiązki prodziekana do spraw studiów dziennych. W 1973 r. kadra naukowo-dydaktyczna wydziału liczyła 53 osoby, w tym było trzech docentów — Janusz Kwiatkowski, Stanisław Matyaszewski i Mieczysław Mołdawa. Zajęcia dydaktyczne przez wiele lat prowadzili profesorowie Politechniki Warszawskiej — Zbigniew Grabowski, Stanisław Lenczewski, Zygmunt Pancewicz oraz doc. dr Henryk Czudek i doc. dr Kazimierz Dąbrowski.

Okres istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej to zarazem okres dużego zapotrzebowania na matematykę, fizykę i chemię, a więc te nauki, które są podstawą wszystkich dyscyplin technicznych. Dzieje Zespołów Matematyki, Fizyki i Chemii, mających w Uczelni charakter międzywydziałowy, egzemplifikują jednocześnie jak wiele trudności organizacyjnych musiała pokonywać WSIInż. w początkowym okresie swojego istnienia.

Pierwsze zajęcia z matematyki w latach 1953—1954 prowadził Adam Bielecki, następnie Urszula Hirszfild (do 1958 r.) i ponownie Bielecki (1962—1964). Niemalże od początku istnienia Szkoły, bo od lutego 1954 r. pracuje Stanisław Dobrzycki i on w 1964 r. przystąpił do organizacji Pracowni Mate-

matyki. Wówczas zatrudniono kilka osób, m.in. Barbarę Piłat, Janinę Burdzy i Bogumiłę Gutt. Gdy w Uczelni uruchomiono studia dzienne, w 1965 r. w Pracowni Matematyki pracę podjęli Zdzisław Grodzki, Franciszek Jabłoński, Franciszek Kudelski, Witold Tym i Piotr Żukowski, a w 1966 — Stanisław Kuś i Edward Zmysłowski. Pracownię przekształcono w Zespół Matematyki i wówczas kierownictwo powierzono Barbarze Piłatowej, od kwietnia 1970 r. kierującej również Pracownią Metod Numerycznych. Z Zespołem tym współpracowali naukowcy z UMCS: E. Złotkiewicz, M. Maksym, D. Szynal, M. Piłat, A. Wesołowski i J. Waniurski.

Do tworzenia własnej pracowni fizycznej Uczelnia przystąpiła z chwilą otrzymania budynku przy ul. Dąbrowskiego 13, a do tego czasu korzystano z laboratoriów Katedry Fizyki Doświadczalnej i następnie Katedry Fizyki Ogólnej UMCS. Pierwszym i jedynym do 1965 r. etatowym fizykiem był rektor prof. dr Stanisław Ziemecki i dopiero w 1963 r. Szkoła zatrudniła 2 asystentów: Edwarda Śpiewkę oraz Ryszarda Żołnierczuka. Z początkiem 1964 r. organizacją Pracowni Fizyki zajmował się Jerzy Meldizon, a następnie prowadzenie pracowni objął Janusz Skierczyński z Katedry Fizyki Doświadczalnej UMCS. Utworzone zostały trzy działy: mechanika — ciepło, elektryczność — magnetyzm oraz optyka — promieniowanie.

Lata 1965—1968 były okresem rozbudowy, ulepszenia i przystosowywania pracowni do potrzeb dydaktycznych na studiach dziennych. Wówczas utworzono Zespół Fizyki pod kierunkiem Janusza Skierczyńskiego. W roku szkolnym 1968/69 powstały dwie pracownie. Kierownictwo Pracowni Fizyki objął Je-

Dr inż. Marian Sołta, dyrektor Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn

*Doc. dr inż. Tadeusz Janowski dyrektor
Instytutu Przetwarzania i Użytkowa-
nia Energii Elektrycznej*

Mariał nauk ścisłych w WSInż. jest niezaprzeczalny. Od lewej: dr Stanisław Dobrzycki, doc. mgr inż. Romuald M. Krzywicki, doc. dr Barbara Piłat i doc. dr Zbigniew Ratajewicz

rzy Meldizon, a konsultację naukową prac biofizycznych powierzono doc. dr hab. Jadwidze Skierczyńskiej z UMCS. Współpraca ta przyczyniła się do wymiany doświadczeń oraz umożliwiła korzystanie z urządzeń obu uczelni. Po uzyskaniu w 1972 r. dodatkowych pomieszczeń, rozpoczęto organizację Pracowni elektroniki ciała stałego.

Początek organizacji Pracowni Chemii przypada również na okres, kiedy to Uczelnia wprowadziła się do pałacu Sobieskich. W pierwszych latach Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej zajęcia dydaktyczne z chemii mogły odbywać się dzięki współpracy z Akademią Medyczną. Zajęcia ze studentami prowadził Kazimierz Zagórski i Danuta Sobolewska (do 1964 r.), zaś funkcję laboranta pełniła Anna Augusty-

Sala wykładowa sekcji do spraw obronnych wygląda jak laboratorium

niak. Zasadniczą rolę w organizacji własnej Pracowni Chemii odegrał początkowo Kazimierz Zagórski, a następnie Zbigniew Ratajewicz, któremu powierzono kierownictwo pracowni. Trzeba podkreślić duży udział prof. Andrzeja Waksmundzkiego w opracowaniu koncepcji Pracowni Chemii. W 1963 r. został zatrudniony Lech Mierzwa, w 1965 r. Janusz Matusiewicz (do 1971) i Kazimierz Stelmach, przez jakiś czas z Pracownią Chemii współpracowała m. in. Danuta Ratajewicz z Akademii Medycznej. Po 1965 r. Uczelnia zatrudniła jeszcze kilku chemików: Józefa Sawę, Martę Brandel, Bogdana Oleszczyńskiego, Bogusława Tendaja i Mariusza Wrońskiego.

Gdy struktura jednostek wydziałowych przybierała inne kształty, powstał oprócz Pracowni także

Zespół Chemii, kierowany przez Kazimierza Zagórskiego. Obie te jednostki w roku akademickim 1972/73 liczyły 12 pracowników naukowo-dydaktycznych, 2 pracowników naukowo-badawczych i 10 pracowników naukowo-technicznych, w tym 2 z wyższym wykształceniem.

Do najstarszych jednostek międzywydziałowych w ramach Wyższej Szkoły Inżynierskiej należą Studium Języków Obcych, Ośrodek Wyszkożenia Wojskowego i Studium Wychowania Fizycznego. W 1965 r. zaczęto organizować Międzywydziałową Pracownię Nowych Technik Nauczania, zaś w 1967 r. — Międzywydziałowy Zespół Nauk Politycznych i Społecznych.

Początkowo Szkoła nie miała własnych lektorów, korzystała więc z pomocy UMCS. Dopiero w 1963 r. zatrudniono etatowego lektora Alicję Borowską, a rok później powstało Studium Języków Obcych pod kierownictwem Jana Serafina. W 1965 r. kierownictwo Studium powierzono Kazimierze Asarabowskiej.

Rozszerzenie zakresu szkolenia wojskowego wiąże się z momentem utworzenia studiów dziennych. Obowiązki pierwszego kierownika pełnił Rogojski, od marca 1965 r. funkcję tę sprawuje płk Michał Junak. W 1971 r. Uczelnia otrzymała barak przy ul. Langiewicza 14, przekazany przez Woj. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej. W baraku zorganizowano ośrodek szkolenia powszechnej samoobrony, a wykłady prowadzili Eugeniusz Wierzchowski, Bożydar Pazderski i Władysław Jagiełło. Ośrodek w krótkim czasie zdobył czołowe miejsce w kraju ze względu na dobrą organizację.

W Studium Wychowania Fizycznego jest kilku

nauczycieli. Studium powstało w momencie organizacji studiów dziennych, kieruje nim Witold Stepniak. Jarosław Grocholski opiekuje się klubem AZS, Danuta Welcz zajmuje się sekcją sportów zimowych, a Stanisław Koprianiuk — sekcją piłki siatkowej.

Międzywydziałowy Zespół Nauk Politycznych i Społecznych z 2-osobowego w 1967 r. rozrósł się liczbowo do 13 osób w 1973 r. Pracą kierował Adolf Zdżyłowski. Zespół zatrudniał jednego docenta i trzech doktorów.

Organizacją Międzywydziałowej Pracowni Nowych Technik Nauczania zajęło się kierownictwo Zespołu Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek, głównie Seweryn Bobiński. Swoje osiągnięcia pracownia ta zawdzięcza prof. dr. hab. inż. Jackowi Orzechowskiemu z Akademii Rolniczej. W miarę wzrostu zainteresowania nowymi technikami nauczania przybywały pracowni nowe zadania, jak przystosowanie sali audytoryjnej do wyświetlania filmów, projekcja filmów popularno-naukowych, próby kręcenia wstawek filmowych i krótkich filmów dydaktycznych, organizowanie i prowadzenie kursów fotografiki i obsługi aparatury, wykonawstwo mikrofilmów, zdjęć i odbitek fotograficznych dla celów dydaktycznych i naukowo-badawczych.

Rok 1973 otwiera drugi etap głębokich przemian strukturalnych. 11 października tegoż roku minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki wprowadza w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie nową strukturę organizacyjną, powołując następujące jednostki:

1. Instytut Technologii i Eksploatacji Maszyn (spełniający funkcję Wydziału)

2. Instytut Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (spełniający funkcję Wydziału)

3. Instytut Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej (spełniający funkcję Wydziału)

4. Instytut Organizacji i Zarządzania

5. Międzywydziałowe jednostki organizacyjne:

— Biblioteka Główna

— Studium Języków Obcych

— Studium Nauk Społecznych

— Studium Wojskowe

— Studium Wychowania Fizycznego

— Zakład Nowych Technik Nauczania

W listopadzie 1973 roku obsadzono stanowiska kierownicze. W Instytucie Technologii i Eksploatacji Maszyn dyrektorem jest dr inż. Marian Sońta, zastępcą dyrektora do spraw nauki — doc. dr inż. Tadeusz Komecki i zastępcą dyrektora do spraw nauczania i wychowania mgr Antoni Malicki.

W Instytucie Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej kierownictwo tworzą: doc. dr hab. inż. Jerzy Grycz, doc. dr inż. Stanisław Matyaszewski i doc. dr inż. Janusz Kwiatkowski.

W Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej w skład kierownictwa wchodzi: doc. dr inż. Tadeusz Janowski, dr inż. Jan Skwarna i doc. dr inż. Kazimierz Majdiuk.

Instytutem Organizacji i Zarządzania kieruje rektor, doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko; zastępcami dyrektora są: doc. dr inż. Norbert Musioł i dr Franciszek Jabłoński.

Obok dyrekcji naczelnym organem instytutów są rady naukowe, a podstawowymi jednostkami organizacyjnymi — zakłady.

WARUNKI MATERIALNE

I POMOCE NAUKOWE

BAZA LOKALOWA

Wyższa Szkoła Inżynierska rozpoczęła swą działalność w 1965 r., gdy częściowo miała rozwiązane już sprawy lokalowe. Starania o pierwszy własny budynek wiążą się z okresem istnienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Ale pałac Sobieskich przy ul. Dąbrowskiego 13 zaspokajał tylko najpilniejsze potrzeby. Także przyznane przez Prezydium WRN pieniądze wystarczyły jedynie na zakup 2 samochodów oraz wyposażenie pomieszczeń w podstawowy sprzęt, jak stoły, wieszaki, szafy i drobny sprzęt laboratoryjny. W latach 1963—64, gdy zwiększona liczebnie rekrutacja na studia wymagała natorychmiastowych rozwiązań, prowadzono zajęcia w barakach przy ul. Langiewicza.

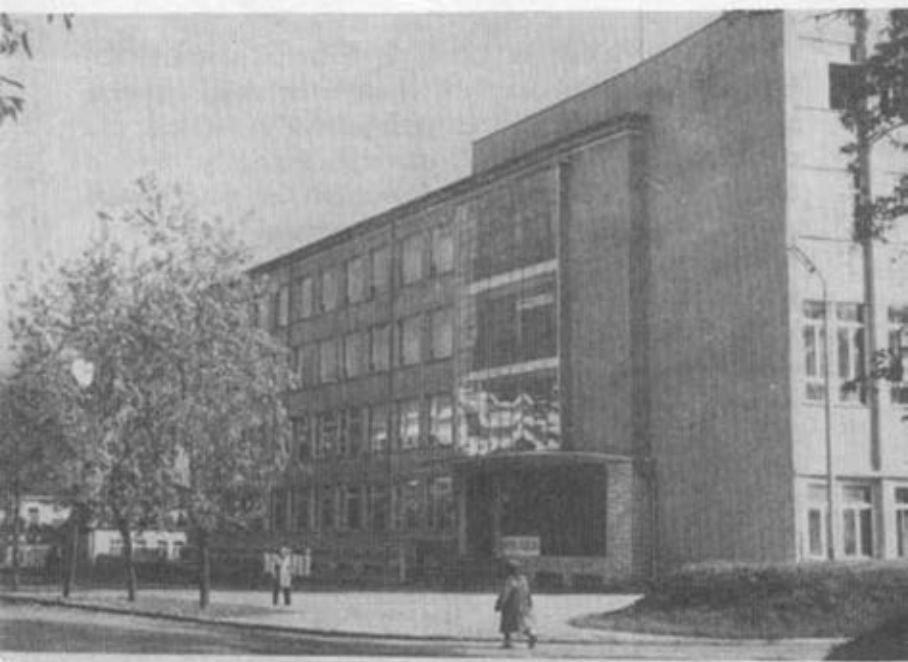

Przez kilka lat baraki przy ul. Langiewicza służyły WSInż. jako domy studenckie i sale wykładowe. Ale okres, zwany barakowym, należy już do przeszłości

Pomieszczeń było jednak wciąż za mało i w 1968 r. Uczelnia wystarała się o jeszcze jeden barak przy ul. Wiercińskiego, oddany dla potrzeb Wydziału Budownictwa Lądowego. W 1971 r. Uczelnia przejęła po Technikum Mechanizacji Rolnictwa budynek oraz halę warsztatową przy ul. Nadbystrzyckiej, a przy ul. Okopowej część pomieszczeń, w których urządzono sale wykładowe dla potrzeb Zespołu Nauk Społeczno-Politycznych.

Na zasadnicze rozwiązanie sprawy lokalowej Uczelnia mogła liczyć tylko poprzez budowę własnego

ośrodka. Gdy w listopadzie 1959 r. uchwała KERM przesądziła sprawę lokalizacji Uczelni w rejonie ul. Nadbystrzyckiej, prof. Ludwik Uzarowicz z Warszawy opracował dla lubelskiej uczelni podstawowe dane, stanowiące uzasadnienie do wszczęcia starań o budowę 3 wydziałowej szkoły. W październiku 1964 r. Szkoła otrzymała teren o powierzchni 2 ha, po czym prorektor Seweryn Bobiński udał się do Bydgoszczy, gdzie był akurat oddawany do użytku budynek dla Wydziału Elektrycznego. Bydgoskie

Pierwszy nowy budynek WSInż., wzniesiony przy ul. Nadbystrzyckiej, prezentuje się okazale. Choć przeznaczony dla Wydziału Elektrycznego, urządzono w nim także laboratoria i sale wykładowe służące wszystkim trzem wydziałom

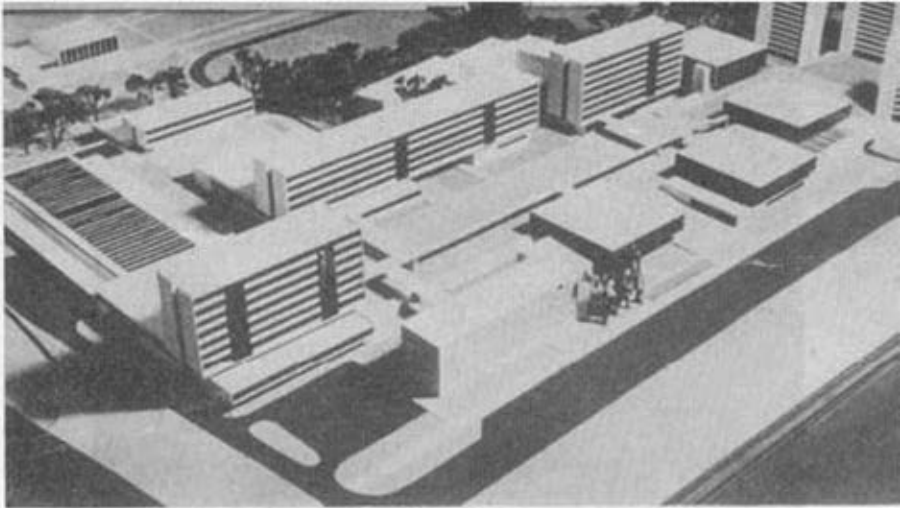
biuro projektów zgodziło się adaptować projekt do warunków lubelskich i już w 1965 r. Lubelskie Przedsiębiorstwo Budowlane rozpoczęło budowę pierwszego bloku dla WSInż., ukończonego i oddanego do eksploatacji w 1968 r.

W budynku o kubaturze 23 tys. m sześć. i 4,8 tys. m kwadr. powierzchni użytkowej, choć był on przeznaczony dla Wydziału Elektrycznego, umiejscowiono częściowo Wydział Budownictwa Lądowego i Wydział Mechaniczny. Dla tych dwu wydziałów budowę samodzielnych bloków przewidziano na lata późniejsze.

W czasie, kiedy w Lublinie entuzjasmowano się budową budynku przy ul. Nadbystrzyckiej, władze resortowe w Warszawie podejmowały istotne dla dalszego rozwoju WSInż. decyzje. Polegały one na włączeniu inwestycji uczelnianych do centralnego planu Ministerstwa. Lubelskiej uczelni technicznej przypadło w udziale przygotowanie generalnych założeń, rozpatrzonych 11 października 1966 r. przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i zatwierdzonych decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego 14 listopada 1966 r. Wysokie walory programu rozbudowy lubelskiej WSInż. sprawiły, że prorektorowi Sewerynowi Bobińskiemu zlecono opracowanie podobnych założeń dla WSInż. w Koszalinie.

W założeniach dla lubelskiej WSInż. określono tempo rozwoju uczelni do 1980 r. Poza podstawową dydaktyczną funkcją szkoły dokument uwzględniał także problematykę prac naukowo-badawczych oraz odpowiedni rozwój jednostek administracyjnych i gospodarczych.

Koncepcją zagospodarowania terenów Wyższej

Makieta przyszłego ośrodka WSInż, zlokalizowanego przy ul. Nadbystrzyckiej, w kierunku Plażowej

Szkoły Inżynierskiej w Lublinie zajmowały się trzy biura projektowe. 21 lutego 1968 r. Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium MRN zatwierdził koncepcję zagospodarowania terenów przy ul. Nadbystrzyckiej, wykonaną przez Lubelskie Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego. Ze względu na szczupłość terenu, jak też planowaną zabudowę wysokościową dla tej części miasta, przewidziano 5 domów studenckich o wysokości jedenastu kondygnacji, budynek dydaktyczny Wydziału Budownictwa Lądowego o siedmiu kondygnacjach i gmach dla Wydziału Mechanicznego o jedenastu kondygnacjach.

Funkcję inwestora realizującego te zamierzenia przyjął Zarząd Inwestycji Szkół Wyższych w Lublinie, zaś generalne wykonawstwo części socjalno-mieszkaniowej powierzono Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Budownictwa Mieszkaniowego, a części dy-

Plac budowy kompleksu budynków dla WSInż.

daktycznej Lubelskiemu Przedsiębiorstwu Budownictwa Ogólnego. W ramach generalnego wykonawstwa, realizującego tylko roboty budowlano-montażowe, działają również przedsiębiorstwa specjalistyczne, jak: Lubelskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych, Lubelskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych, Lubelskie Przedsiębiorstwo Instalacji Elektrycznych i inne.

Dla nowego kompleksu budynków 4 maja 1972 r. Wydział Gospodarki Komunalnej Prezydium MRN w Lublinie przydzielił w rejonie ul. Nadbystrzyckiej teren o powierzchni 12 ha 439 m kw. 2 czerwca

1972 r. teren ten przekazano Wyższej Szkole Inżynierskiej. Część budynków po Technikum Mechanizacji Rolnictwa od razu wyburzono pod nowe inwestycje, część zaś adaptowano dla potrzeb WSiInż. W ten sposób wykorzystano budynek dydaktyczny o kubaturze 17,8 tys. m sześć., i powierzchni 3,9 tys. m kwadr., lokując w nim Wydział Mechaniczny, częściowo Budownictwa Lądowego oraz stołówkę studencką i pracowniczą. W drugim budynku o kubaturze 4,1 tys. m sześć. umiejscowiono warsztaty.

Część socjalno-mieszkaniową usytuowano w rejonie Nadbystrzyckiej, Zakola i Wapiennej (teren 5,3 ha). Obiekty dydaktyczne zlokalizowano na obszarze

Po prawej stronie ul. Nadbystrzyckiej rozciąga się plac, gdzie w niedalekiej przyszłości staną duże budynki lubelskiej szkoły politechnicznej

To początek budowy kolejnego, trzeciego domu studenta WSiłn.

13,1 ha, od ul. Wapiennej i Nadbystrzyckiej, a dalsza rozbudowa po 1980 r. będzie zmierzać w kierunku ul. Plażowej.

W październiku 1972 r. oddano do użytku Dom Studencki nr 1 (kubatura 13,9 tys. m sześć., powierzchnia użytkowa 4,1 tys. m kwadr., wartość kosztorysowa 13,9 mln zł), w którym zamieszkało 380 studentów. W październiku 1971 r. rozpoczęto budowę drugiego akademika, analogicznej wielkości jak pierwszy, z terminem zakończenia budowy w połowie 1973 r.

Dzięki energicznej akcji organizatorskiej Dyrekcji Zarządu Inwestycji Szkół Wyższych już w czwartym kwartale 1971 r. rozpoczęto roboty ziemne pod bu-

dowę dwóch dużych obiektów dydaktycznych — budynku Wydziału Mechanicznego i gmachu dla Wydziału Budownictwa Lądowego, wyprzedzając w tym zakresie pierwotne plany. W I kwartale 1973 r. rozpoczęto budowę Domu Studenta nr 3.

Plan inwestycyjny na lata 1974—75 zakłada przekazanie do użytku kilku obiektów o łącznej kubaturze 145 916 m³ i o łącznej wartości kosztorysowej 226,8 mln zł, a mianowicie:

— budynek (część I) dla Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn, o kubaturze 45 tys. m³ zostanie ukończony w 1975 r.,

— budynek Instytutu Inżynierii Budowlanej o kubaturze 25,7 tys. m³ będzie oddany do użytku w 1974 r.,

— dwa domy studenckie,

— stolówka studencka na 2200 posiłków dziennie. Budynek o kubaturze 19,2 tys. m³ przewidziano do ukończenia w 1975 r.

W latach 1974—75 planuje się również udział w budowie międzyuczelnianego ośrodka sportów i rekreacji nad zalewem zemborzyckim (obiekty budowlane będą miały 4,2 tys. m³).

W latach 1976—1980 Uczelni przybędzie 155 tys. m³ kubatury o łącznej wartości kosztorysowej 244,8 mln zł. Powstaną następujące obiekty:

— budynek (część druga) dla Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn, o kubaturze 35 tys. m³, z terminem oddania do użytku w 1978 r.,

— budynek przedmiotów ogólnotechnicznych, o kubaturze 62 tys. m³. Termin ukończenia — 1979 r.,

— biblioteka i rektorat wraz z pomieszczeniami socjalno-biurowymi dla administracji, o kubaturze 30 tys. m³. Termin realizacji do 1980 r.,

— studium wychowania fizycznego i ośrodek sportowy, w tym hala sportowa, sale gimnastyczne, pomieszczenia dydaktyczne, pływalnia, stadion. Łączna kubatura budynków — 20 tys. m³. Zakończenie budowy przewidziano na 1978 rok.

W latach 1981—1990 baza lokalowa zwiększy się o 410 tys. m³ kubatury. Łączny koszt tych inwestycji wyniesie 546 mln zł. W programie przewidziano:

- trzy domy studenckie wraz z odpowiednim zapleczem socjalnym i kulturalnym,
- budowę trzech domów mieszkalnych, w tym domów dla pracowników naukowo-dydaktycznych i technicznych,
- budynki dla nowo tworzonych instytutów,
- poligon doświadczalny oraz obiekty techniczne, socjalne i magazynowe.

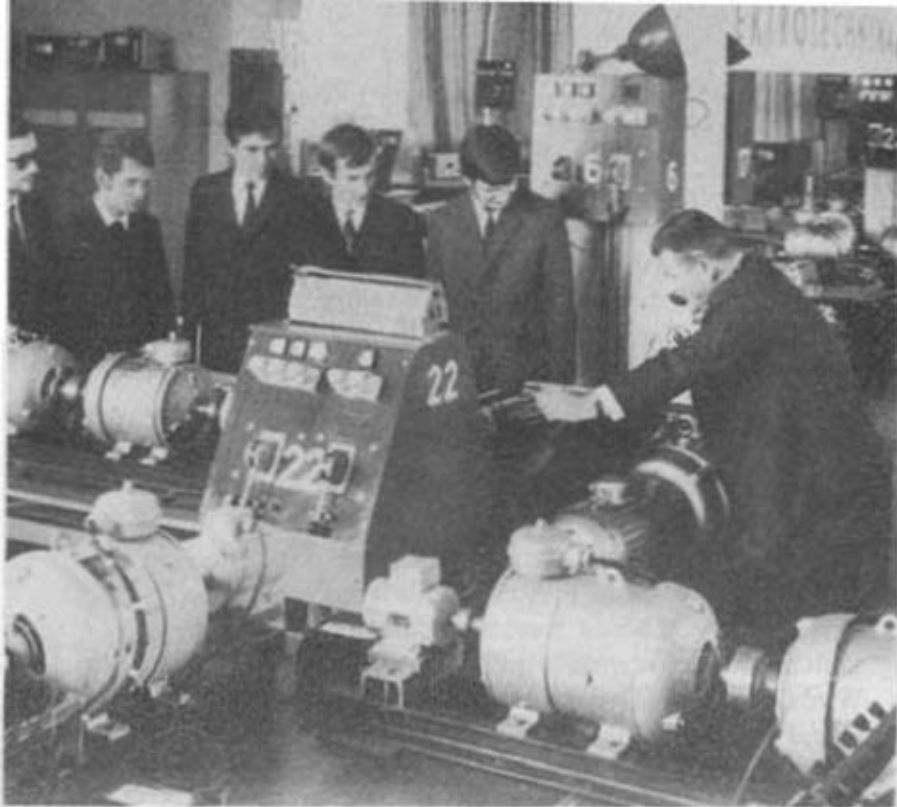
Dla umożliwienia realizacji zadań inwestycyjnych w latach 1980—1990 i w okresie późniejszym Uczelnia otrzyma dodatkowe tereny, wynoszące około 100 ha. W tym celu rezerwuje się teren w kierunku toru kolejowego na trasie Lublin—Warszawa oraz osiedle Czuby.

W prognozie do 2000 roku, kiedy to Uczelnia będzie liczyć 23 instytuty, przewiduje się szybką dynamikę rozbudowy zaplecza lubelskiej politechniki. Obliczenia potrzebnej powierzchni i kubatury wskazują, jak duży będzie to ośrodek. Instytuty będą zajmować powierzchnię 270 tys. m kw., jednostki międzywydziałowe — 50,9 tys. m kw., obiekty socjalno-bytowe — 164,7 tys. m kw. Na instytuty środowiskowe przewidziano 36 tys. m kw., a na obiekty mieszkalne przeznaczy się 77,5 tys. m kw. Suma tych danych wynosi 599,1 tys. m kw., z tego 86,090 wybudowano lub znajduje się w budowie, natomiast 513,010

m kw. powierzchni trzeba zaprojektować i przewidzieć do realizacji. Już to porównanie ilustruje wymownie, jak szybko dynamikę rozwoju założono dla lubelskiego technicznego ośrodka naukowego.

LABORATORIA

Momentem przełomowym w wyposażeniu Uczelni w sprzęt specjalistyczny był rok 1965. Wówczas dla studiów dziennych zaczęto organizować nowe laboratoria lub uzupełniać urządzenia laboratoriów powstałych w okresie istnienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Łączna wartość aparatury naukowej w końcu 1965 r. wynosiła ponad 7 mln zł. W 1967 r. Wydział Mechaniczny wzbogacił zestawy laboratoryjne o półautomat do wykonywania kół zębatach stożkowych, frezarki, tokarki i szlifierki w Pracowni Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek; mikroskop elektronowy BS-1613, napyłarka próżniowa B-3D,1, dyfraktometr Dron-1, wtryskarka ślimakowa V-55 w Pracowni Materiałoznawstwa i Technologii Przeróbki Plastycznej. Laboratorium pomiarów warsztatowych otrzymało mikroskop pomiarowy UMM oraz profilograf-profilometr 201, ponadto wiele innej drobnej aparatury pomiarowej. Wyposażenie laboratoryjne wzbogacano z każdym rokiem we wszystkich wydziałach. W Wydziale Elektrycznym, w powstałej w 1970 r. Pracowni Metod Numerycznych, zgromadzono maszyny analogowe ASP, Meda IT A i B, MA 48, maszyny analityczne Aritma oraz maszyny kalkulacyjne (wartość aparatury 4,2 mln zł). Wartość

Laboratorium maszyn elektrycznych. Zajęcia prowadzi mgr inż. Kazimierz Kawiak

całej aparatury wzrosła od 1965 r. z 7,2 mln zł do 49,1 mln zł w 1972 r. Ilustruje to tabela na str. 86.

Władze Uczelni, doceniając problem zabezpieczenia bazy aparaturowej do prowadzenia działalności dydaktycznej, naukowej i usługowej utworzyły 1 XII 1972 r. Dział Aparatury Naukowej, zajmujący się zakupowaniem oraz gospodarowaniem maszynami, urządzeniami i aparaturą specjalistyczną. Limity finansowe zwiększone przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki umożliwiają w

1973 r. zakupienie dla Szkoły aparatury wartości 9 mln zł, w tym za 4 mln zł z importu. W roku akademickim 1972/73 prowadzono 36 laboratoriów.

Laboratoria w roku akademickim 1972/73:

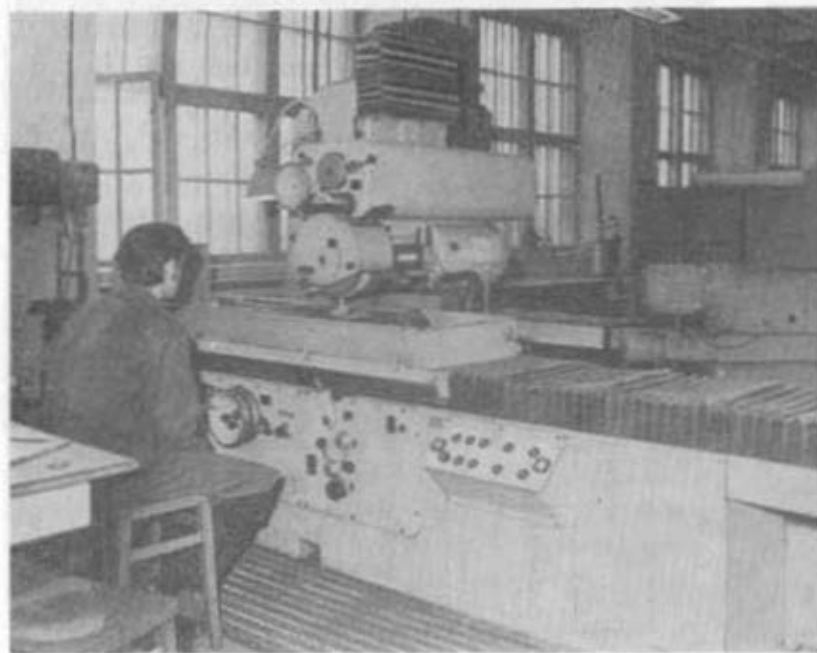
Wydział Budownictwa Lądowego

Laboratoria: materiałów budowlanych, mechaniki gruntów, badań nieniszczących konstrukcji, dróg i ulic oraz urządzeń sanitarnych.

Wydział Elektryczny

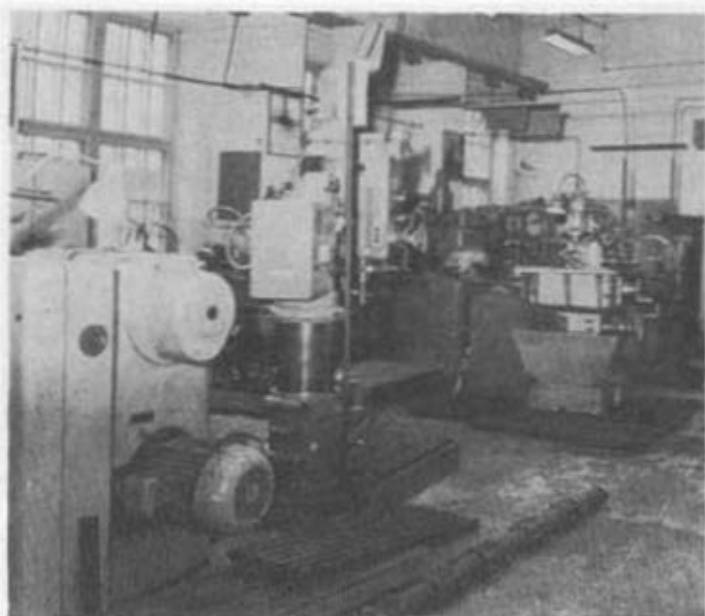
Laboratoria: podstaw elektrotechniki, miernictwa elektrycznego, miernictwa wielkości nieelektrycz-

Laboratorium obróbki skrawaniem

Wartość aparatury naukowej WSiInż. w latach 1962—1973
(w tys. zł)

Nazwa pracowni	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972
Budownictwa Ogólnego i Przem. BP1	—	—	—	—	61	206	331	565	762	1304	1396
Mechaniki i Konstrukcji Budowl. BP3	—	—	—	—	—	9	117	270	492	744	801
Elektrotechniki EP1	—	—	—	—	—	246	858	1443	1673	2067	2215
Miernictwa Elektrycznego EP2	—	—	—	—	—	756	1645	1994	1826	2046	2289
Maszyn i Napędów Elektrycznych EP3	64	232	615	892	1124	1643	2071	2472	2485	2640	2907
Automatyki, Elektroniki i Telem. EP4	—	—	—	—	—	1187	1922	2678	2363	2686	4148
Elektrotechniki Przemysłowej EP5	—	—	—	—	—	104	531	1176	1629	1822	2371
Metod Numerycznych EP6	—	—	—	—	—	—	—	—	1278	1370	4243
Fizyki EP7	216	380	414	1460	1901	2287	2962	3278	2659	4887	5196
Podstaw Konstrukcji Maszyn MP1	—	—	—	—	—	8	8	23	23	24	68
Termod. Techn. i Energr. Ciepłotnej MP2	—	—	—	—	—	—	—	—	225	326	398
Materiałoznawstwa MP3	72	537	697	824	942	1262	1422	1783	4058	5412	6765
Technol. Budowy Maszyn MP4	—	378	269	480	493	547	934	969	940	1281	1315
Obrobki Skrawaniem MP5	210	524	1068	1174	1608	2378	4245	4699	5560	6240	6644
Eksploatacji Pojazdów Samoch. MP6	—	—	—	—	—	—	1	13	410	661	1022
Wyrzynałoci Materiałów MP7	—	436	637	1502	1639	2019	2142	2142	2329	2587	3220
Chemii Technicznej MP8	—	79	116	920	958	1158	1199	1120	1410	1662	2084
Młodych Wydziałowa Pracownia No- wych Techniki Nauz. NP1	—	—	—	—	—	—	379	632	685	841	1274
O g ół e m	562	2845	3826	7262	8926	15121	20061	24420	23670	29672	49127

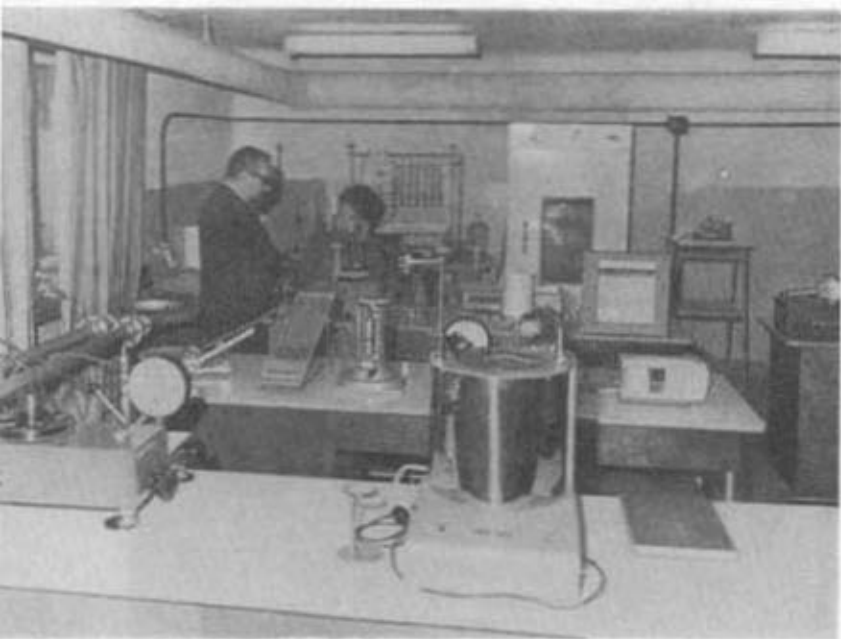

Laboratorium obrabiarek

nych metodami elektrycznymi, maszyn elektrycznych, napędu elektrycznego, teorii regulacji, podstaw elektroniki, energo-elektroniki, urządzeń elektrycznych, zabezpieczeń elektro-energetycznych i techniki wysokich napięć.

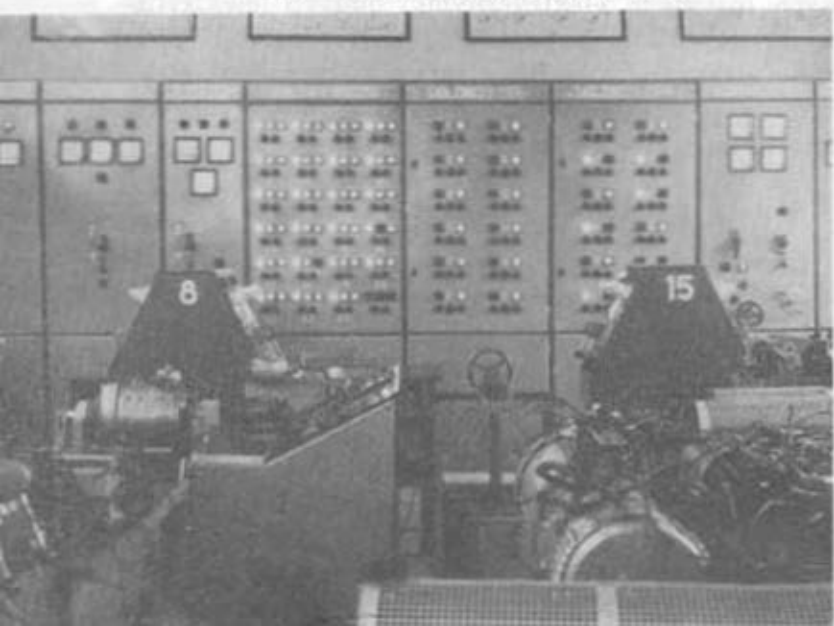
Wydział Mechaniczny

Laboratoria: badań zmęczeniowych materiałów i układów, wytrzymałości materiałów, kinematyki i dynamiki, mechaniki płynów, termodynamiki technicznej, materiałoznawstwa, metrologii, podstaw automatyki, obrabiarek, obróbki skrawaniem i technologii maszyn, podstaw obróbki plastycznej, tech-

Laboratorium energetyki cieplnej

Laboratorium napędu elektrycznego

nologii i maszyn do obróbki plastycznej, spawalnicwa, przetwórstwa tworzyw sztucznych, silników spalinowych, budowy pojazdów samochodowych, badań i diagnostyki pojazdów samochodowych, elektrotechniki samochodowej i napraw pojazdów samochodowych.

Stan laboratoriów i ich struktura w najbliższych latach ulegnie poważnym zmianom. Uczelnia prowadzi zakup aparatury naukowej celem przystosowania wszystkich laboratoriów do nowych potrzeb kształcenia i badań naukowych, podjętych przez nowo powołane instytuty Wyższej Szkoły Inżynierskiej. W 1975 r. wartość aparatury w Uczelni wzrosła do 60 mln zł.

BIBLIOTEKA

Dzieje biblioteki uczelnianej rozpoczynają się w 1953 r. Na pierwszy plan wysuwała się wówczas konieczność sprostania najpilniejszym potrzebom studentów Wydziału Mechanicznego. Ze względu na wyjątkowo trudne warunki lokalowe i brak odpowiednich środków materialnych gromadzono przede wszystkim podręczniki i skrypty, a prenumerata obejmowała zaledwie dziesięć tytułów czasopism. Stan taki trwał z niewielkimi zmianami do 1962 r., tj. do czasu otrzymania własnego gmachu przy Dąbrowskiego. Tam umieszczono bibliotekę w trzyizbowym lokalu, ale kredyty w wysokości kilkudziesięciu tysięcy rocznie nadal nie pozwalały na rozwój odpowiadający potrzebom szkoły.

W 1962 r. zbiory biblioteki liczyły 6,5 tys. voluminów, 1,2 tys. wydawnictw specjalnych. Prenumerowano 27 czasopism. Dopiero w 1966 r. specjalna dotacja z Ministerstwa umożliwiła bibliotece sprowadzenie wydawnictw zagranicznych i dzieł o charakterze naukowym.

Anna Ziemecka dobrze zna wszystkie sprawy związane z biblioteką, bowiem kieruje nią od początku powstania

Granicą wyznaczającą drugi okres w dziejach biblioteki był rok 1967. Otrzymała ona znaczne fundusze na zakup książek, zwiększono liczbę etatów, poprawiono warunki lokalowe. W styczniu 1969 r. przeprowadzono bibliotekę do gmachu przy ul. Nowotki 11, gdzie mieszczą się biblioteki wyższych

W wypożyczalni biblioteki WSIInż. formalności załatwia się bardzo sprawnie i z uśmiechem

uczelnii Lublina. Nastąpiły konieczne zmiany organizacyjne, zaś fundusze w wysokości 600 tys. zł rocznie pozwoliły na zgromadzenie nowości, odpowiadających kierunkom studiów w Wyższej Szkole Inżynierskiej.

Ten nowy lokal okazał się jednak znowu za ciasny, gdyż co roku przybywa ok. 5 tys. książek, nie licząc czasopism i zbiorów specjalnych.

Biblioteka WSIInż. ma obecnie najpełniejszy księgozbiór techniczny w woj. lubelskim. Z wypożyczalni korzystają studenci również innych uczelni, pracownicy zakładów przemysłowych Lubelszczyzny. Dział informacji służy pomocą zarówno pracownikom naukowym, jak i studentom w zbieraniu ma-

teriałów, dostarcza zestawienia dokumentacyjne, sprowadza z innych ośrodków informacji naukowej dokumenty oryginalne lub wtórne w postaci fotokopii, kserogramów i mikrofilmów.

W roku akademickim 1972/73 biblioteka rozpoczęła działalność informacyjno-dydaktyczną. Przystosowaniem bibliotecznym objęto 433 studentów pierwszego roku. Dla studentów lat wyższych wygłoszono cykl wykładów i przeprowadzono ćwiczenia na temat korzystania z informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej. Ze szkolenia skorzystało 337 studentów.

Stan biblioteki przedstawia się następująco:

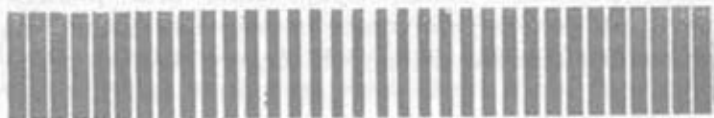
— zbiory zwarte (książki naukowe, podręczniki, skrypty) — ogółem 47 tys. voluminów (w tym 4,5 tys. z importu),

— zbiory ciągłe (czasopisma i wydawnictwa bez wyraźnej częstotliwości) — ogółem 4 tys. voluminów, w tym 3,5 tys. roczników i czasopism. Prenumerata roczna obejmuje 570 tytułów,

— zbiory specjalne — 46 tys. jednostek, opisy patentowe i normy — 43,5 tys.

— karty dokumentacyjne — 100 tys.

POMOC MATERIALNA

SPRAWY SOCJALNO-BYTOWE STUDENTÓW

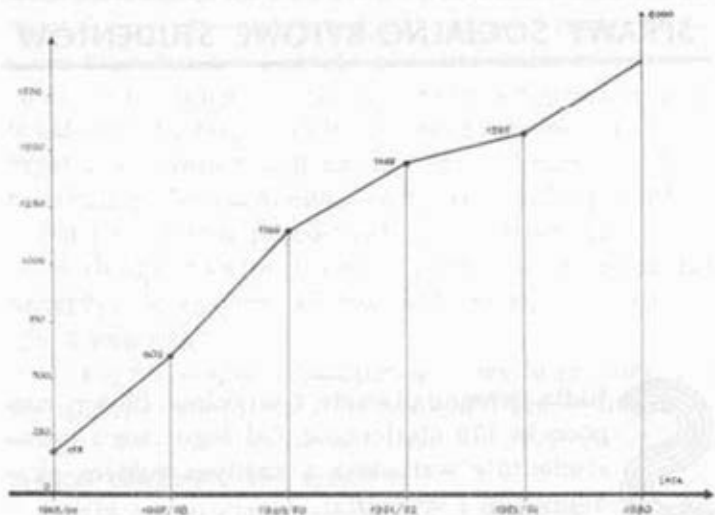
Studia dzienne otwarte 1 września 1965 r. rozpoczęło 179 studentów. Od tego czasu liczba studentów wzrastała z każdym rokiem akademickim i wynosiła:

1965/66 — 179	1969/70 — 1166
1966/67 — 362	1970/71 — 1329
1967/68 — 602	1971/72 — 1467
1968/69 — 901	1972/73 — 1567
	1973/74 — 1575

Równocześnie ze studiami stacjonarnymi WSI^o prowadzi studia zaoczne i wieczorowe. Łącznie w październiku 1973 r. Uczelnia miała 3197 studentów, w tym na studiach dziennych — 1575 i na wieczorowych — 676 oraz zaocznych — 946.

Początek akcji pomocy stypendialnej wiąże się z otwarciem studiów dziennych. Pomoc ta wyrażała

się początkowo w formie stypendiów bezgotówkowych (zakwaterowanie, wyżywienie) oraz pieniężnych. Ale przepisy dotyczące pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych ulegały częstym zmia-

**WZROST LICZBY STUDENTÓW NA STUDIACH STACJONARNYCH
W LATACH 1965—1980**

nom. Zostały zniesione stypendia bezgotówkowe, podniesiono natomiast wysokość stypendium zwyczajnego i fundowanego. Za dobre wyniki w nauce wprowadzono miesięczne premie dla stypendystów i nagrody okresowe dla studentów nie otrzymujących stypendiów.

Przeciętnie ze stypendium korzysta ok. 63 proc. ogółu studentów WSiŃz., przy czym na poszczególnych wydziałach, latach studiów i w grupach dzie-

kańskich procent ten kształtuje się od 40 do 90 proc. a nawet 100 proc. danej grupy.

Na dwóch ostatnich latach studiów większość młodzieży korzysta ze stypendium fundowanego. Do WSiInż. wciąż napływają wnioski od wielu fundato-

Liczba stypendystów w latach 1965—1973

Rok	proc. ogółu studentów	stypendium		łączna kwota w tys. zł
		zwyczajne	naukowe	
1965	45	76		57,8
1966	22	81		278,0
1967	31	191	3	308,0
1968	45	411	1	1311,2
1969	52	610	1	2611,6
1970	45	597	3	2739,0
1971	44	590	6	2612,7
1972	34	529		2605,0
1973	50	797		6950,0

Premie i nagrody w latach 1969—1973

Rok	liczba premii	łączna kwota w tys. zł
1969/70	260	156,1
1970/71	323	193,9
1971/72	402	229,7
1972/73	357	90,1

W roku akademickim 1972/73 jedenastu studentów otrzymało dyplom z wyróżnieniem i nagrody w wysokości 3 tys.

rów z Lublina i województwa oraz z innych województw. Do ciekawszych propozycji należą oferty z Huty Stalowa Wola, która od trzech lat zawiera ok. 10 umów ze studentami specjalizującymi się

w obróbce plastycznej (grupa dziekańska tej specjalności liczy od 16 do 20 studentów). Wśród fundatorów są: Fabryka Maszyn Żniwnych w Płocku, Fabryka Samochodów Małolitrażowych w Bielsku Białej, Sanocka Fabryka Autobusów, FSC Lublin, WSK Świdnik, WSK Mielec, WSK Kalisz, KFWM w Kraśniku, Kuratorium Okręgu Szkolnego, Kombinat Cementowy w Chełmie Lub., Kopalnie Siarki w Tarnobrzegu, przedsiębiorstwa budowlane — Lubelskie Przedsiębiorstwo Budowlane, Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Mieszkaniowego, Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego, Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego i inne. W 1973 r. ponad 200 zakładów przysłało 350 wniosków. Absolwenci studiów dziennych WSInż. nie mają problemów ze znalezieniem fundatora i miejsca pracy.

Liczba stypendiów fundowanych w latach 1969—1973

Rok	fundatorzy	stypendyści	proc. ogółu studentów	łączna kwota w tys. zł
1969	26	99	9	401,7
1970	70	232	18	1595,1
1971	122	380	26	2324,3
1972	144	438	30	3007,0
1973	148	374	24	3080,0

W sprawach socjalno-bytowych ważną rolę odgrywa zakwaterowanie i wyżywienie. Gdy Uczelnia otworzyła studia dzienne nie miała wówczas własnych domów studenckich, a barak przy ul. Langiewicza 17 tylko w 33 proc. zabezpieczał zakwaterowanie studentów. Mieszkało w nim 51 osób.

Część studentów WSInż. była kierowana do akademików UMCS i AR, zgodnie ze środowiskowym podziałem miejsc w domach studenckich, natomiast spora liczba osób musiała szukać stancji prywatnych.

Trzy pokoje udostępnione studentom w baraku mieściły się obok sal wykładowych, użytkowanych od rana do późnego wieczora. Cienkie ścianki wykonane z płyt pilśniowych przepuszczały wszelkie hałasy zarówno z sal wykładowych jak i mieszkalnych.

W 1967 r. w tym samym baraku Dom Studencki

Bez tego zespołu ludzi Szkoła nie mogłaby należycie funkcjonować. W administracji pracują przeważnie panie.

otrzymał jeszcze 5 pokoi mieszkalnych, pomieszczenie gospodarcze i umywalnię z natryskiem. Był to już luksus. Dwa pokoje dziesięcioosobowe, dwa ośmioosobowe i jeden z czterema łózkami znacznie poprawiły

A po nauce wolny mamy czas...

warunki mieszkalne. W baraku każdy student miał oddzielny stół lub biurko do pracy i lampę kreślarską. Pokoje były wyposażone w radioodbiorniki, zaś świetlica z telewizorem, adapterem i bogatą płytoteką, zestawem gier towarzyskich, bieżącą prasą i tygodnikami — przyciągała młodzież nawet z innych uczelni w miasteczku uniwersyteckim. Dodatkową atrakcją stanowiły dwie pary rękawic bokserskich i sztanga. Wprawdzie podnoszenie sztangi kilkakrotnie skończyło się załamaniem desek drewnia-

nej podłogi, dawało jednak godziwą rozrywkę i pobudzało pomysłowość młodzieży, aby zabezpieczyć się od takich niespodzianek.

Potrzeby pomieszczeń dla celów dydaktycznych spowodowały, iż zlikwidowano w 1970 r. Dom Studenta przy ul. Langiewicza. Szkole udało się natomiast wyjednać na cele zakwaterowania studentów inny barak przy ul. Oboźnej 3. Od października 1970 r. studenci otrzymali tam 50 miejsc w pokojach 6-osobowych i dużą świetlicę, ale położenie baraku (6 km od stołówek i Uczelni) bez dogodnego połączenia komunikacji miejskiej stało się zmartwieniem dla studentów.

Dopiero w październiku 1972 r. WSIInż. otrzymała 11-piętrowy Dom Studenta przy ul. Nadbystrzyckiej 42, liczący 378 miejsc. Są w nim trzyosobowe pokoje, ciemnia fotograficzna, kreślarnia i pomieszczenia gospodarcze, których część adaptowano do celów działalności rozrywkowej. W przyziemiach rozlokował się klub Azyl. W maju 1973 r. oddano do użytku drugi Dom Studenta, co wcale nie rozwiązało pro-

Liczba studentów korzystających ze stołówek
w latach 1965—1973

Rok akademicki	proc. ogółu studentów	liczba żywnych	w stołówkach		
			UMCS	WSI	LZG
1965/66	39	65	65		
1966/67	46	168	80		88
1967/68	62	357	200		157
1968/69	46	415	200		215
1969/70	46	537	290		247
1970/71	46	605	405		200
1971/72	50	742	342	300	100
1972/73	53	836	436	400	—
1973/74	56	878	478	400	—

blemu zakwaterowania studentów WSiInż. Ze 160 miejsc korzystają studenci Akademii Rolniczej, skierowani w wyniku środowiskowego podziału miejsc w domach studenckich.

Równie poważny problem stanowiło zakwaterowanie studentów studiów zaocznych. Pomimo ciągle niewystarczającej liczby miejsc dla studentów na studiach dziennych, trzeba było znaleźć pomieszczenia dla przyjeżdżających studentów studiów zaocznych. Nocowali oni w prowizorycznych pomieszczeniach Domu Studenckiego. Zabezpieczono im w 1966/67 — 20 miejsc, 1967/68 — 12, 1968/69 — 20, w latach 1969/70 — 71/72 — po 25 i w 1972/73 — 30.

Jak z każdą historią, tak i z dziejami WSiInż. związani są ludzie, ich myśli, energia i praca. Wysiłki i troska władz Uczelni obejmowały i ten mały, ale

Liczba mieszkańców w domach studenckich
w latach 1965—1973

Rok akadem.	proc. ogółu studentów	liczba zakwaterowanych			bezugotówkowe stypendia mieszkaniowe
		K	M	razem	
1965/66	33	10	41	51	33
1966/67	46	26	139	165	89
1967/68	35	62	154	216	146
1968/69	39	64	294	358	291
1969/70	34	69	343	412	352
1970/71	33	93	356	449	340
1971/72	30	116	328	444	345
1972/73	36	140	426	576	408
1973/74	38	132	440	572	—

Fronton Domu Studenta przy ul. Nadbystrzyckiej ►

jakże istotny dla studentów wycinek życia Szkoły. Na serdeczną troskę o dobro studentów nie szczędził swojego czasu rektor Stanisław Podkowa i prorektor Seweryn Bobiński. Duże zasługi w rozwiązywaniu zakwaterowania i wyżywienia studentów ma Bolesław Sykut, pełniący funkcję kierownika administracyjnego, a następnie zastępcy dyrektora. Z ofiarnością i sumiennością wykonywali swoje obowiązki pracownicy Domów Studenckich, przede wszystkim

WSInż. w Lublinie ma też swoich studentów zagranicznych. W grupie są: Taufik Mahjoub (Tunezja), Addami Saudok (Tunezja), Nabigh M'barek (Maroko), Abdelfatah Hassen Ahwed (Sudan) i Gamszyd Abdelkarim (Syria)

Stefan Piasecki, Danuta Lewandowska, Weronika Ładniak i inni. Funkcje kierowników DS pełnili: Maria Kądziołka (1965—1969), mgr Maria Podraza (1969—1972), Eugenia Guniewicz (1971), Luiza Dąbrowska (1972), a Danuta Konarzewska kieruje Domem Studenta nr 1, zaś Halina Wziętek-Stobbe — DS nr 2.

Funkcje przewodniczących Rady Mieszkańców pełnili: Aleksander Słowiński, Franciszek Krajewski — dwukrotnie, Roman Fornalski, Marek Pietrzyk, Marianna Kopacz. Obecnie funkcję tę w DS nr 1 sprawuje Marian Grajner i w DS nr 2 — Andrzej Fraszczyk. Sprawy bytowe i stypendialne prowadzi w Uczelni sekcja spraw bytowych studentów pod kierownictwem Marii Kądziołkowej.

W kompleksie spraw bytowych studentów jest także ich wyżywienie. Początkowo WSIInż. nie miała żadnej stołówki. Studenci żywili się w stołówkach UMCS, zakładach gastronomicznych (jadłodajnia Ludowa, Bar Centralny, Śródmiejska i Bar Racławicki), a w okresie praktyk semestralnych również w stołówce FSC. Sytuacja zmieniła się dopiero po przejęciu budynku po Technikum Mechanizacji Rolnictwa przy ul. Nadbystrzyckiej, gdzie urządzono własną stołówkę na 500 osób. Dzięki ofiarnej pracy zaopatrzenia i działu technicznego, a szczególnie dyrektora administracyjnego Tadeusza Demendeckiego, po pół roku, tj. już 1 lutego 1972 wydano pierwsze obiady.

WSPÓLDZIAŁANIE PRAKTYKÓW I NAUKOWCÓW

Lubelszczyzna niegdyś uboga w zakłady przemysłowe tuż po wyzwoleniu nie odczuwała potrzeby powołania wyższej uczelni technicznej. Utworzony w 1944 r. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej dostatecznie zaspokajał ambicje województwa i jego zapotrzebowanie na pracowników z wyższym wykształceniem. Sytuacja zmieniła się jednak wraz z wejściem Lubelszczyzny na drogę uprzemysłowienia. Gdy w Lublinie i województwie zaczęły powstawać duże inwestycje, ich realizatorzy a następnie kierownicy produkcji, dobrzy fachowcy, po zdobyciu praktyki zaczęli przechodzić do pracy w Uczelni, aby kształcić młodsze kadry dla potrzeb przemysłu. Pierwsi wykładowcy Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej czerpali swoje umiejętności głównie z praktyki zawodowej.

Z chwilą powstania Wyższej Szkoły Inżynierskiej i wzbogacenia programu nauczania, wzrosło zapotrzebowanie na kadre o dużej wiedzy teoretycznej. Współdziałanie praktyków i naukowców przyczyniło się do tego, iż w zespołach badawczych, tworzonych w ramach Uczelni, powstawały prace udoskonalające technologię i organizację pracy w kilkunastu zakładach Lubelszczyzny.

Ogólny przerób zakładów doświadczalnych WSInż.
w latach 1967—1972

Rok	przerób ogółem (w tys. zł)	w tym prace (w tys. zł)		
		naukowe	naukowo- usługowe	usługowe
1967	1 477	24	1 220	232
1968	2 108	78	1 773	255
1969	1 961	253	1 382	324
1970	2 608	357	1 593	657
1971	3 221	799	1 722	700
1972	4 503	1 237	1 852	1 413

Prowadzenie prac dla przemysłu i budownictwa jest możliwe dzięki istnieniu zakładów doświadczalnych, których przerób z 1,4 mln zł w 1967 r. wzrósł do 4,5 mln zł w 1972 r. Poważny udział mają prace naukowe oraz naukowo-usługowe, których wartość w 1972 r. przekroczyła 3 mln zł.

Najwięcej prac prowadzi się dla Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie, Kraśnickiej Fabryki Wyrobów Metalowych w Kraśniku, Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Samochodów Dostawczych FSC, Biura Opracowań Technicznych Boter w Lublinie, Wydziału Geologii WRN w Lublinie, Przed-

*Studenci Wydziału Elektrycznego w czasie zajęć w Pracowni
Maszyn i Napędów Elektrycznych.*

siębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Lublinie, Instytutu Obróbki Skrawaniem w Krakowie i Centralnego Biura Konstrukcyjnego Obrabiarek w Pruszkowie.

Dorobek w zakresie praktycznego wykorzystania badań naukowych mają na swym koncie niemal wszystkie zespoły działające w WSIⁿ. Wyrazem współpracy wykładowców z przemysłem jest także prowadzenie prac dyplomowych o znaczeniu praktycznym. FSC wyliczyła, że wykorzystanie analizy parametrów i wdrożenie propozycji modernizacji urządzeń do produkcji rur prostokątnych, opracowanych przez jednego z pracowników tejże fabryki i zarazem studenta WSIⁿ, przyczynia się do uzyskania 3 mln zł oszczędności rocznie. A przecież znacznie poważniejsze prace wykonano dla WSK w Świdniku i kilku innych fabryk. Te przykłady najlepiej przekonują o atmosferze w Uczelni, sprzyjającej wykonywaniu prac wysoce użytecznych i dających się praktycznie zastosować.

Grupa absolwentów Wydziału Mechanicznego ze swoimi wykładowcami

d początku swego powstania Uczelnia realizowała podstawowy ciężar na niej obowiązek, polegający na kształceniu kadry technicznej z wyższym wykształceniem dla potrzeb gospodarki społecznej. Wychodząc z założenia, że współczesne badania naukowe stanowią nieodłączną część samego procesu produkcyjnego, Uczelnia nawiązała szeroką współpracę z przemysłem Lubelszczyzny.

Rozmiary współpracy WSiInż. z przemysłem w latach pięćdziesiątych były ograniczone szczupłością bazy lokalowej. Dopiero rozwój pracowni i laboratoriów umożliwił Uczelni szerszą współpracę z przemysłem, zaspokajając potrzeby nie tylko regionu lubelskiego, lecz również województw sąsiednich. Z przemysłem współpracują wszystkie instytuty. Ich wysiłki są koordynowane przez Dział Nauki i Techniki WSiInż. Wartość prac wykonywanych na rzecz przemysłu przez zakłady doświadczalne WSiInż. przekracza 4 mln zł. Według opracowanych planów w 1975 r. wartość prac przekroczy 5 mln zł.

Wzrost przerobu WSiInż. na rzecz przemysłu

Rodzaj prowadzonych prac	wielkość przerobu w tys. zł		
	1973	1974	1975
prace naukowe	1 600	1 800	2 100
naukowo-usługowe	1 700	1 800	2 000
prace usługowe	900	1 050	1 050
R a z e m:	4 200	4 650	5 150

Wykaz umów zawartych przez WSInż. z przedsiębiorstwami

Nazwa jednostki — przedsiębiorstwa	rok
Kraśnicka Fabryka Wyrobów Metalowych w Kraśniku	1966
Lubelska Fabryka Maszyn Rolniczych w Lublinie	1966
Lubelskie Zjednoczenie Budownictwa w Lublinie	1967
Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie	1968
Lubelska Fabryka Wag w Lublinie	1968
Lubelskie Zakłady Sprzętu Rolniczego „Lechia” w Lublinie	1968
Zakłady Elektro-Maszynowe EDA w Ponia-towej	1969
Lubelskie Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa w Lublinie	1969
Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej i Montażu Budownictwa Rolniczego w Lubar-towie	1969
Zakłady Żelbetowych Elementów Prefabry-kowanych LUBBET w Lublinie	1969
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku	1970
Lubelskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sani-tarnych i Miejskie Przedsiębiorstwo Energe-tyki Ciepłej w Lublinie	1970
Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal” w Lublinie	1970
Instytut Dróg i Mostów Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej w War-szawie	1971
Biuro Studiów i Projektów Przemysłowych Urządzeń Elektrycznych ELEKTROPROJEKT Ekspozytura w Lublinie	1972
Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komu-nalnej i Mieszkaniowej w Lublinie	1972

Nazwa jednostki — przedsiębiorstwa	rok
Zakłady Doświadczalne Wytwórni Łożysk Ślizgowych „Bimet” w Oliwie	1972
Instytut Technologii Nafty w Krakowie Oddział w Warszawie	1972
Biuro Opracowań Technicznych „Boter” w Lublinie	1972
Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych w Lublinie	1972
Biuro Projektów Kolejowych w Lublinie	1972
Wydział Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie	1972
Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego w Lublinie	1972
Instytut Tele i Radiotechniczny w Warszawie	1973
Kombinat Cementowy CHELM w Chełmie Lubelskim	1973
Państwowe Przedsiębiorstwo Pracowni Konstrukcji Zabytków Oddz. w Lublinie	1973
Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Melioracyjnych w Lublinie	1973

Ogólny przerób z tytułu wykonywanych dla przemysłu prac badawczo-rozwojowych systematycznie wzrasta. Poważną rolę odgrywają wieloletnie porozumienia i umowy o wzajemnej współpracy oraz pomocy naukowo-technicznej. Takie umowy Uczelnia zawarła z 27 przedsiębiorstwami.

Współpraca z przemysłem w oparciu o wieloletnie umowy, zapoczątkowana w 1966 r. rozwinęła się szczególnie korzystnie w 1972 r. Prace badawczo-rozwojowe dotyczą nowych wyrobów, technologii, wprowadzania nowych lub modernizacji istniejących procesów produkcyjnych. Uczelnia współpracuje w zakresie wykorzystywania aparatury laboratoryjnej, warsztatowej oraz kontrolno-pomiarowej, odbywa-

nia staży naukowo-przemysłowych pracowników uczelni w przedsiębiorstwach oraz organizowania praktyk studenckich, odbywanych w zakładach produkcyjnych.

Ponadto uczelnia angażuje specjalistów z przemysłu do rozwiązywania problemów naukowo-badawczych oraz prowadzenia zajęć dydaktycznych. Korzyści ze współpracy uczelni z przemysłem są dwustronne. Przedsiębiorstwa w wyniku wdrażania nowych wynalazków i technologii uzyskują znaczne oszczędności, naukowcy zaś pogłębiają swoją wiedzę w sposób praktyczny.

W latach 1973—75 Uczelnia ma wykonać 178 tematów prac naukowo-badawczych i badawczo-rozwojowych:

Nazwa jednostki	liczba tematów	
	naukowo-badawczych	badawczo-rozwojowych
Wydział Budownictwa Lądowego	27	7
Wydział Elektryczny	43	17
Wydział Mechaniczny	43	20
Międzywydziałowy Zespół Nauk Ekonomicznych i Społecznych	19	2
O g ó l e m:	132	46

W grupie prac naukowo-badawczych własnych, na które w większości składają się tematy służące doskonaleniu procesów produkcyjnych oraz rozprawy doktorskie i habilitacyjne, znajdują się również zadania o charakterze wdrożeniowym.

Do 1972 r. prace naukowe własne oraz wykony-

wane na rzecz przemysłu były prowadzone przez pracowników naukowo-dydaktycznych oraz pracowników naukowo-technicznych. W połowie tegoż roku WSInż. otrzymała etaty naukowo-badawcze, co umożliwiło Uczelni podjęcie szerszych badań naukowych w celu zastosowania pewnych doświadczeń w przedsiębiorstwach przemysłowych.

Kierunek badań do czerwca 1973 r. koncentrował się na kilkudziesięciu istotnych tematach:

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA LĄDOWEGO

— Naprężenia i drgania konstrukcji budowlanych i fundamentów, optymalizacja konstrukcji budowlanych.

— Badanie wykładzin chemoodpornych z masy zalewowej utwardzanej na zimno.

— Badania nieniszczące metali i połączeń spawanych.

— Badania odkształceń konstrukcji stalowych.

— Prace naukowo-badawcze związane z projektowaniem, wykonawstwem i eksploatacją urządzeń ogrzewczo-wentylacyjnych.

— Planowanie układów komunikacyjnych, geometria dróg i ulic, konstrukcja i technologia nawierzchni drogowych.

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

— Eksploatacja urządzeń elektrycznych i sieci elektroenergetycznych w zakładach przemysłowych.

— Tyrystorowe układy zasilające maszyny elektryczne prądu przemiennego.

— Indukcyjne urządzenia grzejne.

— Magnetyczne powielacze częstotliwości do zasilania indukcyjnych urządzeń grzejnych.

- Cyfrowe układy pomiarowe i sterujące.
- Elektroosmotyczne osuszanie budowli.
- Silniki liniowe i kriogeniczne.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

- Automatyzacja pomiarów obróbki i sterowanie obrabiarkami.
- Zwalczanie drgań i hałasu w zakładach przemysłowych.
- Teoria skrawania z uwzględnieniem warstwy wierzchniej.
- Analiza optymalności tolerancji w obróbce i montażu wyrobów.
- Defektoskopia rentgenowska i ultradźwiękowa, mikroskopia optyczna i elektronowa.
- Badania własności zmęczeniowych stali, stopów i tworzyw sztucznych.
- Badania drgań elementów maszyn, urządzeń i konstrukcji nośnych.
- Korozja metali i pokryć ochronnych.
- Badanie wymiany ciepła przy wrzeniu i kondensacji oraz urządzenia do obiegowego chłodzenia wody.

MIĘDZYWYDZIAŁOWY ZESPÓŁ NAUK EKONOMICZNYCH I SPOŁECZNYCH

- Udział załogi w zarządzaniu dużymi przedsiębiorstwami przemysłowymi.
 - Czynniki wzrostu wydajności pracy w budownictwie mieszkaniowym.
 - Badania w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.
 - Gospodarka materiałowa.
- Koordynacją poczynań, zmierzających do intensyfikacji badań naukowych oraz szybszego wdrażania

ich wyników zajmuje się zespół do spraw współpracy WSIInż. z gospodarką uspołecznioną. W jego skład wchodzi przedstawiciele kadry naukowo-dydaktycznej i naukowo-badawczej Uczelni oraz dyrektorzy największych przedsiębiorstw Lubelszczyzny. Ta współpraca WSIInż. z jednostkami gospodarki uspołecznionej jest najlepszym dowodem realizacji hasła: nauka w służbie narodu, potraktowanego w szczególnie poważny sposób przez instytuty utworzone w roku akademickim 1973/74. Zostały wytypowane tematy badawcze wchodzące w zakres następujących dyscyplin: technologii maszyn, mechaniki ośrodków ciągłych, konstrukcji i eksploatacji maszyn i urządzeń, inżynierii materiałowej, technologii materiałów budowlanych, ochrony środowiska (specjalność czystość wód), budowy dróg i ulic, instalacji sanitarnych, elektrotermii, elektroosmozy, napędów elektrycznych, gospodarki materiałowej, informatyki, organizacji i zarządzania.

Dalsza precyzja tematyki nastąpi w wyniku uzgodnienia jej z zakładami Lubelszczyzny. Ze styku tych propozycji wyłonią się najaktualniejsze kierunki badań.

PRAKTYKI STUDENCKIE

Praktyki robotnicze i specjalistyczne stanowią nieodłączną część procesu dydaktyczno-wychowawczego, a jednocześnie stwarzają możliwość nawiązania bliższego kontaktu pomiędzy studentami a robotnikami, wzbogacają praktyczną wiedzę młodzieży i kształtują szacunek do pracy. W praktykach robotniczych biorą udział

wszyscy nowo przyjęci na studia. Są one dla zdecydowanej większości osób pierwszym ich konkretnym wkładem w tworzenie wartości w gospodarce naro-

Kierownictwo uczelni zainteresowane pracą studentów często odwiedzało hufce na placach budowy

dowej. W 1969 r. na praktyki robotnicze skierowano 325 studentów tzw. roku zerowego.

W 1970 roku uczelnie zostały zobowiązane do organizacji praktyk robotniczych dla studentów roku zerowego i po roku pierwszym. Wówczas ZMS wspólnie z Wojewódzkim Zespołem Koordynacyjnym do spraw praktyk robotniczych skierowały Studenckie

Hufce Pracy do przedsiębiorstw budowlanych w Lublinie, Łukowie, Włodawie oraz do nadleśnictwa Mircze koło Hrubieszowa. Łącznie pracowały w hufcach 574 osoby. Należy podkreślić staranne przygotowanie praktyk przez Uczelnię i przedsiębiorstwa, do których kierowano studentów. Komendantami hufców byli pracownicy naukowo-dydaktyczni WSInż., uprzednio przeszkoleni i wykazujący się doświadczeniem w postępowaniu z młodzieżą, co miało szczególne znaczenie dla właściwej realizacji celów wychowawczych praktyk.

Przedsiębiorstwa, w których zorganizowano studenckie hufce pracy, zapewniały w miarę dobre warunki socjalno-bytowe. Także studenci dobrze pracowali tam, gdzie była właściwa organizacja. W Łukowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym studenci wykonywali konkretne, fachowe roboty — betonowali fundamenty i stropy, stawiali ogrodzenie, malowali.

W 1971 r. organizację studenckich hufców pracy przejęła Uczelniana Komisja d/s Praktyk Studenckich, która w miesiącach wakacyjnych skierowała na praktykę 620 studentów. Wykazali się oni solidną pracą, co przyczyniło się do tego, iż w 1972 r. same przedsiębiorstwa zabiegały o studentów WSInż. Studenckie Hufce Pracy pomagały przedsiębiorstwom w realizacji planowych zadań, w okresie, w którym budownictwo odczuwało przeważnie brak siły roboczej. Uczestnicy hufców podejmowali zobowiązania, świadczące o ich zaangażowaniu. Miało to miejsce w Biłgoraju, Chełmie i Łukowie.

W 1972 r. praktyki robotnicze ograniczono tylko do studentów nowo przyjętych, zmniejszyło to liczbę uczestników hufców do 303. Organizatorom praktyk

dało to możliwość skupienia uwagi na pracy wychowawczej, ułatwiając młodzieży szybszą adaptację w studenckiej społeczności. W hufcach informowano

Prace pomocnicze dobrze przysposabiają młodzież do dokładnej i solidnej roboty

nowo przyjętych studentów o Uczelni, prawach i obowiązkach studenta, o toku studiów, systemie pomocy materialnej. Udzielano im wskazówek w zakresie techniki pracy umysłowej studenta, korzystania z zajęć dydaktycznych, podręczników.

Analizując znaczenie praktyk robotniczych nie można pominąć efektów ekonomicznych wypraco-

Studencki hufiec pracy WSInż. w Biłgoraju należał do najlepszych w Uczelni

wanych przez studentów. Wydajność pracy przypadająca na jednego studenta z każdym rokiem wzrastała, osiągając w 1972 r. wartość 7840 zł.

Wyższa Szkoła Inżynierska od chwili utworzenia studiów dziennych organizuje praktyki specjalistyczne w uspołecznionych zakładach pracy, wyposażonych w nowoczesną aparaturę i zatrudniających wykwalifikowanych pracowników. W niektórych przypadkach kieruje studentów do odbycia praktyki w zakładach lub laboratoriach własnych Uczelni. W roku akademickim 1972/73 praktyki specjalistyczne krajowe odbyło 637 studentów, zaś na praktyki zagraniczne skierowano 35 osób.

Zależnie od specjalności i kierunku studiów zawierane są umowy z przedsiębiorstwami na terenie

Lubelszczyzny i województw sąsiednich. Do zakładów pracy, z którymi Uczelnia zawarła umowy wieloletnie należą: Kraśnicka Fabryka Wyrobów Metalowych, lubelska Fabryka Samochodów Ciężarowych, Huta w Ostrowcu Świętokrzyskim, Zakłady „Eda” w Poniatowej, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, Huta Stalowa Wola i wiele innych.

Studenci Wydziału Budownictwa odbywają praktyki wakacyjne w Lubelskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego, Lubelskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego oraz Lubelskim Przedsiębiorstwie Budowlanym, specjalności budowy dróg i ulic — w placówkach podległych Wojewódzkiemu Zarządowi Dróg Publicznych, a studenci inżynierii sanitarnej — w Lubelskim Przedsiębiorstwie Instalacji Sanitarnych oraz Miejskim Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej.

Przed złożeniem pracy dyplomowej studenci mają obowiązek odbycia tzw. praktyki dyplomowej. Najczęściej program praktyki związany jest z tematem pracy dyplomowej, która coraz częściej obejmuje zagadnienia interesujące zakłady pracy. Studentów korzystających ze stypendiów fundowanych kieruje się z reguły do zakładów finansujących ich studia. Praktyki dyplomowe zapoznają studentów z warsztatem przyszłej pracy, co ułatwia im adaptację do nowych warunków po uzyskaniu dyplomu.

Od lat Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie prowadzi wymianę grup studenckich z Instytutem Politechnicznym w Rydze (ZSRR) oraz Wyższą Szkołą Inżynierską w Koszycach (CSRS).

Na praktyki zagraniczne kierowani są studenci wyróżniający się wynikami w nauce (minimalna średnia powyżej 3,5) i pracą społeczną.

PODSTAWOWA ORGANIZACJA PZPR

Już w okresie starań o otwarcie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej dużą rolę odgrywali członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, którzy uzyskali skuteczne poparcie we wszystkich poczynaniach organizacyjnych u partyjnych władz wojewódzkich. Sprawą pierwszej wyższej uczelni technicznej w Lublinie żywo interesował się wydział ekonomiczny KW PZPR i na wspólnym posiedzeniu wojewódzkiego kierownictwa partyjnego i Prezydium WRN zdecydowano delegować przedstawicieli Lublina do Komitetu Centralnego celem uzyskania poparcia władz najwyższych. Ten wspólny wysiłek ludzi partii i wielu działaczy gospodarczych został uwieńczony

powodzeniem. Ale Podstawowa Organizacja Partyjna w Uczelni mogła powstać dopiero w marcu 1965 r., gdy ku temu zaistniały odpowiednie warunki ze względu na liczebny wzrost kadry etatowej.

Do grona organizatorów POP należał Stanisław Podkova, Romuald Mieczysław Krzywicki, Kazimierz Stelmach, Kazimierz Lutek i Edward Głąb. Skład pierwszej egzekutywy tworzyli: R. M. Krzywicki jako I sekretarz, K. Stelmach jako II sekretarz i Kazimierz Lutek — skarbnik.

W pierwszym roku działalności uczelniana organizacja powiększyła swój stan liczebny, przyjęła 8 kandydatów, w tym 5 studentów. W 1966 r. szeregi partii wzrosły do 32 członków i 8 kandydatów. Członkowie rekrutowali się głównie z kadry pracowniczej, nie brakowało też i studentów, z których 4 osoby, po uzyskaniu w 1966 r. dyplomu inżyniera rozpoczęły pracę w zakładach przemysłowych i tam przeszły do organizacji partyjnej.

Rok 1967 przyniósł dalszy rozwój liczebny POP przy WSIInż. (51 osób), a w 1968 r. organizacja liczyła 78 członków i kandydatów. Wówczas na Uczelni powstały dwie oddziałowe organizacje partyjne — jedna złożona z pracowników dydaktycznych i druga — studentów, skupionych w 5 grupach. Pracami organizacji partyjnej w Szkole kierował Komitet Uczelniany w składzie: Romuald Mieczysław Krzywicki (I sekretarz), Marian Sońta (sekretarz), rektor Stanisław Podkova, Aleksander Słowiński, Witold Stępnia i Edward Głuszczyński. Członkowie Komitetu odpowiadali za pracę organizacji oddziałowych: Marian Sońta był w tym czasie sekretarzem OOP pracowników, a Aleksander Słowiński — OOP studentów.

Niebawem okazało się jednak, że wspólne organizacje pracowników nauki i studentów dają większe walory wychowawcze i ideowe. Dlatego też w 1969 r. organizację partyjną na Uczelni podzielono

Posiedzenie egzekutywy Komitetu Uczelnianego PZPR w WSInż. I sekretarz dr inż. Marian Sońta przedstawia plan pracy. Od lewej: dr Aleksander Olszewski, pracownik administracyjny Ewa Szala, mgr Witold Stępiak, dr inż. Piotr Mazur

na dwie OOP. Jedna skupiała pracowników i studentów Wydziału Mechanicznego, druga — Wydziału Elektrycznego i Budownictwa Lądowego. To dało partii możliwość skuteczniejszego oddziaływania na młodzież i już w 1970 roku POP miała w swych szeregach 106 członków i kandydatów. Wówczas utworzono odrębną OOP dla Wydziału Budownictwa

Lądowego. Funkcje sekretarzy organizacji oddziałowych sprawowali Bogusław Kądziołka (Wydział Mechaniczny), Włodzimierz Marciniak (Wydział Elektryczny) i Kazimierz Augustyński (Wydział Budownictwa Lądowego). Wraz ze wzrostem zadań partyjnych do KU wprowadzono Jadwigę Dunajewską i Aleksandra Olszewskiego.

W listopadzie 1972 r. wybory do Komitetu Uczelnianego wyłoniły nowych sekretarzy — Mariana Sońtę jako pierwszego, Aleksandra Olszewskiego i Piotra Mazura. W skład KU weszli towarzysze: Ryszard Cylec, Romuald Mieczysław Krzywicki, Witold Stępnik i Zenon Kopiec (student z Wydziału Mechanicznego). Do składu KU znowu dokooptowano Jadwigę Dunajewską.

Egzekutywy oddziałowych organizacji partyjnych tworzyli:

na Wydziale Mechanicznym — I sekretarz Andrzej Krygier, sekretarz Witold Kotarski, Waclaw Milanowski i Jan Jacniacki;

na Wydziale Elektrycznym — I sekretarz Andrzej Nafalski, sekretarz Ryszard Kojak, Stanisław Winnicki;

na Wydziale Budownictwa Lądowego — I sekretarz Wiesław Pięciński, sekretarz Jan Kukielka, Bolesław Szmygin i Jan Jargiełło;

w administracji — I sekretarz Stefan Uljasz i Janina Stelmach.

W latach 1965—1972 organizacja partyjna przyjęła 149 członków, w tym 107 studentów. 97 inżynierów, członków PZPR, po zdaniu egzaminu dyplomowego podjęło pracę w zakładach przemysłowych.

Organizacyjne sprawy, to tylko fragment dziejów i działalności uczelnianej organizacji PZPR. Coraz

głębsze wnikanie w zasadnicze kierunki rozwoju Uczelni uzewnętrzniało się na licznych zebraniach i dyskusjach problemowych, poświęconych zagad-

nieniom dydaktyki, wychowania młodzieży, współpracy szkoły z przemysłem.

Uczelniana POP przyczynia się do szybkiego rozwoju związków młodzieżowych, z których najlepsi członkowie zasilają szeregi partyjne. Ofiarnie pracują M. Sońta, W. Stępiak, Z. Rutka, J. Dunajewska, E. Głuszczyński, A. Olszewski, M. Łoposzko i J. Stelmach. Osiągnięcia we współpracy z młodzieżą

odnoszą A. Słowiński, M. Stasiak i J. Drewnowski. W ramach szkolenia POP położyła szczególny nacisk na rozwijanie i umacnianie marksistowskiego światopoglądu wśród studentów i pracowników Uczelni. Przedmiotem stałego zainteresowania POP są sprawy wychowawcze (przeprowadzano okresowe analizy pracy organizacji młodzieżowych).

W miarę rozszerzania wymiany poglądów nie tylko pomiędzy członkami partii ale także i z bezpartyjnymi pracownikami Uczelni wzrasta autorytet partii. Główne kierunki działalności Komitetu Uczelnianego i całej partyjnej organizacji uczelnianej wyrażają się w takich zagadnieniach, jak intensyfikacja wzrostu kadry naukowej, rozwój bazy naukowo-technicznej, koncentracja badań naukowych i stałe podnoszenie kwalifikacji, rozszerzenie udziału uczelni w przemyśle i budownictwie, usprawnienie zarządzania szkołą, modernizacja programów nauczania. Poprzez uczestnictwo I sekretarza KU PZPR w senacie, partia ma swój poważny udział w zarządzaniu Uczelnią.

Istotny kierunek pracy POP polega na oddziaływaniu ideowo-politycznym w środowisku studenckim. W zakresie oddziaływania w duchu FJN na całe środowisko uczelniane wspomnieć trzeba o organizowaniu manifestacji 1-Maja, obchodów rocznic Rewolucji Październikowej i uroczystości państwowych. W związku z Tysiącleciem Państwa Polskiego POP w licznych imprezach eksponowała postępowe tradycje narodu i aktywnie włączyła się do prac związanych z 20-leciem Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Podjęte zostały prace mające na celu przekształcenie modelu szkoły w uczelnię politechniczną. Troska POP o najbardziej żywotne sprawy całego

środowiska uczelnianego przyczynia się do scementowania zespołu i poprawy stosunków międzyludzkich. Temu celowi podporządkowano m.in. okresowe rozmowy, prowadzone z członkami i kandydatami partii, jak również z bezpartyjnymi. Żadne sprawy ludzi związanych z uczelnią nie są obojętne Komitetowi Uczelnianemu PZPR.

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

Jest coś, co powoduje, że ludzie łączą się w związki, że podejmują bezinteresowną pracę. To poczucie wspólnoty sprzyja doskonaleniu form stosunków międzyludzkich. Gdy 15 grudnia 1962 r. zebrało się 28 pracowników Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, aby utworzyć Oddział Uczelniany ZNP, prawdopodobnie nikt z uczestników tego zebrania nie nastawiał się na efektywną, łatwą do przekazania statystycznie działalność. Chodziło jedynie o zacieśnienie więzi potrzebnej do pokonywania ówczesnych trudności, towarzyszących nowo założonej Uczelni.

Pierwszym prezesem Zarządu był Stanisław Dobrzycki, wiceprezesem Tadeusz Rosiński, sekretarzem Zofia Bobińska, skarbnikiem Ksenia Szubowa, członkami Zarządu: Władysława Różycka i Adam Fijut. W krótkim czasie liczba członków związku powiększyła się przeszło pięciokrotnie. Rosły więc zadania — należało zadbać o poprawę warunków pracy, stworzyć możliwości stałego podnoszenia kwalifikacji kadry naukowo-dydaktycznej, zatroszczyć się o warunki socjalno-bytowe pracowników, wreszcie

Głosy są już podliczone, a więc najlepszy to znak, iż wybory do Rady Zakładowej ZNP zostały zakończone. Od lewej: mgr inż. Tadeusz Czajka, dr inż. Jan Skwarna, Irena Czubaszek, Alina Wangrat, mgr inż. Tadeusz Rostkiński — długoletni prezes, Bogusław Sander, Wanda Radziwiłowicz i doc. dr inż. Mieczysław Moldawa

zapewnić zespołowi możliwość odpoczynku i rozrywki.

Gdy z perspektywy ubiegłych lat patrzy się na tę działalność wszystko wydaje się proste i oczywiste. Tylko ci, którzy niejedną godzinę poświęcili na pracę dla Związku wiedzą ile trzeba było zabiegów, aby zorganizować pierwszą choinkę dla dzieci, wycieczkę do Łańcuta (26 V 1963 r.), kolonie letnie dla dzieci w Otłoczynie (1965 r.) czy wreszcie własne domki wczasowe w DarłóWKu.

Działalność związkową szybko rozszerzono — nawiązano współpracę z zakładami produkcyjnymi,

zorganizowano cykl wykładów z zakresu teorii dydaktyki, naukę języków obcych, zakupiono sprzęt turystyczny, urządzono następne wycieczki w Bieszczady, do Warszawy, Łodzi, Zakopanego, zorganizowano niezapomniane wieczory hobbystów.

Gdy w 1965 r. szkołę wieczorową przekształcono w Wyższą Szkołę Inżynierską, 1 czerwca w miejsce zarządu oddziału powstała Rada Zakładowa. Rozszerzono zadania szkoły, stały wzrost liczby pracowników spowodował, że 22 lutego 1966 r. wybrano 18-osobową Radę. Funkcję prezesa objął Tadeusz Rosiński, wiceprezesów: Kazimierz Majdiuk i Stanisław Wojtkiewicz, sekretarza — Maria Bobyk, skarbnika — Ksenia Szubowa, na członka prezydium wybrano Jerzego Paczyńskiego. Do Rady weszli: Konrad Biały, Franciszek Jabłoński, Zofia Bobińska, Kazimierz Lutek, Witold Stępiak, Anna Hus, Marian Wiertel, Jadwiga Bzowska, Danuta Konarzewska i zastępcy członków: Alicja Borowska, Stanisław Osiniak i Danuta Hrywniak. Powołano komisje: naukowo-dydaktyczną, kulturalno-oświatową, sportu, turystyki i wypoczynku, socjalno-bytową oraz współpracy z Towarzystwem Przyjaciół WSInż.

W latach 1969—1972 prezydium Rady tworzyli: prezes — Tadeusz Rosiński, wiceprezesi: Tadeusz Komecki i Wit Klonowiecki, sekretarz — Wanda Radziwiłowicz, skarbnik — Ksenia Szubowa.

Od 1972 r. w składzie prezydium są: prezes — Tadeusz Rosiński, wiceprezesi: Jan Skwarna i Bogusław Sander, sekretarz — Tadeusz Czajka, skarbnik — Irena Czubaszek, społeczny inspektor pracy — Konrad Biały i członek prezydium — Alina Wągrat.

Liczbowy rozwój organizacji związkowej przed-

stawia się następująco: w 1963 r. — 40 członków, w 1966 r. — 97, w 1969 r. — 306 i w 1972 r. — 532.

Nie umniejszając zasług i ofiarności całego aktywu związkowego należy podkreślić specjalne zasługi

Gdy załoga FSC podejmowała uchwałę o zbiórce pieniędzy na odbudowę Zamku w Warszawie, WSiInż. współpracując w akcji wykonała skarbonkę

wieloletniego prezesa RZ Tadeusza Rosińskiego, który od początku istnienia Oddziału Uczelnianego ZNP przy WSiInż. kierował całością prac, angażując się we wszystkie przedsięwzięcia i poczynania dotyczące tak pracowników, jak i ogólnych spraw uczelni.

Czołowym zagadnieniem interesującym organizację związkową stało się podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników Uczelni. Poza tworzeniem wspólnie z władzami Uczelni ogólnej atmosfery sprzyjającej i mobilizującej do działalności w tym

Z mandatami na zebranie czeka się z uśmiechem. Od lewej: doc. dr inż. Tadeusz Latocha, doc. dr inż. Tadeusz Janowski, mgr inż. Konrad Biały i mgr inż. Adam Fijut

zakresie, Rada Zakładowa, a w szczególności komisja dydaktyczno-naukowa, zorganizowała w 1967 r. cykl wykładów dotyczących zagadnień dydaktyki i pracy umysłowej, w 1968 r. — z zakresu pedagogiki i psychologii. Na wykłady uczęszczali wszyscy pracownicy dydaktyczni. W 1972 r. przeprowadzono kurs matematyki dla Koła Asystentów, a w 1973 r. szkolenie z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy wszystkich pracowników WSI^{inż.} Poczynając od 1966 r. prowadzi się lektoraty z języka angielskiego i niemieckiego. Uczęszcza na nie 15 — 30 osób. Dla wy-

miany doświadczeń nawiązano kontakt z analogiczną no Jadwigę Dunajewską.

Rada Zakładowa utrzymuje i stale rozszerza kontakt ze studentami poprzez działalność komisji dydaktyczno-naukowej, propagandowo-organizacyjnej i komisji do spraw sportu. Zorganizowano międzyuczelniane spotkanie studentów dotyczące zagadnień obozów naukowych i władz uczelni ze studentami studiów zaocznych, współpracowano w zakresie właściwego poziomu praktyk studenckich, utrzymywano stałą łączność z organizacjami studenckimi służąc im radą w zakresie ich działalności, pomagano w organizacji studenckich imprez, rozgrywek sportowych między studentami a pracownikami Uczelni.

Następnym kierunkiem działalności RZ było czuwanie nad właściwymi warunkami pracy. W tym zakresie szczególne zasługi ma społeczny inspektor pracy Konrad Biały, wnikliwie sprawdzający i analizujący stan bhp na poszczególnych stanowiskach pracy. Złożył 120 wniosków w sprawie poprawy warunków pracy.

Współpraca Rady Zakładowej z władzami Uczelni i Podstawową Organizacją Partyjną wpływa na jednolitość działania tak w zakresie dydaktyczno-naukowym, jak też ideologiczno-wychowawczym. Wiele troski RZ poświęca zacieśnieniu więzi między pracownikami szkoły, rozszerzeniu dodatkowych zainteresowań, wzbogacając je elementami humanistycznymi i ogólnokulturalnymi. W tym kierunku działa przede wszystkim komisja kulturalno-oświatowa, komisja turystyki oraz komisja propagandowo-organizacyjna. Z dużą aprobatą są organizowane wycieczki, mające na celu zwiedzenie zabytków, ciekawych obiektów, wystaw lub na przedstawienia

Zabawa choinkowa organizowana przez ZNP cieszy się powodzeniem nie tylko u maluchów, ale i ich rodziców

teatralne, operowe i koncerty. Do stałej tradycji zaliczają się wieczory przy świecach, poświęcone ciekawym spotkaniom. W 1972 r. Adam Fijut zorganizował zespół muzyczny.

Komisja turystyki, sportu i wypoczynku oraz komisja gospodarczo-inwestycyjna zajmują się organizowaniem wycieczek przeważnie dwudniowych (przeciętnie 4 rocznie) oraz wycieczek niedzielnych (przeciętnie 5 rocznie). W 1972 r. Rada Zakładowa otrzymała autokar i od tego czasu otworzyły się znacznie większe możliwości organizowania tego rodzaju imprez. Posiadanie autokaru pozwoliło także

na urządzenie w 1972 r. wycieczki na Węgry i dwukrotnie do NRD.

Odrębnym zagadnieniem dotyczącym wypoczynku są wczasy. W ciągu lat dopracowano się własnych lub dzierżawionych ośrodków wczasowych, które zapewniają wypoczynek ok. 500 osobom. Są to ośrodki w Darłównku, nad Białym jeziorem, nad jeziorem Piaseczno i w Szczyrku. Ponadto wynajęto dodatkowe miejsca w Nałęczowie i czyni się starania, aby zakupić dom w Kazimierzu. Poza tym ok. 30 pracowników Uczelni korzysta z wczasów FWP i ZNP a 10 z wczasów leczniczych i sanatoriów. Dla celów indywidualnie organizowanej turystyki komisja gospodarcza zakupuje, wypożycza i konserwuje wszelkiego rodzaju sprzęt turystyczny stale wzbogacany o nowe elementy.

Dużą popularnością cieszy się wśród pracowników Uczelni komisja turystyki, sportu i wypoczynku. Prowadzi sekcje tenisa stołowego, siatkówki, pływania, kometki, szachów, brydża sportowego, gimnastyki kobiet i mężczyzn. Organizuje corocznie rozgrywki, z których mistrzostwa szachowe i strzeleckie należą już do tradycji.

Pomocą dla członków związku zajmuje się komisja socjalno-bytowa, Pracownicza Kasa Zapomogowo-Pożyczkowa przy współudziale sekcji socjalnej administracji szkolnej. W 1972 r. z budżetu RZ wydatkowano na zapomogi, zasiłki statutowe, dopłaty do wczasów, nagrody i pomoc dla emerytów 49 228 zł na ogólną sumę wydatków 98 891 zł. W tym samym roku 239 osób skorzystało z pożyczek o łącznej kwocie 1 261 555 zł. Od początku istnienia PKZP korzystało z pożyczek 1194 członków (3 464 200 zł).

Należy podkreślić, że cały aktyw organizacji związkowej pracował z dużą ofiarnością i zaangażowaniem, starając się zdobyć zaufanie członków.

ZWIĄZEK MŁODZIEŻY SOCJALISTYCZNEJ

Uczelniana organizacja Związku Młodzieży Socjalistycznej założona 10 września 1965 r. w swej krótkiej historii odegrała dużą rolę w systemie dydaktyczno-wychowawczym. Do najważniejszych inicjatyw w pierwszym okresie działalności należała pomoc koleżeńska dla słabszych studentów. Związek z roku na rok rozszerzał swoje szeregi — z kilkudziesięciu członków 1965 r. organizacja uczelniana rozrosła się do 370-osobowej w 1969 r. W pracy wyróżnili się: Aleksander Słowiński, Marta Furdal, Małgorzata Wilczyńska, Danuta Targońska, Maria Nowak, Halina Repeć, Elżbieta Skowron, Jan Minkiewicz, Mieczysław Hasiak, Zbigniew Józwick i Marek Kasprzyk.

ZMS w krótkim czasie wzbogacił formy i zakres działania. Studenci brali udział w turniejach wiedzy politycznej organizowanych przez Uczelnię i województwo, prowadzono konkursy na najlepsze koło ZMS, organizowano odczyty z zakresu uczenia się i higieny nauki. Przedstawiciele ZMS uczestniczyli w układaniu harmonogramów zajęć oraz rozkładu egzaminów w sesji. Prowadzono szkolenia aktywne, a do tradycji weszły sympozja w Kazimierzu i wiosenne szkolenia w Myczkowcach. Z okazji rocznic i świąt państwowych organizowano spotka-

nia z weteranami walk oraz działaczami politycznymi i społecznymi. W 1970 r. powstało Koło Naukowe Nauk Politycznych współpracujące z Zespołem Nauk Społeczno-Politycznych WSiInż.

Od 1971 r. przedstawiciele ZMS uczestniczyli w pracach Uczelnianej Komisji Współpracy Organizacji Młodzieżowych oraz w Radach d/s Młodzieży. Znacznie powiększono aktyw funkcyjny Zarządu Uczelnianego oraz poszczególnych komisji, wprowadzono nowe formy działania, mające na celu łączenie pracy z wypoczynkiem i zabawą. Organizacją opiekowała się dr Maria Łoposzko.

Funkcję przewodniczących ZU ZMS pełnili: Aleksander Słowiński (IX 1965 — IV 1967), Zbigniew Józwik (IV 1967 — XI 1968), Dyonizy Rasiński (XI 1968 — XII 1969), Ireneusz Pietrzyk (XII 1969 — XI 1970), Jerzy Najmoła (XI 1970 — III 1971), Janusz Rybak (III 1971 — XI 1971), Piotr Michalski (XI 1971 — I 1973) i Mirosław Mglowski (I 1973 — III 1973).

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH

Zrzeszenie Studentów Polskich rozpoczęło swoją działalność w roku 1963, a w gronie inicjatorów tego ruchu na Uczelni wyróżniali się: Tadeusz Lechowicz, Mieczysław Lis, Lechosław Pruszkowski, Stanisław Janiczek. Dynamiczny rozwój zrzeszenia datuje się od powstania Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Założycielami poszczególnych agend ZSP byli Mieczysław Hasiak, Andrzej Wójtowicz, Jo-

Do tradycji należy fakt, iż z okazji 1 Maja wszyscy pracownicy i studenci biorą udział w pochodzie ulicami Lublina

lanta Musiej, Tadeusz Fijałka, Aleksander Dijakiewicz, Czesław Wawrzyk, Edmund Karwat, Ewa Pałachniak, Jadwiga Zajęcka, Ryszard Burek, Barbara Okońska, Leszek Gil, Dyonizy Kłos. Uczelnianą komisją d/s studentów pracujących kierował Stefan Michaluk. Rada interesowała się sprawami socjalno-bytowymi studentów, zajęła się sprawami nauki, między innymi powołano koła naukowe mechaników i elektryków, które nawiązały kontakt z zakładami pracy Lubelszczyzny. Organizowano wycieczki do zakładów pracy, spotkania, dyskusje mające na celu zapoznanie studentów z problematyką większych przedsiębiorstw.

Koła naukowe rozszerzały działalność popularyzatorsko-naukową, wyświetlając filmy z zakresu osiągnięć techniki. Zajmowano się rozwiązywaniem problemów dla zakładów pracy, usługami dla lubelskiej wsi w ramach tzw. zielonych niedziel, nawiązano ścisłą współpracę z TWP — członkowie kół wyjeżdżali z prelekcjami i odczytami.

ZSP mobilizowało studentów do osiągania jak najlepszych wyników w nauce. Temu celowi służyły konkursy, a dla słabszych organizowano pomoc koleżeńską. Studenci uczestniczyli w układaniu harmonogramu sesji egzaminacyjnej i rozkładu zajęć w semestrze, czuwano nad właściwym przebiegiem praktyk programowych. Organizacja brała udział w dyskusjach nad kształtowaniem programu nowego typu szkół technicznych, których głównym założeniem było kształcenie kadry inżynierskiej dla przemysłu.

Nowy program wymagał zapewnienia studentom krótkiego ale intensywnego wypoczynku. W tym

Prezydium III konferencji sprawozdawczo-wyborczej Zrzeszenia Studentów Polskich w Wyższej Szkole Inżynierskiej

celu komisja turystyki i sportu organizowała wycieczki sobotnio-niedzielne do pobliskich miejscowości, rajdy, spotkania i wieczory towarzyskie. W okresie wakacji wysyłano studentów na wycieczki zagraniczne, obozy wędrownie i stacjonarne krajowe oraz wezasy. Organizowano imprezy turystyczne również z okazji rocznie Uczelni, świąt państwowych, urządzano spotkania z ciekawymi ludźmi, zbiorowe uczestnictwo w kinie i teatrze, imprezach środowiskowych (Kozienalia) i konkursach kulturalnych. Założono klub uczelnianny pod nazwą Strych. Dużym

uznaniem cieszyły się takie inicjatywy jak zgaduj-zgadula pod nazwą Politykus 66, mająca na celu zainteresowanie studentów sprawami gospodarczymi i politycznymi kraju i świata. Z okazji 50 roczni-

Zespół Tańca Towarzyskiego GAMZA

cy Wielkiej Rewolucji Październikowej zorganizowano m. in. imprezę pod nazwą: Poznaj kraj przyjaciół i wystawę: Lenin w Polsce. ZSP organizowało czyny społeczne, studenci pomagali w budowie budynku Wydziału Elektrycznego. Powstały koła zainteresowań, klub krótkofalowców i foto-klub. Powołano do życia koła naukowe. W ramach obozów naukowo-badawczych uczestnicy pod kierunkiem pracowników nauki rozwiązywali konkretne problemy zakładów i instytucji. W 1970 r. zorganizowano

wyjazd na praktykę zagraniczną do Rygi. Powołano Zespół Tańca Towarzyskiego Gamza, którego kierownikiem i choreografem była Zenobia Stepowicz.

W niedługim czasie zespół przygotował kilka udanych występów w Uczelni i uczestniczył w konkursach ogólnopolskich.

Opiekę nad organizacją sprawował mgr inż. Zygmunt Rutka. Funkcje przewodniczących RU ZSP sprawowali: Tadeusz Lechowicz (VI 1963 — IX 1964), Mieczysław Lis (IX 1964 — IX 1965), Andrzej Wójtowicz, Mieczysław Lis (IX 1965 — X 1966), Mieczysław Hasiak (XI 1966 — XI 1968), Bogdan Krasowski, Andrzej Michałowski (XI 1968 — XI 1970), Janusz Drewnowski (XI 1970 — III 1973).

SOCJALISTYCZNY ZWIĄZEK STUDENTÓW POLSKICH

Utworzony 27 marca 1973 r. Socjalistyczny Związek Studentów Polskich zespółił ZMS i ZSP w jedną organizację. Prez. RU SZSP w WSInż. utworzyli: przewodniczący — Mieczysław Hasiak, wiceprzewod. — Janusz Drewnowski i Mirosław Mglowski, sekretarz — Barbara Łuszczynska, członkowie: Stanisław Wajrak, Henryk Gut, Wiktor Życzyński, Elżbieta Wierzchowska, Tadeusz Cichosz, Roman Fornalski, Wiesław Sikora, Waldemar Szulc. Nowy związek aktywnie włączył się w przygotowanie obchodów 20-lecia WSInż., łącząc swoje dzieje z Uczelnią rozpoczynają-

ca nauczenie systemem studiów jednolitych. Dąży on do stworzenia nowoczesnego stylu działania opartego na aktywności całego środowiska. Jako główny cel pracy przyjęto kształtowanie nowej moralności członków organizacji. Chodzi o to, aby absolwenci tej Uczelni idąc do pracy byli także uzbrojeni w twórczy krytycyzm, zaangażowani i przekonani o potrzebie dalszego podnoszenia wiedzy.

SZSP w pierwszych dniach swego istnienia podjął akcję pod hasłem: budujemy własną uczelnię. W ciągu 3 miesięcy roku akadem. 1973/74 udział w akcji wzięło 916 studentów. Przepracowali oni ponad 5 tys. godzin, wykonując prace ziemne, transportowe i betoniarskie na dużym placu budowy przy ul. Nadbystrzyckiej, gdzie Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego wznosi budynki dla Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

Socjalistyczny Związek Studentów Polskich od chwili swego powstania rozwija dynamiczną pracę, skupia obecnie 70 proc. studentów Uczelni.

Wzrosła także aktywność kół naukowych SZSP, skupiających 224 studentów. Koło Naukowe Wydziału Budownictwa Lądowego w lipcu 1973 r. zorganizowało obóz naukowy w Kazimierzu. Tematy prac prowadzonych przez uczestników obozu pod kierunkiem pracowników naukowo-dydaktycznych, dotyczyły zagadnień architektoniczno-budowlanych, komunikacyjnych i instalacyjno-sanitarnych. Natomiast Koło Naukowe Elektryków zajmowało się w Kazimierzu założeniem elektroosmotycznej instalacji przeciwzawilgoceniowej w kamienicy Celejowskiej.

11 listopada 1973 r. odbyła się uczelniana konferencja programowo-wyborcza SZSP, na którą przy-

byli: rektor doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko i sekretarz KU PZPR, dr Marian Sońta. Przewodniczącym Rady Uczelnianej SZSP został wybrany Wiesław Sikora z II roku Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, wiceprzewodniczącymi — Elżbieta Wierzchowska z IV roku tegoż instytutu i Andrzej Krupa z IV roku Instytutu Technologii Eksploatacji Budowy Maszyn.

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY

Zaczął się od zwykłego spotkania klubu miłośników sportu z kierownikiem wychowania fizycznego Witoldem Stępnikiem. Wspólnie postanowili rozwijać sportowe talenty. 12 listopada 1965 r. wybrano zarząd klubu i utworzono sekcje. Początki były trudne — kłopoty z wynajęciem sal, brak kadry trenerskiej i sprzętu. Zespół jednak nie ustawał. Początkowo klub rozpoczął pracę w trzech sekcjach: piłką siatkową opiekował się Stanisław Kleczkowski, sekcję koszykówki trenował członek zarządu i jednocześnie zawodnik Tadeusz Fijałka, a zajęcia w sekcji lekkiej atletyki prowadził Jarosław Grocholski. W pierwszym roku działalności powstały następne sekcje: siatkówki kobiet, piłki ręcznej, żeglarska i sportów zimowych.

Sekcję lekkiej atletyki trenuje od 1965 r. Jarosław Grocholski. Zawodnicy tej sekcji uczestniczyli w Spartakiadzie Wyższych Uczelni Lublina, nawiązując równorzędną walkę z UMCS i WSR. W akademickich igrzyskach Lublina w 1969 r. zajęli

drugie miejsce. Na Mistrzostwach Polski w 1967 r. w grupie WSInż. i WSM zespół zajął II miejsce, w 1969 r. III i V, a w 1971 r. IV i V. W zawodach międzyuczelnianych lat pierwszych dwukrotnie I miejsce w 1970 i 1971 r.

Założycielami w 1965 r. sekcji piłki siatkowej mężczyzn byli: Waldemar Szajewski, Mieczysław Panek, Hubert Staszewski, Janusz Domański, Ryszard Burek, Marek Malczewski, Henryk Sobieszek, Sławomir Gede. Sekcję prowadził trener Stanisław Kleczkowski, a od 1972 r. Stanisław Koprianiuk. W swojej bogatej historii sekcja reprezentowała uczelnię ponad 50 razy, zajmując czołowe miejsca w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w 1969 r. i 1971 r. — I miejsce, a w 1967 — IV. W turnieju o puchar J. M. Rektora WSInż. w Lublinie siatkarze w latach 1967—72 zajmowali zawsze pierwsze miejsce. Ponadto zespół uczestniczył w turnieju o puchar prof. Martyniaka, organizowany przez KUL oraz w wielu imprezach międzyuczelnianych. Zawodnicy tej sekcji biorą udział w rozgrywkach środowiskowej drużyny ligowej. W latach 1969—1971 Józef Marciniuk uznany został za najlepszego zawodnika Mistrzostw Polski WSInż.

Piłkę ręczną mężczyzn założyli zawodnicy Zbigniew Bołtuć, Ryszard Głażewski, Ryszard Burek, Jan Szyszko, Andrzej Mściński, Włodzimierz Bis. Zespół w 1969 r. zdobył I miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych, II w 1967 oraz III w 1971 r. W 1972 r. zajął I miejsce i zdobył puchar J. M. Rektora UMCS w rozgrywkach z udziałem najlepszych drużyn uniwersyteckich. Sukces ten powtórzono również w 1973 r. Zawodnicy tej sekcji stanowili

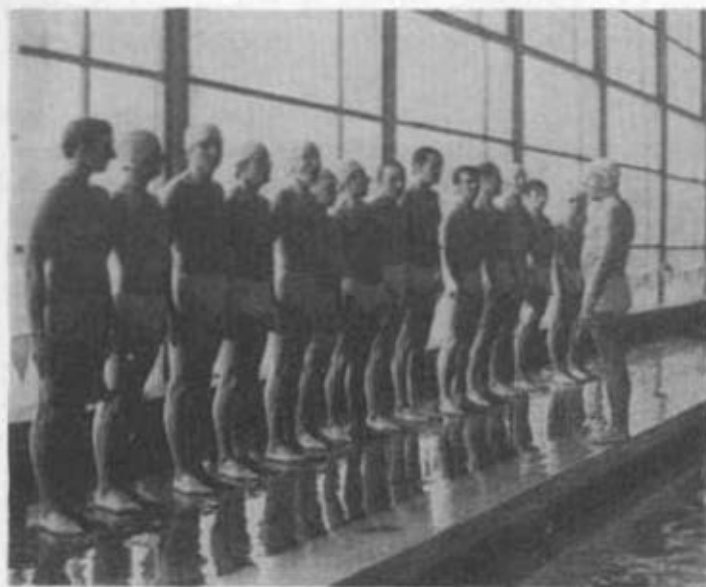
Na gokartach studenci WSInż. spisują się zawsze bardzo dobrze

trzon środowiskowej drużyny piłki ręcznej. Trenerzy sekcji: Arkadiusz Łątka i Roman Matyszek.

W roku 1965 powstała sekcja koszykówki mężczyzn, skupiając takich zawodników, jak Tadeusz Fijałka, Maciej Grudziński, Jerzy Zalewski, Michał Kulakowski, Wojciech Kulakowski. Sukcesy sekcji: II miejsce na Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w latach 1967 — 1969. Koszykarze w latach 1965 — 1973 zajmowali czołowe miejsca w spartakiadach międzyuczelnianych. Trenerzy sekcji: Tadeusz Fijałka, Leszek Rouppert, Zenon Jaźwiński i Zdzisław Niedziela.

Sekcję pływacką powołano z chwilą otwarcia kry-

tej pływalni w Lublinie w 1969 r. Trener Henryk Kossakowski swym zapalem i poświęceniem zachęcił młodzież do wysiłku, który przyniósł drużynie duże sukcesy: III miejsce kobiet i II miejsce mężczyzn

Dobry student to zarazem dobry pływak... Do ćwiczeń przygotowuje mgr Jorostaw Grocholski

w I międzyuczelnianych zawodach pływackich, I miejsce w zawodach o puchar Głównego Zarządu AZS, Mistrzostwo Polski wśród Wyższych Szkół Inżynierskich i Wyższych Szkół Morskich.

Jan Nastaj i Bohdan Dobosz w latach 1971 — 1973 zdobyli tytuły Mistrzów Polski Wyższych Szkół Inżynierskich i Morskich. W 1971 r. sztafeta — Sokół, Dobosz, Nastaj, Borowiec zdobyła złoty medal. Od

roku 1971 sekcją opiekuje się trener Witold Ruzikowski.

W 1969 r. powstała sekcja tenisa stołowego. Założycielem i pierwszym trenerem był Antoni Czop, a następnie mgr Włodzimierz Kosacki. Drużyna w składzie Antoni Czop, Ludwik Uchyniak i Grażyna Dźbik zdobyła w 1971 r. tytuł Mistrza Polski WSiInż. i WSM.

W pierwszym roku istnienia klubu zorganizowano zespół żeglarski. Założycielem był Stanisław Szczepanik. Sekcja ta organizowała wiele rejsów po Zalewie Szczecińskim i jeziorach mazurskich. W imprezach uczestniczyło ponad 500 osób. W spartakiadzie wyższych uczelni miasta Lublina sekcja zajmowała I miejsce.

Aktywnymi członkami tej sekcji są także pracownicy uczelni: Kazimierz Zagórski, Lech Mierzwa, Wiktor Pidek, Zbigniew Ratajewicz i Waław Jaśkiewicz.

Sekcją cieszącą się dużym zainteresowaniem wśród studentów jest siatkówka kobiet. Jej trenerzy to: mgr Witold Stepniak, mgr Krystyna Strycharzewska, mgr Danuta Welcz, Elżbieta Galewska, mgr Stanisław Koprianiuk. Siatkarki WSiInż. zdobyły w 1970 r. II miejsce w XIV spartakiadzie wyższych uczelni Lublina, IV miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych.

Sekcja sportów zimowych powstała w 1966 r. Zawodnicy tej sekcji w każdym roku w okresie ferii i przerw międzysemestralnych brali udział w obozach szkoleniowych w Kazimierzu, Ustrzykach i Szczyrku. Do sukcesów należy zaliczyć wysokie lokaty w spartakiadach zimowych uczelni Lublina:

Studenci WSiInż. dobrze znają swoje miejsce na podium zwycięzców. Świadczy o tym lista nagród zdobytych przez klub uczelniany AZS

saneczki K

1967 r. — II miejsce 1970 r. — II miejsce

saneczki M

1967 r. — IV miejsce 1970 r. — I miejsce

zjazd	M	1967 r. — II miejsce	1970 r. — IV miejsce
bieg	M	1967 r. — I miejsce	1970 r. — II miejsce
łyżwy	K	1967 r. — III miejsce	1970 r. — III miejsce
łyżwy	M	1967 r. — II miejsce	1970 r. — I miejsce

Mistrzostwa Polski WSInż. i WSM

Dyscyplina		zajęte miejsce w latach			
		1967	1969	1971	1973
Lekka atletyka	K	II	V	V	III
	M		III	V	VII
Koszykówka	M	II	II	X	V
Siatkówka	M	IV	I	I	
	K	—	—	IV	
Piłka ręczna	M	II	I	III	
Strzelanie		—	V	III	
Pływanie	K	—	—	II	
	M			II	IV
Tenis stołowy		—	—	I	
Judo		—	—	—	II
Piłka nożna		—	—	—	III
Punktacja ogólna		II	II	II	II

Dwukrotnie w 1971 i 1973 r. drużyna zajęła I miejsce w ogólnej punktacji. Ponadto zawodnicy tej sekcji brali udział w Mistrzostwach Politechniki Krakowskiej, zajmując dobre miejsca. Drużyną opiekowali się mgr Witold Stępiak, mgr Danuta Welcz i mgr Jarosław Grocholski.

W 1966 r. powstała sekcja strzelecka. Trenerzy angażowani byli okresowo. Największy sukces to III miejsce w Mistrzostwach Polski w 1971 r. W 1973 r. wicemistrzostwo Lublina w strzelaniu z broni pneumatycznej. Zajęcia z sekcją prowadzili Stefan Dworakowski oraz mjr Eugeniusz Wierzchowski, a opiekę sprawuje Ośrodek Szkolenia Obronnego, zapewniając broń i amunicję.

Sekcja judo, liczna i dość szybko rozwijająca się, zdobyła w 1973 r. II miejsce w Mistrzostwach Polski WSiInż. i WSM. Trenerzy tej sekcji to: Bohdan Majewski (jednocześnie zawodnik), Bogdan Wagner, Henryk Szymanek, ostatnio Nikodem Żukowski.

Poza sportem Klub Uczelniany AZS prowadzi ożywioną działalność organizacyjną we współpracy z organizacjami młodzieżowymi. Upowszechniano czynny wypoczynek szerokiej rzeszy studentów, organizowano spartakiady pomiędzy mieszkańcami domów studenckich. W 1971 r. z inicjatywy klubu odbyło się sympozjum prezesów uczelnianych klubów AZS ze szkół technicznych. Osiągnięcia organizacyjne i sportowe studentów WSiInż. są wynikiem właściwej współpracy ze Studium Wychowania Fizycznego. Klub ma swój zarząd, którym kierują prezesi: Janusz Domański (1965—1968) Janusz Dudziński (1968—1970) i Mieczysław Hasiak (1970—1973).

NAGRODY ZDOBYTE PRZEZ KLUB UCZELNIANY AZS

- 1966 Puchar Przewodniczącego MKKFIT za I m-ce mężczyzn w XII Spartakiadzie Wyższych Uczelni Lublina.
- 1967 Puchar przechodni Rektora KUL za I m-ce w siatkówce mężczyzn.
- 1968 Puchar przechodni AZS WSR za I m-ce w żeglarskim.
- 1968 Puchar KM PZPR za II m-ce w punktacji ogólnej na Spartakiadzie Międzyuczelnianej Lublina.
- 1968 Puchar Rektora WSInż. Lublin za I m-ce w Turnieju Piłki Siatkowej z okazji XV-lecia WSInż. Lublin.
- 1968 Nagroda przechodnia Rektora WSInż. Lublin dla najlepszego wydziału w punktacji ogólnej Spartakiady Uczelnianej.
- 1968 Puchar Prezesa Tow. Przyjaciół WSInż. Lublin za I m-ce w piłce nożnej mężczyzn w II Mistrzostwach Polski WSInż.
- 1968 Puchar Przewodniczącego MKKFIT w Lublinie za I m-ce we współzawodnictwie spartakiadowym.
- 1969 Puchar i dyplom Prezesa AZS UMCS za I m-ce w biegu przelajowym.
- 1969 Puchar za I m-ce w Mistrzostwach Polski WSInż. w siatkówce mężczyzn.
- 1969 Dyplom za II m-ce w koszykówce mężczyzn w Mistrzostwach Polski WSInż.
- 1969 Puchar za I m-ce w turnieju piłki siatkowej mężczyzn prof. Czesława Martyniaka.
- 1970 Puchar przechodni RU ZSP UMCS za I m-ce w jeździe szybkiej na lodzie w VII Zimowej Spartakiadzie Wyższych Uczelni miasta Lublina.
- 1970 Puchar Rektora WSInż. Lublin za I m-ce w turnieju piłki siatkowej.
- 1970 Puchar Przewodniczącego MiP KKFIT za I m-ce w turnieju siatkówki mężczyzn z okazji XXV-lecia sportu Ziemi Koszalińskiej.
- 1971 Puchar Przewodniczącego MiP KKFIT za I m-ce w II Międzynarodowym Turnieju o Puchar Wyzwolenia Koszalina w siatkówce mężczyzn.
- 1971 Puchar Prezesa Tow. Przyjaciół WSInż. w Lublinie mgr Mieczysława Martyna za I m-ce w III Mistrzostwach Polski WSInż., WSM w tenisie stołowym.

- 1972 Puchar Prorektora WSInż. doc. Seweryna Bobińskiego za I m-ce zespołu męskiego w Zawodach Pływackich Uczelni Technicznych, Morskich z okazji 50-lecia AZS Lublin.
- 1972 Puchar przechodni Prezesa KU WSInż. za I m-ce w turnieju piłki ręcznej w Spartakiadzie Międzyuczelnianej.
- 1972 Puchar Rektora WSInż. za I m-ce w turnieju siatkówki mężczyzn.
- 1973 Puchar Rektora UMCS za I m-ce w turnieju piłki ręcznej mężczyzn.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ

I ABSOLWENTÓW WSIInż.

Myśl utworzenia Towarzystwa Przyjaciół WSIInż. zrodziła się pod koniec lat pięćdziesiątych, gdy słyszano się głosy o likwidacji Uczelni technicznej w Lublinie i mówiło się o potrzebie przejęcia jej przez Politechnikę Warszawską. Brak pomieszczeń na działalność dydaktyczną WSIInż. ograniczał w zasadniczym stopniu wizję przyszłości Uczelni. Gorączkowe dyskusje dziekana Wydziału Mechanicznego, mgr. inż. Stanisława Podkowy ze studentami i absolwentami potwierdzały realia ciężkiej sytuacji. Zgon w 1956 r. prof. dr. Stanisława Ziemeckiego, rektora WSIInż., jeszcze bardziej pogłębił trudności kadrowe Uczelni.

Zespolone pragnienia wielu entuzjastów WSIInż. doprowadziły w lutym 1961 r. do powstania Towa-

Na pożegnanie ze Szkołą warto zrobić wspólne, pamiątkowe zdjęcie

rzystwa. Stanisław Podkova przedstawił na zebraniu organizacyjnym ogrom problemów i trudności, jakie napotykała Szkoła w swoim rozwoju.

Mówił o potrzebie powstania organizacji społecznej wspomagającej Uczelnię, współpracującej z innymi organizacjami jak NOT, o tym, że potrzeba kształcenia inżynierów dla rozwijającego się przemysłu na Lubelszczyźnie jest sprawą pilną. To było spontaniczne zebranie. Na pytanie: kto chciałby włączyć się do pracy organizacji wspierającej działal-

ność WSInż. — podniosły się wszystkie ręce. Każdy z zebranych chciał przyczynić się nie tylko do zachowania Uczelni ale i do jej rozwoju.

Po deklaracjach współpracy wyłoniono grupę mającą się zająć organizacją Towarzystwa. Jej prezesem wybrano inż. Zdzisława Różyckiego, skarbnikiem inż. Lucjana Kowalskiego i sekretarzem inż. Władysława Kosowskiego.

Towarzystwo zaczęło szukać zasobnych w środki członków wspierających, działaczy społecznych i politycznych — mecenasów interesów WSInż. w Lublinie. 15 grudnia 1961 r. zwołano pierwsze walne zebranie członków TP WSInż. i sympatyków. Na zebraniu tym wybrano władze Towarzystwa. Prezesem zarządu został Mieczysław Martyn, ówczesny I sekretarz KM PZPR, a w skład prezydium zarządu weszli: wiceprezes — inż. Zdzisław Różycki, inż. Marian Kwiecień, inż. Zygmunt Mostowski, sekretarz — red. Włodzimierz Smutek, skarbnik — Waław Świąder, zastępca skarbnika — mgr Leonard Patyński, wiceprezes z urzędu — mgr inż. Stanisław Podkowa, członkowie zarządu inż. Aleksander Smolarkiewicz, mgr inż. Władysław Kwiatkowski — dyr. FSC, mgr inż. Henryk Skutkiewicz, inż. Stefan Pożoga, Władysław Jakubowski, Stefan Ciołkowski. Z czasem rozszerzono skład zarządu, do którego weszli: prof. dr Andrzej Waksmundzki — przewodniczący Międzyuczelnianej Komisji do spraw współdziałania z WSInż., mgr inż. Stanisław Borkowski — prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Zarząd oparł swoją działalność na pracy czterech komisji: organizacyjnej, propagandowej, finansowej i inwestycyjnej. Jednocześnie ustalono główne kie-

runki działalności na najbliższą przyszłość. Dotyczą one rozbudowy WSInż., stworzenia warunków dla przekształcenia uczelni w trzy- lub czterowydziałową politechnikę lubelską, która poza zasadniczymi

Prezydium Zarządu TP WSInż. działa bardzo sprawnie. Aby nie zapomniano o działalności Towarzystwa, trzeba nieraz posiedzieć nad sprawozdaniem

studiami dziennymi prowadziłyby również studia wieczorowe i zaoczne dla pracujących. Dzięki zabiegom zarządu Towarzystwo w 1962 r. skupiało 100 członków wspierających, którzy wnieśli wkład finansowy w wysokości 150 tys. zł, a w 1965 r. było 202 członków wspierających. Poważną grupę stanowiły zakłady spółdzielczości pracy i przemysłu terenowego, Zakłady Azotowe w Puławach, KFWM w Kraśniku, ZWSI w Poniatowej, WSK w Swidniku i FSC w Lublinie.

W związku z adaptacją gmachu przy ul. Dąbrowskiego 13, zarząd Towarzystwa pomagał rozwiązy-

wać problemy wyłaniające się w toku robót remontowych. Mimo wielu kłopotów rok akademicki 1962/63 WSI^{inż.} mogła rozpocząć w pierwszym własnym budynku. W czasie inauguracji prezes Towarzystwa, ówczesny przewodniczący Prezydium MRN Mieczysław Martyn, mówił o roli Towarzystwa w utrzymaniu i rozwoju Uczelni technicznej w Lublinie. W 1963 r. zarząd Towarzystwa włączył się czynnie w prace organizacyjne związane z jubileuszem X-lecia działalności lubelskiej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej. Z tej okazji zwołano zjazd absolwentów, odbyły się spotkania z przedstawicielami władz państwowych i partyjnych, wydano publikacje przedstawiające dorobek i perspektywy rozwoju Szkoły.

Istotne znaczenie w rozwoju Uczelni miała pomoc finansowa. W tym względzie spółdzielczość pracy woj. lubelskiego jako jedna z pierwszych pośpieszyła z pomocą w rozwiązywaniu trudnych problemów finansowych WSI^{inż.} Działo się tak w wyniku zrozumienia i poparcia ze strony prezesa, mgr Leonarda Patyńskiego, członka prezydium zarządu Towarzystwa. Ze wsparciem rzeczowym i finansowym pośpieszyły również inne zakłady Lubelszczyzny, jak: WSK Świdnik, gdzie dyrektorem był mgr inż. Aleksander Smolarkiewicz, FSC z dyrektorem Gustawem Krupą, cukrownia z jej ofiarnym i nie szczędzącym trudu dyrektorem, członkiem zarządu Towarzystwa, inż. Janem Tomeckim.

Na walnym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym Towarzystwa w kwietniu 1964 r. uchwalone kierunki działania dotyczyły starań o przekształcenie WSI^{inż.} w politechnikę lubelską, polegających początkowo na otwarciu dziennej szkoły inżynier-

skiej. Rozszerzono pomoc w przygotowaniu i prowadzeniu inwestycji ośrodka akademickiego—przy ul. Nadbystrzyckiej. Widziano potrzebę uzyskania sprzętu naukowo-technicznego i dydaktycznego dla pracowni oraz rozszerzenie księgozbioru. Poparto starania WSK Świdnik o otwarcie filii WSInż. oraz ściślej związane całokształt pracy TP WSInż. ze związkami zawodowymi i NOT.

Drugi istotny kierunek działalności Towarzystwa obejmował studentów, którym zapewniono pomoc w macierzystych zakładach pracy, współdziałano z ZSP w organizowaniu kursów przygotowawczych dla kandydatów na studia. Towarzystwo patronowało organizacji życia kulturalnego w domach akademickich WSInż. i udzielało zapomogi studentom, znajdującym się w szczególnie trudnych warunkach.

W zakresie rozwoju Towarzystwa dążono do wzmocnienia więzi ze społeczeństwem woj. lubelskiego poprzez dalszy wzrost szeregów członkowskich tak, aby w 1965 r. mogło ono liczyć około 1500 członków zwyczajnych.

W 1963 r. Towarzystwo zleciło opracowanie kompleksowej zabudowy terenu przy ul. Nadbystrzyckiej, użytkowanego przez Technikum Mechanizacji Rolnictwa. Zleciło także adaptację dokumentacji technicznej na budowę Wydziału Elektrycznego, identycznego jak w Bydgoszczy.

Wraz z rozpoczęciem robót budowlanych pierwszego własnego budynku dla WSInż. zarząd Towarzystwa wspólnie z zakładami pracy przystąpił do gromadzenia środków na wyposażenie laboratoriów.

W czasie pierwszej inauguracji roku akademickiego 1965/66 w Wyższej Szkole Inżynierskiej Towarzystwo przekazało Uczelni sztandar. W na-

stępnym latach spółdzielczość pracy zrzeszona w TP WSInż. obdarowała Uczelnię insygniami rektorskimi, dziekańskimi, a w 1969 r. Rzemieślnicza Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu ufundowała stroje dla Senatu Uczelni. Towarzystwo sfinansowało radiofonizację budynku przy ul. Nadbystrzyckiej, zleciło na swój koszt wykonanie projektu wewnątrz (150 tys. zł). W Ministerstwie Szkolnictwa Wyższego komisja przedstawiła sugestie Towarzystwa w sprawie przyspieszenia generalnych założeń rozbudowy WSInż.

17 marca 1967 r. uchwała walnego zebrania sprezykowała główne kierunki działania na wiele lat. Najwięcej uwagi poświęcono zagadnieniom organizacyjnym związanym z XV-leciem Uczelni. W pracach uczelnianej komisji uczestniczył z ramienia prezydium TP WSInż. inż. Zdzisław Różycki. Wydano okolicznościową publikację zawierającą informacje o dorobku i osiągnięciach Uczelni, jak też działalności społecznej Towarzystwa.

W pierwszym półroczu 1968 r. został sfinansowany projekt przebudowy głównego wejścia do budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Nadbystrzyckiej, co korzystnie wpłynęło na estetykę gmachu, który z racji swego usytuowania tuż przy ulicy pozostanie budynkiem frontowym nawet po zrealizowaniu planów rozbudowy całego ośrodka. Towarzystwo organizacyjnie uczestniczyło w konkursie na temat rozbudowy ośrodka WSInż. i ufundowało nagrodę dla zwycięskiego zespołu.

A oto kilka cyfr, które charakteryzują działalność finansową Towarzystwa w latach 1962—1968, związaną z potrzebami Uczelni: wpływy wynosiły 1 272 tys. zł, a wydatki 1 073 tys. zł. W tym na in-

PREZYDIUM ZARZĄDU TP WSInż.
(KADENCJA 1971—1975)

Mgr Mieczysław Martyn — prezes
Mgr inż. Zdzisław Różycki — wiceprezes
Dyrektor Marian Kwiecień — wiceprezes
Mgr inż. Ryszard Sikora — sekretarz
Mgr Leonard Patyński — skarbnik
Doc. inż. Stanisław Podkowa (zmarł VI 1973)
Mgr Wincenty Lipiński
Inż. Henryk Pawłowski
Inż. Henryk Wachowski
Mgr inż. Stanisław Borkowski
Danuta Konarzewska
Jan Szostak
Inż. Jan Tylutki
Mgr Bogdan Lebedowicz
Mgr inż. Włodzimierz Ginko (zmarł V 1973)

KOMISJA REWIZYJNA

Mgr Antoni Mulawa — przewodniczący
Mgr Zdzisław Czubaszek — wiceprzewodniczący
Mgr inż. Roman Drogomirecki
Mgr Wiktor Kobyliński
Inż. Roman Panas

westycje Uczelni przeznaczono 269 461 zł, na wydawnictwa — 92 723 zł, na wyposażenie Uczelni — 291 894 zł i na pomoc studentom (od 1964 r.) — 145 507 zł. Wartość sprzętu otrzymanego od zakładów przemysłowych na wyposażenie pracowni WSInż. wynosiła ok. 7 mln zł.

Zwiększająca się corocznie liczba studentów studiów dziennych i wieczorowych oraz bardziej wzmożona działalność organizacji młodzieżowych spowodowały, że i komisja d/s studentów zwiększyła zakres swojej działalności. To przyniosło rozszerzenie

pomocy finansowej nie tylko w postaci nagród i zapomóg dla studentów, lecz przede wszystkim w materialnym wspieraniu różnych zorganizowanych form życia studenckiego, jak koła naukowe, turystyka i sport.

Jakkolwiek w dziedzinie inwestycji Uczelnia przeszła już całkowicie na planowanie centralne i ma zatwierdzony program rozwoju, plany oraz środki na ich realizację, to jednak pomoc Towarzystwa w wielu sprawach jest jeszcze ciągle niezbędna. Prezydium wielokrotnie rozpatrywało różne aspekty realizacji planu inwestycyjnego, finansowało zakup aparatów do pracowni WSInż., partycypowało w rozbudowie radiowęzła w miasteczku uniwersyteckim, finansowało zakup sprzętu turystycznego.

Pragnąc włączyć się w realizację nowych zadań Uczelni polegających na powiązaniu teorii z praktyką, Towarzystwo współdziałało w opracowaniu zasad współpracy Uczelni i stowarzyszeń technicznych. 6 lipca 1971 r. nastąpiło podpisanie porozumień o wzajemnej pomocy w dziedzinie kształcenia i doskonalenia kadr inżynieryjno-technicznych, umacniania pozycji i roli Wyższej Szkoły Inżynierskiej i stowarzyszeń technicznych. Takie porozumienia WSInż. i Towarzystwo podpisały ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich, Stowarzyszeniem Inżynierów Mechaników Polskich i Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa.

W kwietniu 1972 r. na walnym zebraniu podjęto uchwałę o przekształceniu Towarzystwa Przyjaciół WSInż. w Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół WSInż. I to chyba jest najlepszą ilustracją przeobrażania się składu kadry inżynierskiej w woj. lubelskim.

WYKONANIE

Część druga

DOKUMENTACJA

WYKAZ PRACOWNIKÓW

NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH (1953 – 1973)

Zestawienie zawiera 540 nazwisk pracowników naukowo-dydaktycznych, zatrudnionych w Uczelni od początku jej istnienia. Najwcześniejszą datę zatrudnienia miał rektor doc. mgr inż. Stanisław Podkowa — 16 V 1953. W gronie seniorów są następujące osoby: st. wykładowca dr Stanisław Dobrzycki pracujący od 15 II 1954, doc. dr hab. Kazimierz Zagórski — 1 X 1954, st. wykładowca inż. Bogumił Kądziołka — 1 II 1955, doc. mgr inż. Seweryn Bobiński — 16 II 1955, doc. mgr inż. Ryszard Cylec — 16 II 1955, st. wykładowca mgr inż. Tadeusz Wangrat — 16 II 1955, doc. mgr inż. Romuald Krzywicki — 30 VIII 1955, doc. dr inż. Jerzy Budzyński — 13 II 1956, st. wykładowca mgr inż. Jan Jaenlaci — 1 X 1956, wykładowca mgr inż. Jerzy Meldizon — 18 II 1957 i wykładowca dr inż. Kazimierz Sobiesiak — 1 II 1958.

Pracę w roku akademickim 1973/74 w lubelskiej WSInż. rozpoczęło 279 nauczycieli akademickich:

4 profesorów	54 starszych asystentów (6 naukowo-badawczych)
24 docentów	
65 starszych wykładowców (6 ze stopniem doktora)	55 asystentów (8 naukowo-badawczych)
39 wykładowców	16 lektorów i nauczycieli
12 adiunktów	

W wykazie obok okresów zatrudnienia (np. 30 VIII 1955 — 30 IX 1973, lub 1 II 1958 —, brak końcowej daty oznacza, iż osoba ta nadal pracuje w Uczelni) podano przy każdym nazwisku stopień naukowy (dr, dr hab.), tytuł zawodowy wyuczony (inż., mgr inż.) oraz stanowisko (nauczyciel, asystent, st. asystent, wykładowca, st. wykładowca, adiunkt, docent, profesor). Osoby związane ze Szkołą na zasadach zajęć zleconych, ryczałtów lub półetat, zaznaczono skrótem: zlec.

Wykaz obejmuje stan zatrudnionych do końca 1973 r.

A

MARIAN ABRAMEK
II 1958 —, mgr inż., st. wykł.
*
TADEUSZ ABRAMOWICZ
IX 1965 —, mgr inż., zlec.
*
JAN ADAMCZYK
IX 1965 —, mgr inż., zlec.
*
JERZY ADAMKIEWICZ
II 1973 —, mgr inż., wykł.
*
KAZIMIERA ASARABOWSKA
IX 1963 —, mgr, lekt.
*
KAZIMIERZ AUGUSTYŃSKI
IX 1967 —, mgr inż., st. wykł.

B

ANNA BADOWSKA
X 1970 —, mgr, lekt.
*
BOGDAN BANASIEWICZ
V 1972 —, dr inż., doc.
*
JAN BANASZEK
IX 1966 —, mgr inż., wykł.
*
RYSZARD BANASZAK
1970 —, mgr inż., st. asyst.
*
RYSZARD BANEK
IX 1966—VI 1973, mgr inż., zlec.

JOANNA BAŃKOWSKA
II 1973 —, mgr, asyst.

*
KAZIMIERZ BASAK
II 1967 —, mgr inż., zlec.
*
ZBIGNIEW BASTA
IX 1963—I 1969, mgr inż., wykł.
*
JAN BARANOWSKI
IX 1969 —, mgr inż., wykł.
*
RYSZARD BARTNIK
IX 1964—I 1969, mgr inż., wykł.
*
RYSZARD BĄCZEK
X 1970 —, mgr, st. asyst.
*
STANISŁAW BĄK
X 1970—VI 1972, mgr, zlec.
*
KONRAD BĄKOWSKI
X 1972—I 1973, inż., zlec.
*
KONRAD BIAŁY
VIII 1963—IX 1973, mgr inż., st. wykł.
*
ZBIGNIEW BIEGAŃSKI
IX 1971—VI 1972, mgr inż., zlec.
*
TADEUSZ BIELAJEW
X 1971—VI 1972, mgr inż., zlec.

*Mgr Ryszard Cieślicki otrzymuje z rąk Rektora nominację
na stanowisko kierownika zakładu*

ADAM BIELECKI
IX 1953—I 1954, IX 1962—I 1964, dr
prof., zlec.

•
JANUSZ BIELECKI
II 1972 —, mgr inż., asyst.

•
WITOLD BIELEŃ
IX 1963—I 1964, mgr inż., zlec.

•
ADAM BIELUSZKO
X 1969 —, mgr inż., asyst.

•
LESZEK BIEN
X 1971 —, mgr inż., zlec.

•
STANISŁAW BILSKI
X 1970 —, mgr, st. asyst.

•
TADEUSZ BILSKI
1958—1959, inż., zlec.

•
ANDRZEJ BIŃKOWSKI
II 1970—VI 1973, mgr inż., zlec.

STANISŁAW Blicharski
II 1970—VI 1973, mgr inż., zlec.

•
JANUSZ BŁASZCZYŃSKI
XII 1964 —, mgr inż., st. wykł.

•
SEWERYN BOBINSKI
II 1955 —, mgr inż. doc.

•
LESZEK BOBRZYK
X 1971 —, mgr inż., asyst.

•
MARIANNA BOBYK
IX 1965 —, mgr, wykł.

•
KAZIMIERZ BODZIAK
IX 1969 —, mgr inż., wykł.

•
EWA BOJAR
X 1972 —, mgr, st. asyst.

•
MARIA BOJARSKA
X 1968 —, mgr, st. wykł.

KAZIMIERZ BONETYŃSKI
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

WITOLD BORECKI
VIII 1963—1963, mgr, lekt., zlec.

ANNA BORECZEK
X 1972 —, mgr inż., asyst.

STANISŁAW BORKOWSKI
IX 1965 —, mgr inż., zlec.

ALICJA BOROWSKA
II 1964 —, mgr, lekt.

HENRYK BOROWSKI
IX 1968 —, dr, adiunkt

JAN BORON
1906—1953, mgr inż., zlec.

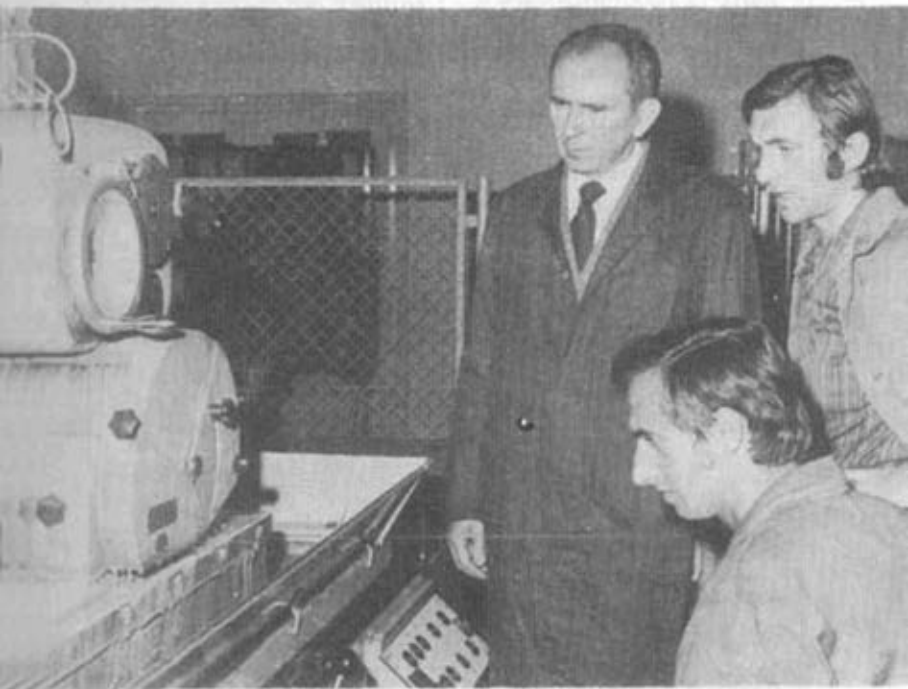
EDWARD BOROWICZ
IX 1953—IX 1953, mgr

KAZIMIERZ BORSUK
X 1971—VI 1972, dr inż., zlec.

MARTA BRANDEL
IX 1969 —, mgr, st. asyst.

Mgr Józef Sawa w laboratorium chemii

Inż. Ryszard Bujalski ze studentami w laboratorium

WŁADYSŁAW BRAUN
X 1971—II 1973, mgr inż., zlec.

TERESA BRYK-ZAŁĘSKA
IX 1963—IX 1965, mgr, zlec.

BOGDAN BRZOSKO
II 1935—1937, IX 1962—VI 1969,
inż., zlec.

WŁADYSŁAW BUBIEN
IX 1967 —, mgr inż., wykl.

JERZY BUDZYŃSKI
II 1956 —, dr inż., doc.

WALDEMAR BUDZYŃSKI
VI 1966—I 1969, mgr inż.

RYSZARD BUJALSKI
IX 1963 —, inż., wykl.

JANINA BURDZY
IX 1964 —, dr, st. wykl.

C

FELIKS CELIŃSKI
X 1971—II 1972, mgr inż., zlec.

MARIAN CHAWRYŁO
X 1970—IX 1972, inż., zlec.

EUGENIUSZ CHAREZIŃSKI
IX 1966 —, mgr inż., st. wykl.

ANTONI CHMIELOWICZ
X 1971 —, inż., asyst.

CZESŁAW CHODOROWSKI
II—VI 1970, mgr inż., zlec.

STANISŁAW CHOINA
IX 1968—VI 1972, mgr inż., zlec.

LUCJAN CHOLEWA
X 1971 —, mgr inż., st. asyst.

BRONISŁAWA CHOMICKA
IX 1953—VI 1958, lekt.
*
EDWARD CHOMICZ
IX 1960—I 1966, mgr, st. asyst.
*
APOLINARY CHUTNY
X 1971—II 1973, mgr inż., zlec.
*
EDWARD CIEPIELA
II 1969—III 1973, inż., zlec.
*
EDWARD CIEPLAK
IX 1954—I 1956, inż., zlec.
*
EUGENIUSZ CIESŁAK
X 1972 —, mgr inż., zlec.
*
RYSZARD CIEŚLICKI
IX 1969 —, mgr., st. wykł.
*
TADEUSZ CIĘŻAK
III 1972 —, mgr inż., st. asyst.
*
RYSZARD CYLC
II 1953 —, mgr inż., doc.
*
HENRYK CZACHOR
X 1970—V 1971, mgr, asyst.
*
TADEUSZ CZAJKA
IX 1969 —, mgr inż., st. wykł.
*
STANISŁAW CZARNECKI
I 1951—VI 1958, IX 1963—II 1970,
mgr, lekt., zlec.
*
JÓZEF CZUBŁA
IX 1954—VIII 1955, zlec.
*
HENRYK CZUDEK
X 1972 —, dr hab., inż., doc.
zlec.
*
ZDZISŁAW CZUJA
II—VI 1969, mgr inż., zlec.

D

CZESŁAW DACKA
IX 1967 —, mgr inż., st. wykł.
*
FRANCISZEK DANILCZUK
IX 1963—VI 1969, mgr, zlec.
*
KAZIMIERZ DĄBROWSKI
IX 1964—VI 1972, dr hab., inż.,
zlec.
*
MARIAN DĘBSKI
X 1968—VI 1970, dr, zlec.
*
ANTONI DMOWSKI
II 1968—VI 1968, mgr inż., zlec.
*
STANISŁAW DOBRZYCKI
II 1954—IX 1973, dr, st. wykł.

MODEST DOLIŃSKI
IX 1957 —, mgr inż., zlec.
*
TERESA DOMINKO
IX 1972 —, mgr inż., asyst.
*
JERZY DOWKONTT
I X 1973 —, dr hab., inż., doc.,
zlec.
*
JANUSZ DREWNCOWSKI
X 1971 —, inż., asyst.
*
ANNA DORACZYŃSKA
XI 1971 —, mgr, st. asyst.
*
KAZIMIERZ DROŻAK
X 1972 —, inż., st. wykł.
*
KORNELIUSZ DUBICKI
X 1971 —, inż., asyst.
*
ELŻBIETA DUDAŁ
X 1971 —, mgr, asyst.
*
JADWIGA DUNAJEWSKA
IX 1969 —, mgr inż., st. wykł.
*
STEFAN DWORAKOWSKI
II 1971 —, mgr, zlec.

F

BARBARA FIAŁA
XI 1972—VI 1973, mgr, zlec.
*
MIKOŁAJ FIDECKI
VIII 1970 —, mgr inż., wykł.
*
TADEUSZ FIJAŁKA
X 1971—VI 1972, inż., zlec.
*
STEFAN FIJAŁKOWSKI
II 1972 —, mgr inż., st. asyst.
*
ADAM FIJUT
IX 1962—, mgr inż., wykł.
*
ZYGMUNT FLIS
IX 1962—1963, mgr, wykł., zlec.
*
ZBIGNIEW FRAC
X 1955—VI 1956, mgr, zlec.

G

BOLESŁAW GAJEWSKI
IX 1967—I 1968, inż., zlec.
*
ELŻBIETA GALEWSKA
X 1971—II 1972, naucz., zlec.
*
STEFAN GALICKI
II 1967 —, inż., st. wykł.
*
ZBIGNIEW GAWEL
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

RYSZARD GĄSIOROWSKI
IX 1966—II 1971, mgr inż., st. asyst.

JAN GIEROBA
II 1973 —, inż., zlec.

WACŁAW GIGOŁO
X 1969—VI 1972, mgr inż., zlec.

WŁADYSŁAW GINKO
IX 1953—V 1972, mgr inż., st. wykł.

WIKTOR GIŻYŃSKI
X 1971 —, mgr inż., zlec.

BARBARA GŁADYSZEWSKA
X 1962—VI 1969, mgr, zlec.

EDWARD GŁUSZCZYŃSKI
II 1967 —, mgr inż., st. wykł.

HANNA GOEBEL
IX 1971 —, mgr, wykł.

ZENON GOLAN
I—VI 1973, mgr inż., asyst.

JAN GOLEC
IV 1966 —, dr inż., st. asyst.

IRENA GOŁĘBOWSKA
IX 1971 —, mgr, lekt.

MAREK GOŁKIEWICZ
IX 1971 —, mgr inż., asyst.

WOJCIECH GOŁYGOWSKI
VII 1966 —, mgr inż., wykł.

WŁODZIMIERZ GORZELAK
IX 1966—VII 1967, mgr, lekt.

STANISŁAW GOSPODAREK
III—VI 1972, mgr inż., zlec.

Dr Zdzisław Grodzki otrzymuje z rąk rektora doc. mgra inż. Stanisława Podkowy nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego, przyznaną za pracę doktorską

Technik Tadeusz Horyński (od lewej) i mgr inż. Kazimierz Lutek pracują w jednym zespole i dlatego wspólne mają problemy

EUGENIUSZ GORSKI
IX 1964 —, dr hab., inż., doc.
zlec.

*
BOGDAN GRABOWSKI
X 1979—1972, mgr, zlec.

*
ZBIGNIEW GRABOWSKI
II 1963 —, dr prof., zlec.

*
JAROSŁAW GROCHOLSKI
II 1966 —, mgr, naucz.

*
ZDZISŁAW GRODZKI
IX 1963 —, dr, adiunkt.

*
WŁADYSŁAW GRUDZIEN
II 1972 —, inż., zlec.

*
ZDZISŁAW GRUNWALD
IX 1966 —, dr, prof. nadzw.

ANNA GRUSZCZYŃSKA
V 1968 —, mgr inż., st. asyst.

*
STANISŁAW GRUSZCZYŃSKI
II 1976—VI 1972, mgr inż., zlec.

*
MIECZYSLAW GRZESZYK
II—VI 1967, inż., zlec.

*
JERZY MARIAN GRYZY
XI 1973 —, dr hab. inż., doc.

*
HENRYK GUT
VII 1972 —, inż.

*
BOGUMILA GUTT
IX 1963—VIII 1964, mgr, asyst.

*
WIESŁAW GUSTAW
XII 1966 —, mgr, wykł.

*
TERESA GUZIAK
X 1972 —, mgr, wykł.

II

WIESŁAW HAWRYLECKI
X 1971 —, mgr inż., st. asyst.

JANINA HELMANOWA
IX 1953—VI 1964, mgr, lekt.

STANISŁAW HEMPEL
IX 1973 —, mgr., wykł.

RYSZARD HEREC
IX 1967—XI 1971, mgr inż., st. asyst.

ROMAN HERMANN
X 1969—1971, mgr inż., zlec.

URSZULA HIRSZFELD
IX 1953—II 1958, mgr, zlec.

JÓZEF HOLAJ
II 1964—VI 1967, mgr inż., zlec.

JÓZEF HOLUB
X 1972 —, mgr, st. wykł.

ANDRZEJ HORODECKI
IX 1958—I 1969, dr inż., zlec.

BOLESŁAW HORYŃSKI
IX 1966 —, mgr inż., wykł.

I

JANUSZ IBERSZER
X 1971 —, mgr inż., zlec.

J

FRANCISZEK JABŁOŃSKI
VIII 1964 —, dr, adiunkt

JAN JACNIACKI
X 1956 —, mgr inż., st. wykł.

JAN JACYNIUK
IX 1967—VI 1969, mgr inż., zlec.

ANTONI JAKÓBCZAK
XII 1972 —, mgr inż., asyst.

BOLESŁAW JANICKI
IX 1966 —, mgr inż., wykł.

SŁAWOMIR JANICKI
X 1971 —, mgr, asyst.

ANDRZEJ JANKOWSKI
I 1965—I 1966, mgr inż., zlec.

TADEUSZ JANOWSKI
IX 1967 —, dr inż., doc.

Dr Franciszek Jabłoński (z prawej) egzaminuje studentów

Mgr Jan Jacniacki (od prawej) wspólnie z technikiem Zdzisławem Chudym rozpakowuje sprzęt dla Pracowni Nowych Technik

JAN JARGIELLO

X 1963 —, dr inż., adiunkt

•

WIKTORIA JAROSZEWSKA

IX 1966—VI 1967, lekt., zlec.

•

JAN JASIK

V 1970 —, mgr inż., st. asyst.

•

HENRYK JASTRZEBSKI

II 1955—VI 1959, mgr, zlec.

•

WACŁAW JASKIEWICZ

X 1956 —, mgr inż., doc.

•

STANISŁAW JEDYNAK

X 1971—VI 1972, dr, zlec.

•

GRZEGORZ JÓZEFOWICZ

IX 1972 —, mgr inż., st. asyst.

•

MIROSLAW JÓZEFOWICZ

X 1969—VI 1973, mgr inż., st.

wykl, zlec.

WIKTOR JOZWIAKOWSKI

IX 1953—VI 1955, mgr

•

MICHAŁ JUNAK

I 1967 —, plk inż.

•

K

MIROSLAW KABAT

X 1973 —, mgr inż., zlec.

•

LEONID KACEJKO

IX 1964 —, mgr inż., doc.

•

BOGDAN KACZOR

IX 1967—VI 1968, inż., zlec.

•

LECHOSŁAW KALINOWSKI

II 1954—VI 1956, mgr inż.

•

ROMAN KALINOWSKI

IX 1966—VI 1973, mgr inż., zlec.

Doc. dr inż. Tadeusz Komecki, plk Michał Junak i mgr inż. Tadeusz Wangrat mają wspólne zainteresowania — celują w dziesiątkę

JANINA KALISIEWICZ
IX 1964—VI 1965, mgr, lekt.

*
ZOFIA KALITA
III 1971 —, mgr inż., st. asyst.

*
ANDRZEJ KALUSZYŃSKI
IX 1967 —, mgr, lekt.

*
ZBIGNIEW KAMEŁA
II—VIII 1964, inż.

*
STANISŁAW KAMIŃSKI
IX 1964—VI 1973, mgr, zlec.

*
STANISŁAW KAPISZEWSKI
IX 1953—VI 1956, mgr, zlec.

*
HENRYK KAPROŃ
X 1968 —, mgr, asyst.

*
BOGDAN KARCZEWSKI
IX 1963 —, mgr, st. wykl.

CZESŁAW KAROŃ
X 1969—II 1970, inż., zlec.

*
PIOTR KARPIUK
IX 1966—I 1967, dr, zlec.

*
CZESŁAW KARWAT
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

*
ANTONI KASZTELAN
IX 1973—VI 1973, mgr inż., zlec.

*
LESZEK KAWĘCKI
III 1979 —, mgr inż., st. asyst.

*
KAZIMIERZ KAWIAK
III 1957—1960, IX 1965 —, mgr inż., wykl.

*
BOGUMIŁ KADZIOLKA
II 1935 —, inż., st. wykl.

*
KAZIMIERZ KĘDZIERSKI
X 1970 —, mgr inż., st. wykl.

Doc. mgr inż. Leonid Kacejko, prodziekan Wydziału Elektrycznego (1965—73)

JERZY KIELBIŃSKI

II—VI 1970, mgr inż., wykl.

*

ALEKSANDER KIEREK

IX 1964 —, dr. doc. zlec.

*

KRYSTYNA KIEREK

1953—V 1954, mgr

*

BARBARA KLAMUT

1957—1960, mgr, zlec.

*

ZDZISŁAW KLAMUT

X 1960—1961, inż. zlec.

*

STANISŁAW KLECZKOWSKI

IX 1965—VI 1973, mgr, zlec.

*

WIT KLONOWIECKI

IX 1964 —, mgr inż., st. wykl.

*

WŁADYSŁAW KZYŚ

X 1971 —, mgr inż., zlec.

SŁAWOMIR KOCZOROWSKI

X 1971 —, inż., asyst.

*

LEOPOLD KOCZAN

X 1970 —, mgr, st. asyst.

*

KRYSTYNA KOJAK

XI 1972—VI 1973, mgr, lekt.

*

RYSZARD KOJAK

IX 1969 —, mgr, lekt.

*

JOANNA KOLASA-PUCH

X 1972 —, mgr, asyst.

*

TADEUSZ KOLTUN

II 1967—VI 1968, mgr inż., zlec.

*

CYPRIAN KOMORZYCKI

IX 1972 —, mgr inż., st. asyst.

*

TADEUSZ KOMECKI

II 1969 —, dr inż., doc.

STANISŁAW KOPRIANIUK
IX 1972 —, mgr, naucz.

LUCYNA KORBEL
X 1969—II 1970, mgr, zlec.

FELIKS KOROL
II 1970 —, inż., wykł.

WŁODZIMIERZ KOSACKI
XI 1970 —, naucz., zlec.

HENRYK KOSSAKOWSKI
X 1969—II 1971, mgr, zlec.

PIOTR KOSIŃSKI
IX 1967 —, mgr inż., st. wykł.

JANUSZ KOSIOR
X 1970—VI 1973, mgr inż., zlec.

HENRYK KOSZOWSKI
IX 1972—VI 1973, inż., zlec.

WITOLD KOTARSKI
II 1963 —, dr inż., st. wykł.

KAZIMIERZ KOTLIŃSKI
IX 1968—I 1969, mgr inż., wykł.
zlec.

ALICJA KOTULECKA
1958—1960, mgr inż., zlec.

JAN KOWAL
X 1969—VI 1972, X 1973 —, dr
inż., doc. zlec.

HENRYK KOWALCZYK
I 1971 —, mgr inż., zlec.

JERZY KOWALIK
IV 1964 —, mgr, wykł.

KRZYSZTOF KOWALSKI
II 1972 —, mgr inż., st. asyst.

ZDZISŁAW KOWALSKI
X 1971 —, mgr, st. asyst.

ZBIGNIEW KRAMARZ
X 1972 —, mgr inż., st. wykł.

MAREK KRASOWSKI
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

IRENA KRAUS-MARKOWSKA
IX 1962—II 1972, mgr, lekt., zlec.

MIECZYSLAW KROL
IX 1964 —, mgr inż., zlec.

Studentka Marta Furdal usilnie koncentruje swą uwagę, aby z odpowiedzią trafić jak najlepiej... Egzamin prowadzi (od prawej): doc. mgr inż. Ryszard Cyle, mgr inż. Waclaw Jaśkiewicz i inż. Bogumił Kądziołka

JÓZEF KRUTUL
II 1973 —, mgr inż., st. asyst.
*
JERZY KRZEMIŃSKI
X 1970 —, dr hab. inż., adiunkt
*
WOJCIECH KRZĘCIEWSKI
IX 1906—IX 1909, X 1973—VI 1973,
mgr inż., zlec.
*
ZOFIA KRZYSZTOSZEK
X 1970—VI 1972, dr hab., doc.,
zlec.
*
ROMUALD M. KRZYWICKI
VIII 1958—IX 1973, mgr inż.,
doc.; X 1973 —, zlec.
*
ANDRZEJ KRYGIER
II 1971 —, mgr inż., st. asyst.
*
TADEUSZ KUCZMOWSKI
II 1972—VI 1973, mgr inż., zlec.
*
CZESŁAW KUCZYŃSKI
IX 1956 —, mgr inż., wykł.
*
ZBIGNIEW KUDASIEWICZ
X 1973 —, dr inż., adiunkt
*
FRANCISZEK KUDELSKI
IX 1963 —, mgr, st. wykł.
*
JAN KUKIELKA
X 1970 —, mgr inż., wykł.
*
JAN KURANC
X 1962—I 1963, mgr, zlec.
*
BRONISŁAW KUREK
IX 1963—VI 1973, dr, zlec.
*
JACENTY KURYS
X 1970 —, mgr, st. asyst.
*
KAZIMIERZ KUSZEWSKI
IX 1970 —, mgr inż., st. asyst.
*
STANISŁAW KUŚ
IX 1964 —, mgr, st. wykł.
*
BARBARA KUŚMIDERSKA
XI 1963 —, mgr, wykł.
*
LESZEK KUSMIERZ
II 1971 —, inż., asyst.
*
JAN KUTNIK
II 1960—1963, mgr
*
ANDRZEJ KWIATKOWSKI
X 1973 —, inż., asyst.
*
JANUSZ KWIATKOWSKI
IX 1968 —, dr inż., doc.

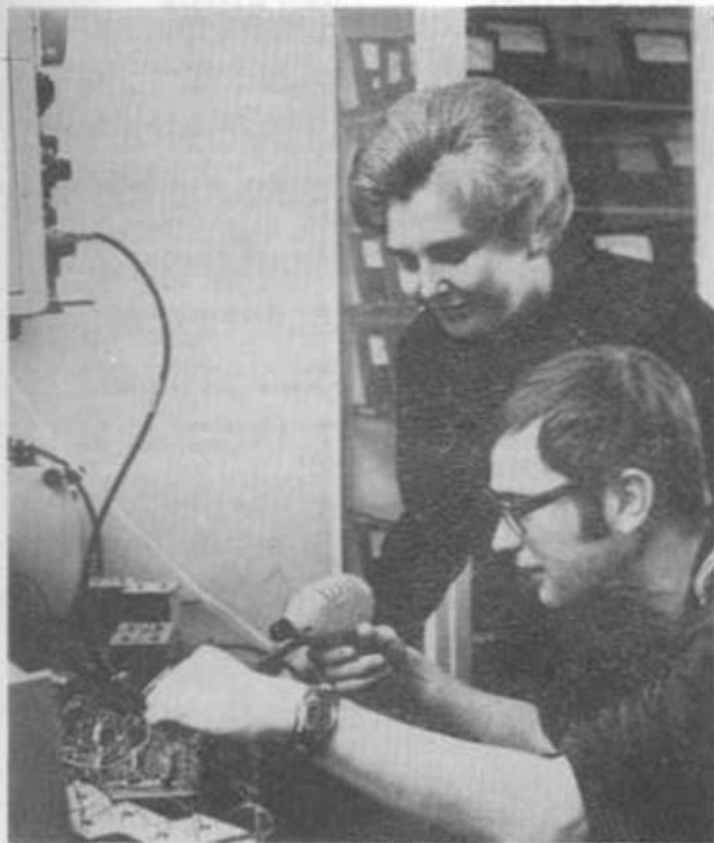
**WIESŁAW MARIAN
KWIATKOWSKI**
IX 1965 —, mgr inż., st. wykł.

L

TADEUSZ LATOCHA
IX 1968 —, dr inż., doc.
*
TEOFIL LAWGMIN
IX 1963—I 1966, mgr, zlec.
*
STANISŁAW LENCZEWSKI
II 1972 —, prof. zwyc., zlec.
*
KLAUDYJUSZ LENIK
X 1971 —, mgr inż., st. asyst.
*
KRYSTYNA LERSKA
III 1969 —, mgr inż., st. asyst.
*
BOHDAN LERSKI
X 1969—VI 1971, mgr inż., zlec.
*
KAZIMIERZ LEWAK
IX 1963—I 1964, mgr inż., zlec.
*
JANUSZ LEWANDOWSKI
X 1970—II 1972, inż., zlec.
*
JÓZEF LEWTAK
X 1972 —, mgr inż., zlec.
*
KONSTANTY LEONKIEWICZ
II 1967 —, inż., wykł.
*
JERZY LIPNIEWSKI
II 1971 —, mgr inż., zlec.
*
JERZY LIPSKI
X 1970 —, inż., asyst.
*
KAZIMIERZ LUTEK
28 VI 1963 —, mgr inż., wykł.

Ł

ZYGMUNT ŁATA
I—III 1955, mgr inż., zlec.
*
ARKADYJUSZ ŁATKA
II 1963—VI 1970, naucz. zlec.
*
MARIA ŁOPOSZKO
IX 1969 —, dr, adiunkt
*
JERZY ŁOPUSZYŃSKI
V 1967—VI 1973, inż., zlec.
*
MAREK ŁOŚ
II—VI 1971, mgr inż., zlec.
*
JAN ŁOTUSZKO
XII 1970—I 1971, mgr, zlec.

Mgr inż. Barbara Podkowa w laboratorium

JAN ŁOZOWSKI
II 1972 —, inż., zlec.

M

TADEUSZ MADEJCZYK
VI 1968 —, mgr inż., wykł.

KAZIMIERZ MAJDIUK
IX 1963 —, dr inż., doc.

BOŻENNA MAJERSKA
IX 1973 —, mgr, lekt.

MARIAN MAKARSKI
X 1968 —, mgr inż., st. wykł.

KAZIMIERZ MAKOWSKI
1965—1969, mgr inż., zlec.

MARIA MANSYM
IX 1964 —, mgr, zlec.

KAZIMIERZ MALAWSKI
X 1969—VI 1970, zlec.

ANTONI MALICKI
II 1966 —, mgr, st. wykł.

ROMAN MALYSZEK
X 1971 —, mgr, naucz.

JANUSZ MAŃDZIUK
X 1971—VI 1972, mgr, zlec.

ANTONI MARCELEWICZ
IX 1967—VI 1971, mgr inż.

WŁODZIMIERZ MARCINIAK
IX 1965—IX 1973, mgr inż., st.
wykl.; X 1973 —, zlec.

JÓZEF MARKOWSKI
X 1956—VII 1967, mgr, zlec.

FRANCISZEK MARTINKA
II 1970 —, mgr inż., wykl.

WITOLD MARTYNA
X 1970—VI 1971, mgr, zlec.

MARIAN MASTALERZ
II 1966—VIII 1972, mgr inż.,
wykl.

JANUSZ MATUSEWICZ
II 1963—VI 1970, mgr, zlec.

JERZY MATYSEK
IX 1964—VIII 1965, mgr inż.,
zlec.

JAN MATYSIK
XI 1953—VIII 1954, zlec.

STANISŁAW MATYASZEWSKI
IX 1965 —, dr inż., doc.

ZBIGNIEW MAZURKIEWICZ
I 1969—V 1969, dr hab., doc.,
zlec.

TADEUSZ MAZUREK
X 1973 —, mgr inż., zlec.

EWA MAZURKIEWICZ
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

EMIL MAZUR
II 1970—VI 1972, inż., zlec.

PIOTR MAZUR
IX 1966—VI 1969, mgr inż., st.
wykl.

Mgr Lech Mierzwa w laboratorium

WACŁAW MACZKA
IV 1971 —, mgr inż., st. asyst.

JERZY MELDIZON
II 1957 —, mgr inż., st. wykł.

STANISŁAW MIERNOWSKI
IX 1953—VIII 1955, mgr

JULIAN MIERZWA
IX 1969—II 1971, mgr inż., zlec.

LECH MIERZWA
XII 1963 —, mgr, st. wykł.

JACEK MICHAŁOWSKI
II 1971 —, mgr inż., zlec.

TADEUSZ MICHAŁSKI
IX 1954—VIII 1955, zlec.

JANUSZ MIKA
X 1972 —, mgr inż., asyst.

BARBARA MIKOŁAJCZAK
X 1972 —, mgr, asyst.

WACŁAW MILANOWSKI
II 1967 —, mgr inż., st. wykł.

KAZIMIERZ MILCAREK
X 1973 —, mgr inż., zlec.

ZBIGNIEW MIŁKOWSKI
II 1969—II 1970, inż., zlec.

EUGENIUSZ MITASZKO
X 1970—VI 1971, mgr, zlec.

ZBIGNIEW MITURA
II 1956—VI 1968, dr, zlec.

ZDZISŁAW MISZTAŁ
X 1972 —, mgr inż., st. asyst.

MIECZYŚLAW MOŁDAWA
IX 1969 —, dr inż., doc.

MIECZYŚLAW MOSKAŁ
IX 1968 —, mgr inż., st. wykł.

KAZIMIERZ MUCIEK
VI 1971 —, mgr inż., zlec.

NORBERT MUSIOŁ
X 1973 —, dr inż., doc.

N

ANDRZEJ NAFALSKI
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

RYSZARD NAFALSKI
IX 1954—VI 1956, mgr, zlec.

JERZY NAPIÓRKOWSKI
IX 1954—VI 1957, mgr inż., zlec.

WACŁAW NASTAJ
IX 1966 —, mgr inż., st. wykł.

ZDZISŁAW NIEDZIELA
X 1969—VI 1973, mgr, zlec.

RYSZARD NIEDZWIĄDEK
V 1969 —, mgr inż., st. asyst.

KAZIMIERZ NOWICKI
I 1936—VI 1950, mgr, zlec.

TEODOR NOWICKI
II 1963—1966, mgr inż., zlec.

WIESŁAW NUREK
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

O

WIKTOR OKTABA
X 1973 —, prof. dr, zlec.

BOGUSŁAW OLEJARSKI
II 1973 —, mgr inż., asyst.

JERZY OLEJNIK
II 1966 —, mgr inż., st. wykł.

BOGDAN OLESZCZYŃSKI
X 1969 —, mgr inż., st. wykł.

ZBIGNIEW OLESZCZYŃSKI
X 1971—VI 1973, mgr, st. wykł.

ZBIGNIEW OLEWICZ
IX 1955—I 1958, mgr inż., zlec.

ALEKSANDER OLSZEWSKI
IX 1970 —, mgr, st. wykł.

HIERONIM OLTARZEWSKI
II—VI 1966, inż., zlec.

BOGUSŁAW OPALIŃSKI
IX 1972 —, inż., asyst.

TOMASZ OTMIANOWSKI
III—VI 1969, dr, inż., doc, zlec.

JERZY OSIĄK
VI 1965—VI 1970, mgr inż., zlec.

STANISŁAW OSINIĄK
I 1962 —, mgr inż., st. wykł.

TADEUSZ OSTROWSKI
X 1973 —, mgr inż., zlec.

P

ALOJZY PACIOREK
1953—1954, mgr

Rektor doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko wręcza doc. dr inż. Norbertowi Musiołowi nominację na stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania

JERZY PACZYŃSKI
IX 1965—IX 1973, mgr inż., st. wykł.

*
EDWARD PALACZ
IX 1934—II 1955, inż., zlec.

*
MIECZYŚLAW PANCEWICZ
IX 1964 —, mgr inż., zlec.

ZYGMUNT PANCEWICZ
II 1962 —, dr hab., inż., prof., zlec.

*
ADOLF PAROL
XII 1967 —, dr inż., st. wykł.

*
HENRYK PAROL
II 1973 —, mgr inż., zlec.

ADOLF PASTUCHA
V 1972 —, mgr inż., st. asyst.
*
JERZY PASZKOWSKI
IX 1969 —, mgr inż., st. wykł.
*
WOJCIECH PASZKOWSKI
IX 1972 — mgr inż., wykł.
*
MARIA PAWELEC
II 1967—VI 1969, mgr, zlec.
*
ZDZISŁAW PAWŁOWSKI
II—VI 1970, mgr inż., zlec.
*
BORUDAR PAZDERSKI
1970 —, ppor. rez., naucz.
*
BARBARA PIDEK
IX 1934—II 1933, mgr, zlec.
*
WIKTOR PIDEK
IX 1963 —, mgr inż., st. wykł.
*
WIESŁAW PIĘCIŃSKI
X 1971 —, mgr inż., st. wykł.
*
KAMILA PIĘTAS
I—VI 1967, lekt., zlec.
*
BARBARA PILAT
IX 1963 —, dr, doc.
*
MAKSYMILIAN PILAT
IX 1963—II 1966, dr, doc., zlec.
*
JOZEF PITUCH
X 1972 —, mgr, wykł.
*
TADEUSZ PLUTA
X 1972 —, inż., asyst.
*
STANISŁAW PŁASKA
X 1970 —, inż., asyst.
*
BARBARA PODKOWA
IX 1964 —, mgr inż., st. wykł.
*
STANISŁAW PODKOWA
V 1963—VI 1972, mgr inż., doc.
*
ROMAN POLESZAK
IV 1964—VIII 1962; X 1972—I 1973,
mgr inż., zlec.
*
ELŻBIETA POLONIS
I 1969 —, mgr inż., st. asyst.
*
STANISŁAW PONCET
X 1971 —, inż., st. wykł.
*
KRZYSZTOF POPLAWSKI
XI 1968 —, mgr inż., st. asyst.

TADEUSZ POŹNIAK
II—VI 1967, mgr inż., zlec.
*
JAN PRUS
X 1972 —, inż., zlec.
*
II
*
ANDRZEJ RACZYŃSKI
X 1971 —, mgr inż., zlec.
*
KONSTANTY RADZISZEWSKI
IX 1955—I 1963, X 1972 —, dr,
doc., zlec.
*
ANDRZEJ RAK
II 1966 —, mgr, zlec.
*
BARBARA
RATAJEWICZ-MIKOŁAJCZAK
X 1972 —, inż., asyst.
*
DANUTA RATAJEWICZ
X 1964—VI 1972, dr, zlec.
*
ZBIGNIEW RATAJEWICZ
I 1964 —, dr, doc.
*
JOZEF RACZKA
IX 1961—I 1967, mgr, zlec.
*
BARBARA
REJNIEWICZ-RUCHAJ
XII 1966 —, mgr, st. asyst.
*
ZBIGNIEW RESZEL
II 1970—VI 1972, inż., zlec.
*
KONSTANTY RODZISZEWSKI
X 1972 —, prof. dr hab., zlec.
*
JOZEF RÓŻYCKI
IX 1955—VI 1973, mgr inż., zlec.
*
TADEUSZ RÓŻYCKI
V 1969 —, mgr inż., st. asyst.
*
JAN ROGALSKI
II 1972 —, mgr inż., zlec.
*
TEOFIL ROGÓSKI
X 1971—II 1972, mgr inż., zlec.
*
ZBIGNIEW ROGUSKI
X 1963—VI 1970, mgr inż., zlec.
*
STANISŁAW ROMANICA
X 1963—VI 1969, naucz., zlec.
*
STANISŁAW ROMANOWSKI
IX 1963 —, mgr inż., st. wykł.
*
TADEUSZ ROSIŃSKI
IX 1962 —, mgr inż., st. wykł.
*
ZUZANNA ROZMEJ-KARCZ
IX 1966 —, mgr inż., wykł.

Dr Janusz Skierczyński (od lewej)

ZENON ROZWALKA

IX 1964 —, mgr inż., wykl.

*

JERZY ROZAŃSKI

IX 1966 —, mgr inż., zlec.

*

TADEUSZ RÓZYC

II 1969—VI 1970, mgr inż., zlec.

*

ZYGMUNT RUTKA

X 1968 —, mgr inż., st. wykl.

*

WITOLD RUZIKOWSKI

IV 1971—VI 1973, mgr, zlec.

*

CZESŁAW RYBKA

X 1966 —, mgr, st. asyst.

*

TERESA RYBKA

IX 1966 —, mgr, st. asyst.

*

KAROL RYPULAK

X 1963 —, mgr inż., wykl.

*

MIECZYSLAW RZUCIDŁO

IX 1966 —, mgr inż., st. wykl.

S

TADEUSZ SADOWNIK

IX 1964—I 1965, mgr inż., zlec.

*

ADAM SADOWSKI

I 1971—1972, inż., zlec.

*

RYSZARD SADOWSKI

II—VI 1970, mgr inż., zlec.

*

WIESŁAWA SADURA

X 1972 —, inż., asyst.

*

ZYGMUNT SAJNOGA

II 1970—1971, mgr inż., zlec.

*

JANUSZ SANECKI

X 1969 —, mgr inż., zlec.

*

CZESŁAW SANTUS

IX 1967—I 1968, mgr inż., zlec.

*

ZDZISŁAW SAPUŁA

XI 1972—II 1973, mgr, naucz.,

zlec.

*

JÓZEF SAWA

IX 1966 —, mgr, st. asyst.

RYSZARD SCHNEJDER

IX 1966 —, dr inż., adiunkt

*

WŁODZIMIERZ SCHNEJDER

IX 1968 —, mgr inż., st. wykł.

*

BRONISŁAW SEMCZUK

II—VI 1956, IX 1963—VI 1973, dr.
zlec.

*

STANISŁAW SENDEJEWICZ

II 1973 —, mgr inż., zlec.

*

ALEKSANDER SERAFIN

IX 1963—I 1967, mgr, zlec.

*

LESZEK SĘDER

X 1969—VI 1971, mgr inż., zlec.

*

WŁODZIMIERZ SITKO

VIII 1973 —, dr hab., inż., doc.

*

JADWIGA SKIERCZYŃSKA

II 1964—VIII 1969, dr, zlec.

*

JANUSZ SKIERCZYŃSKI

IX 1964 —, dr, st. wykł.

JAROSŁAW SKRYNICKI

VII 1972 —, mgr inż., st. asyst.

*

CZESŁAW SKRZYPEK

II—III 1969, dr, zlec.

*

CYPRIAN SKWAREK

II 1967—VI 1969, mgr inż., zlec.

*

JAN SKWARNA

II 1970 —, dr inż., st. wykł.

*

STEFAN ŚLONIEC

IX 1966 —, mgr inż., st. wykł.

*

ZDZIŚLAW ŚLUPSKI

II 1972—VI 1973, inż., zlec.

*

ANDRZEJ SMIRNOW

II—VI 1968, mgr inż., zlec.

*

KAZIMIERZ SMOLEŃ

1969—II 1971, mgr inż., zlec.

*

ELŻBIETA SMOLUCH

IX 1969 —, inż., asyst.

Mgr Witold Stępnik i mgr Jarosław Grocholski

Doc. dr inż. Kazimierz Szabelski w laboratorium

WALDEMAR SMOLUCH
VIII 1964 —, mgr inż., st. asyst.

•
KAZIMIERZ SOBIESIAK
II 1958 —, dr inż., st. wykł.

•
ANDRZEJ SOBIESZCZUK
XII 1966 —, dr inż., adiunkt

•
DANUTA SOBOLEWSKA
II 1957—I 1964, mgr, zlec.

•
WOJCIECH SOCHACZEWSKI
IV 1973 —, mgr inż., st. asyst.

•
KAZIMIERZ SONDEJ
I 1971—1972, inż., zlec.

•
MARIAN SOŃTA
II 1966 —, dr inż., st. wykł.

•
SŁAWOMIR STABROWSKI
VI 1968—VIII 1969, mgr inż.,
lekt.

•
BOGUSŁAW STAŃCZAK
X 1968—VI 1970, mgr inż., zlec.

RYSZARD STECZEK
IX 1967—IX 1969, mgr, lekt.

•
ADAM STEFANIUK
VII 1972 —, mgr inż., st. asyst.

•
KAZIMIERZ STELMACH
II 1965 —, dr, adiunkt

•
JANINA STELMACH
IX 1963—VI 1967, mgr, zlec.

•
WITOLD STĘPNIAK
II 1966 —, mgr, naucz.

•
SEWERYN STOBBA
X 1970 —, mgr inż., zlec.

•
WALDEMAR STRUK
IX 1968—VI 1971, mgr, zlec.

•
LUCJAN STRYJECKI
II 1972—II 1973, mgr inż., zlec.

•
KRYSTYNA
STRYCHACZEWSKA
X 1968—VI 1969, mgr, zlec.

LEON SUŁOŃ

1970-II 1973, inż., zlec.

*

TADEUSZ SUPRYNOWICZ

II 1967 —, inż., zlec.

*

IZYDOR SUSEŁ

II 1967 —, mgr inż., wykł.

*

ZOFIA SUSZEK

X 1970 —, mgr, st. asyst.

*

ANDRZEJ SYDOR

IX 1966 —, mgr inż., wykł.

*

KAZIMIERZ SZABELSKI

IX 1964 —, dr inż., doc.

*

MAREK SZCZUPAK

X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

*

MARIA SZELEZNIAKOWA

1933-1955, mgr.

*

HENRYK SZEŁOCH

1972 —, mgr, zlec.

*

SŁAWOMIR SZEWCZYK

X 1970 —, inż., asyst.

*

BOLESŁAW SZMYGIN

II 1969 —, dr inż., adiunkt

*

KAZIMIERZ SZPATOWICZ

III-VI 1969; X 1971 —, mgr inż., wykł.

*

JAN SZPONDER

X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

*

ANDRZEJ SZPRINGER

XI 1970-VI 1972, mgr, zlec.

*

STEFAN SZUBA

VI 1972 —, mgr inż., asyst.

*

HENRYK SZYMULEKI

IX 1964-VIII 1971, mgr, lekt.

*

ANNA SZYNAL

X 1970 —, mgr, st. asyst.

*

DOMINIK SZYNAL

IX 1965-II 1971, dr hab., doc., zlec.

*

S**IRENA SŁĘZAK**

X 1969-II 1970, mgr inż., zlec.

*

EWA ŚNIEŻYŃSKA

X 1972 — inż., asyst.

EDWARD ŚPIEWŁA

IX 1963 —, dr, adiunkt

*

ROZALIA ŚWIECH

IX 1965-II 1971, mgr, zlec.

*

ZENON ŚWIĘCICKI

IX 1954-1958, mgr, zlec.

*

T**MARIAN TABAKA**

II 1971-VI 1973, inż., zlec.

*

STANISŁAW TANSKI

IX 1933-VI 1955, IX 1963-VI 1964, inż., zlec.

*

HENRYK TAŻBIREK

II 1970-VI 1973, dr inż., zlec.

*

MIROSLAWA TAŻBIREK

II 1970 —, dr inż., zlec.

*

WIESŁAW TCHORZEWSKI

X 1968-VI 1971, mgr, zlec.

*

ALEKSANDER TELECKI

III-VI 1969, mgr inż., zlec.

*

BOGUSŁAW TENDAŃ

X 1970 —, dr inż., adiunkt

*

ZBIGNIEW TĘTNIK

IX 1966 —, mgr inż., st. wykł.

*

ZYGMUNT TOMASZEWICZ

IX 1960-IX 1973, mgr inż., st. wykł.; X 1973 —, zlec.

*

KAROL TOMASZEWSKI

II 1956-VI 1958, mgr inż., zlec.

*

EMANUEL TREMBACZOWSKI

II 1954-VI 1955, mgr, zlec.

*

MARIAN TRYCZYŃSKI

X 1969 —, inż., zlec.

*

HENRYK TUKIENDORF

IX 1965-VI 1966, mgr inż., zlec.

*

HENRYK TUNIA

II-VI 1969, dr inż., doc., zlec.

*

TADEUSZ TURUŁA

II 1973 —, mgr inż., st. wykł.

*

WITOLD TYM

IX 1965 —, mgr inż., st. wykł.

*

JANUSZ TYMOWSKI

1952 —, prof, zlec.

ANNA TYSZKIEWICZ
I 1969—VIII 1972, mgr.

U

TADEUSZ URBAN
I—VI 1973, mgr inż., asyst.

DANUTA URBAŃSKA
1966—II 1971, mgr, zlec.

SZYMON UNGIER
X 1970 —, mgr inż., st. asyst.

LUDWIK UZAROWICZ
1953—III 1972, prof, zlec.

W

ANDRZEJ WAKSMUNDZKI
X 1963—I 1965, prof., zlec.

MIKOŁAJ WALESZKO
IX 1969—VI 1961, IX 1963—VI 1967,
dr, zlec.

TADEUSZ WANGRAT
II 1955 —, mgr inż., st. wykł.

SABINA WANIURSKA
X 1973 —, mgr, wykł.

JAN WASILEWSKI
X 1972—VI 1973, mgr inż., zlec.

FRANCISZEK WARDZIŃSKI
X 1969—VI 1972, dr inż., doc.

JAN WAWSZCZAK
IX 1969 —, mgr inż., wykł.

BOLESŁAW WAWRZOSEK
IX 1953—VI 1955, inż., zlec.

DANUTA WELCZ
IX 1969 —, mgr, naucz.

MARIA WESOŁOWSKA
X 1972 —, mgr, wykł.

ANDRZEJ WESOŁOWSKI
1972 —, dr, zlec.

ANTONI WIATER
XI 1968 —, inż., zlec.

ZBIGNIEW WICHA
I 1973 —, mgr inż., st. asyst.

ANDRZEJ WIDOMSKI
II 1972 —, inż., zlec.

CZESŁAW WIECHECKI
X 1971 —, inż., asyst.

JAN WIECHNIK
XI 1968—IX 1971, mgr inż., lekt.

STEFAN WIELUNSKI
II 1956—VI 1963, mgr, zlec.

MARIAN WIERTEL
XI 1964 —, mgr, st. wykł.

EUGENIUSZ WIERZCHOWSKI
1970 —, mjr rez., naucz.

ANDRZEJ WINIARSKI
1966—1972, mgr inż., zlec.

STANISŁAW WINNICKI
IX 1966 —, dr, st. wykł.

KAZIMIERZ WIRASZKA
1969 —, mgr inż., zlec.

TADEUSZ WISNIEWSKI
II 1966—VIII 1970, mgr inż., st.
wykł.

MIECZYSLAW WITKOWSKI
II 1966 —, mgr inż., st. wykł.

EDWARD WŁODARCZYK
IX 1968 —, mgr inż., st. wykł.

JERZY WOJTYSIAK
II 1971 —, inż., zlec.

TOMASZ WOLIŃSKI
IX 1967 —, mgr inż., st. wykł.

JAN WOLNIK
X 1970 —, inż., zlec.

WIESŁAWA WOŹNICA
X 1972 —, inż., asyst.

MARIAN WÓJCIK
IX 1967—VI 1969, dr, zlec.

JAN WÓJTOWICZ
IX 1966—VI 1973, mgr zlec.;
IX 1973 —, lekt.

MARIAN WNUK
X 1972 —, mgr, asyst.

MARIUSZ WRÓŃSKI
II 1971 —, mgr inż., asyst.

Z

PIOTR ZADURA
IX 1967—VI 1970, mgr inż., zlec.

KAZIMIERZ ZAGÓRSKI
X 1954 —, dr hab., doc.

MARIAN ZAJĄC
II—VI 1972, mgr inż., zlec.

MARIA ZAKOŚCIELNA
X 1970 —, mgr, lekt., zlec.

Rektor doc. dr hab. inż. Włodzimierz Sitko w rozmowie z zastępcą dyrektora Instytutu Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, doc. dr. inż. Januszem Kwiatkowskim (od lewej) i zastępcą dyrektora Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn dr. Antonim Malickim

EUGENIUSZ ZALEWSKI
II 1970—I 1971, plk rez., zlec.

STANISŁAW ZAREMBA
VI 1969 —, mgr inż., zlec.

ŚWIATOMIR ZABEK
II 1969—VI 1970, dr doc., zlec.

ROMAN ZARĘBA
1969—II 1972, mgr inż., zlec.

KAZIMIERZ ZBOCH
X 1969—VI 1973, mgr inż., zlec.

ANDRZEJ ZDANOWICZ
X 1957—II 1958; IX 1964 —, inż.
dr hab., doc., zlec.

JÓZEF ZDERKIEWICZ
X 1972 —, dr, adiunkt

ADOLF ZDZYŁOWSKI
IX 1967 —, dr, doc.

ALEKSY ZERNDT
II 1956—1971, mgr, zlec.

JERZY ZIELIŃSKI
II—VI 1965, mgr inż., zlec.

STANISŁAW ZIEMECKI
VIII 1953—I 1956, dr, prof.

JAN ZIĘBA
VI 1968 —, inż., zlec.

ZBIGNIEW ZŁONKIEWICZ
X 1972 —, inż., asyst.

ELIGIUSZ ZŁOTKIEWICZ
1962—1963. X 1971—VII 1972, mgr,
zlec.

EDWARD ZMYSŁOWSKI
IX 1965 —, mgr, st. wykł.

*

WŁADYSŁAW ZUBA
X 1970—1972, mgr inż., st. wykł.

*

JAN ZUBELEWICZ
X 1970—IX 1973, mgr, asyst.

*

ANDRZEJ ZWOLIŃSKI
X 1972 —, mgr inż., st. asyst.

*

ROMUALD ZWOLIŃSKI
II 1954 —, dr inż., doc. zlec.

Z

RYSZARD ŻOLNIERCZUK
XII 1963, —, dr, adiunkt

*

WITOLD ŻÓLKOWSKI
X 1969 —, inż., zlec.

*

HENRYK ŻUBER
IX 1965—VI 1967, X 1973 —, mgr
inż., zlec.

*

WŁODZIMIERZ ŻUK
X 1973 —, prof. dr, zlec.

*

PIOTR ŻUKOWSKI
IX 1964 —, mgr, wykł.

*

NIKODEM ŻUKOWSKI
X 1970 —, mgr, naucz.

WYKAZ PUBLIKACJI

PRACOWNIKÓW WSI^{nz}.

W dziale tym zebrano 570 tytułów prac monograficznych, artykułów, komunikatów opublikowanych nakładem stowarzyszeń i instytucji w czasopismach periodycznych i okolicznościowych. Uwzględniono etatowych pracowników naukowo-dydaktycznych WSI^{nz}, aktualnie pracujących, podając możliwie pełny ich dorobek autoraki. Zestawienie orientuje w kierunkach badań podejmowanych przez kadre uczelni. Wysoki stopień specjalizacji i badań naukowych prowadzonych niejednokrotnie na zamówienie przedsiębiorstw sprawia, że publikacje kadry WSI^{nz} ukazują się w niewysokim nakładzie, rzadziej drukiem, najczęściej zaś są wydawane trw. małą poligrafią. O randze naukowej tematów badawczych świadczy także wszechstronna ich prezentacja w wielu czasopismach technicznych ogólnokrajowych i zagranicznych. Niebagatelne znaczenie ma także publicystyka omawiająca nietłumne sprawy techniczne na łamach prasy lokalnej i zakładowej. Właśnie szeroki wachlarz tematów i sposobu ich opracowania jest odbiciem dużej roli, jaką odgrywa wyższa uczelnia techniczna w Lublinie.

Zebrane materiały opisano z autopsji, podając podstawowe dane zapisu bibliograficznego. We wszystkich przypadkach wyodrębniono nazwisko bibliografowanego autora, zastępując je trzema kropkami przy tytułach poszczególnych prac. Rozszyfrowane nazwiska autorów w przypadku druku anonimowego lub w przypadku zmiany nazwiska podano w nawiasie kwadratowym. Wznowienie publikacji lub przedruk artykułu zaznaczono skrótem „toż” (tożsamo), uzupełniając nowymi elementami bibliograficznymi, jak datą kolejnego wydania, tytułem czasopisma, ilością stron. Końcową ilość stron w drukach zwartych zaznaczono skrótem ss., celem odróżnienia od komunikatów jednostronicowych, sygnalizowanych w drukach zwartych skrótem s.

Aktywność twórczą pracowników WSInż. charakteryzuje ilościowe zestawienie tytułów prac zamieszczonych w czasopiśmie i drukach zwartych, samodzielnych publikacji drukowanych i powielanych, ułożonych według roku wydania:

do 1939 r. — 9 tytułów	do 1970 r. — 196 tytułów
do 1960 r. — 74 „	do 1973 r. — 204 „
do 1965 r. — 87 „	ogółem 570 prac

W zgromadzeniu materiałów pomogło wielu naukowców, udostępniając swoje zbiory autorowi bibliografii celem dokonania opisu z autopsji. Pomimo licznych konsultacji i wykorzystania dostępnych źródeł, bibliografia zawiera pewne luki, gdyż jest ona pierwszą próbą zestawienia opublikowanego dorobku pracowników Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

WYKAZ WAŻNIEJSZYCH SKRÓTÓW

<i>Annales UMCS</i>	— Annales Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej
<i>Arch.</i>	— Architektura
<i>Arch. Elektrot.</i>	— Archiwum Elektrotechniki
<i>Arch. Inż. Ląd.</i>	— Archiwum Inżynierii Lądowej
<i>Arch. Mech. Stos.</i>	— Archiwum Mechaniki Stosowanej
<i>Biul. Branżowy Techn.</i>	— Biuletyn Branżowy — Technika
<i>Inst.</i>	Instalacyjna
<i>Biul. INT</i>	— Biuletyn Informacji Naukowo-Technicznej (ITB)

<i>Bull. Acad. Pol. Ss. Ser. — math.</i>	— Bulletin de L'Académie Polonaise des Sciences. Série des Sciences Mathématiques Astronomiques et Physiques
<i>Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. — techn.</i>	— ... Série des Sciences Techniques
<i>Bull. Acad. Pol. Ser. — Chim.</i>	— ... Série des Sciences Chimiques
<i>Chem. analit.</i>	— Chemia Analityczna
<i>Chem. Stos.</i>	— Chemia Stosowana
<i>Collog. mathem.</i>	— Colloquium Mathematicum
<i>COW</i>	— Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja
<i>Drog.</i>	— Drogownictwo
<i>Euhemer</i>	— Euhemer — Przegląd Religioznawczy
<i>Fiz. w Szk.</i>	— Fizyka w Szkole
<i>FSS Lubl.</i>	— Folia Societatis Scientiarum Lublinensis
<i>GAT</i>	— Gospodarka i Administracja Terenowa
<i>Gaz Woda</i>	— Gaz, Woda i Technika Sanitarna
<i>Gosp. mater.</i>	— Gospodarka Materialowa
<i>Gosp. Paliw. Energ.</i>	— Gospodarka Paliwami i Energią
<i>Inf. bież.</i>	— Informacje Bieżące Lubelskiego Zjednoczenia Budownictwa
<i>Instalacje sanitarne</i>	— Instalacje Sanitarne — Informator Projektanta Budownictwa
<i>Nowa Szk.</i>	— Nowa Szkoła
<i>Nowe Dr.</i>	— Nowe Drogi
<i>Organ. Sam. Zarz.</i>	— Organizacja, Samorząd i Zarządzanie
<i>Inż. i budown.</i>	— Inżynieria i budownictwo
<i>J. of Exp. Bot.</i>	— Journal of Experimental Botany
<i>Kwart. Hist. Nauki</i>	— Kwartalnik Historii Nauki i Techniki
<i>Kam.</i>	— Kamena

<i>Kult. i Życie</i>	— Kultura i Życie. Dodatek do Sztandaru Ludu
<i>Kurier Lub.</i>	— Kurier Lubelski
<i>Magazyn</i>	— Magazyn Technologii Przemysłu Lotniczego i Silnikowego
<i>Mech. teor.</i>	— Mechanika Teoretyczna i Stosowana
<i>PAK</i>	— Pomiar Automatyka Kontrola
<i>Przem. Chem.</i>	— Przemysł Chemiczny
<i>Przem. Drz.</i>	— Przemysł Drzewny
<i>Prz. Bud.</i>	— Przegląd Budowlany
<i>Prz. Elektron.</i>	— Przegląd Elektroniki
<i>Prz. Elektrot.</i>	— Przegląd Elektrotechniczny
<i>Prz. Kolej. E.</i>	— Przegląd Kolejowy Elektrotechniczny
<i>Prz. Mech.</i>	— Przegląd Mechaniczny
<i>Prz. Organ.</i>	— Przegląd Organizacja
<i>Prz. Techn.</i>	— Przegląd Techniczny
<i>Roczn. Chemii</i>	— Roczniki Chemii
<i>Rocz. Dziejów społ.-gosp.</i>	— Roczniki Dziejów Społecznych i Gospodarczych
<i>Roczn. Lub.</i>	— Rocznik Lubelski
<i>Roczn. PTM</i>	— Roczniki Polskiego Towarzystwa Matematycznego
<i>Rozpr. Inż.</i>	— Rozprawy Inżynierskie
<i>Rozpr. Elektrot.</i>	— Rozprawy Elektrotechniczne
<i>Ruch. Filoz.</i>	— Ruch Filozoficzny
<i>Ruch Naucz.</i>	— Ruch Nauczycielski
<i>Szt. Ludu</i>	— Sztandar Ludu
<i>Tryb. Ludu</i>	— Trybuna Ludu
<i>Wiad. Chem.</i>	— Wiadomości Chemiczne
<i>Wiad. Elektr.</i>	— Wiadomości Elektryczne
<i>Wiad. Matem.</i>	— Wiadomości Matematyczne
<i>Wiad. Obyw.</i>	— Wiadomości Obywatelskie
<i>Wiad. Urz. Pat.</i>	— Wiadomości Urzędu Patentowego

<i>Zesz. nauk. Polit. Łódź.</i>	— Zeszyty Naukowe Politechniki Łódzkiej
<i>Zesz. nauk. Polit. Śląsk.</i>	— Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej
<i>Zesz. nauk. PW</i>	— Zeszyty Naukowe Politechniki Warszawskiej
<i>Zesz. Probl. Rolniczych</i>	— Zeszyty Problemowe Postępów Nauk Rolniczych
<i>Zf. phys. Chem.</i>	— Zeitschrift für Physikalische Chemie
<i>ZNT WSiInż.</i>	— Zeszyt Naukowo-Techniczny Wyższej Szkoły Inżynierskiej
<i>Zycie Gosp.</i>	— Zycie Gospodarcze

INNE SKRÓTY

COM	— Centralny Ośrodek Metodyczny Ministerstwa Oświaty w Warszawie
COBIRTD	— Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej w Warszawie
IBN	— Instytut Budownictwa Mieszkaniowego w Warszawie
KIL	— Komitet Inżynierii Lądowej PAN
KOS	— Kuratorium Okręgu Szkolnego w Lublinie
LBPBO	— Lubelskie Biuro Projektów Budow. Ogólnego
LZB	— Lubelskie Zjednoczenie Budownictwa
MPEC	— Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Lublinie
PTB	— Polskie Towarzystwo Botaniczne
PTF	— Polskie Towarzystwo Fizyczne
PZITB	— Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Budowlanych
PZITS	— Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych
SIMP	— Stow. Inżynierów Mechaników Polskich
SITKom.	— Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji
SPEC	— Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Warszawie

...: Ekonomia polityczna a świadomość społeczna. *Zycie Gosp.* IX 1968.

...: Niektóre aspekty ekonomiczne pracy osób przebywających w zakładach penitencjarnych. *Annales UMCS Sect. H* 1969, vol. III, s. 283—301.

nr 50.

→ A. Zdzyłowski: Nowy system bodźców — co należało ulepszyć. *Zycie Gosp.* 30 VII 1971, nr 22.

...: Współczynnik R a inwestycje. *Zycie Gosp.* 16 XII 1970.

...: Wewnętrzna struktura płac. *Zycie Gosp.* 21 XI 1971, nr 47.

... [rec.] Społeczna funkcja płac. *Zycie Gosp.* 19 XII 1971, nr 51.

...: Człowiek decydujące ogniwo. *Kam.* 1971.

...: Jak dzielić fundusz spożycia. *Kam.* V 1972.

...: Wymagania formuły. *Zycie Gosp.* 5 VIII 1973 nr 31.

KONRAD BIAŁY

...: Ekonomia warsztatów szkolnych. *Biuletyn KOS*, 1957/1958, nr 1.

...: Ocena działalności warsztatów szkolnych za rok 1958. Analiza wykonania planu produkcyjnego w I kwartale 1959. *Tamże*, V 1959.

STANISŁAW BILSKI

...: [Głos w dyskusji] W: Systemy ewidencji i przetwarzania informacji w gospodarce materiałowej przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych i obrotu towarowego materiałami. Materiały pokonferencyjne. Lublin TNOiK 1972, s. 137—141.

SEWERYN BOBIŃSKI

—, K. Lutek: Badania nad docieraniem elementów przegubowych kulistych. *ZNT WSiInż. Mechanika* 1972, s. 19—32.

—, K. Lutek: Wibroizolacja obrabiarek do skrawania metali. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 369—388.

—: Problemy kształcenia inżynierów-technologów w WSiInż. w Lublinie. W: *Nowe poznatki z technologii obrabiania*. Koszycy — Bratysława 1972, s. 477—491 (referat na konferencję naukową z okazji XX-lecia Wyższej Szkoły Technicznej w Koszycach).

—: Informacja o działalności Zespołu Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSiInż. w Lublinie. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSi — Lublin*. Sekcja Technologii Maszyn PAN 1971, z. 8, s. 77—82.

MARIANNA BOBYK

—: W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldixon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Spiewła, M. Wiertel, R. Żołnierczyk: *Laboratorium pomiarów fizycznych. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów*. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. *Mechanika i ciepło*, ss. 216.

Toż. Cz. III. *Elektryczność i magnetyzm*, ss. 233.

Toż. Cz. IV. *Optyka i promieniowanie*, ss. 167.

Toż. Cz. V. *Pomiary promieniowania jądrowego*, ss. 72.

KAZIMIERZ BODZIAK

A. Metal, A. Zuchowski, —: Wysokoprzeciążalne amperomierze szynowe. *Pomiary, Automatyka, Kontrola* 1962, nr 2.

...: O pewnych własnościach rozwinąć przy dowolnej zasadzie. *Annales UMCS, Sect. A* 1961, vol. XV, s. 107—110.

HENRYK BOROWSKI

...: Problem wolnej woli a determinizm. *Annales UMCS Sect. F* 1961, vol. XVI, s. 23—31.

...: Intelpekt czy uczucia. *Wychowanie* 1—15 VI 1961, nr 57, s. 10—11.

...: Co to jest metaetyka? *Ruch Filoz.* 1962, t. XXI, nr 1, s. 23—27.

...: Współczesne kierunki estetyczne w Anglii i Ameryce (Oddział PTF w Lublinie, 22 I 1965). *Ruch Filoz.* 1966, nr 3—4, s. 222—224.

...: Etyka filmu cowboyskiego. *Kam.* 30 XI 1966, nr 22, s. 1, 9.

...: Etyka marksistowska a moralność socjalistyczna. *Kam.* 15 II 1967, nr 3, s. 3, 9.

...: [rec.] Szkice z psychologii religii. [Erich Fromm; Szkice...]. *Kam.* 15 IV 1967, nr 7, s. 10.

...: Zagadnienia wartości w etyce i estetyce. *Kam.* 31 VII 1967, nr 14, s. 5, 10.

...: Etyka w świecie współczesnym [cykl: Problemy etyki]. *Kult. i Życie* 24 IX 1967, nr 36.

...: Oceny i normy moralne. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 1 X 1967, nr 37.

...: Uzasadnienie ocen i norm. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 8 X 1967, nr 38.

...: Pochodzenie ocen i norm. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 22 X 1967, nr 40.

...: Czyn dobry i zły. *Problematyka etyki. Kult. i Życie* 29 X 1967, nr 41.

...: Czynniki postępowania moralnego. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 5 XI 1967, nr 42.

...: Wina i odpowiedzialność. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 12 XI 1967, nr 43.

...: Zasady etyki w dziełach Karola Marksa. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 19 XI 1967, nr 44.

- ...: Moralność socjalistyczna. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 3 XII 1967, nr 46.
- ...: Prawo a moralność. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 10 XII 1967, nr 47.
- ...: Poglądy etyczne Czesława Znamirońskiego (Oddział PTF w Lublinie 3 XI 1967). *Ruch Filoz.* 1967 nr 1, s. 46—49.
- ...: Moralność a zasady savoir-vivre. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 17 XII 1967, nr 48.
- ...: Zagadnienie szczęścia. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 24 XII 1967, nr 49.
- ...: Problem sensu życia. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 7 I 1968, nr 1.
- ...: Etyka a religia. *Problemy etyki. Kult. i Życie* 14 I 1968.
- ...: Filozofia, która się sprawdza. *Kult. i Życie* 23 VI 1968, nr 25.
- ...: Serce i księżyc. *Kult. i Życie* 30 VI 1968, nr 26.
- ...: Wstępn. *Kult. i Życie* 21 I 1968, nr 3.
- ...: Patriotyzm i moralność. *Kult. i Życie* 15 IX 1968, nr 36.
- ...: Krytyka religii we wczesnych pismach Hegla. *Euhemer* 1971, nr 2, s. 65—80.
- ...: Hegel jako prekursor „teologii śmierci Boga”. *Euhemer* 1972 nr 4, s. 59—67.
- ...: Hegłowska prawica i ortodoksja a filozofia religii Hegla. *Euhemer* 1973, nr 3.
- ...: Cybernetyka a nauki społeczne. *Kam.* 9 IX 1973, nr 18.

MARTA BRANDEL

K. Zagórski, — F. Gryczuk: Próby wykorzystania układu oksydoredukcyjnego Fe^{2+}/Fe^{3+} do charakterystyki własności antykorozyjnych stali stopowych. *FSS Lubl. Sect. G* 1972, vol. 13, s. 67—75.

WŁADYSŁAW BUBIEN

..., Zb. Mazurkiewicz: Analiza statyczna ciężna wiotkiego zawieszonoego na sprężystych podporach. *Inż. i Bud.* 1972, nr 2.

—, Stanisław Podkowa, Kazimierz Szabelski: Badania wytrzymałości zmęczeniowej tworzywa epoksydowego zbrojonego włóknami szklanymi (streszczenie). W: I sympozjum Zespołu Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji. Lublin — [Warszawa] Komitet Budowy Maszyn PAN i WSInż. 1973, s. 148—194.

JANINA BURDZY

—: Główna przyczyna drugoroczności w pierwszych latach szkół średnich. W: Szkoły wiodące w województwie lubelskim. Praca zbiorowa pod redakcją E. Machockiego i E. Zachajkiewicza. Warszawa 1967, s. 174—179.

—: Rola testów psychologicznych w określaniu poziomu umysłowego uczniów pierwszych klas szkół zawodowych. *Ruch Naucz.* 1971, nr 4.

—: Mieszanie rozkładu normalnego i Cauchy'ego. *ZNT WSInż.* 1969, s. 21—30.

—: Rozmieszczenie komponentów w mieszaninie dwóch rozkładów gamma. *ZNT WSInż.* 1969, s. 31—36.

—: Pewne uwagi dotyczące baysowskiej funkcji dyskryminacyjnej. *ZNT WSInż.* 1970, s. 35—50.

—: Prawo zysków malejących w sekwencyjnej metodzie dyskryminacyjnej w przypadku niezależnych cech. *ZNT WSInż.* 1971, s. 3—8.

—: Dyskryminacja i selekcja komponentów mieszaniny dwóch rozkładów wykładniczych. *ZNT WSInż.* 1972, s. 3—14.

—: Pewne zagadnienia dotyczące wyboru. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 3—9.

LUCJAN CHOLEWA

—: J. Kwiatkowski: Uproszczenia w wymiarowaniu wodnych ogrzewań grawitacyjnych. *COW* 1973, nr 2, s. 46—52 i nr 3, 1973, s. 71—74.

J. Kwiatkowski, —: Możliwe uproszczenia w wymiarowaniu wodnych ogrzewań grawitacyjnych. *Instalacje Sanitarne* 1973, nr 2—3, s. 3—22.

J. Kwiatkowski, ...: Wymiarowanie przewodów wentylacji mechanicznej. W: Konferencja wojewódzka ciepłownictwa, ogrzewnictwa i wentylacji w Lublinie. Wybrane zagadnienia z ciepłownictwa, ogrzewnictwa i wentylacji. Zbiór referatów. Lublin 1973, s. 113—153.

J. Kwiatkowski, ...: Wymiarowanie przewodów wentylacji mechanicznej. *Instalacje Sanitarne* 1973, nr 12.

J. Kwiatkowski, ...: Wentylacja niektórych budynków inwentarskich. W: Międzynarodowe sympozjum naukowe budownictwa rolniczego, programowanie, projektowanie, technologie, wykonawstwo, problemy podstawowe w obiektach inwentarskich i towarzyszących. Rzeszów — Polańczyk 1973, s. 187—205.

RYSZARD CYLC

...: Podniesienie wytrzymałości zmęczeniowej przez kulowanie. *Mechanik* 1953, nr 6.

...: Spęczanie na zimno. Lublin, SIMP 1958 (Referat na krajową naradę naukowo-techniczną).

..., M. Sołta: Wpływ parametrów obróbki szlifowaniem na chropowatość powierzchni obrabianych części ze stopów glinu. *ZNT WSIⁿ*. 1969, s. 193—202.

...: Informacja ogólna o WSIⁿ. w Lublinie, o pracach Zespołu TBM, współpracy z przemysłem i perspektywach rozwojowych WSIⁿ. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI* — Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN 1971, z. 8, s. 1—8.

TADEUSZ CZAJKA

...: Konstrukcje metaliczne. Część II. Elementy konstrukcji stalowych. Lublin 1973, ss. 270.

CZESŁAW DACKA

...: Kazimierz Goebel: Pewne twierdzenie o jednoznaczności rozwiązania równania $x' = j(t, x)$. *ZNT WSIⁿ*. 1970, s. 51—55.

...: Stanisław Kuś: Rozkład gęstości mocy prądu stałego w przecie przewodzącym. *ZNT WSiInż.* 1970, s. 113—121.

P. Żukowski, ...: Oszacowanie rozwiązań i ich pochodnych równań różniczkowych liniowych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 53—62.

..., St. Kuś: Stabilność dwukanałowych układów automatyki zawierających elementy o stałych rozłożonych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 185—194.

St. Kuś, ...: Warunki stabilności dwukanałowych układów automatyki zawierających elementy z opóźnieniem czasowym. *ZNT WSiInż. Elektryka* 1972, s. 31—40.

STANISŁAW DOBRZYCKI

...: Tajemnica atmosfery. *Tęcza* 1932, nr 9, s. 21.

...: O szklanej bańce z 1001 nocy. *Tęcza* 1933, nr 10, s. 27—29.

...: Maria Skłodowska-Curie. *Tęcza* 1934, nr 8, s. 39.

...: O czwartym wymiarze. *Tęcza* 1934, nr 10, s. 48—49.

...: O najnowszym mikroskopie. *Tęcza* 1934, nr 10, s. 57—58.

...: Komora Wilsona. *Tęcza* 1934, nr 11, s. 57—58.

...: Od telegrafu do ikonoskopu. *Tęcza* 1935, nr 1, s. 27—28.

...: Sur l'équation trinome. *Mathematica* (Cluj) 1937, XIII, s. 30—39.

...: Z historii konstrukcji geometrycznych. *Matematyka* 1954, nr 5, s. 1—8.

...: O geometrii zer wielomianów. *Roczn. PTM, ser. I — Prace matematyczne* 1956, z. 1, s. 94—116.

...: [rec.] Istoriko-matematičeskie issledovanija. Moskwa 1954. *Kwart. Hist. Nauki* 1956, nr 1, s. 171—175.

...: [rec.] Briefwechsel von Johann Bernoulli. Basel 1955. *Kwart. Hist. Nauki* 1956, nr 4, s. 817—818.

...: R. Taton: L'oeuvre mathématique de G. Desargues. Paris 1951 (oraz) R. Taton: L'oeuvre scientifique de G. Monge. Paris 1951. *Kwart. Hist. Nauki* 1956, nr 4, s. 814—817.

...: Algorytm Bernarda Wojewódki. *Kwart. Hist. Nauki* 1957, nr 1, s. 3—28.

...: Z historii ułamków dziesiętnych. *Matematyka* 1957, nr 2, s. 1—21.

...: Leonard Euler (1707—1783). *Kosmos*. Ser. B, 1957, nr 4, s. 267—271.

...: [rec.] Materiały do biografii Rogera Boskovića. [Publikacje: Grada za život i rad Rudzera Boskovića]. *Kwart. Hist. Nauki* 1958, nr 3, s. 464—568.

...: [rec.] J. Dianni i A. Wachulka: Z dziejów polskiej myśli matematycznej. Warszawa 1957. *Kwart. Hist. Nauki* 1958, nr 3, s. 460—462.

...: [rec.] J. Dianni et A. Wachulka: Pages d'histoire de la pensée mathématique polonaise. *Archives internationales d'histoire des sciences* 1958, nr 43, s. 201—202.

...: [rec.] Die deutsch-russische Begegnung und Leonard Euler. Beiträge zu den Beziehungen zwischen der deutschen und der russischen Wissenschaft und Kultur im 18. Jahrhundert. Berlin 1958. *Kwart. Hist. Nauki* 1959, nr 3, s. 557—562.

...: T. Whittaker: Dynamika analityczna. Tłumaczył [z ang.] ... Warszawa 1959, ss. 524.

...: [rec.] E. Carruccio: Matematica e logica nella storia e nel pensiero contemporaneo. Torino 1958. *Kwart. Hist. Nauki* 1960, nr 3/4, s. 430—431.

...: [rec.] G. W. Dunnington, C. F. Gauss, Titan of Science. New York 1955. *Kwart. Hist. Nauki* 1960, s. 119—124.

...: [rec.] Dirk J. Struik: Krótki zarys historii matematyki do końca XIX w. Warszawa 1960. *Kwart. Hist. Nauki* 1961, nr 1, s. 117—119.

...: Adrian van Roemen w Zamościu. *FSS Lubl. Sect. C* 1962, vol. 2, s. 79—82.

...: Analiza matematyczna. W: Encyklopedia — przyroda i technika. Wyd. 1 Warszawa 1963, s. 33—37.

Toż. Wyd. 2 Warszawa 1967, s. 34—38.

Dirk Struik: Krótki zarys historii matematyki do końca XIX wieku. Tłum. [z ang.] Paweł Szeptycki. 2 wyd. poprawione przygotował... Warszawa 1963, ss. 299, 8 nłb.

Carl B. Boyer: Historia rachunku różniczkowego i całkowitego i rozwój jego pojęć. Słowo wstępne Richard Courant. Tłumaczył [z ang.] ... Warszawa 1964, ss. 470, 2 nłb.

...: Równania kwadratowe w babilońskich tekstach klinowych. *Matematyka* 1964, nr. 4, s. 154—164.

...: [rec.] J. Dianni i A. Wachulka: Tysiąc lat polskiej

myśli matematycznej. Warszawa 1963. *Kwart. Hist. Nauki* 1965, s. 377—381.

...: Wrocławska sesja naukowa poświęcona historii matematyki. *Kwart. Hist. Nauki* 1965, s. 228—230.

...: Deux lettres inédites de Leibniz à Kocharński. *Organon* 1967, s. 217—228.

...: Z dziejów astronomii na Lubelszczyźnie. *ZNT WSInz* 1969, s. 9—19.

...: Kazimierz Kopytkowski. W: *Polski Słownik Biograficzny*. Warszawa 1969, t. 14, s. 27—28.

...: Jan Kowalczyk. W: *Tamże*, s. 515—516.

...: [rec.] Rechenpfennige. Aufsätze zur Wissenschaftsgeschichte. München 1968. *Kwart. Hist. Nauki* 1969, s. 546—547.

...: [rec.] Istorija otieczestwiennoj matematiki, t. I i II. Kijów. *Kwart. Hist. Nauki* 1970, s. 154—156.

...: [rec.] A. P. Juszkiewicz: Historia matematyki w wiekach średnich. Warszawa 1969. *Wiadomości Matem.* 1971, XIII, s. 123—128.

...: Wydział Matematyczno-Fizyczny Szkoły Głównej Warszawskiej (sekcja matematyczna). Wrocław — Warszawa — Kraków — Gdańsk 1971, s. 221.

...: Kulik Jakób Filip. W: *Polski Słownik Biograficzny*. 1971, t. 16, s. 153—154.

...: Kwietniewski Władysław. W: *Tamże*, s. 379—380.

JADWIGA DUNAJEWSKA

...: Aktualne problemy urbanistyczno-konserwatorskie miast o rozwijającym się przemyśle na przykładzie Chelma Lubelskiego. *Zeszyty Naukowe Politechniki Krakowskiej. Architektura* 1966, nr 17.

...: Podstawy urbanistyki i architektury. Lublin 1973, ss. 292.

HANNA GOEBEL

S. Król, H. Mazur, ...: Stokesowski wpływ kropli przez przewodzącą ciecz w polu magnetycznym. *FSS Lubl. Sect. C* 1965/66 vol. 5/6, s. 7—10.

S. Szpikowski, ...: Matrix elements of the pairing hamiltonian for the (\bar{A}, O) representation of the R_3 group in the (n, T, T_0) basis. *Annales UMCS Sect. AA* 1966 vol. XXI, s. 85—92.

S. Szpikowski, ...: Elementy macierzowe hamiltonianu pairing dla reprezentacji grupy R_3 w bazie (n, T, T_0) . W: *Materiały Zjazdu Polskiego Towarzystwa Fizycznego*. Warszawa 1967, s. 74.

A. Borowski, S. Król, J. Lis, A. Mazur, ..., J. Sielanko, J. Skierczyńska: Cwiczenia eksperymentalne z fizyki. Pod redakcją J. Skierczyńskiej. Lublin UMCS 1964, ss. 308.

Toż. Lublin 1969, ss. 331.

JAN GOLEC

..., Zbigniew Mazurkiewicz: Uprawnienie integracji H. Grossowa w przypadku ram przesuwnych. *Inż. i bud.* 1970, br. 6, s. 9.

EDWARD GLUSZCZYNSKI

..., Nowe kierunki rozwiązań konstrukcyjnych łożysk skośnych wysokoobrotowych. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI-Lublin*. Sekcja Technologii Maszyn PAN 1971, z. 8, s. 23—34.

WOJCIECH GOŁYGOWSKI

..., S. Piaska: Analiza dokładności układów kontrolno-sterujących. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI — Lublin*. Sekcja Technologii Maszyn PAN 1971, z. 8, s. 129—149.

ZDZISŁAW GRODZKI

..., On the equivalence of Markov normal algorithms. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1970, s. 339.

...: The k -machines. *Bull. Acad. Pol. Sc., Ser. Math.* 1970 nr 18, s. 339—402.

...: The sets of computations. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1970, nr 18, s. 541—544.

...: The degree of complexity of the sets of computations I. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1970, nr 18, s. 609—612.

...: The degree of complexity of the sets of computations II. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1970, nr 19, s. 539—543.

...: K -maszyny i ich własności. Warszawa 1971, s. 47.

...: The theory of shift-registers. *Information and Control* 1972, nr 21, s. 196—205.

The complexity of shift registers. *Information and Control* 1972, nr 21, s. 206—210.

JERZY MARIAN GRYZC

...: O właściwym doborze wymiarów modeli ustrojów prętowych. Warszawa, PW 1957, ss. 12.

...: Metoda charakterystyk sił w rozwiązywaniu hyperstatycznych ustrojów prętowych. Warszawa PW 1957, ss. 31.

...: Z. Wasutyński: O kształtowaniu układów komunikacyjnych. Warszawa 1959. Tęgoż ... rozdziały: 20, 38, 40, 42, 46.

...: O przekształcaniach ustroju czterowęzłowego przez wymianę prętów. *Rozpr. Inż.* 1960, z. 1, s. 33—43.

...: Równania ruchu ciał sprężystych. Warszawa, PW 1960, ss. 11.

...: O wyznaczaniu układów prętów tworzących kratownice izostatyczne ekstremalne przy zadanym układzie węzłów i niezmiennym obciążeniu. W: Księga zjazdowa VII konferencji naukowej PZITB i KIL PAN w Krynicy. 1961, s. 139—149.

...: Podstawowe zależności i kolejność rozwiązania zadania o wyznaczaniu kształtu belek betonowych sprężonych dowolnie gęsto cienkimi strunami. *Tamże*, s. 135—138.

...: Naprężenia w prostopadłościennie spowodowane nagrzaniem jego powierzchni. Warszawa, Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN, 1962, ss. 52.

...: Wyznaczanie kształtów izostatycznych belek skrzynko-

wych o zmiennych grubościach pólek i środników. *Zesz. Nauk. PW Budownictwo* 1962, nr 19, s. 69—77.

...: Kształtowanie belek o przekrojach prostokątnych. *Zesz. Nauk. PW Budownictwo* 1962, nr 19, s. 53—60.

...: Kształtowanie belki swobodnie podpartej sprężonej o prostokątnym kształcie przekroju poprzecznego. *Zesz. Nauk. PW Budownictwo* 1962, nr 19, s. 61—68.

...: Recherche des formes des poutres précontraintes. W: Fourth Congress of Prestressed Concrete FIP. Vol. I, theme III, paper Nr 9. Rome-Naples 1962, s. 484—489.

...: On a coupled thermoelastic problem of the cube. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. techn.* Volume XI 1963, nr 1, s. 9—15.

Zb. Wasiutyński, S. Zagrodzki, W. Marks, ...: Mosty na podporach z pali betonowych. Warszawa 1963, tegoż... rozdziały: Analiza zginania pali wbitych w podłoże w założeniach uogólnionych, s. 102—109 i Odpór nasypu na ścianę czołową przeszła, s. 110—114.

...: Analiza ugięć i sił wewnętrznych pali. Warszawa, COBIRTD 1964, ss. 25.

...: Naprężenia i uzbrojenie w obszarach zakotwień kabli sprężających ustrojów betonowych. Warszawa, COBIRTD 1964, ss. 43.

...: Eine Methode zur Berechnung der inneren Kräfte von rechteckigen Plattenbalkenbrücken. Konferencja OSZD. Bratysława 1965, ss. 27.

...: Studium nad założeniami projektowymi urządzenia do badania nierówności nawierzchni drogowych przez wyznaczanie pionowych przyspieszeń działających na wzorcowy pojazd. Warszawa, COBIRTD, z. 3, 1965, s. 132—148.

...: Ustroje mostów drogowych sprężone kablami wyprowadzonymi na zewnątrz w obszarach przypodporowych. Krynica, Związek Mostowców 1965, ss. 7.

...: Die räumliche Berechnung von rechteckigen Plattenbalkenbrücken. Konferencja OSZD. Berlin 1966, ss. 109.

Zb. Bzymek, ..., W. Marks: Podstawowe wiadomości o projektowaniu mostów betonowych. Warszawa, PW 1966, ss. 486.

...: Analiza sił wewnętrznych w ustrojach ciągłych składających się z płyt i belek monolitycznie połączonych. Warszawa, COBIRTD 1967, ss. 46.

...: On the compatibility conditions in the classical theory of elasticity. *Arch. Mech. Stosow.* 1967, z. 6, s. 883—891.

...: O wyznaczaniu sił wewnętrznych i ugięć w ustrojach wielobelkowych mających sztywne poprzecznice. *Arch. Inż. Ląd.* 1968, z. 2, s. 277—286.

...: Kształtowanie na największą sztywność luków w stanie bezmomentowym. *Arch. Inż. Ląd.* 1968, z. 2, s. 287—298.

...: Kształtowanie na największą sztywność słupów ściskanych osiowo. W: *Metody optymalizacji ustrojów odkształcalnych.* Warszawa 1968, s. 132—157.

C. Schleicher i B. Wegener: *Ukośne płyty cięte.* Tłum... [wraz z modyfikacją tekstu]. Berlin — Warszawa 1968,

...: O metodach analizy statycznej ustrojów mostowych składających się z płyt i belek. *Arch. Inż. Ląd.* 1970, z. 1, s. 187—191.

...: Wyjaśnienia i wnioski dotyczące pracy doc. J. Koreleskiego: Szybki przybliżony sposób obliczania rusztów mostowych. *Arch. Inż. Ląd.* 1970, z. 2, s. 397—406.

...: Analiza statyczna mostowych ustrojów belkowo-plytowych o zmiennych sztywnościach. *Arch. Inż. Ląd.* 1971, z. 1, s. 99—123.

..., Andrzej Majewski: Niektóre problemy zastosowania elektronicznej techniki obliczeniowej w analizie konstrukcji inżynierskich. *Drog.* 1971, z. 3, s. 53—58.

...: Zagadnienia nośności granicznej w projektowaniu mostów betonowych. *Zeszyt Problemowy Sekcji Głównej Techniki Mostowej SITKom.* 1973, nr 1, s. 51—65.

Mosty betonowe. W cyklu: *Budownictwo betonowe.* T. XIV Warszawa 1973; tegoż... rozdział o analizie statycznej, cz. 2, s. 203—314.

...: Analiza statyczna ukośnych ustrojów belkowo-plytowych. *Arch. Inż. Ląd.* 1973, z. 1, s. 153—179.

...: Uwagi na temat pracy J. Mączki i G. Szefera: Belka Timoszenki przedziałami spoczywającymi na podłożu typu Wieghardta. *Arch. Inż. Ląd.* 1973, z. 2, s. 377—379.

WIESŁAW GUSTAW

M. Bobyk, ..., J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E.

Spiewła, M. Wiertel, R. Zołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. (Zob. M. Bobyk).

BOLESŁAW HORYŃSKI

T. Janowski, ..., Z. Rutka: Laboratorium podstaw elektrotechniki. Lublin, WSiŃ. 1971, ss. 217 (ćw. 12—26).

PIIIP FRANCISZEK JABŁŃSKI

—, Z. Lewandowski: Caractérisation de certaines classes de fonctions holomorphes par la subordination modulaire. *Annales UMCS Sect. A* 1964, vol. XIX s. 25—31.

F. Bogowski, J. Stankiewicz. Subordination en domaine et inégalité des modules pour certaines classes de fonctions holomorphes dans le cercle unité. *Annales UMCS Sect. A* 1966, vol. XX, s. 23—28.

...: Sur la subordination en module et en domaine des fonctions holomorphes. *Annales UMCS Sect. A* 1968—1970, vol. XXII—XXIV, s. 79—83.

...: Sur la subordination en module et en domaine des fonctions holomorphes. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1971, vol. XIX, nr 7, s. 569—576.

TADEUSZ JANOWSKI

—, J. Turowski: Modelowe badanie strat w ekranach i nasłórkowości w żelazie. *Arch. Elektrot.* 1963, nr 1, s. 81—103.

—, J. Turowski: Przystawka kompensacyjna — wektoromierz, umożliwiająca pomiary składowej biernej napięcia lub przystosowująca dowolny watomierz do pomiaru mocy przy niskim współczynniku mocy i małym napięciu. *Wiad. Urz. Pat.* 1965, nr 2.

—, J. Turowski: Kompensacyjna przystawka watomierzowa-wektoromierz. *Zesz. nauk. Polít. Łódź. Elektryka* 1965, nr 4, s. 97—98.

—, J. Turowski: Wpływ nieekranowanej kadzi na rozptyw strumienia rozproszenia. *Zesz. nauk. Polít. Łódź. Elektryka* 1965, nr 4, s. 98—99.

...: Kompensacyjna przystawka watomierzowa-wektromierz. *Prz. Elektrof.* 1966, nr 6.

...: Transformator bezjarzmowy. *Zesz. nauk. Politt. Łódz. Elektryka.* 1966, nr 18, s. 25—44.

...: Metoda wyznaczania obciążeniowych strat dodatkowych poza uzwojeniami przy zastosowaniu kompensacyjnej przystawki watomierzowej. *Zesz. nauk. Politt. Łódz. Elektryka* 1969, nr 32, s. 103—106.

...: Metoda pomiaru obciążeniowych strat dodatkowych w transformatorze występujących poza uzwojeniami. *ZNT WSiInż.* 1969, s. 141—154.

..., J. Turowski: Kryterium wyboru pomiaru strat mocy w kadziach transformatorów. *Rozp. Elektrof.* 1970, nr 1—2, s. 205—226.

...: Transformator powietrzny jako generator składowej biernej napięcia. *ZNT WSiInż.* 1970, s. 139—158.

...: Pomiary mocy przy użyciu kompensacyjnej przystawki watomierzowej. *ZNT WSiInż.* 1970, s. 123—137.

..., A. Nafalski: Współpraca magnetycznego potrajacza częstotliwości z siecią zasilającą. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 195—214.

..., J. Wawszczak: Doświadczalne badanie metod wyznaczania napięcia w magnetycznych potrajaczach częstotliwości. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 215—248.

..., J. Szponder, J. Wawszczak: Analizator harmonicznych niskich częstotliwości. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 249—262.

..., J. Wawszczak: Napięcie wyjściowe transformatorowego potrajacza częstotliwości. *Prz. Elektrof.* 1972, nr 1, s. 15—20.

..., B. Horyński, Z. Rutka: Laboratorium podstaw elektrotechniki. Pod redakcją T. Janowskiego. Lublin, WSiInż. 1971, ss. 217 [przedmowa, część I. Podstawowe wiadomości o miernikach i sprzęcie laboratoryjnym, ćw. 3, 5—11 i 27].

JAN JARGIELLO

K. Dąbrowski..., S. Koczorowski: Uwagi na tle badań żelbetowych elementów mimośrodowo-rozciąganych. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 5—22.

...: Konstrukcje żelbetowe. Cz. I. Lublin, WSiInż. 1972, ss. 176.

- ...: Sieci elektryczne wysokiego napięcia. Wyd. I. Warszawa 1952, ss. 530.
Toż. Wyd. II. Warszawa 1954.
Toż. Wyd. III. Warszawa 1955.
- ...: Sieci elektryczne niskiego napięcia. Warszawa 1953, ss. 432.
- ...: Sieci i podstacje elektryczne. Wyd. I., Warszawa 1954, ss. 399.
Toż. Wyd. II. Warszawa 1955.
- ...: Urządzenia elektryczne. Wyd. I. Warszawa 1955, ss. 380.
Toż. Wyd. II. Warszawa 1959, ss. 590.
Toż. Wyd. III. Warszawa 1960.
Toż. Wyd. IV. Warszawa 1963, ss. 510.
Toż. Wyd. V. Warszawa 1964, ss. 495.
Toż. Wyd. VI. Warszawa 1965.
Toż. Wyd. VII. Warszawa 1966.
Toż. Wyd. VIII. Warszawa 1967.
- ..., M. Krzywicki, J. Sawicki, M. Sowiński: Poradnik dla elektryków. Wyd. I. Warszawa 1955, ss. 392.
Toż. Wyd. II. Warszawa 1957, ss. 423.
Toż. Wyd. III poprawione. Warszawa 1960, ss. 428.
Toż. Wyd. IV. Warszawa 1962, ss. 419.
- ..., M. Krzywicki, J. Sawicki: Toż. Wyd. V zmienione. Warszawa 1965, ss. 412.
Toż. Wyd. VI. Warszawa 1966.
Toż. Wyd. VII. Warszawa 1968, ss. 424.
Toż. Wyd. VIII. Warszawa 1969.
Toż. Wyd. IX. Warszawa 1970.
Toż. Wyd. X. Warszawa 1971.
Toż. Wyd. XI. zmienione. Warszawa 1973, ss. 655.
- ...: Pracownia elektrotechniczna. Wyd. I. Warszawa 1957, ss. 376.
Toż. Wyd. II. Warszawa 1960, ss. 592.
Toż. Wyd. III. Warszawa 1962, ss. 542.
Toż. Wyd. IV. Warszawa 1963, ss. 512.
Toż. Wyd. V. Warszawa 1965.
Toż. Wyd. VII. Warszawa 1967.

...: Prowadzenie ćwiczeń w pracowni elektrycznej. Warszawa 1955, ss. 47.

J. Hołaj, —, St. Mazurek, M. Strawieńska, R. Świech, pod redakcją St. Mazurka: Warunki pracy i trudności w nauce młodzieży szkół zawodowych okręgu lubelskiego. W: Rocznik Ogniska Nauczycielskiego w Lublinie. T. I. Lublin 1959, s. 211—223.

J. Hołaj, —, St. Mazurek, M. Strawieńska, R. Świech, pod redakcją ...: Odsiew w szkołach zawodowych. Tamże, s. 339—346.

—, T. Kahl: Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Warszawa 1961, ss. 620.

...: Nowe źródła energii. Warszawa, COM 1964, ss. 14.

...: Współczynnik mocy. Warszawa 1965, ss. 13.

... i zespół: Słownik elektryczny niemiecko-polski. Warszawa 1965, ss. 684.

...: Pracownia urządzeń elektrycznych. Wyd. I. Warszawa 1968, ss. 278.

Toż. Wyd. II. Warszawa 1969.

St. Borkowski, A. Marcelewicz, J. Rogowski, St. Skrzetuski, C. Skwarek, St. Zbyrad: Elektrotechnika Lubelszczyzny. Redaktor... [Z okazji] 35 lat Lubelskiego Oddziału S[towarzyszenia] E[lektryków] P[olskich]. Warszawa 1969, ss. 32.

...: Aparaty elektryczne. Warszawa 1971, ss. 349.

E. Budzanowski, ...: Kontaktrony jako człony pomiarowe zabezpieczeń naprądowych. *ZNT WSi nż.* 1972, s. 5—14.

HENRYK KAPROŃ

...: Wpływ pulsacji spadania w komorze generatora magneto-hydrodynamicznego na przewodność elektryczną plazmy. *ZNT WSi nż.* 1972, s. 31—42.

... J. Roszkiewicz, Bogusław Świtła: Pomiaru temperatury, ciśnienia i prędkości plazmy w generatorze magneto-hydrodynamicznym. Tamże, s. 43—58.

LESZEK KAWĘCKI

...: Wpływ nieliniowości przebiegów wytwarzanych przez generatory liniowe na dokładność styczną kwadratora impulsowego. *ZNT WSiInż. Elektryka* 1972, s. 41—58.

BOGUMIŁ KĄDZIOLKA

...: Obróbka dokładnych otworów w długich tulejach cienkościennych. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI-Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN* 1971, z. 8, s. 83—117.

...: A. Parol: Laboratorium obróbki skrawaniem. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 253.

KAZIMIERZ KĘDZIERSKI

...: Badania płyt żelb. pełnych i z otworami dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego. *Infor. bież.* 1965.

...: Korozja biologiczna w budownictwie rolniczym. *Informator Rolniczy Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Końskowoli.* 1971.

...: Ocena przydatności badań podłoża gruntowego dla potrzeb inwestycji budowlanych. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 23—42.

SŁAWOMIR KOCZOROWSKI

K. Dąbrowski, J. Jargiello, ...: Uwagi na tle badań żelbetowych elementów mimośrodowo-rozciąganych. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 5—22.

B. Szmygin, R. Targowski, ...: Zastosowanie teorii grafów do rozwiązywania układów kratowych. *Tamże*, s. 67—88.

JERZY KOWALIK

M. Bobyk, W. Gustaw, ...: B. Kuśmiderska, J. Meldison, B. Rejniewicz, T. Rybka. Cz. Rybka, J. Skierczyński,

E. Spiewła, M. Wiertel, R. Zołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. — (Zob. M. Bobyk).

JOZEF KRUTUL

J. Maryniak, W. Mierzejewski, —: Wpływ przyjętego modelu na dokładność obliczeń częstości i postaci drgań własnych łopaty śmigło-ogonowego śmigłowca. W: VII Polsko-Czechosłowacka Konferencja Dynamiki Maszyn. 1971, t. 2, s. 37—40.

J. Maryniak, W. Mierzejewski, —: Drgania łopat śmigła. *Mech. Teor.* 1973, nr 3.

MIECZYSLAW ROMUALD KRZYWICKI

—: Maszyny elektryczne prądu stałego. Warszawa 1949, ss. 174.

Toż. Wyd. II. Warszawa 1950, ss. 187.

Toż. Wyd. II [III] poprawione. Warszawa 1951, ss. 187.

—: Maszyny elektryczne prądu zmiennego i transformatory. Warszawa 1951, ss. 419.

—: Maszyny elektryczne. Warszawa 1954, ss. 400.

Toż. Wyd. III poprawione. Warszawa 1956, ss. 458.

Toż. Wyd. IV niezmiennione. Warszawa 1958, ss. 456.

Toż. Wyd. V uzupełnione. Warszawa 1960, ss. 540.

Toż. Wyd. VI zmienione. Warszawa 1963, ss. 615.

L. Kacejko, —, J. Sawicki, M. Sowiński: Poradnik dla elektryków. Wyd. I. Warszawa 1955, ss. 392.

Toż. Wyd. II. Warszawa 1957, ss. 423.

Toż. Wyd. III poprawione. Warszawa 1960, ss. 428.

Toż. Wyd. IV. Warszawa 1962, ss. 419.

L. Kacejko, —, J. Sawicki: Toż. Wyd. V zmienione. Warszawa 1965, ss. 412.

Toż. Wyd. VI. Warszawa 1966.

Toż. Wyd. VII zmienione. Warszawa 1968, ss. 424.

Toż. Wyd. VIII. Warszawa 1969, ss. 424.

Toż. Wyd. IX. Warszawa 1970.

Toż. Wyd. X. Warszawa 1971.

Toż. Wyd. XI zmienione. Warszawa 1973, ss. 655.

...: Poradnik metodyczny do maszyn elektrycznych. Łódź 1954, Cz. 2, ss. 76 i 68.

...: Motyle-Lepidoptera. Modraszki-Lycaenidae. Wieleny-Erycinidae. W: Klucze do oznaczania owadów Polski. Warszawa 1959, cz. 27, z. 61/62, ss. 64.

...: Bielinki-Pieridae, Motylowce-Papilionidae. W: Klucze do oznaczania owadów Polski. Warszawa 1962, cz. 27, z. 65/66, ss. 45.

...: Przyczynek do znajomości fauny Rhopalocera Tatr Polskich (Lepidoptera). *Annales Zoologici* 1963, t. 21, nr 12, s. [151] 152—222, tabl. 7.

...: Oczynnice-Satiridae. W: Klucze do oznaczania owadów Polski. Warszawa 1966, cz. 27, z. 63, ss. 41.

...: Fauna Papilionoidea i Hesperioidea (Lepidoptera) Puszczy Białowieskiej. *Annales Zoologici* 1967, t. 25, ss. 213, ilustr. tabl.

...: Mieniaki-Apaturidae. Południce-Nymphalide. W: Klucze do oznaczania owadów Polski. Warszawa 1968, cz. 27, z. 64, ss. 63.

...: Powszelatki-Hasperiidae. W: Klucze do oznaczania owadów Polski. Warszawa 1970, cz. 27, z. 60, ss. 33.

ZBIGNIEW KUDASIEWICZ

S. Ziemiński, ...: The erosion process in loess gullies and consolidation of gullies. Agricultural College — Lublin-Poland. Department of Soil Reclamation. One annual report 1969—1970; Second annual report 1970—1971; Third annual report. 1971—1972.

...: Stan i przebieg erozji liniowej w kilku suchych dolinach lessowych okolic Lublina. *Zesz. Probl. Rolniczych* 1972, z. 130.

...: Erozja liniowa potoku Kobylak na tle warunków fizjograficznych. *Zesz. Probl. Rolniczych* 1973, z. 151.

...: Stan i przebieg erozji liniowej potoków Surzanki i Kaczanki. *Zesz. Probl. Rolniczych* 1973, z. 151.

...: A Verational Formula for Starshaped Functions with Real Coefficients. *Bull. Acad. Pol. Sc. Ser. Math.* 1964, vol. XII, nr 10, s. 617—619.

...: O odcinkach taylorowskich funkcji z ograniczonym obrotem. *Annales UMCS Sect. A* 1965, vol. XVII.

STANISŁAW KUS

..., Cz. Dacka: Rozkład gęstości mocy prądu stałego w przecie przewodzącym. *ZNT WSiInż.* 1970, s. 113—121.

...: Matematyka dla inżynierskich studiów wieczorowych i zaocznych. Lublin, WSiInż. 1971, cz. I, ss. 386.

Cz. Dacka, ...: Stabilność dwukanałowych układów automatyki zawierających elementy o stałych rozłożonych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 185—194.

..., Cz. Dacka: Warunki stabilności dwukanałowych układów automatyki zawierających elementy z opóźnieniem czasowym. *ZNT WSiInż. Elektryka* 1972, s. 31—40.

BARBARA KUŚMIDERSKA

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, ..., J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Śpiewła M. Wiertel, R. Żołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiaru promieniowania jądowego, ss. 72.

JANUSZ KWIATKOWSKI

...: Wpływ odchylenia temperatury wody zasilającej na temperatury wewnętrzne. *Gaz Woda* 1964, nr 2, s. 65—66.

- ...: Piony o jednej średnicy w ogrzewaniach wodnych pompowych. *Gaz Woda* 1964, nr 4, s. 114—116.
- ...: Uproszczona metoda obliczania instalacji centralnego ogrzewania z wyrównanymi rozpyłkami do grzejników. *Instalacje sanitarne* 1965, nr 6, s. 1—18.
- ...: Ekonomika scentralizowanej gospodarki ciepłej w skali miasta Zamościa. Lublin, PZITS 1965, ss. 11.
- ...: Graficzna metoda wymiarowania centralnych ogrzewań wodnych dwururowych. Lublin 1966, ss. 10, [narada głównych specjalistów instalacji sanitarnych w Kazimierzu].
- ...: Projektowanie ogrzewań jednorurowych (metoda prostego i ekonomicznego wymiarowania). Lublin, LZB 1966, ss. 49.
- ...: Wpływ zmiany ilości i temperatury wody na wydajność grzejników w ogrzewaniach jednorurowych. *Gaz Woda* 1966, nr 5, s. 168—172.
- ...: Ogrzewanie jednorurowe z bocznicami. W: Kursokonferencja — Projektowanie instalacji centralnego ogrzewania. Warszawa, PZITS 1967, s. 55—76.
- ...: Zakres stosowania instalacji jednorurowych i jedno-strefowych przyłączonych do miejskich systemów ciepłowniczych. W: IV zjazd ogrzewników polskich. Warszawa 1967, ss. 8.
- ...: Ciepłownictwo miast powiatowych na tle m. Kraśnika Fabrycznego. Lublin 1967, ss. 28 [III kolegium patronatu wojewódzkiego Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej].
- ...: H. Taźbirek: Ogrzewanie mieszkaniowe typu KT [Kwiatkowski-Taźbirek]. *Gaz Woda* 1968, nr 11, s. 382—386.
- ...: Eksploatacja urządzeń ciepłowniczych m. Puław. Lublin 1968, ss. 19 [VIII kolegium patronatu wojewódzkiego MPEC].
- ...: Cywilizacja a problemy energetyczne. W: Człowiek wobec problemów współczesnej cywilizacji. Lublin 1969, s. 21—28 [Międzyuczelniany Komitet do spraw obchodu 25-lecia PRL oraz 25-lecia wyższych uczelni Lublina, 23—25 X 1969].
- ...: H. Taźbirek: Dobór grzejnikowych kryz dławiących. Lublin, LBPBO, 1969, ss. 20.
- ...: Einrohrheizung bei dem waagerechten System. Drezno 1969, ss. 20 [Kongres ogrzewnictwa i wentylacji].

..., A. Widomski: Instalacje mieszkaniowe typu KT [Kwiatkowski—Taźbirek]. Projektowanie, wykonawstwo i eksploatacja. Warszawa, SPEC 1969, ss. 29.

Toż. Lublin 1969, ss. 29.

...: Nowe rozwiązania w instalacjach centralnego ogrzewania. Białystok 1970, ss. 37 [Kursokonferencja 50-lecia Oddziału PZITS w Augustowie 13—15 II 1970].

...: Ogrzewanie jednorurowe w układzie poziomym. ZNT WSiInż. Lublin 1969, s. 97—111.

..., H. Taźbirek: Uproszczona metoda regulacji i wymiarowania instalacji centralnego ogrzewania. Warszawa, SPEC 1969, ss. 24.

Toż. Lublin 1969, ss. 24.

...: Wymiarowanie wodnych ogrzewań pompowych. Lublin 1969, ss. 20. [Wielozakładowy Ośrodek Informacji Budownictwa Rolniczego].

..., H. Taźbirek, A. Widomski: Instalacje mieszkaniowe typu KT [Kwiatkowski-Taźbirek] (nowa wersja). *Biul. Branżowy — Techn. Inst.* 1970, nr 3, s. 21 [Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych Instal — Warszawa].

...: Problemy projektowania układów zaopatrywania w ciepło. W: Współdziałanie projektanta użytkownika i wykonawcy przy budowie urządzeń cieplnych Lublin, PZITS 1971, s. 26—43.

...: Ogrzewanie jednorurowe w układzie poziomym w obiektach budownictwa ogólnego. *Instalacje Sanitarne* 1971, nr 10—11, s. 24.

..., L. Cholewa: Uproszczenia w wymiarowaniu wodnych ogrzewań grawitacyjnych. *COW* 1973, nr 2, s. 46—52; 1973, nr 3, s. 71—74.

..., L. Cholewa: Możliwe uproszczenia w wymiarowaniu wodnych ogrzewań grawitacyjnych. *Instalacje Sanitarne* 1973, nr 2—3, s. 3—22.

..., L. Cholewa: Wymiarowanie przewodów wentylacji mechanicznej. W: Konferencja wojewódzka ciepłownictwa, ogrzewnictwa i wentylacji w Lublinie. Wybrane zagadnienia z ciepłownictwa, ogrzewnictwa i wentylacji. Zbiór referatów. Lublin 1973, s. 113—153.

..., L. Cholewa: Wymiarowanie przewodów wentylacji mechanicznej. *Instalacje Sanitarne* 1973, nr 12.

..., L. Cholewa: Wentylacje niektórych budynków inwentarskich. W: Międzynarodowe sympozjum budownictwa rolniczego, programowanie, projektowanie, technologie, wykonawstwo, problemy podstawowe w obiektach inwentarskich i towarzyszących. Rzeszów — Polańczyk 1973, s. 187—205.

TADEUSZ LATOCHA

...: Ciepłe stany nieustalone w silnikach indukcyjnych. *Zesz. nauk. Polít. Łódz. Elektryka* 1965.

..., T. Topolski: Oscylograf z zapisem wielokrotnym do badań przepięciowych. *Zesz. nauk. Polít. Łódz. Elektryka* 1965.

KRYSTYNA LERSKA

..., W. Pidek, St. Przesmycki: Keramzyt kruszywem przyszłości Lubelszczyzny. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 93—116.

KAZIMIERZ LUTEK

S. Bobiński, ...: Wibroizolacja obrabiarek do skrawania metali. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 369—388.

S. Bobiński, ...: Badania nad docieraniem elementów przegubów kulistych. *ZNT WSiInż. Mechanika* 1972, s. 19—32.

...: Analiza powstawania ewolwenty w aparacie do obciążania ściernicy firmy „SFEDR”. *Magazyn* 1971, nr 9.

MARIA LOPOSZKO

...: [Głos w dyskusji]. W: Rewolucja 1905—1907 na Ziemi Lubelskiej. Lublin 1956.

...: Charakterystyka strajków rolnych w powiecie chełmskim w czasie rewolucji 1905—1907. W: Ziemia Chełmska. Lublin 1957, s. 218—223.

...: Pierwsza fala strajków robotników rolnych w guberni lubelskiej w czasie rewolucji 1905—1907. *Roczn. Dziejów Społ. i Gosp.* 1957, t. XIX, s. 279—311.

...: Krwawa środa w Lublinie. *Mówią wieki* 1964, nr 3, s. 19—20.

...: Letnia fala strajków w guberni lubelskiej w 1906. *Rocznik Lub.* Lublin 1965, s. 187—207.

...: Manifestacje bezrobotnych w Lublinie na przełomie lat 1930/31. *Biblioteka Społeczno-Polityczna. Zagadnienia historyczne.* Lublin 1967, s. 137—151.

...: Bunt na zamku lubelskim. *Mówią wieki* 1970, nr 7, s. 6—8.

KAZIMIERZ MAJDIUK

..., Z. Kuśmierk: Pomiar średniej wartości odkształconych napięć i prądów miernikami prostownikowymi przy pomiarach magnetycznych przyrządem Epsteina. *PAK* 1965, nr 2, s. 58—60.

...: Nowy sposób włączenia galwanometru elektrodynamicznego umożliwiający pomiar mocy czynnej nieliniowych odbiorników jednofazowych układem mostkowym. *Zesz. nauk. Polít. Łódz. Elektryka* 1965, nr 75, s. 89—90.

...: Wpływ nieliniowości mierzonej rezystencji na czułość układu mostkowego. *Tamże*, s. 90—91.

...: Zależność impedancji galwanometru wibracyjnego od częstotliwości drgań własnych. *Zesz. nauk. Polít. Łódz. Elektryka* 1965, nr 72, s. 41—50.

[..., Z. Ratajewicz, J. Skierczyński, K. Zagórski]: Podstawy miernictwa laboratoryjnego. Materiały pomocnicze pod redakcją J. Skierczyńskiego. Lublin, Komitet Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN oraz pracownię miernictwa elektrycznego, chemii i fizyki WSiInż., 1967, ss. 182 [Cz. I. ...: Podstawowe zagadnienia pomiarów elektrycznych, s. 1—70].

..., K. Szpatowicz: Zastosowanie metody balistycznej różnicowej do wyznaczania charakterystyk materiałów magnetycznych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 263—274.

ANTONI MALICKI

..., J. Milczyński: Wpływ domieszek argonu na charakterystyki liczników Geigera-Müllera napełnionych mieszaniną

neonu z octanem etylu i neonu z amoniakiem. *Annales UMCS Sect. AA* 1962, vol. XVII, s. 7—14.

...: Niektóre parametry graniczne oraz całkowalna postać równania ruchu punktu materialnego po powierzchni stożkowej. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 293—316.

...: Rozwiązanie równania szczególnego przypadku ruchu punktu materialnego po powierzchni stożkowej. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 11—15.

WŁODZIMIERZ MARCINIAK

...: Nowa metoda uzyskania płynnej regulacji prędkości obrotowej w trójfazowych silnikach klatkowych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 275—278.

STANISŁAW MATYASZEWSKI

...: Niektóre informacje techniczne o węglerskim budownictwie mieszkaniowym. *Biul. INT* 1956, nr 2—3, s. 98—107.

...: Przegląd i ocena stosowanych w kraju konstrukcji prefabrykowanych dachów stromych montowanych z elementów wielowymiarowych. *Biul. INT* 1959, nr 1—2, s. 91—97.

...: Przede wszystkim nowe rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe. *Kurier Lub.* 17 VIII 1961, nr 191.

...: Dalszy rozwój lubelskiej WSiInż. *Szt. Ludu* 19—19 III 1967, nr 66.

...: O perspektywach rozwoju wydziału budownictwa. *Szt. Ludu* 9—10 XII 1967, nr 293.

...: Zmierzch pragmatyzmu w budownictwie. *Szt. Ludu* 15—16 XI 1969, nr 272.

...: Leningradzkie konferencje. *Szt. Ludu* 20 X 1969, nr 249.

...: Optymalizacja w budownictwie. *Szt. Ludu* 9 XII 1969, nr 292.

...: Studium nad prętami stalowymi rurowymi wypełnionym betonem. *ZNT WSiInż.* 1969, s. 79—96.

...: Nauka dla potrzeb budownictwa. Współpraca Wydziału Budownictwa Lądowego WSiInż. z jednostkami gospodarki

narodowej i produkcji budowlanej. *Inf. bież.* 1969, nr 11—12, s. 1—3.

...: Kształty optymalizacji. *Fundam.* 1 II 1970, nr 5.

...: Lubelskie drogi i ulice. Potrzeba racjonalnych rozwiązań. *Szt. Ludu* 4—5 IV 1970, nr 79.

...: Niektóre uwagi i spostrzeżenia na podstawie orzecznictwa w rejonie lubelskim. *Inf. bież.* 1970, nr 1—2, s. 1—3.

..., Wiesław Nurek: Wykonawstwo konstrukcji metalowych. Lublin 1971, s. 227. [Cz. I ..., W. Nurek: Metale stosowane w budownictwie i ich podstawowe właściwości, s. 13—146; cz. II. ...: Wykonawstwo i montaż konstrukcji w wytwórniach stałych, s. 147—227].

..., W. Nurek: Problemy nośności granicznej pasm aluminiowych o stałym przekroju, osłabionym jednym otworem w kształcie kołowym przy różnych średnicach. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 43—52.

...: Z zagadnień składanych konstrukcji stelażowych płytowo-słupowych o jednopółowych stropach płaskich. Lublin, *WSiInż.* 1973, ss. 156.

...: Źródła oszczędności materiałowych w fazie projektowania. W: Źródła poprawy efektywności gospodarowania materiałami w przedsiębiorstwie przemysłowym i budowlanym. (Materiały na ogólnokrajową konferencję naukową). Lublin, *TNOiK*, X 1973, s. 116—130.

PIOTR MAZUR

..., W. Kotarski: Nawilżanie powietrza podmuchowego w kotłach EKM-50. *Gosp. Paliw. Energ.* 1968, nr 171.

JERZY MELDIZON

..., W. Grunwald: Mostek kompensacyjny z lampą 6 zasilany ze stabilizowanego źródła napięcia. *Annales UMCS Sect. AA* 1957, vol. XII.

E. Chomicz, ...: Chińskie cienie. *Fizyka w Szkole* 1957, nr 4, s. 243.

...: Rozpylanie katodowe metali. *Postępy Fizyki* 1965, t. 16, s. 701.

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalski, B. Kuśmiderska, ..., B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Spiewła, M. Wiertel, R. Zołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiarы promieniowania jądowego, ss. 72.

W. Żuk, ..., D. Mączka: Uzyskiwanie jonów Cu, Ni, Fe i C (grafitu) metodą rozpylania katodowego, *FSC Lubl. Sect. C* 1971, vol. 12.

LECH MIERZWA

[..., J. Sawa, K. Stelmach: Materiały pomocnicze do laboratorium chemii dla kierunku inżynierii sanitarnej. Pod redakcją K. Stelmacha. Lublin, WSiInż. 1969, ss. 60, ćwiczenia].

Toż., 1971.

[..., J. Sawa, K. Stelmach: Materiały pomocnicze do laboratorium technologii wody i ścieków. Pod redakcją K. Stelmacha. Lublin, WSiInż. 1969, ss. 100, ćwiczenia].

Toż., 1971.

Ćwiczenia z chemii technicznej. Opracowane przez zespół chemii technicznej [m.in. ...] pod redakcją Z. Ratajewicza i K. Zagórskiego. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 175.

K. Zagórski, Z. Ratajewicz, D. Ratajewicz, K. Stelmach, ..., J. Sawa: Laboratorium chemii technicznej. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 156.

...: Ćwiczenia rachunkowe z podstaw chemii. Lublin, WSiInż. 1970, s. 69.

BARBARA MIKOŁAJCZAK

...: Badania własności cienkich warstw bizmutu. *Fizyka Status Solidi*.

...: Domki jednorodzinne z materiałów zastępczych i niedeficytowych. Rozwiązania materiałowe, konstrukcyjne i wyniki badań. *Arch.* 1954, nr 11, s. 274—278, rys.

...: O budownictwie wielkopłytkowym w praktyce. *Arch.* 1955, nr 2, s. 49—52, ilustr.

...: Domki z materiałów zastępczych i niedeficytowych. *Arch.* 1955, nr 3, s. 68—70, rys.

...: Materiały budowlane. *Prz. Bud.* 1956.

...: Czas skończyć z pasywnym przeciwdziałaniem zimnu. *Prz. Techn.* 1956.

...: Drewno w budownictwie transportu drogowego i lotniczego *Przem. Drz.* 1956.

...: Problem ciepła i zimna z perspektywy historycznego rozwoju sztuki budowlanej. W: *Aktywne przeciwdziałanie zimnu jako próba znalezienia naukowej metody dla projektowania, wykonawstwa i produkcji materiałów budowlanych.* Warszawa, NOT, 1957, s. 42.

...: Unifikacja wykładzin kwaso- i ługoodpornych w zbiornikach betonowych metodą powłok bezspoinowych. Warszawa 1967, ss. 62.

...: Nowe techniki przekazu i warunki ich oddziaływania na modernizację procesu dydaktycznego Wydziału Budownictwa Lądowego. Lublin, WSInż. 1971, ss. 24.

NORBERT MUSIOL

Wł. Sitko, M. Kozdrój, ..., J. Stachowicz: Wpływ koncentracji przodkowej na pracochłonność pozaprzodkową kopalń Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Górnictwo* 1968, z. 30, s. 229—237.

Wł. Sitko, M. Kozdrój, J. Stachowicz, ...: Wpływ mechanizacji i koncentracji przodkowej na pracochłonność pozaprzodkową w kopalniach Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Górnictwo* 1969, z. 38, s. 29—42.

J. Stachowicz, Z. Magdziarz, ..., J. Stolarz: Zagadnienie oszacowania łącznego czasu postoju pociągów z urobkiem

w podszybiu. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Organizacja 1971*, z. 1, s. 157—166.

...: Podstawy gospodarki materiałowej w kopalni. Gliwice, *Polit. Śląsk. 1973*, ss. 316.

...: Racjonalizacja gospodarki materiałowej w kopalni węgla kamiennego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Organizacja 1973*, z. 3, s. 153—167.

J. Kozyra, ...: Wpływ parametrów geologiczno-górnich i techniczno-organizacyjnych na zużycie i koszty materiałów w oddziałach kopalń węgla kamiennego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. 1973*, z. 4.

M. Kozdrój, ...: Wpływ warunków realizacji procesu produkcyjnego na zużycie i koszty materiałów w oddziałach podsadzkowych kopalń węgla kamiennego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Organizacja 1973*, z. 4.

M. Kozdrój, Wl. Sitko, ...: Zależność pomiędzy parametrami geologiczno-górnich i techniczno-organizacyjnymi a zużyciem i kosztem materiałów w oddziałach podsadzkowych. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. Organizacja 1973*, z. 3, s. 167—180.

ANDRZEJ NAFALSKI

T. Janowski, ...: Współpraca magnetycznego potrajacza częstotliwości z siecią zasilającą. *ZNT WSI^{nz}. 1971*, s. 195—214.

WIESŁAW NUREK

Stanisław Matyaszewski, ...: Wykonawstwo konstrukcji metalowych. Lublin 1971, ss. 227. [Cz. I. Stanisław Matyaszewski, ...: Metale stosowane w budownictwie i ich podstawowe właściwości, s. 13—146].

BOGDAN OLESZCZYŃSKI

...: Ćwiczenia z projektowania maszyn i urządzeń w zakresie technologii materiałów budowlanych. Lublin, *WSI^{nz}. 1971*, ss. 135.

... T. Tuz: Metoda analizy wartości. *ZNT WSiNz, Mechanika* 1972, s. 3—18.

ALEKSANDER JERZY OLSZEWSKI

... [błędnie podano Józef]: Realizacja zadań wychowawczych na lekcjach historii. W: O lepsze wyniki w pracy nauczyciela historii. Pod redakcją K. Kuligowskiej. Warszawa 1968, s. 45—74.

...: Z praktyki wychowania obywatelskiego. *Nowa Szk.* 1968, nr 12, s. 35—37.

H. Dmowska, Z. Krzysztozek, J. Mańdziuk: Zajęcia z wychowania obywatelskiego w szkole średniej. Współpraca: ..., H. Sadowska, Cz. Szczerbowa, St. Tytus, Cz. Wójcik, Redaktor naukowy Z. Krzysztozek. Warszawa 1970.

...: Z badań nad motywacją działalności społecznej uczniów klas VIII. *Ruch. Naucz.* 1970, s. 24—36.

...: (rec) Podręcznik do wychowania obywatelskiego J. Gajewskiego i K. Kąkola w oczach uczniów klas VIII. *Ruch. Naucz.* 1971, s. 237—243.

...: Recenzja pracy Ryszarda Radwiłowicza O rozwoju i kształtowaniu światopoglądu. Warszawa 1971. *Ruch. Naucz.* 1972, s. 239—242.

...: Z perspektywy pięciu lat. Z doświadczeń wychowania obywatelskiego w szkole. *Nowe Dr.* 1971, nr 8, s. 100—105.

...: Słabości pedagogiki. W: Młodzież i dorośli. Warszawa 1971, s. 35—37.

...: Realizacja wychowania obywatelskiego w szkole podstawowej. *Wych. Obyw.* 1971, nr 10, s. 31—34.

...: Rola wychowania obywatelskiego w kształtowaniu postaw społecznych uczniów. *Ruch. Naucz.* 1972, s. 176—183.

...: Głos w sprawie wychowania. *Kam.* 13 II 1972, nr 4.

...: Dlaczego są aktywni. *Wych. Obyw.* 1972 nr 4, s. 39—40.

...: Szlifowanie metali taśmami ściernymi. *Magazyn* 1969, XI.

...: Badanie wpływu obróbki powierzchniowej zgniotem za pomocą luźnych kulek metodą wibracyjną na stan naprężeń własnych stali 55. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI — Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN, 1971, z. 8, s. 119—127.*

J. Kaczmarek, ...: Badania własności warstwy wierzchniej materiałów poddanych dogniataniu wibracyjnemu swobodnymi kulkami. W: *Obróbka powierzchniowa wyrobów ze stopów żelaza — procesy oczyszczania i ulepszania. Katowice, Polit. Śląska 1972.*

...: Elektromechanické obrábanie povrchu v zvýšených teplotách. W: *Nové poznatky z technológie obrábania. Koszyce—Bratysława 1972, s. 289—296.*

...: Wibroizolacja czynna urządzenia do obróbki powierzchniowej ugniataniem. *Magazyn* 1973, nr 3.

B. Kądziołka, ...: Laboratorium obróbki skrawaniem. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 253.

WIKTOR PIDEK

...: Stopień dokładności obliczania przekryć tarczownicowych metodą belkową. *ZNT WSiInż.* 1969, s. 113—140.

K. Lerska, ...: St. Przesmycki: Keramzyt kruszywem przyszłości Lubelszczyzny. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 93—116.

...: Nakłady inwestycyjne na koszty własne produkcji budowlanej. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 117—132.

...: Wpływ wody na wytrzymałość betonu w świetle badań termograwimetrycznych. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 53—66.

BARBARA PILAT

...: Sur les extrêmes des fonctions composées par des intégrales des équations aux dérivées, partielles du type ellip-

tique. *Bull. Acad. Pol. Sc. Sér. Math.* 1958, vol. 6, nr 5, s. 317—319.

...: On a Class of Univalent Functions. *FSS Lubl.* 1962, vol. 2, s. 62—63.

...: On typically real functions with Montel's normalization. *Annales UMCS Sect. A* 1964, vol. XVIII, s. 53—72.

...: O funkcjach meromorficznych typowo rzeczywistych z unormowaniem Montela. *ZNT WSI* 1969, s. 37—45.

STANISŁAW PŁASKA

W. Gołygowski, ...: Analiza dokładności układów kontrolno-sterujących. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI — Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN* 1971, z. 8, s. 129—149.

ELŻBIETA POLONIS

..., Zb. Mazurkiewicz: Wyboczenie prętów o skokowo zmiennej sztywności zginania. *Inż. i Bud.* Warszawa 1971, nr 3.

ZBIGNIEW RATAJEWICZ

A. Waksmundzki, ...: The Use of the Dynamic Condenser Method for Measurement of Electric Potentials on Solid Insulator — Water Solution Interfaces. *Bull. Acad. Pol. Sc. Sér. chim.* 1961, vol. IX, nr 6, s. 451—453.

...: Uwagi o metodzie kondensatora dynamicznego. *Roczn. Chemii* 1961, t. 35, s. 1543—1547.

A. Waksmundzki, ...: O pomiarach elektrycznych potencjałów powierzchniowych metodą kondensatora dynamicznego. *Tamże*, s. 1717—1724.

A. Waksmundzki, M. Kowalczyk, ...: Zmiany potencjału elektrycznego i napięcia powierzchniowego w układzie trójskładnikowym woda—pirydyna—n-heksanol. *Annales UMCS Sect. AA* 1961, vol. XVI, s. 1—10.

..., A. Waksmundzki: Potencjały elektryczne granic faz baryt — roztwory wodne niektórych soli nieorganicznych. *Zesz. nauk. Polít. Śląsk. Górnictwo*, 1964, z. 11, s. 127—139.

W. Ebeling, W. Kraeft, ...: Statistische Theorie der Ionen-Dipol — Lösungen. *Zf. phys. Chem.* 1966, 232, s. 205—227.

[K. Majdiuk, ..., J. Skierczyński, K. Zagórski]: Podstawy miernictwa laboratoryjnego. Materiały pomocnicze pod redakcją J. Skierczyńskiego. Lublin, Komitet Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN oraz pracowni miernictwa elektrycznego, chemii i fizyki WSiInż. 1967, ss. 182. [Cz. III ...: Optyczne metody analityczne, s. 87—124].

Ćwiczenia z chemii technicznej. Opracowane przez zespół chemii technicznej pod redakcją ... i K. Zagórskiego. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 175.

K. Zagórski, ..., D. Ratajewicz, K. Stelmach, L. Mierzwa, J. Sawa: Laboratorium chemii technicznej. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 156.

D. Ratajewicz, ...: Wyznaczanie stałych dysocjacji trudno rozpuszczalnych zasad dwuprotonowych metodą miareczkowania potencjometrycznego. *Chemia analit.* 1971, t. 16, s. 913.

D. Ratajewicz, ...: Wyznaczanie stałych dysocjacji trudno rozpuszczalnych zasad dwuprotonowych metodą miareczkowania potencjometrycznego II. Miareczkowanie potencjometryczne w ciekłych układach dwufazowych. *Chemia analit.* 1971, t. 16, s. 1299—1311.

..., J. Sawa, F. Gryczuk: Otrzymywanie mrowczanu niklowego przy użyciu prądu elektrycznego zmiennego. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 57—62.

..., J. Sawa: Otrzymywanie szczawianu żelazawego przy użyciu prądu elektrycznego zmiennego. *ZNT WSiInż. Matematyka, Fizyka, Chemia* 1972, s. 77—88.

STANISŁAW ROMANOWSKI

...: Analiza wytrzymałościowa próbek z żywic epoksydowych wzmacnianych tkaniną szklaną. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI — Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN* 1971, z. 8, s. 49—68.

ZENON ROZWALKA

...: Omówienie i porównanie niektórych metod przeliczania współrzędnych geodezyjnych. *Prz. Geod.* 1968, nr 2.

...: Wybrane zagadnienia organizacyjno-techniczne z działalności służby geodezyjno-kartograficznej USA. *Prz. Geod.* 1969, nr 10.

St. Zaremba, ...: Sprawozdanie z sesji naukowej poświęconej XXV-leciu reformy rolnej i rok geodetów w jej realizacji. *Prz. Geod.* 1970, nr 1.

ZYGMUNT RUTKA

T. Janowski, B. Horyński, ...: Laboratorium podstaw elektrotechniki. Pod redakcją T. Janowskiego. Lublin, WSiNz. 1971, s. 217 [ćw. 1, 2 i 4].

..., Sz. Unger: Niektóre problemy elektroosmotycznego osuszania budowli. *ZNT WSiNz.* 1971, s. 279—292.

JÓZEF CZESŁAW RYBKA

M. Subotowicz, K. Krukowska, J. Kuronc, P. Niewczas, ...: Polarymetr promieniowania gamma na rozproszenie do przodu. *FSS Lubl. Sect. C* 1965/1966, vol. 5/6, s. 23—28.

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, ..., J. Skierczyński, E. Śpiwła, M. Wiertel, B. Żolnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSiNz. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, s. 167.

Toż. Cz. V. Pomiarы promieniowania jądrowego, s. 72.

TERESA RYBKA

J. Skierczyński, ...: Wpływ szybkozmiennego pola elektrycznego na plazmę wyladowania jarzeniowego [komuni-

kat]. W: Materiały XX Zjazdu Fizyków Polskich. Lublin 1967, s. 306.

J. Skierczyński, ...: Badanie wpływu zmiennego pola elektrycznego na plazmę wyładowania jarzeniowego. ZNT WSiInż. 1969, s. 47—66.

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldison, B. Rejniewicz, ..., Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Spiewia, M. Wiertel, R. Zołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiar promieniowania jądrowego, ss. 72.

KAROL RYPULAK

...: Szkolenie powszechne robotników w zakresie organizacji przedsiębiorstw i stanowiska roboczego. Świdnik, WSK 1960, s. 52.

...: Przyrządy, uchwyty obróbkowe i inne pomoce warsztatowe oraz technologiczne. Lublin, TNOiK 1967, s. 27.

...: Kierowanie pracą. Lublin, TNOiK 1968, s. 26.

...: Organizacja służby kontroli jakości produkcji Przedsiębiorstwa Przemysłu Maszynowego. W: Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek WSI—Lublin. Sekcja Technologii Maszyn 1971, z. 8, s. 9—22.

JÓZEF SAWA

[L. Mierzwa, ..., K. Stelmach: Materiały pomocnicze do laboratorium chemii dla kierunku inżynierii sanitarnej]. Pod redakcją K. Stelmacha. Lublin, WSiInż. 1969, ss. 60, ćwiczenia].

Toż, 1971.

[L. Mierzwa, ..., K. Stelmach: Materiały pomocnicze do

laboratorium technologii wody i ścieków. Pod redakcją K. Stelmacha. Lublin, WSInż, 1969, ss. 100, ćwiczenia].

Toż, 1971.

L. Mierzwa, D. Ratajewicz, Z. Ratajewicz, K. Stelmach, ..., K. Zagórski: Laboratorium chemii technicznej. Lublin, WSInż. 1970, ss. 156.

Z. Ratajewicz, ..., F. Gryczek: Otrzymywanie mrówczanu niklowego przy użyciu prądu elektrycznego zmiennego. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 57-62.

Z. Ratajewicz, ...: Otrzymywanie szczawianu żelazawego przy użyciu prądu elektrycznego zmiennego. *ZNT WSInż. Matematyka, Fizyka, Chemia* 1972, s. 77-88.

RYSZARD SCHNEJDER

B. Wawrzyszuk, ...: Łącznie wiejaki i ich znaczenie zdrowotne. Warszawa 1965, ss. 62.

R. Umińska, B. Wawrzyszuk, ...: Stan obecny i perspektywy zaopatrzenia rolnictwa w wodę. *Zdrowie Publiczne* 1966, nr 4, s. 279-282.

...: Metody obliczeń wilgotnościowych przegrody budowlanej. *Inf. bież.* 1970, z. 11-12, s. 8-17, 1971, z. 1-2, s. 22-31.

...: Ocena wyników izotermicznego badania paroprzewodności niektórych materiałów budowlanych w nawiązaniu do oporu napływu i odpływu pary wodnej. *Inf. bież.* 1971, z. 12, s. 3-7.

...: Zależność współczynnika przewodności pary wodnej w ustalonej dyfuzji od wytrzymałości na ściskanie betonów komórkowych. *Przeł. Bud.* 1971, z. 11, s. 583-584.

...: Czynniki wpływające na wielkość współczynnika przewodności pary wodnej w materiałach budowlanych. *ZNT WSInż.* 1971, s. 153-164.

...: Uproszczenia w ustaleniu temperatury zewnętrznej, przy której rozpoczyna się kondensacja pary wodnej w zewnętrznych przegrodach budowlanych. *ZNT WSInż.* 1971, s. 165-184.

...: Propozycje dotyczące metod obliczeń stanu wilgotnościowego zewnętrznych przegród budowlanych. *Przeł. Bud.* 1972, z. 7, s. 367-370.

...: Wpływ kondensacji pary wodnej wewnątrz przegrody budowlanej na pole temperatury w przegrodzie. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 89—96.

...: Niektóre problemy obliczeń stanu wilgotnościowego zewnętrznych przegród budowlanych. Lublin, *WSiInż.* 1972, ss. 66.

...: Nomogram do ustalenia maksymalnej wielkości współczynnika przenikania ciepła K przegród budowlanych w zależności od temperatury punktu rosy powietrza zewnętrznego. *ZNT WSiInż. — Budownictwo*, 1972, s. 97—102.

WŁODZIMIERZ SITKO

M. Kozdrój, ..., N. Musioł, J. Stachowicz: Wpływ koncentracji przodkowej na pracochłonność pozaprzodkową kopalń Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1968, nr 30, s. 229—237.

M. Kozdrój, ..., Z. Furgol, A. Chmiela: Wpływ mechanizacji robót przodkowych na kształtowanie się pracochłonności pozaprzodkowej w kopalniach Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1968, nr 29.

L. Kindla, M. Kozdrój, ...: Wpływ przerw w pracy na ekonomiczną efektywność produkcji przodków górniczych. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1968, nr 30, s. 235—261.

M. Kozdrój, ..., S. Nowak, W. Adamek: Wpływ struktury brygad ściankowych oraz tempa pracy na wydajność w ściankach kombajnowych. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1968, nr. 30, s. 221—228.

..., M. Kozdrój, B. Polak, W. Gazda: Organizacja gospodarki zapalnikami elektrycznymi stosowanymi w przemyśle węglowym. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1969, nr 38, s. 17—27.

..., M. Kozdrój, J. Stachowicz, N. Musioł: Wpływ mechanizacji i koncentracji przodkowej na pracochłonność pozaprzodkową w kopalniach Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1969, nr 38, s. 29—42.

M. Kozdrój, M. Chudek, ..., A. Pach: Eksploatacja pokładu

grubego na warstwy systemem „Merlebach”. *Projekty — Problemy BPPW* 1969.

W. Gazda, Z. Mileczek, M. Kozdrój, S. Nowak, H. Orzechowski, ...: Obieg informacji w kopalni zautomatyzowanej. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1969, nr 38, s. 129—159.

M. Kozdrój, B. Polak, ...: Projekt mechanizacji oczyszczania ścieków kopalnianych. *Projekty — Problemy BPPW* 1969, nr 4, s. 15—18.

..., M. Kozdrój, S. Krzywdziński: Zasady numeracji pracowników kopalni. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1969, nr 38, s. 161—167.

...: Analiza ekonomiczna hydrotransportu pionowego. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Górnictwo* 1970, nr 44, s. 71—96.

...: Badanie związków pomiędzy koncentracją produkcji, a kosztami pozaprzodkowymi w kopalniach węgla kamiennego. Gliwice, Polit. Śląsk. 1970, ss. 141.

...: M. Kozdrój, B. Polak, ...: Efektywność robót pozaprzodkowych w warunkach zmechanizowanej i skoncentrowanej produkcji. *Komunikaty Informacyjne* 1970, nr 3, s. 17.

...: Kształtowanie się pracochłonności pozaprzodkowej całkowitej w warunkach wzrastającej mechanizacji i koncentracji. W: *Symposium naukowe Katedry Organizacji i Ekonomiki Górnictwa*. Gliwice, SIiTG 1970, s. 14—31.

...: Kształtowanie się pracochłonności robót pomocniczych w przodkach wybierkowych, w transporcie urobku i w przodkach kamiennych w warunkach wzrastającej mechanizacji i koncentracji produkcji. W: *Tamże*, s. 32—42.

...: Określenie związków mechanizacji i koncentracji z pracochłonnością w transporcie maszyn i materiałów oraz utrzymania wyrobisk. W: *Tamże*, s. 43—51.

...: Określenie związków pomiędzy mechanizacją i koncentracją a pracochłonnością zapobiegania i walki z przeszkodami oraz innych robót na dole. W: *Tamże*, s. 52—59.

...: Wpływ mechanizacji i koncentracji na koszty robocizny w robotach przygotowawczych, transporcie urobku poza przodkiem oraz odstawie i przewozie urobku. W: *Tamże*, s. 60—69.

...: Wpływ mechanizacji i koncentracji na koszty robocizny przy utrzymaniu wyrobisk w transporcie w przodku oraz przy podsadzce. W: *Tamże*, s. 70—77.

..., J. Kozyra: Ekonomika projektowania organizacji produkcji górniczej. Gliwice, Polit. Śląsk. 1973, ss. 110.

...: Liniowy model matematyczny rozdziału zadań wydobywczych w polu eksploatacyjnym. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Organizacja* 1973, nr 3, s. 23—28.

..., A. Chmiela, J. Kozyra: Projektowanie organizacji drażenia wyrobisk korytarzowych. Gliwice, Polit. Śląsk. 1973, ss. 150.

..., A. Chmiela, J. Kozyra: Projektowanie organizacji wybierania węgla kamiennego. Gliwice, Polit. Śląsk. 1973, ss. 192.

...: Rola i zadania WSiInż. w Lublinie w zakresie rozwoju postępu technicznego w zakładach Lubelszczyzny. W: Materiały konferencyjne nt. Uaktywnienie postępu technicznego i próby oceny jego efektywności w wybranych zakładach woj. lubelskiego. Lublin, NOT 1973, s. 57—62.

M. Kozdrój, ..., B. Urbanek, K. Kamiński: Wykorzystanie elektrotechnicznej techniki obliczeniowej w zarządzaniu przedsiębiorstwem górniczym. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Organizacja* 1973, nr 2, s. 17—22.

M. Kozdrój, ..., N. Musioł: Zależność pomiędzy parametrami geologiczno-górnictwymi i techniczno-organizacyjnymi a zużyciem i kosztem materiałów w oddziałach podszadkowych. *Zesz. nauk. Polit. Śląsk. — Organizacja* 1973, nr 3, s. 163—176.

JANUSZ SKIERCZYŃSKI

St. Ziemecki, ...: Termodyfuzja ciekłych związków homologicznych. *Annales UMCS Sect. AA* 1955, vol. X, s. 9—16.

B. Klamut, J. Skierczyńska, ...: Pomiar kontaktowej różnicy potencjałów metodą kondensatorową. *Annales UMCS Sect. AA* 1957, vol. XII, s. 129—141.

... i inni: Pokazy z fizyki w Oddziale Lubelskim PTF, *Fiz. w Szk.* 1957, nr 3, s. 216—246.

J. Skierczyńska, ...: Ruch ciepła. Przewodzenie ciepła. *Fiz. w Szk.* 1957 nr 4, s. 239—241.

..., J. Zelent: Wlianie elektrycznego pola wysokiej cząstoty na plazmę tlejszego rozrządu. *FSS Lubl. Sect. C* 1963/64, vol. 3/4, s. 45.

[K. Majdiuk, Z. Ratajewicz, ..., K. Zagórski]: Podstawy miernictwa laboratoryjnego. Materiały pomocnicze pod redakcją ..., Lublin, Komitet Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN oraz pracownie miernictwa elektrycznego, chemii i fizyki WSI \dot{z} . 1967, ss. 182 [Cz. IV ...: Podstawowe wiadomości o promieniowaniu jądrowym i metodach jego detekcji, s. 125—182].

..., T. Płatek-Rybka: Wpływ szybkozmiennego pola elektrycznego na plazmę wyładowania jarzeniowego [komunikat]. W: Materiały XX Zjazdu Fizyków Polskich. Lublin 1967, s. 306.

J. Kutnik, ..., D. Stachórska, W. Zarębski, M. Cieślík: Badanie ściskania plazmy prostokątnym polem wysokiej częstotliwości [komunikat]. W: Materiały XX Zjazdu Fizyków Polskich. Lublin 1967, s. 307.

J. Kutnik, ..., D. Stachórska, W. Zarębski, M. Cieślík: Działanie pola wysokiej częstotliwości o impulsach prostokątnych na plazmę wyładowania jarzeniowego. *FSS Lubl. Sect. C* 1967—1968, vol. 7/8, s. 15.

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, ..., E. Śpiewła, M. Wiertel, R. Żołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją ... Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSI \dot{z} . 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiary promieniowania jądrowego, ss. 72.

..., T. Rybka: Badanie wpływu zmiennego pola elektrycznego na plazmę wyładowania jarzeniowego. *ZNT WSI \dot{z}* . 1969, s. 47—66.

..., J. Kutnik: Uniwersalny stabilizator prądu — napięcia *ZNT WSI \dot{z}* . 1969, s. 183—192.

...: Magnetoelektryczna głowica kontaktowa GK-2. *ZNT WSI \dot{z}* . 1969, s. 171—182.

...: Generator impulsów prądowych S-12. *ZNT WSI \dot{z}* . 1969, s. 155—170.

...: Perspektywy elektroenergetyki. *ZNT WSI \dot{z}* . 1970, s. 3—33.

...: Automatyczny układ pomiarowy sondy elektrycznej Langmuira. *ZNT WSiInż. Elektryka*, 1972, s. 59—70.

...: J. Kutnik: Uniwersalny stabilizator wysokiego napięcia dużej mocy. *ZNT WSiInż. Elektryka* 1972, s. 71—82.

...: Radialny rozkład stężenia plazmy helowej w obecności zmiennego pola elektrycznego. *ZNT WSiInż. Matematyka, Fizyka, Chemia* 1972, s. 59—76.

JAN SKWARNA

...: Nowy transformator wyjściowy odchylenia ramki z rdzeniem zwijanym. *Biuletyn Zakładowy Zatra*. Skierniewice 1960, nr 1, s. 9—14.

...: Własności różnych karkasów. *Prz. Elektron.* 1961, nr 7, s. 444—449.

...: Analiza pracy jednofazowego diodowego mostka prostowniczego (Graetza) obciążonego stałą impedancją indukcyjną. *Rozpr. Elektrot.* 1967, z. 3, s. 423—450.

...: Moment obrotowy silnika prądu stałego zasilanego napięciem tętniącym. *Prz. Kol. E.* 1969, nr 3, s. 1—4.

...: Siła elektromotoryczna silnika prądu stałego zasilanego napięciem tętniącym. *Arch. Elektr.* 1969, z. 4, s. 915—924.

...: Schemat zastępczy silnika prądu stałego zasilanego napięciem tętniącym. *Tamże*, s. 925—936.

...: Analiza pracy jednofazowego diodowego mostka prostowniczego zasilającego szeregowy silnik prądu stałego. *ZNT WSiInż.* 1970, s. 159—193.

...: Silnik liniowy jako przyszły silnik trakcyjny. *Prz. Kol. E.* 1970, nr 1, s. 14—18.

...: Laboratorium maszyn elektrycznych. Zeszyt pierwszy. Objasnienia ogólne. Transformatory, maszyny asynchroniczne. Lublin, WSiInż. 1972, s. 311.

...: Toż. Zeszyt drugi. Maszyny synchroniczne, maszyny prądu stałego, maszyny specjalne. Lublin, WSiInż. 1973, ss. 223.

...: Pole elektromagnetyczne i straty w wale kriosilnika homopolarnego. Lublin, WSiInż. 1973, ss. 151.

STEFAN SŁONIEC

...: Suwak selekcyjny. W: *Prace zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek*

KAZIMIERZ SOBIESIAK

- ...: Hydro i aeromechanika. Lublin, WSInż. 1958, ss. 194.
- ...: Badanie elementów stateczności konstrukcji [rozdział do pracy] Laboratorium wytrzymałości materiałów. Lublin, WSInż. 19.
- ...: Analityczne ujęcie wpływu niedokładności wykonania powłok cylindrycznych poddanych ciśnieniu hydrostatycznemu na ich stateczność. W: XII konferencja mechaniki ciała stałego. Jaszowiec k/Wisły. Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN 1969, s. 114—115.
- ...: Analityczna ocena wpływu niedokładności wykonania powłok walcowych długich i średniej długości na górne ciśnienie krytyczne w ujęciu nieliniowym. W: II sympozjum nt. Stateczności konstrukcji (streszczenia referatów). Łódź, Instytut Mechaniki Stosowanej Politechniki Łódzkiej i Oddział Łódzki Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej 1971, s. 42—43.

M. Życzkowski, ...: Analytical treatment of influence of imperfections on upper critical pressure for long cylindrical shells. *Arch. Mech. Stos.* 1971, nr 6, s. 875—884.

..., J. Komosa: Udoskonalona metoda przecinania ściernego sprężyn śrubowych. *ZNT WSInż. Mechanika* 1971, s. 317—332.

...: Wpływ przepon pośrednich na stateczność pręta cienkościennego w przekroju kątowym. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 17—26.

M. Życzkowski, ...: Analytical evaluation of lower critical hydrostatic pressure for imperfect cylindrical shells of moderate length. *International Journal of non-linear Mechanics* 1973.

ANDRZEJ SOBIESZCZUK

...: Temperaturfeld der Partielkathodenflecke. W: Elektryczny łuk łączeniowy — Switching Arc Phenomena. Łódź 1970, s. 10—17.

...: Temperaturfeld und Stromdichte im Mikrokathodenbrennfleck des Lichtbogens. W: Siela. Plovdiv 1971, t. I, s. 36—48 [Międzynarodowe symp. aparatów elektrycznych].

...: Die Bestimmung der Stromdichte im Katodenfleck der Wechselstromlichtbogens. *Elektrie* 1971, nr 8, s. 294—295.

...: Mikroplamka jako element plamki katodowej. *Elektryka* 1972, t. 147, z. 36, s. 5—15.

...: Bilans energii cieplnej pojedynczej katodowej plamki cząstkowej łuku elektrycznego. *Tamże*, s. 17—32.

MARIAN SOŃTA

...: O większą trwałość powierzchni metalowych. *Głos FSC* 12 X 1967.

...: Kontrola techniczna a koszty wytwarzania. *Tamże*, 21 X 1967.

...: Laboratorium technologii budowy maszyn. Lublin, WSI \dot{z} . 1968, ss. 131.

R. Cylc, ...: Wpływ parametrów obróbki szlifowaniem na chropowatość powierzchni obróbki części ze stopów glinu. *ZNT WSI \dot{z}* . 1969, s. 193—202.

...: Zagadnienie wartości [tolerancji] wielowymiarowych układów liniowych w warunkach produkcji masowej. W: *Prace Zespołów Technologii Budowy Maszyn oraz Obróbki i Obrabiarek WSI-Lublin. Sekcja Technologii Maszyn PAN* 1971, z. 8, s. 35—48.

...: Optymalizacja tolerancji liniowych układów wielowymiarowych. *Prz. Mech.* 1972, nr 2, s. 57 [komunikat].

... P. Pietras: Luz poprzeczny w łożyskach tocznych. *ZNT WSI \dot{z} . Mechanika* 1972, s. 33—44.

KAZIMIERZ STELMACH

A. Waksmundzki, ..., T. Wolski: Równowagi fazowe w ciekłych układach trójskładnikowych: dwumetylosulfotlenek (DMS) [DMSO] — węglowodory alifatyczne — węglowodory aromatyczne. Część I. Układ DMS [DMSO] — (heksan-benzen. *Przem. Chem.* 1964, nr 4, s. 195—197.

A. Waksmundzki, ..., T. Wolski: Równowagi fazowe w ciekłych układach trójskładnikowych. Cz. III. Układy DMS [DMSO] — heptan — węglowodory aromatyczne. *Przem. Chem.* 1964, nr 8, s. 445—449.

A. Waksmundzki, T. Wolski, ..., K. Jurkiewicz: Cz. III. Układy DMS [DMSO] — oktan — węglowodory aromatyczne. *Przem. Chem.* 1964, nr 10, s. 548—550.

A. Waksmundzki ..., On the Possibility of Application of Dimethylsulphoxide for Separation by Extraction of Aromatic and Aliphatic Hydrocarbons *Chemie et Industrie* [skrót referatu wygłoszonego na XXXV Międzynarodowym Kongresie Chemii Przemysłowej] 1964, t. 92, nr 3 bis, s. 164.

...: Oznaczenie dwumetylosulfotlenku (DMSO). *Chem. Analit.* 1966, nr 11, s. 627—628.

A. Waksmundzki, K. Jurkiewicz, ...: Dwumetylosulfotlenek (DMSO) jako selektywny rozpuszczalnik tiofenu. Cz. I. Badania porównawcze rozpuszczalności tiofenu i benzenu w układzie DMSO — oktan. *Przem. Chem.* 1966, t. 45, nr 10, s. 579—580.

...: Toż. Cz. II. Badania nad możliwością ekstrakcji tiofenu z roztworów benzenowych przy użyciu rozpuszczalnika mieszanego DMSO-woda. *Prz. Chem.* 1966, nr 11, s. 628—631.

Ćwiczenia z chemii technicznej. Opracowane przez zespół chemii technicznej [m.in. ...] pod redakcją Z. Ratajewicza i K. Zagórskiego. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 175.

...: Materiały pomocnicze do wykładów chemii i technologii wody i ścieków. Lublin, WSiInż. 1969, ss. 164.

[L. Mierzwa, J. Sawa, ...: Materiały pomocnicze do laboratorium chemii dla kierunku chemii sanitarnej. Pod redakcją ... Lublin, WSiInż. 1969, ss. 60, ćwiczenia].

Toż., 1971.

[L. Mierzwa, J. Sawa, ...: Materiały pomocnicze do laboratorium technologii wody i ścieków. Pod redakcją ... Lublin, 1969, ss. 100, ćwiczenia].

Toż., 1971.

K. Zagórski, Z. Ratajewicz, D. Ratajewicz, ..., L. Mierzwa, J. Sawa: Laboratorium chemii technicznej. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 156.

...: Charakterystyka technologiczna wód podziemnych ujmowanych na terenach północnej Lubelszczyzny do zaopatrzenia ludności i przemysłu. *ZNT WSiInż. Matematyka, Fizyka, Chemia* 1972, s. 89—96.

...: Problemy projektowania urządzeń do uzdatniania wody w aspekcie specyficznych własności wód podziemnych Lubelszczyzny. *Inf. Bież.* 1972, nr 10—11, s. 12—15.

...: Badania tylnego mostu samochodu A-40. W: Materiały z seminarium głównych konstruktorów i kierowników działów badań zakładów zgrupowanych w Z[jednoczeniu] P[rzemyśle] M[otoryzacyjnego]. Warszawa, Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Motoryzacyjnego, 1966, s. 34—41.

...: Badania półosi samochodów M-20 [Warszawa] i A-05 [Żuk]. W. Tamże, s. 42—50.

...: Zagadnienie rozkładu naprężeń w piórach resorów w świetle jego wytrzymałości zmęczeniowej. *Technika Motoryzacyjna* 1966, nr 7, s. 212—213.

...: Badania ram samochodowych. *ZNT WSiInż.* 1969, s. 203—215.

..., J. Wojtysiak: Badania naprężeń wstępnych w ramie samochodu metodą lokalnego obciążania. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 357—368.

...: O pewnej osobliwości parametrycznych drgań skrętnych układu dyskretnego z nieliniową sprężystością. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 333—356.

...: Analiza drgań skrętnych układu o zmiennym momencie bezwładności nieliniowym członie sprężystym. *Archiwum Budowy Maszyn* 1972, z. 1, s. 205—225.

...: Nieliniowe drgania skrętne oraz stateczność drgań wału korbowego maszyny jednocylindrowej przy parametrycznym wymuszeniu. *ZNT WSiInż. Mechanika* 1972, s. 45—66.

Władysław Bubień, Stanisław Podkowa, ...: Badania wytrzymałości zmęczeniowej tworzywa epoksydowego zbrojonego włóknami szklanymi (streszczenie). W: I sympozjum Zespołu Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji. Lublin-[Warszawa], Komitet Budowy Maszyn PAN i WSiInż. 1973, s. 148—194.

BOLESŁAW SZMYGIN

...: Optymalne wymiary rzutu budynków mieszkalnych. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 133—152.

..., R. Targowski, S. Koczorowski: Zastosowanie teorii grafów do rozwiązywania układów kratowych. *ZNT WSiInż. Budownictwo* 1972, s. 67—88.

KAZIMIERZ SZPATOWICZ

K. Majdiuk, ...: Zastosowanie metody balistycznej różnicowej do wyznaczania charakterystyk materiałów magnetycznych *ZNT WSiInż.* 1971, s. 263—274.

JAN SZPONDER

T. Janowski, ..., J. Wawszczak: Analizator harmonicznych niskich częstotliwości. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 249—262.

STEFAN SZUBA

...: Metoda pomiaru charakterystyk i parametrów statycznych tranzystorów bipolarnych pracujących na granicy stanów zatkania i przewodzenia. *ZNT WSiInż. Elektryka* 1972, s. 83—98.

ANNA SZYNAL

...: O nierównościach dotyczących współczynników funkcji α -spiralnie wypukłych. *ZNT WSiInż. Matematyka, Fizyka, Chemia* 1972, s. 15—20.

..., J. Szynal, S. Wajler: O promieniach wypukłości dla pewnych klas funkcji analitycznych. *Tamże*, s. 21—30.

EDWARD JERZY SPIEWŁA

F. Jaśkowski, J. Skierczyńska, ...: Pomiar oporu elektrycznego błon komórek *Nitella Mucronata*. *Annales UMCS Sect. AA* 1968, vol. XXIII, s. 265—273.

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyń-

ski, ..., M. Wiertel, R. Żołnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowania wyników pomiarów. Lublin, WSInż. 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiarzy promieniowania jądowego, ss. 72.

J. Skierczyńska, ..., R. Żołnierczuk: Opór elektryczny komórek Characeae, mierzony równoległe metodami elektrod zewnętrznych i wewnętrznych. W: Materiały II ogólnopolskiego sympozjum biofizyki. Lublin, PTBiPTF 1970, s. 40—41.

W. Bulanda, J. Skierczyńska, J. Siewewiesiuk, ...: Pomiarzy oporu wewnętrznego komórek Characeae. Tamże, s. 39—40.

...: Zastosowanie mikroelektrod metalowych i cieczowych do badania niektórych parametrów elektrycznych komórek Characeae. *FSS Lubl. Sect. C.* 1971, vol. XI, s. 37—51.

J. Skierczyńska, R. Żołnierczuk, ..., W. Bulanda, A. Przygodzka: Pomiarzy oporu elektrycznego błon komórek Characeae, przeprowadzone równoległe elektrodami zewnętrznymi i mikroelektrodami. *Annales UMCS Sect. AA* 1971/1972, vol. XXVI/XXVII, s. 41—48.

J. Skierczyńska, R. Żołnierczuk, ..., W. Bulanda and A. Przygodzka: Measurements of Membrane Resistance of Characeae with External Electrodes and Microelectrodes. *J. of Exp. Bot.* 1972, vol. 23, nr 76, s. 591—599.

R. Żołnierczuk, ..., J. Skierczyńska: Zmiany oporu błony komórek Characeae, wywołane procesem wprowadzania mikroelektrod. *FSS Lubl. Sect. C.* 1972, vol. XIV, s. 11—14.

..., R. Żołnierczuk, J. Skierczyńska: Zmiany oporu podłużnego komórek Characeae. Tamże, s. 15—20.

J. Skierczyńska, R. Żołnierczuk, ..., W. Bulanda, A. Przygodzka, J. Siewewiesiuk: Membrane Resistance of Characeae obtained by Microelectrodes and External Contact Method with Direct and Alternating Currents. W: IV International Biophysics Congress. Moscau 1972, E, IX a.

W. Bulanda, J. Skierczyńska, ..., R. Żołnierczuk: The Longitudinal Resistance of Characeae. Tamże E. XXV, a 5 II.

J. Skierczyńska, ..., W. Bulanda, R. Żołnierczuk, J. Siewewiesiuk: Variations of the Longitudinal Electrical Resis-

tance of Characeae. *J. of Exp. Bot.* 1973, vol. 24, nr 78, s. 47—63.

—, R. Zołnierczuk, J. Skierczyńska: Oporo-pojemnościowy model błony komórkowej. W: I Zjazd Polskiego Towarzystwa Biofizycznego (streszczenia prac). Łódź 1973, s. 57—58.

R. Zołnierczuk, —, J. Skierczyńska: Wpływ zmian potencjału elektrycznego błony komórek Characeae na wartość jej pojemności i oporu. *Tamże*, s. 58—59.

BOGUSŁAW TENDAJ

J. Hawliczek, —: Wpływ zanieczyszczeń na wydajność redukcji w piecu fosforowym. *Chem. Stos.* 1962, t. 6, s. 63—78.

—: O otrzymywaniu fosforu białego przy użyciu gazu ziemnego. *Prz. Chem.* 1964, t. 43, s. 596—598.

J. Schroeder, —: Badania nad możliwością równoczesnego otrzymywania fosforu i termofosfatu. *Prz. Chem.* 1969, t. 48, s. 70—72.

—: Podstawy procesu otrzymywania fosforu białego. *Wiad. Chem.* 1969, t. 23, s. 747—758.

J. Schroeder, —: Temperatury topnienia żużli krzemiano-wapniowych zawierających fosforany. *Prz. Chem.* 1970, t. 49, s. 79—81.

—: Produkcja tomasyny. *Prz. Chem.* 1970, t. 49, s. 133—136.

J. Schroeder, S. Zieliński, W. Skudlarska, —: Fizykochemiczne podstawy ekstrakcyjnych procesów wytwarzania kwasu fosforowego. *Przem. Chem.* 1970, t. 49, s. 471—475.

J. Schroeder, W. Skudlarska, —, S. Zieliński: Nowoczesne metody wytwarzania ekstrakcyjnego kwasu fosforowego w procesie dwuwodnianowym. *Prz. Chem.* 1971, t. 50, s. 417—422.

J. Schroeder, W. Skudlarska, —, S. Zieliński: Nowoczesne metody wytwarzania ekstrakcyjnego kwasu fosforowego w procesach półwodnianowo-dwuwodnianowych, półwodnianowych i anhydrytowych. *Prz. Chem.* 1971, t. 50, s. 487—491.

J. Schroeder, —, W. Skudlarska, S. Zieliński: Rozpuszczalność i warunki krystalizacji siarczanu wapniowego podczas produkcji ekstrakcyjnego kwasu fosforowego. *Prz. Chem.* 1971, t. 50, s. 783—787.

J. Schroeder, ..., A. Kołaczkowski: Termiczna analiza różnicowa szklistych żużli zawierających fosforany. *Chem. Stos.* 1971, t. 15, s. 385—394.

...: Zawartość ferrytu i węgla a odporność na korozję naprężeniową stali i staliw o austenitycznej osnowie. *Ochrona przed korozją* 1973, t. 16, s. 14—18.

ZYGMUNT TOMASZEWICZ

...: Rozwój elektrowni miejskiej w Grodnie. *Niemen* 1938.

...: Elektrownia w Jaworznie. *Wiad. elektr.* 1951, nr 7—8.

...: Współpraca elektrowni wodnych w systemie energetycznym. *Gospodarka Wodna* 1953, nr 5.

...: Gospodarka elektroenergetyczna w przemyśle. *Lublin, WSiInż.* 1970, cz. I, ss. 286.

Toż., 1971, cz. II, ss. 214.

WITOLD TYM

...: Cas singulier du problème de Goursat pour l'équation hyperbolique $s = f(x, y, p, q)$. *Annales UMCS Sect. A* 1959, vol. XIII.

J. Kisiński, ...: Sur la convergence des approximations successives pour l'équation $\delta^2 z / \delta x \delta y = f(x, y, z, \delta z / \delta x, \delta z / \delta y)$. *Annales UMCS Sect. A* 1962, vol. XVI, s. 66—69.

SZYMON UNGIER

...: Niektóre problemy elektroosmotycznego osuszania budowl. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 279—292.

JAN WAWSZCZAK

T. Janowski, ...: Doświadczalne badanie metod wyznaczania napięcia w magnetycznych potrajaczach częstotliwości. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 215—248.

T. Janowski, J. Szponder, ...: Analizator harmonicznych niskich częstotliwości. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 249—262.

T. Janowski, ...: Napięcie wyjściowe transformatorowego potrajacza częstotliwości. *Prz. Elektrot.* 1972, nr 1, s. 15—20.

MARIAN WIERTEL

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Melidzon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Śpiewła —, R. Zolnierczuk: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, WSiInż. 1968, ss. 232.

Toż. cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. cz. V. Pomiary promieniowania jądrowego, ss. 72.

...: Demonstracja ruchu falowego na powierzchni wody. *Fizyka w Szkole* 1972, nr 1.

STANISŁAW WINNICKI

...: Gospodarka materiałowa w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej w woj. lubelskim. *Gosp. Mater.* 1963, nr 7, s. 233—234.

...: O czynach społecznych krytycznie. *Rada Narodowa* 1965, nr 28, s. 16.

...: Budownictwo mieszkaniowe na Lubelszczyźnie. *GAT* 1966, nr 1, s. 13.

...: Planowanie a problem kadr w gospodarce mieszkaniowej Lubelszczyzny. *Investycje i Budownictwo* 1966, nr 4, s. 30.

...: Przemysł Lubelszczyzny czynnikiem miastotwórczym. *GAT* 1970, nr 3, s. 22—23.

...: Ujemne skutki urbanizacji. *Kamena*, 1971, nr 26, s. 5.

...: Demokratyczne aspekty urbanizacji Lubelszczyzny. *Kam.* 1972, nr 2, s. 3, 11.

...: [polemika] Listy do Kameny. Demograficzne aspekty urbanizacji Lubelszczyzny. *Kam.* 1972.

...: Odwrót od wielkich miast. *Kam.* 1972, nr 9, s. 10.

EDWARD WŁODARCZYK

A. Hadrawa, ...: Konstrukcja prasy tunelowej, wykonanej w WSK Swidnik. *Prz. Racjonal.* 1961.

MARIUSZ WRÓŃSKI

K. Zagórski, M. Brandel, F. Gryczuk, ...: Próby wykorzystania układu oksydoredukcyjnego Fe^{2+}/Fe^{3+} do charakterystyki właściwości antykorozyjnych stali stopowych. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 67—75.

KAZIMIERZ ZAGÓRSKI

...: Sposób wytwarzania kwasu glukonowego. Patent nr 37378. *Opis patentowy PRL*, 15 II 1955.

...: Sposób uwalniania roztworów glukonianu wapnia lub galakto-glukonianu wapnia od substancji gorączkotwórczych (pirogennych). Patent nr 37732. *Opis patentowy PRL*, 16 V 1955.

T. Krwawicz, ...: Doświadczenia usuwania odłamka miedzi z ciała szklanego *in vitro* sposobem elektrochemicznym. *Klinika Oczna* 1957, t. 27, nr 3a, s. 429—436.

A. Waksmundzki, ...: Badanie stopnia polimeryzacji dekstranu klinicznego za pomocą kolorymetrycznej metody oznaczania grup końcowych. *Przem. Chem.* 1958, 37, s. 48—51.

T. Krwawicz, ...: Experimental electrochemical removal of copper splinters from the isolated vitreous. *British Journal of Ophthalmology* 1958, vol. 42, nr 8, s. 494.

...: Określenie zawartości kwasu askorbinowego w ciałku szklanym metodą elektrochemiczną. Pamiątnik 26 Zjazdu PTO. Szczecin 1958, s. 261—264.

T. Krwawicz, ...: Elektrochemiczne oznaczanie poziomu

kwasu askorbinowego w ciałku szklistym oczu dotkniętych nowotworem wewnątrzgałkowym. *Pamiętnik 26 Zjazdu PTO. Szczecin 1958*, s. 266—269.

K. Gerkowicz, ...: Elektrochemiczne oznaczanie przechodzenia do przedniej komory kwasu askorbinowego wstrzykniętego pod spojówkę. W: *Pamiętnik 26 Zjazdu PTO. Szczecin 1958*, s. 270—274.

...: Hydrolityczne badania śluzu Inu. *Annales UMCS Sect. AA 1959*, vol. XIV, 4, s. 59—86.

T. Krwawicz, B. Szware, ...: Próby oszczędzającego oczyszczania zakażonych ran i owrzodzeń rogówki. *Klinika Oczna 1960*, nr 30, s. 27—32.

..., M. Kielczewska: Obciążenie powierzchni wrzenia jako kryterium sprawności aparatów do destylacji wody. *Farmacja Polska 1960*, nr 13—14, s. 249—252.

T. Krwawicz, B. Szware, ...: Badania doświadczalne nad zastosowaniem liofilizowanego przeszczepu w warstwowej keratoplastyce śródrogówkowej. *Klinika Oczna 1960*, nr 30, s. 351—360.

..., Z. Francki: Badania przebiegu hydrolizy dekstranu w obecności katjonitu wodorowego. *Annales UMCS Sect. D 1960*, vol. XV, 39, s. 433—440.

..., J. Pilat: Badania przebiegu sterylizacji roztworów w dużych pojemnikach. *Farmacja Polska 1961*, nr 3, s. 54—56.

...: Uwagi techniczne dotyczące oszczędzającego sposobu przeprowadzania liofilizacji tkanki rogówkowej. *Annales UMCS Sect. D 1961*, vol. XVI, 34, s. 399—406.

...: O możliwości bezpośredniego pomiaru potencjałów oksydacyjnych nieodwracalnych układów organicznych. *Annales UMCS Sect. AA 1962*, vol. XVII, 13, s. 159—192.

...: Elektromechaniczne badania kinetyki reakcji uwodorniania na kontaktach niklowych. *Annales UMCS Sect. AA 1964*, vol. XVIII, 3, s. 1—35.

T. Krwawicz, ..., B. Szware: Badania doświadczalne nad możliwością zahamowania działania chemicznego odłamka miedzi tkwiącego w ciele szklistym. *Klinika Oczna 1966*, t. 36, nr 1, s. 1—5.

Toż. Experimental investigations on the possibility of inhibition of the chemical action of a copper splinter in the vitreum. *Polish Medical Journal 1966*, vol. V, nr 2, s. 466—471.

..., T. Węgrzecki: Prosty sposób otrzymywania substancji grupowej A i B ze śliny wydzielaczy. *Diagnostyka Laboratoryjna* 1967, nr 4, s. 321—325.

Toż. Eine vereinfachte Methode zur Gewinnung von A- und B-Blutgruppensubstanz aus menschlichem. *Zeitschrift medizinische Labortechnik* 1967, t. 8, z. 5, s. 274—276.

[K. Majdiuk, Z. Ratajewicz, J. Skierczyński, K. Zagórski]: Podstawy miernictwa laboratoryjnego. Materiały pomocnicze pod redakcją J. Skierczyńskiego. Lublin, Komitet Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN oraz pracowni miernictwa elektrycznego, chemii i fizyki WSiInż. 1967, ss. 182 (cz. II ...: Elektrochemiczne metody instrumentalne, s. 71—86).

B. Szwarz, ...: Udoskonalenie urządzenia do równoczesnej liofilizacji większej liczby przeszczepów rogówkowych. *Klinika Oczna* 1967, t. 37, s. 271—274.

Ćwiczenia z chemii technicznej. Opracowane przez zespół chemii technicznej pod redakcją Z. Ratajewicza i ..., Lublin, WSiInż. 1968, ss. 175.

..., I. Wośko, W. Niemyski: Wzajemne reakcje fizykochemiczne wstępców niektórych gatunków stali i otaczających żywych tkanek. *ZNT WSiInż.* 1969, s. 66—77.

Toż. *Chirurgia Narządu Ruchu Ortopedia Polska* 1970, t. XXXV, nr 2, s. 253—258.

L. Mierzwa, D. Ratajewicz, Z. Ratajewicz, J. Sawa, K. Stelmach, ...: Laboratorium chemii technicznej. Opracował zespół chemii technicznej pod redakcją Z. Ratajewicza i ..., Lublin, WSiInż. 1970, ss. 156.

...: Materiały pomocnicze do wykładów chemii technicznej. Lublin, WSiInż. 1970, ss. 244.

...: M. Brandel, F. Gryczuk, M. Wroński: Próby wykorzystania układu oksydoredukcyjnego Fe^{2+}/Fe^{3+} do charakterystyki właściwości antykorozyjnych stali stopowych. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 13, s. 67—75.

ADOLF ZDŻYŁOWSKI

...: Dyspozycja materiałami na cele produkcyjne w przedsiębiorstwie przemysłowym. *Organizacja Samorząd i Zarządanie*, 1967, nr 2, s. 67—72.

...: Problematyka współpracy kooperacyjnej na przykładzie produkcji motocyklowej w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Swidniku. W: *Ekonomiczne i organizacyjne problemy kooperacji przemysłowej*. Lublin, TNOiK 1967, s. 80—101.

...: Ekonomiczne i organizacyjne aspekty gospodarki zapasami materiałowymi w przedsiębiorstwie przemysłowym — synteza krajowej konferencji naukowej. *Prz. Organ.* 1968, nr 12, s. 43—44.

...: Wykorzystanie czasu pracy kadry kierowniczej na przykładzie badań pracy służby gospodarki materiałowej w 12 dużych przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego. *Cz. I. Gosp. Mater.* 1969, nr 15, s. 508—510.

Toż. *Cz. II. Gosp. Mater.* 1969, nr 16, s. 551—555.

...: O właściwą treść gospodarki zapasami materiałowymi w przedsiębiorstwie przemysłowym. *Gosp. Mater.* 1971, nr 9, s. 303—304.

R. Bączek, ...: Nowy system bodźców — co należało ulepszyć. *Życie Gosp.* 30 VII 1971, nr 22.

...: Koordynacja zarządzania gospodarką materiałową w przedsiębiorstwie przemysłowym (na przykładzie dużego przedsiębiorstwa przemysłu maszynowego). *Gosp. Mater.* 1971, nr 20, s. 692—695.

...: Gospodarka materiałowa — dziedzina wymagająca najpilniej usprawnień. *Szt. Ludu* 4 X 1971.

R. Bączek, ...: W sprawie zmian systemu zarządzania przemysłem. *Szt. Ludu* 16 XI 1971.

...: Organizacja gospodarki materiałowej przedsiębiorstwa przemysłowego — odbiorcy jako czynnik kształtujący efektywność jego działania w reformowanym modelu gospodarczym. W: *Mechanizm funkcjonowania obrotu towarowego środkami produkcji w reformowanym modelu gospodarczym*. Lublin, TNOiK 1972, ss. 40.

...: Przedsiębiorstwo przemysłowe głównym źródłem usprawnień gospodarki materiałowej (brak zainteresowania — brak odpowiedzialności). *Tryb. Ludu* 20 IX 1973.

...: Kierunki doskonalenia gospodarki materiałowej. *Gosp. Mater.* XII 1973, nr 23.

..., Zb. Siarkowski: Układy częściowo zrównoważonych niekompletnych bloków. *ZNT WSiInż.* 1971, s. 25—52.

RYSZARD ŻOLNIERCZUK

M. Bobyk, W. Gustaw, J. Kowalik, B. Kuśmiderska, J. Meldizon, B. Rejniewicz, T. Rybka, Cz. Rybka, J. Skierczyński, E. Spiewła, M. Wiertel, ...: Laboratorium pomiarów fizycznych. Pod redakcją J. Skierczyńskiego. Cz. I. Ogólne zasady pomiarów laboratoryjnych i opracowywania wyników pomiarów. Lublin, *WSiInż.* 1968, ss. 232.

Toż. Cz. II. Mechanika i ciepło, ss. 216.

Toż. Cz. III. Elektryczność i magnetyzm, ss. 233.

Toż. Cz. IV. Optyka i promieniowanie, ss. 167.

Toż. Cz. V. Pomiary promieniowania jądrowego, ss. 72.

W. Bulanda, J. Skierczyńska, ...: Analiza zależności R i C błon komórek Characeae od częstotliwości prądu. *Annales UMCS Sect. AA* 1968, vol. XXIII, s. 287—297.

J. Skierczyńska, E. Spiewła, ...: Opór elektryczny komórek Characeae, mierzony równolegle metodami elektrod zewnętrznych i wewnętrznych. W: *Materiały II ogólnopolskiego sympozjum biofizyki*. Lublin, PTB i PTF 1970, s. 40—41.

J. Skierczyńska, ...: E. Spiewła, W. Bulanda, A. Przygodzka: Measurements of Membrane Resistance of Characeae with External Elektrodes and Mikroelektrodes. *J. of Exp. Bot.* 1972, vol. 23, nr 76, s. 591—599.

...: Pomiar impedancji komórek *Nitelopsis obtusa* metodą elektrod zewnętrznych. *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. XI, s. 53—71.

J. Skierczyńska, E. Spiewła, W. Bulanda, ..., and J. Siewleskiuk: Variations of the Longitudinal Electrical Resistance of Characeae. *J. of Exp. Bot.* 1972, vol. 24, nr 78, s. 47—63.

J. Skierczyńska, ..., and W. Bulanda: Impedance of *Nitelopsis obtusa* Cells at Low Frequencies. *J. of Exp. Bot.* 1972, vol. 24, nr 78, s. 40—46.

J. Skierczyńska, ..., E. Spiewła, W. Bulanda, A. Przygodzka: Pomiar oporu elektrycznego błon komórek Characeae, przeprowadzone równoległe elektrodami zewnętrznymi i mikroelektrodami. *Annales UMCS Sect. AA* 1971/1972, vol. XXVI/XXVII, s. 41—48.

E. Spiewła, ..., J. Skierczyńska: Zmiany oporu podłużnego Characeae, *FSS Lubl. Sect. C* 1972, vol. 14, s. 15—20.

PIOTR ZUKOWSKI

..., Cz. Dacka: Oszacowanie rozwiązań równań różniczkowych liniowych i ich pochodnych. *ZNT WSI^{inż.}* 1971, s. 53—62.

M. Bojarska, S. Janicki, ...: Materiały pomocnicze do wykładu i ćwiczeń z techniki obliczeniowej oraz do laboratorium z metod numerycznych. Lublin, *WSI^{inż.}* 1972.

E. Spiewła, ..., J. Skierczyńska: Oporo-pojemnościowy model błony komórkowej. W: I Zjazd Polskiego Towarzystwa Biofizycznego (streszczenie prac). Łódź 1973, s. 57—58.

..., E. Spiewła, J. Skierczyńska: Wpływ zmian potencjału elektrycznego błony komórek Characeae na wartość jej pojemności i oporu. Tamże, s. 58—59.

ABSOLWENCI

W okresie dwudziestolecia, tj. do końca roku akademickiego 1972/73 (zaliczono tu również tych absolwentów, którzy powtarzały sam egzamin dyplomowy w terminie późniejszym, do marca 1974 r.), Uczelnia wykształciła 2685 inżynierów. Wydział Mechaniczny ukończyły 1434 osoby, Budownictwa Lądowego — 646 i Elektryczny — 605. Pierwszych 8 dyplomów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej wydano w 1957 r. Dużo szybszy wzrost liczby studentów nastąpił dopiero po utworzeniu studiów dziennych. W 1968 r. WSiInż. ukończyło 170 osób, a 1971 r., gdy funkcjonowały zarówno studia dla pracujących jak i stacjonarne, liczba absolwentów wzrosła do 436 i w 1973 r. — 574.

Nazwiska absolwentów umieszczono alfabetycznie w trzech grupach, reprezentowanych przez Wydział Mechaniczny, Budownictwa Lądowego i Elektryczny, oddzielnie dla studiów wieczorowych, zaocznych i dziennych.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

STUDIA WIECZOROWE

1957

Leszek Bogucki, Antoni Ficoń, Stefan Galicki, Jan Jończyk, Piotr Machnac, Roman Malinowski, Henryk Pać, Jan Pioś.

1958

Jerzy Borkowski, Stanisław Bruszewski, Kazimierz Burdzy, Kazimierz Dereń, Stanisław Dybek, Wiesław Jabłoński, Józef Haraś, Zbigniew Klimkiewicz, Krzysztof Koziara, Romuald Kulakowski, Zdzisław Kutnik, Zenon Maciukiewicz, Marian Mastalerz, Ryszard Miernicki, Henryk Miłoś, Włodzimierz Niemyski, Zygmunt Otoliński, Marian Palik, Henryk Pawłowski, Adolf Parol, Tadeusz Pełczarski, Emilian Radkowski, Cezary Romatowski, Janusz Rybka, Józef Serodyka, Jan Skowronek, Józef Socha, Czesław Śmigala, Tadeusz Tudek, Kazimierz Viscardi, Jerzy Wiśniewski, Olgierd Wojdat, Stanisław Woźniak, Kazimierz Wójcik, Antoni Żebrowski.

1959

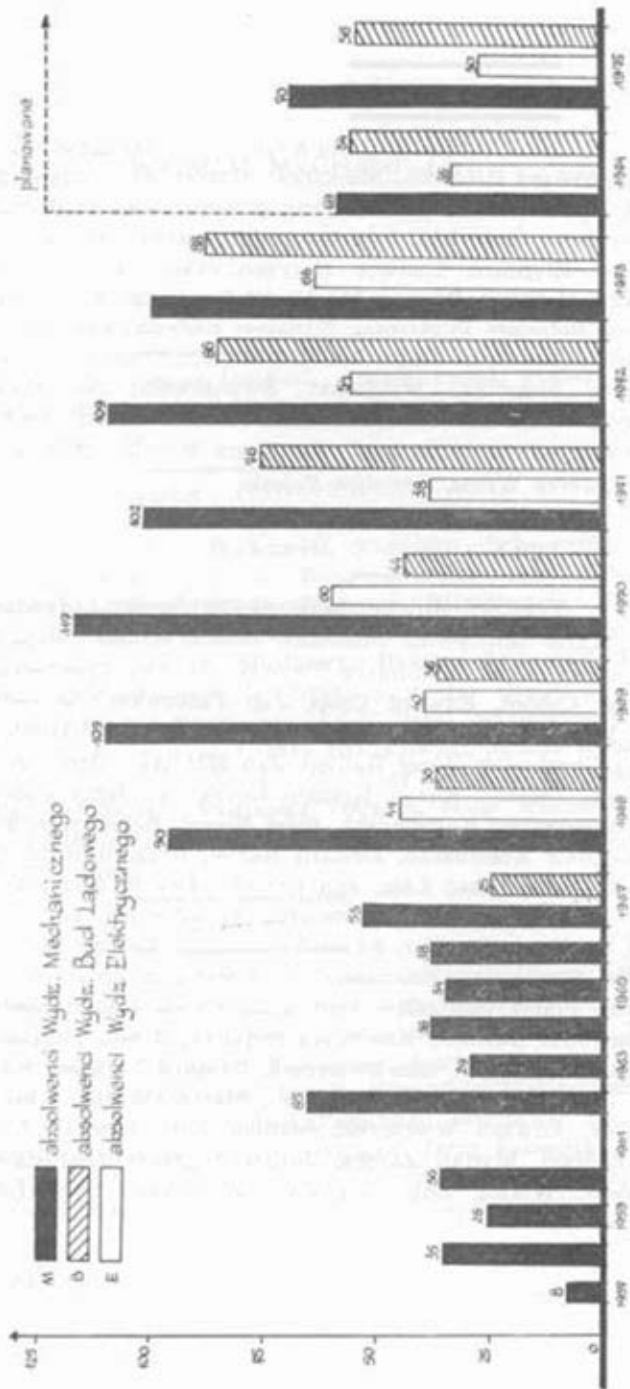
Bolesław Boczkowski, Leonard Cydzik, Ryszard Dawid, Tadeusz Dudzicz, Alojzy Hermanowicz, Aleksander Janicki, Bartłomiej Koper, Władysław Kosowski, Marian Kowalczyk, Stanisław Kowalczyk, Lucjan Kowalski, Witold Krajewski, Bartłomiej Lisiak, Eugeniusz Masierowski, Tadeusz Nugórny, Wiesław Pallchleb, Bronisław Popławski, Leopold Pyliński, Karol Rypulak, Jerzy Skoczylas, Władysław Sołowski, Zbigniew Szczęsny, Jan Szymanek, Jerzy Więch, Władysław Włodarczyk, Lucjan Żukowski.

1960

Józef Adameczyk, Jan Augustynek, Jarosław Bańkowski, Edward Blachnia, Stanisław Blaszkiewicz, Zdzisław Ciećko, Roman Drogomirecki, Jerzy Duszkiewicz, Waldemar Greszta, Jerzy Gutowski, Michał Habdas, Roman Janczarek, Stanisław Klepcarz, Ludwik Krzyżanowski, Jan Kulicki, Tadeusz Ludwikow, Edward Mucha, Stefan Pietrzak, Marian Poleczak, Bolesław Popławski, Zdzisław Różycki, Franciszek Sączkowski, Zygmunt Skiba, Tadeusz Sontag, Henryk Soszka, Kazimierz Stępnia, Waldemar Światłowski, Stanisław Szewczyk, Kazimierz Tomaszewicz, Antoni Wiater, Jerzy Witkowski, Witold Witkowski, Kazimierz Wójcik, Zbigniew Wrzolek, Jerzy Wrzos, Zdzisław Zaleski.

1962

Zygmunt Antolak, Edward Bartoszewski, Teodor Bielski, Karol Binkiewicz, Stanisław Blasik, Ryszard Bujalski, Ryszard Burak, Kazimierz Cisowski, Roman Czarnecki, Stanisław Czobot, Edward Czop, Jan Falkowski, Ryszard Gdula, Wiesław Goldman, Alfred Grabowski, Jerzy Grygo, Tadeusz Gumieniak, Józef Halliop, Jan Haratyk, Alfred Jędrzejewski, Czesław Karoń, Ryszard Koczkodaj, Jerzy Kolański, Mieczysław Kołodziński, Józef Kopeć, Bolesław Korbel, Zbigniew Kościuszko, Edward Kozieł, Ryszard Kubiak, Zdzisław Lorek, Józef Lotz, Jan Labuda, Leszek Michalak, Antoni Michel, Henryk Miciuła, Henryk Mielnik, Tadeusz Mitura, Stanisław Olender, Edward Oleszczuk, Roman Panas, Zbigniew Pawłowski, Kazimierz Pawłowski, Zbigniew Piekarz, Jan Platek, Stanisław Postawski, Czesław Romanowski, Eugeniusz Rusinek, Kazimiera Rypulak, Zenon Sierpiński, Daniel Szymanek, Jan Świerczek, Ryszard Taracha, Romuald Tukendorf, Henryk Wąchocki, Marian Wąsik, Adam Wieczorek, Edward Wieczorek, Szymon Zajączkowski, Tadeusz Zaorski, Marian Zaręba, Julian Zygmunt, Stanisław Zarczyński, Wiktor Żuk, Stanisław Kuśmirek, Krzysztof Kwietniewski.

LICZBA ABSOLWENTÓW STUDIÓW DLA PRACUJĄCYCH W LATACH 1957-1973

1963

Władysław Adamczak, Tadeusz Baranowski, Leszek Bartkiewicz, Zygmunt Calka, Michał Chmielewski, Jerzy Czugała, Jerzy Filip, Tadeusz Kamiński, Tadeusz Kania, Witold Kielbiński, Jerzy Korzec, Jan Kraska, Jerzy Kuźma, Marian Lewandowski, Włodzimierz Lorenc, Władysław Malinowski, Tadeusz Marczuk, Waclaw Mazur, Stanisław Mochnej, Edward Mróz, Marian Patkowski, Jan Popławski, Tadeusz Rachlewicz, Mieczysław Sadowski, Oleg Sikirycki, Jerzy Stawowczyk, Marian Usarek, Jerzy Wysocki, Adam Zajac.

1964

Janusz Barański, Ryszard Bartoszek, Czesław Błazejczyk, Józef Budziszewski, Jan Bury, Lucjan Charytanowicz, Lech Chrzanowski, Ryszard Chwesiuk, Władysław Czuwaj, Roman Dąbrowski, Wiesław Doroba, Henryk Drabiszewski, Henryk Dybicki, Henryk Ignasiak, Antoni Jarosz, Edward Kobek, Adam Kędzior, Tadeusz Lewkowicz, Ryszard Magdziak, Henryk Marecki, Jerzy Marczak, Janusz Mazurek, Ignacy Niedziela, Zbigniew Paluch, Jan Patkowski, Ryszard Pawlak, Janusz Rachańczyk, Ryszard Raus, Henryk Salerek, Jan Sasko, Szymon Sikora, Waclaw Strzałkowski, Stanisław Szabala, Lucjan Sznajder, Ryszard Willand, Jan Winiarczyk, Artur Zatorski, Janusz Żurek.

1965

Bogusław Banaszek, Bogdan Biernacki, Waclaw Bolesławski, Władysław Burdan, Aleksander Franczak, Jan Janczewski, Wieńczysław Kiciak, Jan Koniuszewski, Jan Klingiert, Dionizy Klos, Wiesław Kosecki, Zygmunt Kryczko, Kazimierz Kwarciański, Saturnin Lasota, Franciszek Leśniak, Adam Liszka, Kazimierz Lutek, Henryk Machnik, Tadeusz Michel, Józef Naklicki, Stefan Nastkowski, Teofil Nowosad, Modest Owoniszko, Roman Partyka, Bolesław Pasternak, Krzysztof Pastwa, Stefan Rożek, Czesław Sziendak, Kazimierz Tarasiuk, Tadeusz Tarka, Zygmunt Tor, Antoni Wojtek, Marian Zabłocki, Stefan Zmurek.

1966

Julian Bajun, Andrzej Bartosiewicz, Gustaw Bęcał, Roman Burbelka, Feliks Dragan, Zbigniew Drzazga, Bolesław Gawda, Mieczysław Gawda, Piotr Gależa, Józef Gołębiowski, Marian Gołuszek, Józef Górka, Mieczysław Grzesiak, Jan Kamiński, Marian Kimbar, Zenon Kościuk, Feliks Korol, Hipolit Koziol, Sławomir Kozłowski, Michał Lis, Henryk Labędzki, Józef Łodej, Ryszard Łowczak, Korneliusz Luciuk, Józef Nieścionik, Antoni Nowak, Alojzy Ogierman, Mieczysław Pietrak, Stanisław Pietyra, Stanisław Sadowski, Zdzisław Surdacki, Stanisław Szkołut, Włodzimierz Szwendrowski, Stanisław Tarczyński, Czesław Tutak, Józef Wolski, Władysław Zajac, Henryk Kraczkowski.

1967

Mieczysław Adamiec, Zdzisław Chyliński, Zbigniew Bujak, Kazimierz Deryło, Leonard Dobieżyński, Eugeniusz Głowacki, Zdzisław Grodek, Ryszard Jarosiewicz, Jan Kaniewski, Aleksandra Klín, Marian Klín, Klaudiusz Kołodziej, Julian Kowalczyk, Jan Kowalski, Tadeusz Kosiński, Stefan Kuśmierz, Marian Maliszewski, Izabella Marczewska, Marian Mech, Ryszard Michalski, Tadeusz Michałowski, Janusz Pieczuła, Waclaw Poleszak, Henryk Porzak, Lubosław Pruszkowski, Bolesław Sablik, Józef Szczepan, Sławomir Ślepowroński, Leon Śliwczynski, Mieczysław Wasilewicz, Sergiusz Wilk, Anna Wilkołazka, Zdzisław Zbański, Stanisław Zdunek, Jan Zygo, Mikołaj Żelazko.

1968

Józef Abramczyk, Henryk Antoniak, Zbigniew Bartoszewicz, Leszek Boguszewski, Jan Borkowicz, Tomasz Bury, Bolesław Charycki, Jan Dańko, Bazyli Fil, Tadeusz Flis, Eugeniusz Fuchs, Józef Gajda, Ludomir Gągala, Stanisław Gepner, Tadeusz Gryciuk, Stefan Howicki, Józef Jurczyński, Henryk Jurecki, Edward Kaliński, Henryk Kazana, Stanisław Komsta, Mieczysław Konaszczuk, Henryk Korszla, Jan Kot, Stanisław Kowalczyk, Stanisław Krasnowski,

Elżbieta Król, Włodzimierz Lewandowski, Roman Lagodowicz, Stanisław Mazur, Jerzy Miciul, Edward Mohaupt, Kazimierz Oberda, Tadeusz Ochnik, Jan Otrębski, Henryk Pietrzyk, Antoni Pochodyła, Stefan Płowaś, Mieczysław Prana-gal, Janusz Przylepa, Edward Rutkowski, Mieczysław Rytel, Jan Sienko, Roman Sopiński, Zenon Szperliński, Marian Rubaj, Bogdan Ścibor, Kazimierz Wawrzyszko, Krzysztof Wesolowski, Bogdan Wróbel, Zdzisław Zadorożny, Tadeusz Zakrzewski, Mieczysław Zarzycki.

1969

Józef Antoszek, Tadeusz Balańda, Eugeniusz Banaszek, Ludwik Banaszek, Andrzej Basak, Eugeniusz Bień, Kazimierz Bojda, Bogumił Borys, Jan Borys, Edward Buczko, Maciej Ciechomski, Franciszek Chrostek, Stanisław Cudziło, Tadeusz Czerski, Bogusław Czuj, Stanisław Czyż, Aleksander Dutkowski, Stanisław Dyczko, Józef Flis, Zdzisław Fronckiewicz, Henryk Frydecki, Edward Gabryś, Waldemar Gębka, Feliks Głab, Czesław Głębocki, Stanisław Główka, Leszek Gołoś, Józef Grudziński, Stanisław Guzowski, Ryszard Janiak, Jan Jednorat, Jan Karyszkowski, Władysław Kawala, Jerzy Kiciak, Paweł Korowajczuk, Henryk Kowaluk, Konstanty Krzyżanowski, Marian Kuzdrałiński, Stanisław Lobodzki, Zdzisław Lukaszuk, Stanisław Lukijańczuk, Tadeusz Maziarz, Józefa Mazur, Marian Mącik, Stefan Michaluk, Wiesław Michalski, Zdzisław Mikłus, Jan Piesko, Bronisław Pikula, Zbigniew Połeszak, Tadeusz Porębski, Bolesław Przybylski, Julian Radzikowski, Jan Romaniuk, Michał Romaniuk, Henryk Sajdlowski, Stanisław Siczek, Bronisław Sierpień, Władysław Stechnij, Andrzej Szczepanik, Romuald Szewczyk, Wiktor Szewera, Tadeusz Szpeflik, Zdzisław Szrejber, Mieczysław Szwed, Romuald Szymczak, Ryszard Śliwiński, Antoni Terlecki, Janusz Wach, Zbigniew Waruczewski, Jan Winniczuk, Alfred Władek, Andrzej Wownysz, Wiesław Wójcik, Janusz Wójtowicz, Stefan Wójtowicz, Eugenia Wronowska, Jerzy Zabłocki, Zygmunt Zalewski, Wiesław Zaworski, Kazimierz Zieliński, Ryszard Zieliński, Antoni Żurowicz, Tomasz Żyta.

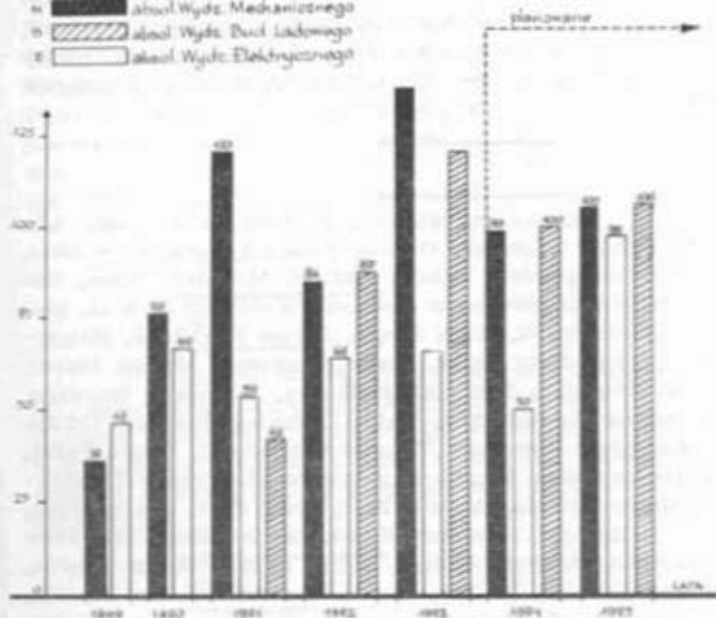
1970

Józef Adameczyk, Stanisław Adameczyk, Bronisław Banach, Edmund Baraniecki, Tadeusz Bieńko, Józef Bodys, Michał Bogdanowicz, Andrzej Białkowski, Czesław Boryga, Sławomir Cymek, Jan Delekta, Bogdan Dobieżyński, Jerzy Dolgań, Jerzy Drobek, Jan Filipowicz, Romuald Gabriel, Janusz Gołębiowski, Tadeusz Gruda, Tadeusz Gwóźdź, Eugeniusz Janicki, Kazimierz Janicki, Wiesław Janicki, Zygmunt Janusz, Edmund Jończyk, Danuta Kalińska, Witold Kamiński, Barbara Kapinos, Piotr Kobus, Janusz Kocot, Ryszard Kołodziej, Jan Komosa, Witold Kosmala, Tadeusz Kotuła, Tadeusz Kowalik, Leon Kowalski, Stanisław Krzewiński, Tadeusz Kurek, Joanna Kurtz, Zbigniew Kuśmierz, Zygryd Kuterek, Michał Laskowski, Józef Łabędź, Tadeusz Luczywek, Ryszard Majewski, Zygmunt Mirosław, Witold Miszczak, Stanisław Mruz, Włodzimierz Oleszczuk, Eugeniusz Orzełowski, Henryk Pączek, Wiesław Piaseczny, Alfred Pieczykolan, Bolesław Pigoń, Zbigniew Pilarski, Ryszard Pisz, Marian Prokopowicz, Eugeniusz Pudło, Józef Rodzik, Ryszard Rutkowski, Stanisław Sieczkarz, Stanisław Słotwiński, Mirosław Stupecki, Eugeniusz Szewczyk, Eugeniusz Szyplowski, Roman Tchórzewski, Eugeniusz Tobolski, Mikołaj Topolewski, Jerzy Wojtysiak, Aleksander Wójtowicz, Anna Wrona, Henryk Wroński, Kazimierz Zachara, Czesław Zdziebłowski, Mieczysław Zwoliński, Zbigniew Zygan.

1971

Zbigniew Adamek, Jerzy Bochnacki, Kazimierz Barański, Jerzy Buczek, Antoni Budny, Henryk Filipczuk, Tadeusz Filipek, Stanisław Filozof, Zbigniew Fuchs, Władysław Grabek, Tadeusz Gubała, Edmund Gugala, Władysław Jakubczyk, Tadeusz Jakubowski, Jan Jankowski, Andrzej Jeżyna, Waclaw Joško, Bronisław Kocot, Jan Kowalczyk, Kazimierz Koziej, Jerzy Kutnik, Edward Kwiatkiewicz, Ryszard Ledwich, Julian Łukasiewicz, Jerzy Makara, Edward Makuch, Wojciech Mikulski, Marian Marciniak, Kazimierz Markowski, Wojciech Mańkiewicz, Mikołaj Martychowicz, Czesław Młynarski, Stanisław Muzyczuk, Czesław Ochal, Marian Pałys, Tadeusz Pawłowicz, Zdzisław Pawłowski,

a ■ absol. Wydz. Mechanicznego
 b ▨ absol. Wydz. Bud. Lądowego
 c □ absol. Wydz. Elektrycznego

**LICZBA ABSOLWENTÓW STUDIÓW STACJONARNYCH
 W LATACH 1969-1975**

Wojciech Piaskowski, Zbigniew Piekarski, Tadeusz Poclupany, Jan Popielewicz, Zdzisław Purta, Kazimierz Rosowski, Jan Rusinek, Bogdan Seredowski, Janusz Skipiła, Alojzy Skwarko, Wiesław Sysa, Michał Szynał, Karol Słiz, Czesław Walenciuk, Tadeusz Władysław, Andrzej Zielonko.

1972

Marian Danielewicz, Zygfryd Dobrowolski, Michał Drelich, Eugeniusz Gajkoś, Edmund Gęca, Lech Giza, Bogdan Grzegorzczak, Henryk Halabis, Mirosław Homa, Roman Jakubczak, Stanisław Jaworski, Waldemar Kawiak, Marian Kołodziejczyk, Jacek Kropp, Janusz Kucharski, Mieczysław Ligęza, Jerzy Lulek, Jerzy Markwart, Marian Mazur, Witold Mazurek, Mieczysław Mizera, Zdzisław Nieradko, Mieczysław Nowogrodzki, Stefan Obraniak, Zygmunt Odzłoba, Eugeniusz Oleszczuk, Tadeusz Oraczewski, Teresa Pałka, Władysław Pałka, Eugeniusz Parzymies, Lechosław Pawłowski, Marian Pikula, Edward Prus, Józef Pyra, Janusz Pyra, Andrzej Różycki, Stanisław Rusek, Marian Rząd, Stanisław Rybkowski, Andrzej Sadlak, Jerzy Sagan, Marek Sapuła, Edward Sobczak, Andrzej Surma Jurałowski, Jan Szostak, Józef Szozda, Kazimierz Szczygieł, Eleonora Szponarowicz, Zbigniew Szpryngiel, Waclaw Szymanek, Tadeusz Terlikowski, Stanisław Tomaszewski, Remigiusz Trzaskowski, Zbigniew Wdowiak, Czesław Wójtowicz, Andrzej Zbarański, Robert Ziętek, Piort Zwoński, Anna Zygan, Józef Zygmontczuk.

1973

Obróbka plastyczna — Elżbieta Bondos, Miron Bylina, Jan Dolecki, Leszek Glerak, Włodzimierz Hermanowicz, Mariusz Hortyński, Eugeniusz Kalakucki, Henryk Kazanecki, Jan Kornacki, Eugeniusz Kostruba, Jerzy Krawczyk, Czesław Malesa, Eugeniusz Mędyk, Stanisław Okapa, Ryszard Paprocki, Leon Popko, Czesław Roźmej, Marek Rychter, Jan Sawka, Mieczysław Startek, Jerzy Trocki, Stanisław Woroch, Zdzisław Zagożdżon, Krzysztof Zarański, Jan Żurawicz; technologia budowy maszyn — Janusz Czyżyk, Urszula H. Filipowicz, Kazimierz Gawroński, Jan Gołc, Roman Grabowski, Kazimierz Jasiński, Czesław Jędrych,

Mieczysław Kaczorowski, Teodor Kobiłko, Roman Krasoń, Władysław Kuruś, Bronisław Kuryło, Wacław Lechnio, Edward Luty, Antoni Leonko, Włodzimierz Martyna, Jakub Miszkurka, Aleksander Olszak, Andrzej Ostrzyżek, Janusz Pawlak, Edward Policha, Franciszek Pomykała, Roman Rozwadowski, Leopold Saj, Ryszard Stanek, Eugeniusz Stelmach, Franciszek Tymicki, Marian Wiater, Roman Wiśliński, Krzysztof Zarański, Józef Zaremba.

STUDIA ZAOCZNE

1967

Gustaw Biegaj, Cezary Bryczek, Stanisław Dubil, Władysław Grzegocki, Władysław Grzesik, Zygmunt Kiełbasa, Zbigniew Konecki, Stanisław Kotwica, Adolf Krawiec, Kazimierz Kuźmicki, Józef Oleszko, Jan Palak, Edward Partyka, Bogumił Piechal, Irena Rusecka, Jan Rusinek, Natalia Wójcik.

1968

Jan Bańczarowski, Stanisław Bednarczyk, Stanisław Bielecki, Marian Celej, Ryszard Czarnecki, Ludwik Dzierżak, Zenon Dzikowski, Edward Goliszek, Zygmunt Gołębiowski, Mieczysław Goś, Stanisław Gozdalski, Krystyna Kasak, Stanisław Kochan, Kazimierz Kwiatkowski, Henryk Kubiś, Zygmunt Kuś, Edward Latko, Czesław Matraszek, Zygmunt Mierzwa, Bolesław Nowak, Ludwik Olesiejuk, Eugeniusz Pastwa, Andrzej Pawlat, Józef Peroń, Mieczysław Pietroń, Sylwester Pyszny, Alojzy Ramolla, Zygmunt Rembisz, Adam Rojek, Henryk Rudzki, Zdzisław Sarzyński, Bogdan Skowron, Henryk Skrok, Zdzisław Szczygieł, Mateusz Szymczyk, Roman Wereszczyński, Bolesław Żołądek.

1969

Lucjan Borowski, Franciszek Bruc, Józef Ciepiucha, Czesław Chmielewski, Jan Czuba, Witold Dąbrowski, Jan Goldman, Andrzej Kamiński, Eugeniusz Koszałka, Alek-

sander Kozłowski, Marian Krzeczowski, Kazimierz Krzych, Jan Litwiński, Zbigniew Magryta, Anna Pilch, Czesław Pырzyna, Eugeniusz Rachoń, Zygmunt Rej, Stanisław Sadło, Leszek Skowera, Alfred Szpyrka, Witold Tyzo, Ryszard Wójcik, Adam Zieliński, Marian Zuba.

1970

Jan Adamezyk, Stanisław Adamezyk, Jan Adamiak, Feliks Bartecki, Czesław Będkowski, Marian Boczkowski, Czesław Chęchliński, Stanisław Cieślik, Zbigniew Frącek, Władysław Głas, Jerzy Gutowski, Henryk Janicki, Ferdynand Jankowski, Antoni Jop, Stanisław Jurak, Stanisław Kalita, Tadeusz Koper, Ryszard Kuraszko, Witold Lewandowski, Józef Lenzion, Zenon Lewczuk, Włodzimierz Lapiński, Aleksander Lysiak, Kazimierz Masztaleruk, Stefan Matysiak, Marian Moszyński, Stanisław Mozgawa, Leszek Muszyński, Józef Olejnik, Eugeniusz Pastuszek, Wiesław Piotrowski, Kazimierz Posylnak, Wiesław Rutkowski, Tadeusz Skoczyła, Karol Skrzyński, Leopold Suski, Andrzej Walczak, Franciszek Wereszczyński, Henryk Wilk, Stanisław Winlarski, Marian Wojtas, Stanisław Wójcik.

1971

Józef Cieplak, Konrad Denis, Marian Długosz, Jan Dudek, Stanisław Gajewski, Jan Garbacz, Alfred Gierczak, Mirosław Gumieła, Walenty Harcej, Henryk Jaworski, Kazimierz Jęczeń, Julian Kaleta, Ryszard Kowalski, Wiesław Kozak, Jan Kozłowski, Ludwik Kuraś, Jadwiga Kuźmicka, Henryk Liplak, Stanisław Lyljak, Jadwiga Machniak, Marian Magnowski, Józef Marcisz, Marian Mart, Stefan Miszczuk, Józef Murawski, Marian Nazaruk, Eugeniusz Nowak, Alina Ostrowska, Mieczysław Pentek, Tadeusz Podlasiński, Zbigniew Porębski, Wojciech Pupiel, Waldemar Rams, Stanisław Rogowski, Jerzy Śledziewski, Lucjusz Sobstyl, Czesław Szewc, Stanisław Szymański, Edward Tyc, Andrzej Ulanowski, Władysław Wieluński, Jerzy Wiśniewski, Kazimierz Włas, Albert

Woźniak, Tadeusz Zagórowski, Zygryd Zakrzewski, Maria Zielińska, Wojciech Zieliński, Ryszard Żuber.

1972

Michał Banaś, Kazimierz Baryła, Kazimierz Bobkiewicz, Kazimierz Brodacki, Stanisław Brzozowski, Zbigniew Chwiejczak, Tadeusz Czerepak, Aleksander Czerw, Mieczysław Dutkiewicz, Franciszek Gawroński, Zygmunt Gutowski, Henryk Grządka, Roman Jaszkwicz, Józef Kazanowski, Jan Kierszulis, Stanisław Kluziak, Mieczysław Kobylewski, Henryk Kolczyński, Tadeusz Kosidło, Janusz Kurpiel, Bolesław Lenart, Ignacy Leszko, Waclaw Lipczewski, Janusz Majchrzak, Wojciech Malinowski, Henryk Myszkowski, Michał Nowak, Czesław Pawlicki, Piotr Pietras, Eugeniusz Rojtek, Wiesław Rokita, Marian Rola, Zbigniew Rubaj, Ryszard Siemonek, Wiesław Siłakiewicz, Jan Szczepański, Henryk Tabor, Jan Tuszyński, Mieczysław Tuwalski, Wiesław Wałęka, Franciszek Wieher, Jan Wojtkowski, Zbigniew Wojnicki, Stanisław Woźniak, Mieczysław Wójcik, Leszek Wywiórka, Jan Zawadzki, Henryk Zawistowski, Tadeusz Zaba.

1973

Technologia budowy maszyn — Władysław Banaś, Bolesław Bieliński, Stanisław Błaziak, Jan Bondyra, Bogusław Dams, Jan Dańko, Kazimierz Dawid, Stanisław Dobrzyński, Hieronim Duda, Antoni Dżugaj, Ryszard Głaz-Socha, Leon Górnik, Władysław Knichał, Władysław Klos, Wiesław Komorowski, Henryk Konopka, Witold Korzynek, Stanisław Kozyrski, Józef Krupski, Bolesław Majerczyk, Janusz Malik, Henryk Mirosław, Stanisław Nieróbca, Henryk Pawlak, Edward Piątek, Antoni Pietrzak, Zdzisław Rogowski, Stanisław Rozwadowski, Jerzy Sobiesiak, Roman Sliwczynski, Wiesław Siebielec, Bolesław Szczerbik, Aleksander Szewczuk, Władysław Twardowski, Eugeniusz Trubalski, Romuald Trzeźniak, Kazimierz Wypych, Marian Wesolowski, Władysława Widz, Ryszard Wilk, Józef Zegadło, Stefan Zieliński, Jan Zyska.

STUDIA DZIENNE

1969

Specjalność: obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn — Henryk Bernat, Zbigniew Błachnio, Ryszard Burek, Piotr Chlebk, Ryszard Czarnecki, Ryszard Głażewski, Jacek Gowin, Kazimierz Kalinowski, Edmund Karwat, Wojciech Kasprzyk, Dionizy Kłos, Wojciech Korzeniowski, Marian Loza, Kazimierz Maruszak, Władysław Michałowski, Eugeniusz Momot, Henryk Olszak, Waldemar Pawliński, Stanisław Poleszak, Bolesław Pomorski, Józef Puda, Jan Pyśniak, Andrzej Samborski, Elżbieta Skowron, Aleksander Słowiński, Hubert Staszewski, Waldemar Szajewski, Stanisław Szczepanik, Jerzy Szczuka, Andrzej Szendel, Władysława Wnuk, Marek Wróblewski, Marek Wójtowicz, Adam Ziętek, Jan Zięczuk, Krzysztof Zlotkowski, Marian Zak.

1970

Specjalność: obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn — Włodzimierz Arciszewski, Jacek Asarabowski, Andrzej Banach, Szczepan Bartler, Leszek Belcarz, Ryszard Błach, Tadeusz Bury, Joanna Brzosko, Regina Brzuszek, Stanisław Calka, Michał Cios, Kazimierz Chwesiuk, Bogusław Czech, Janusz Drewnowski, Jerzy Fryc, Marta Furdal, Sławomir Gede, Kazimierz Górecki, Leszek Grodek, Leszek Guz, Stanisław Ignasiak, Stanisław Jasiński, Andrzej Jedliński, Mieczysław Kamiński, Jan Kasperek, Bogdan Kieres, Marek Kiszczyński, Stanisław Kłoda, Stanisław Kotelba, Ryszard Koltunik, Andrzej Korga, Bożena Korona, Bogdan Krasowski, Tadeusz Krzywda, Andrzej Kutnik, Grażyna Kutnik, Leszek Kuśmierz, Dymitr Lenczewski, Dariusz Lewandowski, Jerzy Lipski, Marek Malczewski, Stanisław Markisz, Piotr Maziarczyk, Leonard Maćik, Andrzej Miłkowski, Krzysztof Misluda, Ryszard Mrozek, Jan Młodzianowski, Sławomir Murat, Barbara Niedzielska, Karol Niemiec, Ignacy Nowogrodzki, Zenon Nowak, Krzysztof Oleksiuk, Janusz Odorowicz, Lilianna Odorowicz, Helena Ostaszewska, Edward Pytka, Jan Pańczyk, Ryszard Polski, Bogumił Pisarczyk, Jan Pyszniak, Stanisław Płaska, Dyonii-

zy Rasiński, Marian Saba, Sławomir Szewczyk, Jan Szymański, Witold Szczepanowicz, Mirosława Turek, Ryszard Turski, Waldemar Usidus, Małgorzata Wilczyńska, Stanisław Wiśniewski, Mieczysław Woleń, Bożena Ziarkiewicz, Stanisław Zieliński.

1971

Specjalność: technologia budowy maszyn —

Janusz Adamski, Juliusz Brodziak, Lucjan Bucior, Andrzej Chodkiewicz, Adam Chmielewski, Narcyz Domański, Jan Donicz, Henryk Derlak, Marian Dyńka, Bogdan Fatalski, Leszek Filak, Zbigniew Filozof (Dąbrowski), Jerzy Galejczuk, Ryszard Gałczyński, Marek Ginalski, Jan Głowacki, Józef Golaś, Henryk Gut, Marek Jarzyna, Hanna Jurkowska, Marek Jastrzębski, Agnieszka Jeżowska, Wiesław Jurkiewicz, Janusz Kalwasiński, Jerzy Karcki, Tomasz Kaszak, Leszek Kępa, Maria Kisielewicz, Mieczysław Klajda, Mieczysław Koper, Tadeusz Kościelny, Marta Kotłowska (Zakrzewska), Wojciech Kudra, Anna Lal, Henryk Machaj, Marek Ostaszewski, Zdzisław Paluszkiewicz, Mieczysław Panek, Konstanty Paździór, Krzysztof Pękała, Stefania Pogonowska, Konrad Pylak, Janusz Robak, Zbigniew Romaniszyn, Kazimierz Rybka, Ewa Skublewska, Roman Skublewski, Marianna Smaga, Anna Stola, Jerzy Stoma, Alina Sutkowska, Ryszard Węclawski, Wiesław Wiechecki, Janusz Zakrzewski, Marian Zawisłak, Jerzy Zieliński, Andrzej Zurawicz, Zdzisław Gryczuk;

Specjalność: obróbka plastyczna — Krystyna Bargiel, Stanisław Chmielewski, Andrzej Czupryn, Janusz Dryglewski, Korneliusz Dubicki, Wojciech Józwicki, Józef Kasietczuk, Szczepan Korbus, Halina Kowalska, Sławomir Lewandowski, Krystyna Mącik, Wiesław Naborczyk, Wiesława Oklecińska, Eugeniusz Pawelec, Marian Płowaś, Józef Słyszko.

Specjalność: eksploatacja pojazdów samochodowych — Franciszek Arańny, Michał Bąbol, Andrzej Bielecki, Jerzy Bogusz, Wiktor Brzyski, Mirosława Cieślak, Wojciech Dobrski, Marek Drwał, Mieczysław Fedeńczuk, Henryk Fedeńczuk, Witold Fils, Bronisław Gaca, Tadeusz Gaca, Edward Iżewski, Józef Kamiński, Kazimierz Kamiński, Ryszard Kędzio-

ra, Jan Kiciak, Kazimierz Kowalczyk, Janusz Korzeniowski, Jan Kowalski, Jakub Krawczyk, Adam Kwiatkowski, Jan Kozyra, Leszek Lewandowski, Andrzej Malinowski, Jacenty Majcher, Krzysztof Marciniak, Wojciech Mazur, Jan Misiuda, Stanisław Ożóg, Roman Paluch, Andrzej Podłuski, Bogusław Raciborski, Mieczysław Semesniuk, Stanisław Soja, Paweł Święcki, Bogdan Szumański, Tadeusz Wszelaki, Tadeusz Wójcik, Tomasz Wójcik, Jerzy Wysokiński, Edward Zarębski, Jan Szyszko, Jerzy Scibior, Witold Zeleznicki.

1972

Specjalność: obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn — Danuta Broda, Andrzej Brysiewicz, Tadeusz Buczkowski, Andrzej Czajkowski, Julian Chołuj, Ryszard Duda, Tadeusz Drwonowski, Waldemar Falc, Krzysztof Filipiuk, Ryszard Gębka, Andrzej Jeżewski, Marian Jędrzyńska, Krzysztof Józwiński, Janina Kiszka, Tadeusz Kochanowski, Kazimierz Koleczyński, Ryszard Krzyżanowski, Tadeusz Kuranc, Joanna Kuzia, Edward Lukasiuk, Jerzy Magoch, Krzysztof Marks, Mieczysław Mironowicz, Ludwik Oleszczuk, Zdzisław Osiej, Bogusław Opaliński, Roman Paradowski, Krzysztof Piekarski, Andrzej Pietruczuk, Zbigniew Piłat, Aleksander Rzeźnik, Stanisław Sarafin, Jan Szarapa, Jan Szewczuk, Jan Szymański, Zbigniew Sobczuk, Alfred Tracz, Ryszard Traczuk, Alicja Wolińska, Marian Weisłó, Janusz Wenc, Wojciech Wrona, Kazimierz Zalewski, Zenon Ziętek, Marian Zaba;

specjalność: obróbka plastyczna — Jerzy Bagiński, Elżbieta Chudak, Lech Czap, Zenon Czarnecki, Jan Doboja, Waldemar Grzanka, Jan Jaszczuk, Czesław Kapłon, Joanna Kluziak, Henryk Koszowski, Czesław Nieścior, Stanisław Niećko, Krzysztof Pogorzelec, Czesław Skiba, Janusz Skowronek, Joanna Szyndel;

specjalność: eksploatacja pojazdów samochodowych — Eugeniusz Banachewicz, Henryk Boltuń, Piotr Budzyński, Lech Chlebiński, Bogusław Czerniachowicz, Andrzej Gębala, Leszek Gosławski, Zbigniew Grzesiak, Wiesław Kapica, Krzysztof Kędzierski, Bożenna Kowal, Edward Lewczuk, Wojciech Majewski, Zenon Michałowski, Zenon Orman, Kazimierz Pidek, Ryszard Rossa, Andrzej Sochaj, Wiktor Szy-

borski, Józef Wałkowski, Stanisław Wrona, Jacek Zarzycki, Stefan Ziółkowski.

1973

Technologia budowy maszyn — Teofil Bielecki, Ewa Biłska, Aleksander Borys, Mirosław Bronisz, Andrzej Bronikowski, Bogdan Chabros, Tadeusz Czajkowski, Lidia Czarnecka, Janusz Członkowski, Antoni Czop, Franciszek Dorota, Maria Dymara, Henryk Filak, Regina Gryczak, Tadeusz Grzegorzczak, Janusz Huńczak, Krzysztof Janiak, Stanisław Kallnowski, Krystyna Kanadys, Janusz Karczewski, Jerzy Karczmarz, Krzysztof Kociubiński, Andrzej Kokoszka, Kazimierz Kot, Marek Kozłowski, Franciszek Krajewski, Jan Kulik, Waldemar Lis, Wiesław Ludwikowski, Wiesław Majek, Henryk Mazurek, Waldemar Miącz, Jerzy Mocior, Maciej Motelski, Zbigniew Niedzielak, Piotr Niedziółka, Ryszard Obara, Waldemar Oleksa, Zbigniew Portala, Antoni Posiadała, Stanisław Przystupa, Marek Rejowski, Zygmunt Sadurski, Janina Słodowska-Czubacka, Waldemar Sitniczuk, Tadeusz Słazak, Marian Smala, Jan Sternik, Marek Sulczyński, Barbara Szymańska, Ryszard Szymański, Jerzy Tkaczyk, Ludwik Uchymiak, Jan Urbanek, Bogdan Wałachowski, Henryk Wasiewicz, Józef Wawerek, Zbigniew Wróbel, Józef Wasil, Krzysztof Kujan, Włodzimierz Kula-wiec, Ryszard Sobiepan.

Obróbka plastyczna — Janusz Bobiński, Stanisław Gilas, Zenon Gmurkowski, Stanisław Janowczyk, Mikołaj Jaro-szuk, Jerzy Junak, Zbigniew Koszyniuk, Jerzy Koźmala, Hanna Kubacka, Edward Malachowicz, Jadwiga Mich, Aleksander Miśiuda, Czesław Oleszek, Czesław Rękas, Krzysztof Sierociuk.

Eksploatacja pojazdów — Andrzej Artamonow, Włodzi-mierz Bobowski, Wojciech Borkowski, Jerzy Ciepłiński, Zbigniew Chmiel, Krzysztof Chodkowski, Janusz Gzik, Józef Gzik, Andrzej Huńczak, Jerzy Jaremek, Lech Jewsiej-czyk, Krzysztof Kabala, Kazimierz Koleczyński, Ryszard Korniak, Stanisław Komasa, Marek Kozłowski, Andrzej Kozłowski, Henryk Kuś, Stanisław Langwiński, Jakub Machnikowski, Witold Malec, Mieczysław Małocha, Romuald Marmucki, Bogusław Marzec, Janusz Mierzwiński, M'barek

Nabigh, Henryk Nowak, Krzysztof Nowak, Jan Oleszek, Jerzy Owczarz, Adam Pędziński, Waldemar Pisarski, Stanisław Pudłowski, Tomasz Rokicki, Stanisław Rudnik, Jerzy Skubik, Seweryn Sroka, Andrzej Stachyra, Lesław Steć, Dominik Świątkowski, Zbigniew Surmacz, Stanisław Surmacz, Bernard Szunert, Gabriel Szymaniak, Zdzisław Szyncler, Wojciech Tomaszewski, Zbigniew Tomczyk, Szczepan Waszczuk, Janusz Winnicki, Zygmunt Wiktor, Marek Zalewski, Ryszard Żywicki, Jacenty Żywicki.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA LĄDOWEGO

STUDIA WIECZOROWE

1967

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Mieczysław Bał, Edward Budynkiewicz, Anatoliusz Chojnacki, Zdzisław Dąbrowski, Roland Drozd, Stefan Figurny, Henryk Fijałkowski, Józef Kempisty, Mieczysław Król, Stanisław Król, Władysław Król, Wiesław Nurek, Olgierd Popławski, Antoni Przybylski, Tomasz Plechawski, Andrzej Poppe, Stefan Przesmycki, Ryszard Sikora, Jan Smyk, Stefan Szewczak, Krystian Szyborski, Czesław Tchórzewski, Jerzy Wojtal, Jerzy Zieliński, Marian Zięba.

1968

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Stanisław Bartoszek, Leszek Błaziak, Kazimiera Borowska, Ryszard Domaszewicz, Wojciech Gębacki, Stefan Grzeszczyk, Zofia Golińska, Eugeniusz Iwanicki, Bogdan Janicki, Wiesław Janusz, Stanisław Kloc, Andrzej Kosmala, Józef Kosmala, Mieczysław Krasucki, Stanisław Krawczyk, Krystyna Kudelska, Bogumił Kuźma, Tadeusz Lipski, Henryk Milczek, Kazimierz Płecha, Zbigniew Pietras, Franciszek Pudelko,

Alicja Pszczola, Jerzy Resz, Józef Szypuński, Jan Stefaniak, Antonina Szalak, Józef Tobiasz, Cezary Trzeźniak, Stanisław Wawer, Adam Wujec, Bogusław Witek, Leonard Zaremba, Jan Zdun, Grzegorz Zubilewicz, Joanna Zochowska.

1969

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Witold Bielecki, Jerzy Butryński, Krystyna Choma, Witold Czerwonka, Jerzy Gołofit, Adolf Gutkow, Jakub Hempel, Henryk Hens, Waclaw Kaliszuk, Wiesław Kifner, Jan Koper, Zbigniew Kostecki, Władysław Kozak, Józef Król, Henryk Madej, Władysław Marczak, Roman Marczewski, Jerzy Markowski, Jerzy Niścior, Józef Nowak, Tadeusz Ossowski, Mieczysław Pasternak, Józef Piątek, Edward Podleśny, Władysław Różniewski, Henryk Rymsza, Bogusław Sech, Jan Sielewicz, Tadeusz Staniszewski, Janina Stefaniak, Konrad Stochmalski, Mirosław Szulej, Jerzy Tchórzewski, Jerzy Twaróg, Jan Wacko, Maria Żelazowska.

1970

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Ludwik Antoniak, Jan Bałaban, Zdzisław Badach, Anna Bednarczyk, Franciszek Bubela, Lech Czernaś, Wojciech Doria-Dernałowicz, Jerzy Dąbkowski, Tadeusz Grodecki, Czesław Goławski, Henryk Jaruga, Przemysław Kawęcki, Bogdan Krajewski, Jan Kraśnicki, Tomasz Kryk, Andrzej Kociołek, Grzegorz Koprowski, Ewa Kudelska, Jan Leszcz, Marian Leszko, Ryszard Lutomski, Józef Łapa, Marian Mazur, Stanisław Oleksiewicz, Lucjan Osik, Maciej Paprocki, Wiesław Rodzik, Sylwester Rejmak, Kazimierz Skrzypek, Marian Szczętkowski, Tadeusz Szewczyk, Sławomir Szymański, Jerzy Stańczuk, Janusz Waciński, Czesław Wakulski, Aleksander Wasilewski, Jan Wójtowicz, Zdzisław Żurawski.

1971

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Roman Bednarczyk, Edward Chodkowski, Stanisław Jakubowski, Tadeusz Jaśkiewicz, Tadeusz Jedut, Izidor Kiedrowski, Andrzej Kubajka, Alicja Kijowska, Jan Kozyra, Franciszek

Mazurek, Teresa Mireńska, Mirosław Nestorowicz, Leszek Pojenta, Ryszard Wojewódzki, Witold Woliński, Janusz Wójtowicz, Stanisław Wrona, Waldemar Wróblewski, Leon Zabaryło, Henryk Zalewski, Honorata Zielińska;

Technologia elementów budowlanych i prefabrykatów — Stanisław Borowicz, Zenon Cap, Henryk Chrzanowski, Janina Figlarska, Kazimierz Demski, Jerzy Kucharczyk, Mieczysław Mazur, Tadeusz Piech, Halina Rogoża Gede, Stanisław Rogoża, Ryszard Stępiak, Marian Szurek, Andrzej Wiącek.

1972

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Helena Banach, Józef Banach, Ludomir Chudziak, Stefan Czarnota, Elżbieta Izdebska, Tadeusz Janczak, Elżbieta Karaś, Marian Koziej, Maria Kruk, Henryk Litwin, Jan Michalik, Lucjan Motyka, Janusz Nastaj, Zenobia Naumluk, Wiesław Nieradko, Józef Oźga, Adam Owadowski, Edward Pawłowski, Marian Porębiak, Jan Polański, Helena Piwowarska, Krzysztof Pszczoła, Mieczysław Suwała, Grzegorz Szwaczko, Jan Sztajer, Andrzej Tylec, Henryk Więckowski, Kazimierz Wójcik; technologia elementów budowlanych i prefabrykatów — Mikołaj Borys, Danuta Borkowska, Zenon Dudra, Tadeusz Gajos, Jan Gąbka, Eugeniusz Kosak, Ryszard Mazur, Bronisław Matyja, Władysław Mróz, Waldemar Niścior, Witold Terlecki, Władysław Witek, Lucjan Wojcieszyn.

1973

Technologia elementów budowlanych i prefabrykatów — Leszek Bolibok, Zbigniew Dudek, Stanisław Dyja, Jan Fuczyk, Stanisław Januszek, Jerzy Kamiński, Anna Klimek, Roman Kluch, Kazimierz Korkosz, Zbigniew Łukasik, Adam Michałowski, Tadeusz Moskal, Ireneusz Mróz, Zygmunt Olszański, Czesław Piasek, Stanisław Rodzik, Tadeusz Rosłoń, Konrad Sadowski, Janusz Samuła, Edward Sidor, Wiesław Stadnik, Wiesław Szeliga, Jerzy Szewc, Waldemar Tratkowski; inżynieria sanitarna — Stanisław Burzec, Zygmunt Denkiewicz, Władysław Dziewulski, Piotr Figiel, Janusz Kujawski, Wiesław Król, Jadwiga Lipska, Edward Michalczewski, Krystyna Milarska, Zygmunt

Moskal, Waclaw Pacek, Andrzej Pelc, Kazimierz Pieczonka, Adam Przybyła, Anatol Rybak, Ryszard Siek, Dorota Stępień, Stanisław Tryczyński, Anna Wiśniewska, Wojciech Wiśniewski.

STUDIA ZAOCZNE

1970

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Ryszard Brzuś, Roman Grabias, Tadeusz Grochał, Antoni Kamiński, Teresa Zaręba, Barbara Zielińska.

1971

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Ireneusz Górny, Józef Jędra, Stanisław Karpiński, Stefan Kulczyński, Stanisław Lakota, Władysław Moracki, Henryk Pasternak, Henryka Pastusiak, Tadeusz Przytuła, Antoni Piróg, Artur Sugier, Zdzisław Słowiński, Teodor Świderski, Edward Wisz; inżynieria sanitarna — Andrzej Adamczuk, Jerzy Bednarski, Edward Baciór, Stanisław Cachoń, Alicja Depa, Roman Gągała, Janina Gągała, Roman Górski, Henryk Góreczny, Władysław Hadyś, Hubert Iżycki, Aleksander Jamrozek, Zenon Jabłoński, Bogdan Jahałkowski, Henryka Koprowska, Andrzej Kłuskiewicz, Eligiusz Madej, Jan Mazik, Marek Miernik, Stanisław Piwko, Zdzisław Pondo, Czesław Pitura, Joanna Reńska, Andrzej Szacmajer, Kazimierz Szewczyk, Tadeusz Wojsz, Otmar Wilczewski, Ryszard Zamiecki.

1972

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Henryk Bartoszek, Jan Chawrylak, Edward Grasko, Zygmunt Jaruga, Tadeusz Kędrak, Antoni Kowalski, Andrzej Kondracki, Henryk Kukielka, Marian Kurko, Adam Lewandowski, Edward Łosicki, Franciszek Łukasik, Franciszek Makohon, Tadeusz Poczowski, Witold Pacześniowski, Kazimierz Polak, Ryszard Pytka, Irena Sobstyl, Zdzisław Starzyński, Roman Styżej, Waclaw Tutkaj, Włodzimierz Wójtowicz, Zygmunt Wrześniak; inżynieria sanitarna — Stanisław

Błaszczak, Władysław Boroeh, Kazimierz Bychawski, Janusz Dembek, Anna Dziwiela, Andrzej Gilowski, Krzysztof Janluk, Edward Kolcon, Sławomir Kozłowski, Stanisław Pradyszczuk, Robert Polakowski, Barbara Staniewska, Czesław Serafin, Franciszek Siedlecki, Jan Siemczyn, Marian Szafran, Antoni Tataara, Tomasz Terlecki, Zdzisław Wiater, Jadwiga Zajęcka, Barbara Żelazek, Zbigniew Żółciński;

1973

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Marian Bober, Tadeusz Bogusław, Zbigniew Cwik, Kazimierz Galant, Zbigniew Jaroszyński, Zdzisław Kowalczyk, Romuald Kusmierowski, Jerzy Kuśmierczyk, Leon Mazurek, Janusz Prusak, Władysław Rola, Aleksander Skórski, Marian Tokarz, Roman Zduńczuk; inżynieria sanitarna — Wiesław Adamczyk, Maciej Badowski, Andrzej Cybulski, Piotr Dobrzyński, Feliks Dragan, Andrzej Glen, Henryk Korona, Jan Lipski, Andrzej Magryta, Jakub Mikołajczyk, Janusz Niemczuk, Helena Olszanko, Marian Puszka, Kazimierz Ratajewski, Bogumił Rędzla, Janusz Woclor, Jerzy Woźniak; drogi i ulice — Henryk Birski, Edward Flak, Marek Gadomski, Alfreda Hanc, Wiesław Hanc, Izabella Kozłowska, Waldemar Kozłowski, Andrzej Leniak, Wiesław Oleksiejuk, Jerzy Polakowski, Wojciech Puliński, Edwin Szyszkowski, Władysław Zajęzkowski, Feliks Zieliński.

STUDIA DZIENNE

1971

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Kazimiera Ambrożek, Antoni Biegaj, Antonina Blicharz, Wojciech Byzdra, Szczepan Fidler, Marek Friedman, Jacek Ginalski, Bernard Grabski, Janusz Grodek, Adam Jasina, Sławomir Koczorowski, Ewa Kosińska, Ewa Kot, Marek Kozyra, Anna Kuś, Stanisław Krawczyk, Jerzy Król, Mieczysław Król, Andrzej Lipidalski, Grażyna Łoś, Zbigniew Madej, Józef Marciniuk, Wojciech Oleszek, Danuta Osińska, Bo-

gusław Skocz, Janina Sobczak, Halina Szubartowska, Danuta Szuryga, Adam Szymański, Zbigniew Szweja, Jerzy Tarasiuk, Ryszard Targowski, Marian Tatała, Ewa Toruń, Zofie Trejgiel, Marian Toró, Kazimierz Wajrak, Elżbieta Wierzbicka, Adam Wojewódka, Andrzej Witostawski, Janina Wolińska.

1972

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Stanisława Adach, Paweł Brzozowski, Maria Brzuszkiewicz, Jerzy Chęciński, Andrzej Czubiński, Marian Dąca, Wiesław Genca, Ryszard Grzegorzczak, Ewa Kuś, Barbara Łuszczynska, Jan Maciąg, Wiesława Maliszewska, Sławomir Matys, Hanna Mazur, Andrzej Mikiewicz, Halina Muszyńska, Jacek Mróz, Małgorzata Niczewska, Marek Olejarnik, Irena Pawłowska, Stanisława Pawłuszkiewicz, Stanisław Połetek, Tadeusz Pluta, Andrzej Przywecki, Andrzej Rafalski, Zbigniew Rycerz, Wiesława Sadura, Marcin Śnieżyński, Piotr Startek, Andrzej Szczygieł, Stanisław Tchórzewski, Embaye Tewelde, Katarzyna Trojanowska, Ryszard Węclawski, Elżbieta Wierchowiska, Janusz Wolski, Anna Wierchoń, Krzysztof Wójtowicz, Iwona Zaleska; drogi i ulice — Andrzej Binkiewicz, Elżbieta Goździk, Leszek Horegląd, Romana Kęstowicz, Andrzej Kornacki, Joanna Krupa, Tadeusz Małaj, Stefan Mazurek, Irmína Pieczykolan, Anna Popławska, Wiktor Sawecki, Stefan Skublewski, Maria Szewczyk, Antoni Szerzeń, Alina Tymczuk, Barbara Zborzyńska, Wiktor Zyczyński. Inżynieria sanitarna — Jadwiga Atras, Franciszek Bielek, Zbigniew Ciołek, Joanna Choina, Krzysztof Cytawa, Wiesław Filipczak, Halina Iwaniuk, Anna Juszek, Krzysztof Kieroń, Mirosława Kubik, Andrzej Kwiatkowski, Piotr Milczek, Edward Mokrzycki, Teresa Ochab, Waldemar Olszak, Andrzej Orzechowski, Maria Osiak, Jacek Pajdowski, Barbara Plewik, Andrzej Pryszcz, Małgorzata Sadowska, Danuta Sobczyńska, Tadeusz Stepień, Stanisław Szewczak, Ireneusz Targoński, Jerzy Tatareczak, Zenon Warszawski, Leszek Winiański, Gabriela Wrona, Marianna Wójtowicz, Leonard Zienkiewicz.

Budownictwo miejskie i przemysłowe — Danuta Baltasiak, Krzysztof Bryda, Anna Biedacha, Andrzej Błaszczynski, Stanisław Ciurysek, Andrzej Dąbrowski, Henryk Dębicki, Teresa Dudzik, Ryszard Dziewa, Tomasz Fillmowicz, Jarosław Filipiak, Alicja Folga, Marek Fuszara, Andrzej Glaz, Zbigniew Górski, Mieczysław Hryciuk, Radosław Izbicki, Waldemar Jaworzyński, Ewa Józwik, Mieczysław Kołodziejczyk, Tomasz Kiciński, Tadeusz Królikowski, Kazimiera Kuśmiderska, Jacek Laskowski, Iwona Łowicka, Teresa Misiaczkiewicz, Teresa Nakonieczna, Maria Nowak, Krystyna Ochmańska, Henryk Pawlikowski, Bogdan Piłat, Zdzisław Polkowski, Halina Radymka, Zdzisław Sachar, Sławomir Sawecki, Alfreda Siemicka, Wojciech Skiba, Elżbieta Skowrońska, Grażyna Staszewska, Wiesław Zając, Teresa Zarajczyk; drogi i ulice — Andrzej Adamiak, Barbara Adamiec, Maria Artecka, Maria Bajan, Andrzej Bałaban, Danuta Bartnik, Stanisław Całó, Franciszek Dobruk, Izabella Jastrzebska, Tomasz Kwiatkowski, Aleksander Klepka, Elżbieta Łodyga, Zofia Łojek, Anna Łukasik, Anna Mańkowska, Lech Marzec, Jadwiga Michalak, Zdzisław Minda, Zbigniew Nastaj, Bernard Parszyk, Grzegorz Rudnicki, Ewa Przynecka, Stanisław Wajrak, Adolf Wydra.

Inżynieria sanitarna — Halina Biegańska, Zbigniew Boczkowski, Maria Brauer, Krystyna Chudzik, Teresa Chylińska, Włodzimierz Chyliński, Aleksander Cieślak, Maria Cimek, Karol Dutkowski, Grażyna Dźbik, Andrzej Gburezyk, Maria Gigoło, Alicja Graniczka, Maria Gziut, Janusz Jagiełło, Aleksander Iskra, Hanna Kloc, Krzysztof Kosicki, Stefan Król, Alfred Lewicki, Edward Lewicki, Grażyna Lisowska, Maria Luczyńska, Zbigniew Łukasik, Mieczysław Maciąg, Marta Malik, Anna Marciniak, Roman Matwijczyna, Marek Martyn, Zbigniew Mejzner, Piotr Michalski, Jan Nastaj, Janina Niedokos, Joanna Niedzialek, Stanisław Nieradka, Lucyna Nizioł, Bogumiła Nowosad, Renata Pawlak, Barbara Pilarzka, Ryszard Pliszczynski, Elżbieta Pocheć, Barbara Rachoń, Elżbieta Raszeja, Anna Ratajczyk, Zenon Rossa, Barbara Rosińska, Romualda Sanecka, Tadeusz Sekita, Bogumiła Soroka, Bożena Stefanek, Bronisław Szapert, Sławomir Szula-

wa, Urszula Swiechowska, Jerzy Świderski, Krzysztof Tracz, Anna Tryniecka, Bernardyna Wołowik, Stefania Wawryszczuk, Barbara Wincentowicz, Stanisław Wroński, Jan Zieliński.

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

STUDIA WIECZOROWE

1968

Kazimierz Adameczyk, Tadeusz Belcarz, Barbara Bolesławska, Andrzej Bożek, Romuald Czyż, Andrzej Dolar, Ryszard Drozd, Kazimierz Drzymulski, Andrzej Dziechciarz, Ryszard Gąsiorowski, Mieczysław Grygiel, Zdzisław Grymuza, Edward Janiak, Ryszard Kitowski, Jan Kłopotek, Henryk Kłos, Wojciech Kotowski, Zdzisław Kukawka, Tadeusz Lukowski, Piotr Matejczuk, Czesław Mularczyk, Janusz Ossowski, Jan Pasiecz, Edward Pilaszkiwicz, Stanisław Pomarański, Jerzy Pruchniak, Henryk Przechocki, Kazimierz Radko, Józef Ryń, Bogusław Sarliński, Tadeusz Strzelecki, Janusz Szabelski, Waldemar Szyszko, Jerzy Waclawek, Alfons Waszczuk, Roman Wilgocki, Wiesław Wiśniewski, Jan Woliński, Paweł Woliński, Ryszard Woliński, Edward Wójcik, Witold Wójtowicz, Ryszard Zajac, Tadeusz Zlot.

1969

Ryszard Bartyś, Mieczysław Bednarczyk, Jan Bednarz, Bogdan Bojarski, Józef Borkowski, Lech Borkowski, Kazimierz Choinacki, Antoni Ginalski, Kazimierz Goluch, Andrzej Gryglewski, Marek Janik, Tadeusz Jaczak, Augustyn Karpiński, Edward Kołodziejczyk, Jerzy Kot, Tadeusz Kozłowski, Roland Leśkiewicz, Ryszard Mazurek, Grzegorz Michalski, Andrzej Niemiałkowski, Marek Noskiewicz, Karol Ochodek, Tadeusz Olszewski, Józef Pelek, Henryk Polkowski, Stanisław Puchacz, Janusz Remus, Piotr

Samborski, Władysław Samoń, Jerzy Siemłonek, Waldemar Smoluch, Leszek Jerzy Sowiński, Henryk Stankiewicz, Jadwiga Szymańska, Tadeusz Smieciuszewski, Tadeusz Urban, Marian Edward Wolniewicz, Bolesław Wronikowski, Zenobia Zaborska, Tadeusz Stanisław Zgodziński.

1970

Bogusław Adamiak, Ryszard Baruk, Wojciech Rochoyński, Eugeniusz Bodzak, Wincenty Boryca, Longin Cieńko, Janusz Czarnota, Stanisław Dybalski, Stefan Gąsiorowski, Witold Gnatiuk, Andrzej Jastrzębski, Andrzej Kaczorowski, Janusz Karolak, Tadeusz Kasperek, Jerzy Kłos, Ryszard Kargul, Edward Kozak, Henryk Król, Bolesław Kurek, Jerzy Machnicki, Józef Marlak, Henryk Muszyński, Krzysztof Popławski, Edward Porczak, Wacław Porczak, Henryk Skupniewicz, Jadwiga Stanisławek, Franciszek Sternik, Zdzisław Stafisz, Wiesław Świć, Wacław Trzebiński, Wacław Urbański, Stanisław Zieliński, Walenty Żygalski.

1971

Ryszard Adamiec, Edward Budzanowski, Danuta Domańska, Janina Głowacka, Stanisław Jasieczek, Józef Jewstajew, Henryk Kochan, Tadeusz Koral, Józef Łuka, Leszek Mirski, Danuta Niezbecka, Mieczysław Oleszek, Aleksander Ostrowski, Bogdan Partycki, Adam Różański, Kazimierz Sadowski, Henryk Stolarz, Krzysztof Wąsak, Leszek Komor, Henryk Kuniewicz, Wacław Niedabyłski, Jan Ruchaj.

1972

Ludwik Banaszek, Jerzy Badurowicz, Roman Bonkowski, Wojciech Budzyński, Marianna Dobrowolska, Leon Garblec, Marian Juško, Tadeusz Kasprzak, Stefan Kosidło, Janusz Korgul, Józef Krzyżanowski, Leszek Krzyżanowski, Ryszard Kubić, Wiesława Kuruś, Tadeusz Leszczyński, Marek Matejski, Władysław Maziarczyk, Stefan Mazurek, Bogdan Mielnik, Roman Morył, Józef Mrówka, Henryk Niedźwiadek, Jan Podstawka, Józef Rejmak, Czesław Roz-

wadowski, Mieczysław Skalecki, Władysław Skonecki, Andrzej Stasiun, Henryk Szcześniak, Józef Szymański, Eugeniusz Ulewicz.

1973

Leopold Budzyński, Dariusz Dietrych, Jan Dziak, Janusz Gawłowski, Antoni Gutka, Władysław Janczak, Jerzy Jaroszuk, Wiesław Karaś, Józef Kasprzyk, Bogdan Kosiński, Józef Kot, Tadeusz Kowalczyk, Wojciech Kozłowski, Bogdan Kozłów, Elżbieta Krajewska, Marian Kwoczko, Zdzisław Majcher, Andrzej Mazur, Adam Mazurek, Stanisław Michali, Ryszard Michalski, Leszek Mirosław, Leszek Mrówczyński, Adam Muzyka, Edmund Pracownik, Jerzy Pietrzakowski, Tadeusz Podkański, Tadeusz Pluciennik, Ryszard Smyl, Ryszard Sobczak, Stanisław Stasiak, Jacek Stupnicki, Kazimierz Świtek, Lech Szewczyk, Mieczysław Taraszkiewicz, Maciej Tarłowski, Janusz Wądołowski, Zbigniew Witkiewicz, Alicja Wolska.

STUDIA ZAOCZNE

1970

Mieczysław Banach, Stanisław Bielak, Marian Czajka, Romuald Duszczenko, Adam Dyląg, Eugeniusz Futera, Witold Herda, Zygfryd Juszczyński, Henryk Komsta, Andrzej Kukiełka, Zbigniew Kwik, Tadeusz Majchrowski, Stanisław Mańko, Jan Matias, Jan Mróz, Józef Niderla, Franciszek Ossowski, Antoni Piędal, Edward Rębisz, Wiesław Rodenko, Zdzisław Soczyński, Bolesław Soltys, Kazimierz Sońta, Janina Szczurowska, Janusz Usidus, Roman Zebrowski.

1971

Stanisław Czul, Kazimierz Iwański, Edmund Majek, Krzysztof Miechówka, Józef Niećko, Edmund Podolak, Włodzimierz Przybyszewski, Zbigniew Żelazny, Stefan Tomaszewski, Lucjan Żurek, Witold Flisiak, Wiesław Ła-

zowski, Janusz Nowakowski, Edward Wilk, Lech Wojnowski, Stanisław Zając.

1972

Bogdan Antoniewski, Jan Bartoszewski, Leszek Buczkowski, Jerzy Cichoń, Zdzisław Chojecki, Urszula Drąbik-Laszewska, Karol Goliasz, Stanisław Kozyrski, Wiesław Kretkiewicz, Ryszard Kuliński, Leszek Lipnicki, Janusz Lisiewicz, Marian Majewski, Franciszek Matusiak, Edward Melgieś, Jerzy Mikulski, Mirosław Namieśta, Ryszard Perkowski, Kazimierz Rogalski, Jan Smolarz, Jerzy Staniszewski, Hieronim Wiatrak, Jacek Wolanin.

1973

Andrzej Bugała, Henryk Capała, Wiktor Churzępa, Kazimierz Czajkowski, Eugeniusz Cieloch, Wiesław Dubieniecki, Julian Ekiert, Aleksander Garbacik, Stanisław Jurgot, Witold Korniewski, Marian Kozłowski, Eugeniusz Kubik, Sylwester Kuczyński, Ryszard Łopaciński, Aleksander Maj, Tadeusz Moń, Marian Morawka, Krzysztof Orłowski, Jerzy Piórkowski, Leon Samślikowski, Janina Sobczyk, Józef Tomczuk, Stanisław Walczak, Stanisław Więclaw, Krzysztof Wiśniewski, Jerzy Witulski, Jan Wojtaś, Jan Wójcik, Jan Zabrotowicz.

STUDIA DZIENNE

1969

Zbigniew Bołtuć, Zdzisław Bochyński, Jerzy Cenzartowicz, Witold Cieślak, Stanisław Dzirba, Jerzy Emerla, Leon Fedeńczuk, Tadeusz Fijałka, Zbigniew Flis, Leszek Gil, Teresa Górka, Maciej Grudziński, Michał Halliop, Mieczysław Hasiak, Maria Józwik, Zbigniew Józwik, Halina Kopaczyńska, Janusz Kowalczuk, Jerzy Kurowski, Wiesław Ludwików, Andrzej Makać, Maria Matysek, Andrzej Męciński, Anna Michalak, Jerzy Michalski, Jan Minkiewicz, Jolanta Musiej, Janusz Nowakowski, Barbara Okońska, Anna Olchowik, Jadwiga Pałachniak, Andrzej Paruch,

Andrzej Pidek, Franciszek Popik, Antoni Popiołek, Honorata Rojsza, Andrzej Ryś, Anna Suswał, Zenon Swaczyj, Roman Szafran, Czesław Wawrzyk, Lech Witkowski, Marek Wojnicz, Krzysztof Wójcik, Andrzej Wójtowicz, Edward Wójtowicz, Jerzy Zalewski, Mirosław Zejmo.

1970

Zbigniew Baltaziak, Andrzej Cubala, Marek Cygielski, Janusz Czapski, Wiesław Deć, Janusz Domański, Janusz Dudziński, Jerzy Fedak, Lesław Flisiuk, Elżbieta Fodemska, Romuald Fotek, Marek Gołkiewicz, Waldemar Greła, Barbara Hempel, Jerzy Hrycak, Henryk Jabłoński, Anna Jakubiec, Krzysztof Jarzyna, Andrzej Kłimek, Tadeusz Kontek, Grzegorz Kulak, Ryszard Kuśmiderski, Tadeusz Leśniewski, Henryk Łukasik, Jerzy Lygas, Edward Majewski, Jan Mańkowski, Andrzej Marszałek, Teresa Melgieś, Jacek Mirosław, Wiesław Miszczak, Danuta Mitura, Zygmunt Momot, Jerzy Moniakowski, Tadeusz Mucha, Andrzej Nafalski, Marian Ostrowski, Kazimierz Pałubski, Hanna Paszkowska, Lech Polak, Michał Poleszak, Andrzej Polecki, Izabela Popławska, Wojciech Pycek, Waclaw Romanowski, Krzysztof Sadowski, Romualda Skrocka, Henryk Sobczak, Henryk Sobieszek, Marianna Skrzypczak, Jan Szponder, Jan Szweda, Danuta Targońska-Torój, Wiesława Tomaszewska, Tadeusz Tyburski, Szymon Ungier, Janusz Urbański, Andrzej Wac-Włodarczyk, Henryk Włodarczyk, Janusz Wójcik, Małgorzata Zabrotowicz, Witold Zabrotowicz, Tadeusz Zajac, Witold Zalewski, Piotr Ziemiński, Bolesław Żuber.

1971

Andrzej Błaszczuk, Antoni Chmielowicz, Stanisław Chudzik, Kinga Czuba-Strózek, Aleksander Dijkiewicz, Barbara Dobrzyńska, Irena Drwał, Janusz Dziewic, Antoni Galka, Jan Gapiński, Marek Jakubowski, Aleksandra Jasińska-Piwońska, Marian Jędrzejewski, Maria Kadłubiska, Bronisław Krzemiński, Jan Kucharski, Józef Kulik, Michał Kulakowski, Wojciech Kurowski, Zdzisław Lasek, Andrzej Lyczak, Jan Malec, Grzegorz Maliszewski, Janusz Miecz-

kowski, Krzysztof Mikołajewski, Franciszka Misiura, Zbigniew Miszczak, Władysław Misztal, Andrzej Modrzewski, Zbigniew Myszala, Jerzy Najmoła, Lech Nowosad, Edward Pać, Jan Pawluk, Marek Pietrzyk, Bożena Pikało, Ryszard Polański, Bolesław Punda, Wojciech Sambor, Ryszard Santor, Krystyna Sobieszek, Lech Stepkowski, Alicja Struska-Gębka, Andrzej Szewczyk, Wojciech Szczerbatka, Józef Szmigielski, Ludwik Szymański, Jan Szymbor, Jacek Świech, Ryszard Świtalski, Elżbieta Taborska, Timan Sinuliga, Andrzej Wankiewicz, Jerzy Wolejko, Wiesław Wójtowicz, Krzysztof Wróblewski, Henryk Wywiórka, Andrzej Zalewski, Andrzej Zuchowski.

1972

Ewa Błaszczak, Jerzy Botiuk, Maria Chmura, Bożenna Cubala, Zbigniew Cudny, Artur Czubaszek, Wiesław Dawid, Wojciech Dobrzycki, Teresa Dominko, Jan Garbacik, Alina Hamerla, Andrzej Jarnicki, Edward Kalinowski, Teresa Kańczugowska-Brzyska, Janusz Kaznowski, Waldemar Kępa, Ryszard Kocięba, Józef Kotowicz, Teresa Kołtun, Tadeusz Kot, Jacek Knajdrowski, Leszek Kubiński, Stanisław Kuna, Stanisław Lawgmin, Marek Leonkiewicz, Stanisław Lipski, Zofia Łagodzińska, Zenon Łagowski, Ryszard Łagód, Bogdan Malec, Janusz Malinowski, Jerzy Marcinek, Wiesława Mazurek, Bogusław Moskal, Jan Misztal, Ewa Nowaczyk, Krystyna Nowicka, Andrzej Pawlikowski, Jerzy Pidek, Eugeniusz Piech, Antoni Pieńkowski, Ireneusz Pierzyk, Andrzej Pliszczyński, Lech Polakowski, Wiesław Poździk, Teodor Pysznia, Elżbieta Radecka, Elżbieta Ratajewicz, Janusz Rejak, Iwona Rewkowska, Janusz Rybak, Henryk Siebyla, Emilia Sikora, Krzysztof Stankiewicz, Janusz Stawiarski, Zbigniew Superson, Jerzy Szafarz, Leszek Szyba, Andrzej Śliwka, Jan Watras, Barbara Wawruch, Jerzy Wdowiak, Wiesława Woźnica, Elżbieta Wysocka, Krystyna Zawadzka, Zbigniew Zlonkiewicz, Stanisław Zwolan.

1973

Grzegorz Badziak, Wiesław Banachewicz, Bogdan Bojarczuk, Waldemar Borowiec, Anna Brzozowska,

Piotr Butryn, Jan Caruk, Lech Ciepielewski, Jan Chmiel, Ryszard Cukierman, Krystyna Drewniak, Grzegorz Fijałka, Sławomir Gajo, Mieczysław Głuski, Czesław Grudzień, Wiesław Gwiazda, Stefan Jaroszuk, Jerzy Jasiński, Wanda Jastrzębska, Roman Jeleń, Janusz Jurkowski, Bogusław Karamon, Janusz Kądziołka, Jerzy Kończanin, Edward Koziński, Czesław Kozak, Zbigniew Kozak, Józef Kozina, Jerzy Kozłowski, Stefan Kozłowski, Andrzej Kucharzyk, Stanisław Kufel, Marek Kusiński, Marek Kwiatkowski, Lucyna Lis, Artur Luty, Marianna Magier, Bogusław Majkut, Leszek Mańkowski, Witold Mikulski, Barbara Misztal, Adam Nastaj, Stanisław Nowak, Jerzy Oleszek, Barbara Parzymies, Elżbieta Piłat, Sergiusz Rząd, Krzysztof Sokół, Tadeusz Studziński, Zdzisław Swatek, Danuta Szadura, Maria Szafran, Tadeusz Szewera, Ewa Widziszewska, Grzegorz Wilanowicz, Jacek Woliński, Marek Woźniak, Eleonora Wójcik, Wojciech Wroński, Krystyna Wróbel, Henryk Zugaj.

OD AUTORA

Przekazując do rąk Czytelników monografię Wyższej Szkoły Inżynierskiej, czuję się w obowiązku nadmienić, iż książka ta jest pierwszą próbą tak szerokiego potraktowania dziejów i dorobku Uczelni. Jest to w dużym stopniu wynik zaangażowania i wszechstronnej pomocy kilkudziesięciu-osobowego zespołu pracowników naukowo-dydaktycznych i administracyjnych, którzy pisali wspomnienia, materiały pomocnicze i sprawozdania, przygotowywali wykazy, wykonywali zdjęcia i wykresy.

Sądzę, że sama publikacja będzie najlepszym wyrazem podziękowania dla tych wszystkich, którzy przyczynili się do jej powstania.

Duże zainteresowanie pracą wykazały Władze Uczelni, Zarząd Towarzystwa Przyjaciół i Absolwentów WSiInż., Komitet Wydawnictw oraz Dział Wydawnictw WSiInż., który wystąpił z inicjatywą opracowania publikacji pomyślanej jako przegląd dorobku Szkoły.

Wydatny udział w opracowaniu monografii oraz jej wydanie drukiem wnieśli:

Seweryn Bobiński
Stanisław Bubieñ
Stanisław Butrym
(zdjęcia)
Jadwiga Bzowska
Ryszard Cyle
Tadeusz Czajka
Tomasz Demendecki
Janusz Dudziński

Adam Fijut
Mieczysław Hasiak
Danuta Hrywniak
(zdjęcia)
Franciszek Jabłoński
Jan Jacniacki
Maria Kądziołkowa
Danuta Konarzewska
Bożena Kowalska

Mieczysław R. Krzywicki
Tadeusz Latocha
Krystyna Łuczak
Włodzimierz Marciniak
Stanisław Matyaszczyński
Bożydar Pazderski
Zbigniew Różycki
Bogusław Sander
Włodzimierz Sitko

Janusz Skierczyński
Marian Sońta
Janina Stelmach
Halina Szczęśliwska
(wykresy)
Stefan Uljasz
Anna Ziemecka
Adolf Zdziłowski
Witold Zólkowski

Im też szczególnie serdecznie dziękuję.

Lublin 1974 r.

ZBIGNIEW HIRSZ

SPIS TREŚCI

Słowo wstępne	3
-------------------------	---

REKTORZY

Prof. dr Stanisław Ziemecki	9
Docent mgr inż. Stanisław Podkova	11
Docent dr hab. inż. Włodzimierz Sitko	13

Część pierwsza: *DZIEJE SZKOŁY*

TO JUŻ DWADZIEŚCIA LAT	17
Pierwsza uczelnia techniczna	18
Powstanie i wzrost znaczenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej	30
Na drodze do politechniki	47
Struktura organizacyjna	56

WARUNKI MATERIALNE I POMOCE NAUKOWE	73
Baza lokalowa	73
Laboratoria	83
Biblioteka	89

POMOC MATERIALNA, SPRAWY SOCJALNO-BY- TOWE STUDENTÓW	93
---	----

PRACE BADAWCZE I NAUKOWE NA RZECZ PRZEMYSŁU	104
Współdziałanie praktyków i naukowców	104
Kierunki badań naukowych	108
Praktyki studenckie	114

UCZELNIA — WYCHOWAWCĄ LUDZI ZAANGAŻOWANYCH	120
Podstawowa Organizacja PZPR	120
Związek Nauczycielstwa Polskiego	126
Związek Młodzieży Socjalistycznej	134
Zrzeszenie Studentów Polskich	135
Socjalistyczny Związek Studentów Polskich	140
Akademicki Związek Sportowy	142

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ I ABSOLWENTÓW WSIInż.	152
--	-----

Część druga: *DOKUMENTACJA*

WYKAZ PRACOWNIKÓW NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH (1953—1973)	163
---	-----

WYKAZ PUBLIKACJI PRACOWNIKÓW WSIInż.	189
--	-----

ABSOLWENCI	251
Wydział Mechaniczny	252
Wydział Budownictwa Lądowego	268
Wydział Elektryczny	275

<i>Od autora</i>	283
----------------------------	-----

Opracowanie graficzne
i redakcja techniczna
ZBIGNIEW MAREK

Korekta
IRENA KOMOSA

Wydano z dotacji
Wyższej Szkoły Inżynierskiej
oraz
Towarzystwa Przyjaciół i Absolwentów
WSiInż. w Lublinie